

រឿង

ផ្កាយស្វែងមេឃ

សិពន្ធ គួរគំនូរ និងរចនាក្របដោយ
អ្នកស្រី កែវ ចន្ទីបូរណ៍

P.O.Box 600279
Saint Paul, MN 55119
USA
khmervissal@yahoo.com
www.angkorwat.com

បោះពុម្ពលើកទី៤
ខែកញ្ញា ២០០៦
រក្សាសិទ្ធិគ្រប់យ៉ាង

CHANBOKEO.COM

ស្នាដៃខ្លះៗរបស់អ្នកស្រីកែវចន្ទប៊ុនណាំ

១- រឿង សំនៀងស្តេហ៍កវី ៣- រឿង ផ្កាយរង្វង់មេឃ ៥- រឿង កុលាបស្ទឹងខៀវ ៧- រឿង លិខិតមរតកសម្ងាត់ ៩- រឿង ចរណៃស្ទឹងទី២ ១១- រឿង ស្បែកចាកផ្ទះទៅ ១៣- រឿង សារាណីយមាតា ១៥- រឿង បើសិននៅមានថ្ងៃស្អែក ១៧- រឿង ត្រៃមិត្រតននារី ១៩- រឿង បើសិនអាចបង្វិលផែនដី ២១- រឿង មេឃដ៏សក្តិសិទ្ធិ ២៣- រឿង អាមេរិកនៃនគរមាស ២៥- រឿង បក្សីស្លូនសុបិន ២៧- រឿង ពិជេន្ទ្រានុមា ២៩- រឿង មន្តស្តេហ៍ស្រីខ្មៅ ៣១- រឿង ពណ្ណរាយពេជ្រ ៣៣- រឿង ផ្ការាជបឹងរាំង ៣៥- រឿង ស្រីនាចក្ខុងមាលា	២- រឿង និស្ស័យស្តេហ៍ ៤- រឿង ស្នាមញញឹម ៦- រឿង ក្លិនផ្កាមាលតី ៨- រឿង បំណុលជីវិត ១០- រឿង អំបែងអណែត ១២- រឿង តន្ត្រីបេះដូង ១៤- រឿង ទារុណស្ទឹងចិត្ត ១៦- រឿង លំអង្គផ្កាស្តេហ៍ ១៨- រឿង ខ្នើយវាសនា ២០- រឿង លើវបុរេកាល ២២- រឿង មួយពាន់ទំព័រ ២៤- រឿង អាគ្រាតថ្ងៃរះ ២៦- រឿង ម្លប់អសោក ២៨- រឿង ផ្ការីកក្រៅស្នូន ៣០- រឿង អនង្គលាភា ៣២- រឿង សារិកា ៣៤- រឿង នភាមណី ៣៦- រឿង វាយោស្ទឹងចិត្ត

ISBN: 99950-79-03-8

សូមឧទ្ទិសចំពោះ

- លោក មេង ស្ងួង សុវណ្ណធី ជាស្វាមី
- កុមារី សុវណ្ណធី ធម្មិកា បារមីបុណ្យ ជាបុត្រីទោល
- លោកឪពុក ប៊ុនថង និង អ្នកម្តាយ កែវយឿង
- លោកឪពុកក្មេក មេង ស្ងួង និងអ្នកម្តាយក្មេក កូរសារ៉ាន់
- សាស្ត្រាចារ្យ លីតាយហុង សាស្ត្រាចារ្យមៀង សុខារី អ្នកគ្រូទូចសារៀង
សាស្ត្រាចារ្យវេន រស់ អ្នកគ្រូកែវ សុផុន
- លោក ខុតារាប៊ុន ឆាយកកម្មវិធីអក្សរសិល្ប៍ស្នេហាច
- អ្នកស្រីពេជ្រសង្វារវ៉ាន វិទ្យុបារាំងអន្តរជាតិ
- អ្នកស្រីនៅសារីម វិទ្យុសម្លេងសហរដ្ឋអាមេរិក វីអូអេ
- បណ្ឌិត ឃូ គឹមទូយ
- លោកជាសយនា លោកអ៊ុយសុនាថ លោកជិនសារីន កាសែតកោះសន្តិភាព

អ្នកស្រី កែវ ច័ន្ទបូរណ៍

រដ្ឋមន្ត្រីស្នេហា សហរដ្ឋអាមេរិក
khmervissal@yahoo.com
www.angkorwat.com

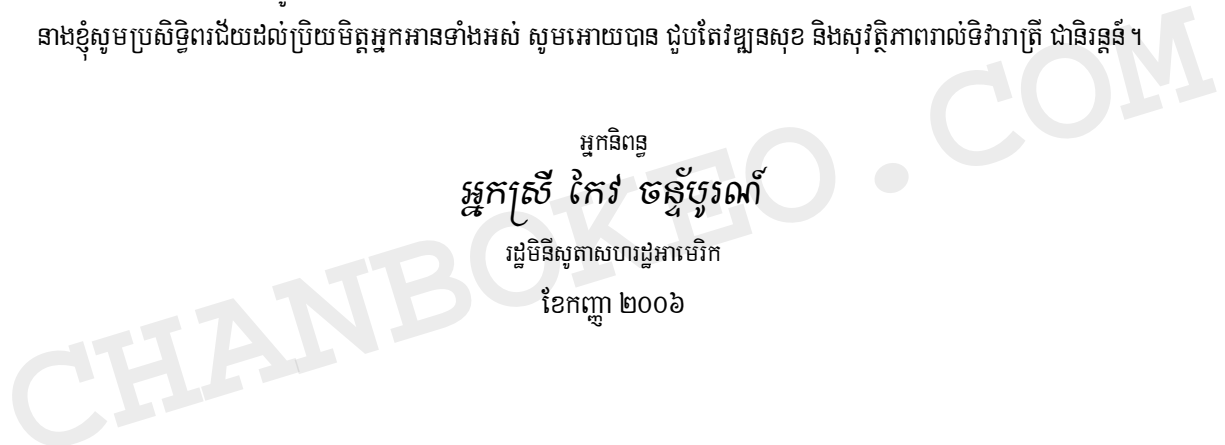
វាចាអ្នកនិពន្ធ

នាងខ្ញុំអ្នកនិពន្ធបានបោះពុម្ពរឿង ផ្កាយរំដួលមេឃ នេះជាលើកដំបូង បង្អស់ នៅកម្ពុជា នាខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៥ ហើយបានដាក់លក់ដុំនិងលក់រាយទូទាំង ប្រទេសខ្មែរផង នៅផ្សារឥន្ទ្រណិត internet របស់ www.angkorwat.com និង www.khmerbusiness.com ផង និងនៅតាមផ្សារមួយចំនួននៅសហរដ្ឋអាមេរិក ផង ។ ដោយគាំទ្រយ៉ាងពេញទំហឹងពីមជ្ឈដ្ឋានអ្នកអាន ទាំងនៅកម្ពុជា ទាំងនៅ បរទេស រឿងផ្កាយរំដួលមេឃនេះបានត្រូវបោះពុម្ពចេញផ្សាយជាច្រើនដងច្រើន សា ក្នុងរវាង១២ខែកន្លងមក ហើយអ្នកនិពន្ធខ្ញុំក៏សំរេចចិត្តគូរគំនូរនិងរចនាក្រប សំរាប់រឿងនេះផ្សេងៗគ្នាដែរ នៅរៀងរាល់លើកដែល នាងខ្ញុំត្រូវបោះពុម្ពសៀវភៅ នេះបន្ថែមទៀត ។

នាងខ្ញុំអ្នកនិពន្ធមានមោទនភាពខ្ពង់ខ្ពស់ក្រៃលែងដែលប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំង ឡាយបានជួយគាំទ្រជ្រោមជ្រងេញដៃរបស់នាងខ្ញុំយ៉ាងពេញទំហឹង ហើយសូម ថ្លែងអំណរគុណជាអតិបរមា ចំពោះប្រិយមិត្តអ្នកអានដែលឆ្លៀតពេលដ៏មានតម្លៃ ដើម្បីសរសេរសំបុត្រប្តូរទាំងទូរសព្ទមកលើកកម្លាំងចិត្តដល់នាងខ្ញុំផ្ទាល់ មកពីស្រុក ខ្មែរ ឬមកពីប្រទេសនានា រួមទាំងបងប្អូនដែលនៅសហរដ្ឋផង ។

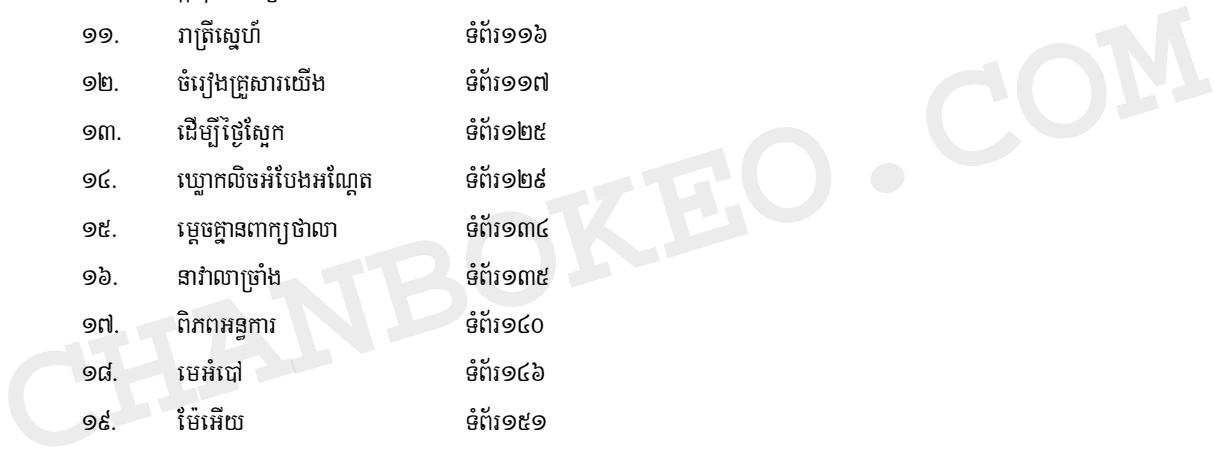
នាងខ្ញុំសូមប្រសិទ្ធិពរជ័យដល់ប្រិយមិត្តអ្នកអានទាំងអស់ សូមអោយបាន ជួបតែវឌ្ឍនសុខ និងសុវត្ថិភាពរាល់ទិវារាត្រី ជានិរន្តរ៍ ។

អ្នកនិពន្ធ
អ្នកស្រី កែវ ចន្ទីប៊ូរណី
រដ្ឋមន្ត្រីស្នងតាសហរដ្ឋអាមេរិក
ខែកញ្ញា ២០០៦

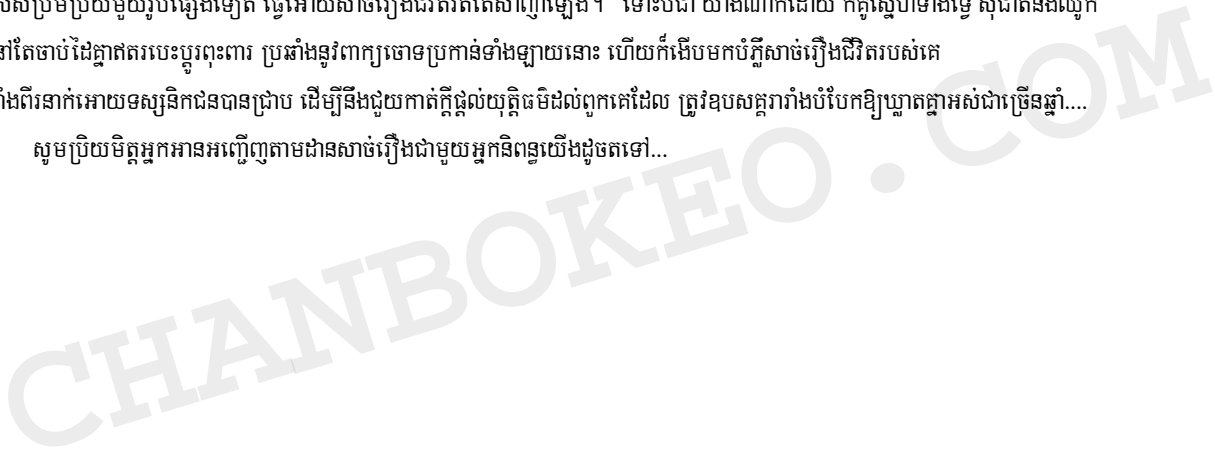
**តារាងនាមចំរៀង កំណាព្យ និងកំរងកែវ
នៅក្នុងរឿងផ្កាយរង្វង់មេឃ**

១.	ចិត្តស្នេហ៍ផ្ញើច្រៀង	ទំព័រ១២
២.	មន្តស្នេហ៍កែវនេត្រា	ទំព័រ៣២
៣.	បេះដូងមានសង្ឃឹម	ទំព័រ៤៤
៤.	សង្វេគ	ទំព័រ៥២
៥.	មហោរិទេមរា	ទំព័រ៦៤
៦.	អនុភាពផ្កាយព្រះចន្ទ	ទំព័រ៦៤
៧.	សូមអភ័យ	ទំព័រ ៧៥
៨.	ជូតទឹកភ្នែកជូនស្រី	ទំព័រ៩១
៩.	ធ្វើជីវិតក្នុងដៃអូន	ទំព័រ៩៦
១០.	ផ្កាដុះវាលស្រែ	ទំព័រ១០៧
១១.	រាត្រីស្នេហ៍	ទំព័រ១១៦
១២.	ចំរៀងគ្រួសារយើង	ទំព័រ១១៧
១៣.	ដើម្បីថ្ងៃស្អែក	ទំព័រ១២៥
១៤.	ឃ្លោកលិចអំបែងអណ្តែត	ទំព័រ១២៩
១៥.	ម្តេចគ្មានពាក្យថាឆោ	ទំព័រ១៣៤
១៦.	នាវាណាច្រាំង	ទំព័រ១៣៥
១៧.	ពិភពអន្តការ	ទំព័រ១៤០
១៨.	មេអំបៅ	ទំព័រ១៤៦
១៩.	ម៉ែអើយ	ទំព័រ១៥១
២០.	ម្តេចដាច់មេត្តា	ទំព័រ១៥៧
២១.	ផ្កាយរង្វង់មេឃ	ទំព័រ១៦៨
២២.	បើសិនលោកនេះគ្មានរូបអូន	ទំព័រ១៧២
២៣.	ផ្កាយអម្រិតផ្កិតមេឃស្នេហ៍	ទំព័រ១៩៩

សង្ខេបរឿង

នៅក្នុងការសម្ភាសន៍តារាងកបិដូងប្រចាំឆ្នាំ ខាងផ្នែកបទភ្លេង ផ្នែកចំរៀង និងផ្នែករាំ សិចស៊ី មានព្រឹត្តិការណ៍គួរអោយចាប់អារម្មណ៍បានឧប្បត្តិកឡើងនៅក្នុងសាលសម្ភាសន៍ដែល មានទស្សនិកជនកុះករចូលមករង់ចាំស្តាប់ ។ តារាងកបុរសផ្នែកបទភ្លេងឈ្មោះសុជាតិបាន អើប ប្រកាសរកម្ចាស់បេះដូងរបស់គេ តាមរយៈការសម្ភាសន៍ជាមួយកម្មវិធីនាវាត្រីនោះ ស្រាប់តែនារីសោភាមួយរូបឈ្មោះល្អក លេចខ្លួនឆ្ពោះឡើងមកលើវេទិកាប្រកាសខ្លួនថាជាគូ ស្នេហ៍របស់តារានោះ ។ ដោយចែដន្យ លោកឧត្តមសេនិយសម្បត្តិនិងភរិយាក៏ចេញមុខមក ដែរ ហើយប្រកាសថាលោកត្រូវជាឪពុកម្តាយបង្កើតរបស់ល្អក ក្នុងឱកាសដែលល្អកកំពុង ក្រាបសំពះស្ត្រីពិការភ្នែកមកពីជនបទម្នាក់ហៅគាត់ថាម៉ែៗពេញមាត់ ។ ព្រមជាមួយគ្នានេះ ដែរ កុមារីសុឆនដែលនារីឈ្មោះល្អកទាមទារថាជាកូនស្រីបង្កើតរបស់នាង តែបែរជាត្រូវ លោកសម្បត្តិទោទថាជាកូនស្រីរបស់តារាពោះម៉ាយឈ្មោះសុជាតិទៅវិញ ។ នៅពេលនោះ ល្អកក៏ជាប្រកាសថា បុរសដែលជាឪពុកបង្កើតរបស់សុឆនជាមនុស្សផ្សេងទៀត ។ ចែដន្យ លោកវិសាលដែលត្រូវជាពិធីករប្រចាំរាត្រីនោះ ក៏ធ្លាប់ជាគូស្នេហ៍និងជាគូដណ្តឹងរបស់ល្អក ដែរហើយសព្វថ្ងៃលោកក៏កំពុងតែរលាកបេះដូង ដោយសារភ្លើងស្នេហាបីមុំជាមួយធីតាដ៏ ស្រស់ប្រិមប្រិយមួយរូបផ្សេងទៀត ធ្វើអោយសាច់រឿងជីវិតតែសាំញ៉ាំឡើង ។ ទោះបីជា យ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គូស្នេហ៍ទាំងទ្វេ សុជាតិនិងល្អក នៅតែចាប់ដៃគ្នាឥតបេះបួរពុះពារ ប្រឆាំងនូវពាក្យទោទប្រកាន់ទាំងឡាយនោះ ហើយក៏ដើរមកបំភ្លឺសាច់រឿងជីវិតរបស់គេ ទាំងពីរនាក់អោយទស្សនិកជនបានជ្រាប ដើម្បីនឹងជួយកាត់ក្តីផ្តល់យុត្តិធម៌ដល់ពួកគេដែល ត្រូវឧបសគ្គរារាំងបំបែកឱ្យឃ្នាតគ្នាអស់ជាច្រើនឆ្នាំ.... សូមប្រិយមិត្តអ្នកអានអញ្ជើញតាមដានសាច់រឿងជាមួយអ្នកនិពន្ធឃើងដូចតទៅ...

វគ្គទីមួយ បេះដូងវង្វែងម្ខាស់

ជិតដល់ម៉ោង៧កន្លះហើយ លោកវិសាលដែលជាពិភព និងជាប្រធាននៃគណៈកម្មការចាត់ចែងការសម្ភាសន៍នាព្រឹកនេះ នៅតែមិនទាន់អញ្ជើញមកដល់សាល សម្ភាសន៍នៅឡើយ ម្យ៉ាងទៀត លោកក៏មិនឆ្លើយទូរស័ព្ទដែររបស់លោកដែរ មិន ដឹងថាមានរឿងអ្វីទេ ។ ប្រិយមិត្តទស្សនិកជនជាច្រើនបានមកដល់អង្គុយពេញរោង ត្រៀមត្រារង់ចាំមើលការសម្ភាសន៍ផ្សាយបន្តផ្ទាល់តាមទូរទស្សន៍ របស់តារាទាំង បីដួង ។ ម្នាក់ៗដែលជាការិយាល័យនៅក្នុងកម្មវិធីសម្ភាសន៍មានចិត្តកន្ទះរាណាស់ ត្បិត មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចទៅទៀត ។ រំពេចនោះ អ្នកស្រីនិសាដែលជានាយករង ក្នុងកម្មវិធីក៏ត្រូវគណៈកម្មការសំរេចជ្រើសរើសមកជំនួសលោកវិសាល ។ រីឯតារា សំខាន់ៗទាំងបីរូបក៏បានមកដល់ ហើយត្រៀមខ្លួនរួចជាស្រេច ដើម្បីទទួលវេន បង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខកញ្ចក់ទូរទស្សន៍ជូនប្រិយមិត្តទាំងឡាយ ។

កម្មវិធីចាប់ផ្តើមហើយ....

លោកវិសាលនៅតែមិនទាន់មកដល់ដដែល ដូច្នោះអ្នកស្រីនិសាក៏ចេញបង្ហាញ ខ្លួនចាប់បើកកម្មវិធី ដោយមានបង្ហាញវត្តមានបុរសមួយរូបនិងនារីសោភាពិរូប ទៀតដែលអង្គុយទន្ទឹមគ្នា នៅក្នុងកៅអីសាលុងដ៏ស្អាតទាំងបីនាក់ ។ ភ្លាមនោះ អ្នកស្រីនិសាផ្តើមប្រសាសន៍ថា :

- សួស្តីប្រិយមិត្តទាំងឡាយ! ជំរាបសួរតារាកតិយសទាំងបី! សូមតារាអញ្ជើញ ណែនាំខ្លួនផ្ទាល់និង ទេពកោសល្យអាជីពជូនប្រិយមិត្តជាទីសណ្តាប់ផងចាំស!

ភ្លាមនោះនារីដ៏សោភាមួយរូបស្លៀកពាក់របៀបសិចស៊ីស៊ីវិល័យបែបថ្មី ក៏វាចា ឡើងមុនគេបង្អស់ថា :

- ចាំស! នាងខ្ញុំឈ្មោះម៉ឺនរុត ជាតារាសិចស៊ីប្រចាំផលិតកម្មភាពអូខេ ហើយក៏ ធ្លាប់បានសំដែងនៅលើវេទិកាចំពោះមុខទស្សនិកជនផ្ទាល់ជាច្រើនរួចមកហើយ ។

នារីទីពីរមានសំលៀកទំនងរបៀបប្រពៃណីបូកពាសុភាព មិនសូវរឺឆើតឆាយ តែបើគន់មើលយូរទៅ គឺមានរូបសោភាពដ៏គួរចាប់អារម្មណ៍បំផុត ។ មាណវិក៏ លំអោនកាយគោរពភ្ញៀវហើយក៏បន្តិវាចាថា :

- នាងខ្ញុំឈ្មោះសុខា ជាអ្នកចម្រើនជំនាន់ថ្មី ថតតែសំលេងច្រៀងសំរាប់ខ្សែ ភាពយន្តនិងចម្រើនការអូខេ តែមិនដែលបានបង្ហាញខ្លួនផ្ទាល់ជូនប្រិយមិត្តទាំង ឡាយនៅឡើយទេ ។ ថ្ងៃនេះគឺជាលើកទីមួយហើយ ដែលនាងខ្ញុំបានមកជួបផ្ទាល់ ជាមួយមិត្តទស្សនិកជនយើង ។

ពូជ្រោះអ្នកស្រីនិសាក៏មានប្រសាសន៍សួររូបខ្លួនថា :

- មើលទៅរូបសម្បត្តិរបស់អ្នកនាងក៏មានសោភាពសម្បូរយ៉ាងស្រស់បំព្រង ប៉ុន្តែ

តើហេតុអ្វីទៅ ដែលអ្នកនាងមិនចូលចិត្តបង្ហាញខ្លួននៅលើវេទិកា ជួបនឹងភ្ញៀវ ទស្សនិកជនទៅវិញ?

- ចាស់! ត្បិតនាងខ្ញុំពិការជើង មិនអាចសំដែងនៅលើឆាកបាន ទើបបានជាលោក ចាងហ្វាងផលិតកម្មជ្រើសរើសយកកញ្ញាម្នីរូតមកសំដែងបទ ដែលនាងខ្ញុំច្រៀងជា ជំនួសវិញ ឃើញថាយើងទាំងពីរមានថ្វីដៃស៊ីខ្សែចង្វាក់គ្នាណាស់ ។

អ្នកស្រីនិសាក៏បែរទៅសម្ភាសតារាទីបីដែលអង្គុយស្ងៀមស្ងាត់យូរហើយ :

- សូមអញ្ជើញតារាផ្នែកបុរសម្តង តើលោកអាចណែនាំជូនប្រិយមិត្តរបស់យើង

អំពីនាមរបស់លោកនិងប្រវត្តិខ្លះៗដែលបណ្តាលអោយលោកក្លាយជាតារាល្បីទាំង នៅវ័យក្មេងយ៉ាងនេះបានទេ ចាស់?

- បាទ! ខ្ញុំបាទមានឈ្មោះ សុជាតិ ជាបងប្រុសបង្កើតរបស់កញ្ញាសុខា មាន ស្រុកកំណើតនៅបាត់ដំបង ចូលចិត្តលេងឧបករណ៍ភ្លេងប្រពៃណី ដូចជាខ្នុយនិងទ្រ ជាដើម ។ ការពិតខ្ញុំចូលចិត្តផ្លូវស្លឹកជាជាង ត្បិតមានខ្លឹមសារបែបលក្ខណៈធម្មជាតិ ។

រីឯការនិពន្ធបទភ្លេងនោះនិងទេពកោសល្យសំលេងច្រៀង គឺខ្ញុំមាននិស្ស័យតាំងពី កំណើតម្ល៉េះព្រោះអីឪពុករបស់ខ្ញុំជាអ្នកភ្លេងបុរាណ ។ ក្រោយពីលោកអនិច្ចកម្ម ទៅ ខ្ញុំនៅតែលេងភ្លេងហើយច្រៀងលេងបន្តរាល់ថ្ងៃមិនសូវខាន មានកាលខ្លះនិពន្ធ បទថ្មីៗ ដើម្បីរំលឹកដល់គុណឪពុក ។ ក្រោយមកខ្ញុំក៏មានសំណាងខ្ពស់ដែលបានជួប លោកសមបុណ្យ ម្ចាស់ផលិតកម្មចម្រៀងនិងភាពយន្តខ្មែរ ។ លោកក៏បានផ្តល់ឱកាស អោយខ្ញុំហ្វឹកហ្វឺនបញ្ចេញស្នាដៃយ៉ាងពេញទំហឹង រហូតដល់បានទទួលជោគជ័យ យ៉ាងខ្លាំងក្លានៅពេលនេះតែម្តង ។

អ្នកស្រីនិសាក៏សួរទៅតារាទាំងបីបន្តថា :

- ឥឡូវនេះ តើតារាអាចជំរាបប្រិយមិត្តទស្សនិកជនបានទេថា តើអ្នកទាំងបីមានគូ គាប់ប្រចាំដួងចិត្តហើយឬនៅ?

ម្នីរូត នារីសិចស៊ីត្រីក្បាលមុនគេ :

- នាងខ្ញុំស្រលាញ់អាជីពជាតារាសិចស៊ីណាស់ មិនទាន់មានគំរោងថានឹងមានគូគាប់ នៅពេលនេះឡើយទេ ។

- ចំណែកខ្ញុំវិញមានវ័យក្មេង ក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ចាស់ទុំនៅឡើយ មិន ទាន់អាចគិតគូរអំពីគូស្រករប្អូនចិត្តបានដែរ !

(សុខាតារាចម្រៀង ឆ្លើយបន្ត)

ប្លែកតែតារាបុរសទេដែលនៅស្ងាត់ស្ងៀមដូចជាមិនចង់ឆ្លើយ ។ ឃើញដូច្នោះ អ្នកស្រីនិសាក៏សួរបន្ថែមថា :

- ចុះលោកសុជាតិវិញ ដំណើរជីវិតផ្នែកបេះដូង យ៉ាងណាដែរ?

សុជាតិដកដង្ហើមឃ្នូ រួចទើបឆ្លើយវិញថា :

- ការពិតបេះដូងរបស់ខ្ញុំកំពុងតែរង់ចាំតាមរកម្ចាស់របស់គេ ដែលបានបាត់ខ្លួនទៅ ចំនួនជិតពីរឆ្នាំហើយ មិនដឹងថាគេនៅទីណា សុខទុក្ខយ៉ាងណាទេ...

- រួចចុះម្ចាស់បេះដូងរបស់លោកជាអ្នកណាដែរតើលោកអាចជំរាបប្រិយមិត្តយើង ទាំងអស់បានទេ?

- បាទ! នាងគឺជាដួងច្រើនដ៏ពណ្តាយនៃមេឃភ្នំពេញដ៏សែនធំ សែនខ្ពស់លឿងលឿយ ដែលកូនទន្សាយតូចទាបដូចជារូបខ្ញុំនេះ បានត្រឹមតែលូតយកគំនល់ម្លឹងពីដីទៅ ហើយរំពឹងបង់ស្រន់ស្រក្តីមេត្តាពីមេឃតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

ស្រាប់តែកំលោះសុជាតិរលីងរលោងទឹកភ្នែកឡើង ។ ដើម្បីបន្តបំបរិយាកាស អ្នកស្រីនិសាក៏មានប្រសាសន៍បន្តថា :

- មានន័យថាបេះដូងរបស់លោកកំពុងដង្ហោយហោរកម្ចាស់ស្នេហា មែនទេហ្នឹង? បើដូច្នោះមែន តើលោកមានបទចម្រៀងអនុស្សាវរីយ៍អ្វីមួយទេហ្នឹង សំរាប់ផ្តាំទៅផ្តាយ ដែលជាម្ចាស់ដួងចិត្តរបស់លោក ថាលោកកំពុងតែរង់ចាំការវិលត្រលប់របស់នាង?

ពូជ្រោះ សុជាតិក៏នឹកថា នោះជាឱកាសដ៏ល្អរបស់នាយហើយដែលនាយអាច ធ្វើសំនៀងមួយបទនេះទៅដឹងថ្នាក់ម្ចាស់ស្នេហ៍របស់គេ សង្ឃឹមថានារីកំពូលជីវិតនឹង បានដឹងបានឮអំពីជំរោចចិត្តស្នេហាដ៏ស្មោះស្ម័គ្ររបស់មាណពចំពោះនាង ។ សុជាតិក៏ ងើបឈរឡើងចាប់ម៉ែក្រហម ហើយក៏វាចាដូចតទៅ :

- ខ្ញុំបាទសុជាតិ សូមជូនចម្រើងមួយបទនេះចំពោះនារីមួយរូប ដែលខ្ញុំគេងគិតគេង ស្រម័យរាល់យប់ថ្ងៃ គ្មានលោះមួយវេលាណា ។ សូមអោយម្ចាស់បេះដូងបានស្តាប់ ឮហើយ ទទួលដឹងផងថា សុជាតិស្នេហ៍រូបអូនតែម្នាក់គត់នៅក្នុងជាតិនេះ ។

ចិត្តស្នេហ៍ធ្វើដូងចង្ក

ហូ! ហូ! ហូ!.....

- ១. ចង្ក្រះបវរពូជនភា មានហុងតារាភ្នំថ្នាំពណ្តាយ តែចង្ក្រះខ្ពស់ឆ្ងាយ សែនស្តាយ ហត្ថាមិនដល់ ។
- ២. រាត្រី១០កើតខែអើតលីមៗ ចិត្តលូចញឹមស្នេហ៍ចង្ក្រះមិល ស្តាយដៃឈោងមិនដល់ ខ្លាយខ្លល់ម្នាក់ឯងសោកា ។
- បន្តរ. ជាតិជាទន្សាយ បានត្រឹមគេងនឿយណាយ ស្តាយដូងចង្ក្រះថ្នាំ តើធ្វើម្តេចទៅនឹងបានចង្ក្រះវាសនា ជាគូទ្រហានៃបនិស្សិតកាយ ។
- ៣. បានត្រឹមសម្លឹងលូចស្នេហ៍ក្នុងចិត្ត បេតិវិមិត្រដូងចង្ក្រះណែ ទោះជីវិតរៀមក្ស័យ ហឫទ័យធ្វើចង្ក្រះហើយ ។

ស្តួរទះដៃក៏បានលាន់ពូជឡើងពេញសាលសម្ភាសន៍ ។ រំពេចនោះស្រាប់តែ លោកវិសាលបានមកដល់ភ្លាមដែរ ដោយមានសុភាពនារីម្នាក់យ៉ាងសោភាដើរ តាមពីក្រោយមកដល់ផង ។ កាលបើក្រលេកឃើញ វត្តមានរបស់លោកវិសាល ការិការងារទាំងឡាយក៏នាំគ្នាស៊ីញ៉ូទៅអ្នកស្រីនិសា ដើម្បីរកវិធីសំរាកដូរវេនគ្នាវិញ តែអ្នកស្រីមិនបានចាប់ភ្នឹកឡើយ គិតតែមានប្រសាសន៍បន្តកម្មវិធីតាមតែ ដំណើរ រហូតទៅទៀត :

- ពិរោះហើយមានខ្លឹមសារណាស់ លោកសុជាតិ ។ នាងខ្ញុំព្រមទាំងប្រិយមិត្ត យើងទាំងអស់ជឿថា បទចម្រើងមួយបទនេះ នឹងបានផ្សព្វផ្សាយទៅដល់នារីម្ចាស់ បេះដូងរបស់លោកសុជាតិនៅពេលនេះជាក់ជាមិនខាន ហើយ យើងទាំងអស់គ្នាសូម បន់ស្រន់អោយ លោកសុជាតិឆាប់រកឃើញកំពូលដូងចិត្តរបស់លោកឆាប់ៗនេះ !!

ស្រាប់តែ...

- បងជាតិ.....! បងជាតិ... !

នារីសោភាដែលដើរចូលមកដល់ព្រមគ្នាជាមួយលោកវិសាល បានក្រឡេក ឃើញតារាយើង ដែលនៅលើវេទិកាសម្ភាសន៍នោះភ្លាម ក៏ស្ទុះរត់ចូលទៅរកបុរស យើងយ៉ាងរហ័ស រួចខ្មោចហោតនាយយ៉ាងខ្លាំងៗធ្វើអោយទស្សនិកជននិងវាគ្គិនីក្នុង កម្មវិធីមានការភ្ញាក់ផ្អើលក្រៃលែង ។ តែសុភាពនារីសោភារបស់យើងហាក់ដូចជា មិនបានចាប់អារម្មណ៍ទេថាពេលនេះគេកំពុងតែចិតកម្មវិធីផ្សាយទូរទស្សន៍បន្តផ្ទាល់ នោះឡើយ ។

ធិតាគិតតែពីរតំទៅស្រែវាអោបចង្កេះរបស់សុជាតិយ៉ាងណែន ធ្វើ អោយបុរសយើងភ្ញាក់ក្រញាងដូចគេចាប់គ្រវែង ។

តែលុះឆ្ងោកឃើញភ្នែករបស់ មាណវីភ្លាម ស្រាប់តែនាយយើងបើកភ្នែកចំហើយខ្លួនថា :

- ទេវតាលោកអើយ! នេះគឺជាឈ្មួញរបស់បងមែនទេហ្នឹង? បងពិតជាមិនមែន កំពុងយល់សប្តិទេ មែនទេហ្នឹង? ឈ្មួញ...

បងនឹកអូនអ្វីម៉្លោះទេហ្នឹង!! ឈ្មួញអើយ!!

- បងជាតិ! ឈ្មួញក៏នឹកបងដូចគ្នាដែរ... បងជាតិ! ម្ចាស់ជីវិតអូន! អូនស្រឡាញ់ បងណាស់! អូននឹកបងណាស់! កំពូលដួងចិត្តរបស់អូន...!!

គូស្នេហ៍ទ្រូហ៍ស្រែវាអោបគ្នាយ៉ាងណែនពេញរង្វង់ដែររបស់គេ ដោយដួងចិត្ត

រំភើបញ្ចាប់ញ័រដើម្បីសំដែងនូវសេចក្តីស្នេហានិងការនឹករលឹករបស់គេ ចំពោះគ្នាទៅ វិញទៅមកយ៉ាងធំធេង

នៅចំពោះមុខកញ្ចក់កាម៉ារ៉ាទូរទស្សន៍ដែលកំពុងថត ផ្សាយបន្តផ្ទាល់ចេញទៅក្រៅ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏គេទាំងពីរនាក់មិនបាន

នឹកខ្លួនដល់ការអៀនខ្មាសអ្វីឡើយ ក្រៅពីស្រែវាអោបគ្នាញញឹមផងសើចផង ស្រក់ទឹកភ្នែកផង ខ្សឹកខ្សួលអូនអាក់ទាំងពីរកាយ

និងរកពាក្យអ្វីមកនិយាយក៏មិន រួច ក្រៅពីបណ្តោយអោយចង្វាក់បេះដូងរណ្តំញាប់ញ័រឆ្លើយឆ្លងគ្នា ជាជំនួសពាក្យ

នឹករលឹកនិងសេចក្តីស្នេហាដ៏ធំធេងរបស់គេតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ ទាំងអ្នកស្រីនិសា ទាំងលោកវិសាលដែលមកជាមួយមាណវីយើង

ទាំងបុគ្គលិកប្រចាំការទាំងឡាយ ដែលនៅទីនោះ មានការភ្ញាក់ផ្អើលក្រៃណា ចំពោះវត្តមានរបស់មាណវីសោភា

មួយរូបដែលផុសឆ្លើងដោយឥតព្រាងទុក ធ្វើអោយដំណើរកម្មវិធីពិសេស នាគត្រីនោះក្លាយជាច្របូកច្របល់ពន្យល់មិនកើត ។ ផ្ទុយទៅវិញ

ទស្សនិកជនយើង បែរជាគិតថា នោះគឺជាកម្មវិធីពិសេសរបស់គណៈកម្មការដែលចាត់ចែងអោយមាន ចំណីចក្ខុវិស័យដ៏ប្លែក

សំរាប់ជាគ្រឿងពញ្ញាក់ស្មារតីភ្ញៀវអោយរំភើបប្បាយតែ ប៉ុណ្ណោះ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ចាប់ភ្លឹកទេថា ការជួបគ្នារវាងតារាពានរង្វាន់

ផ្នែកនិពន្ធបទភ្លេងឈ្មោះសុជាតិ និងនារីសោភាឈ្មោះឈ្មួញដែលជាគូស្នេហ៍របស់គេ នោះជាកម្មវិធីចែងផ្សំមិនបានព្រាងទុកមុននោះឡើយ ត្បិតអី

បើយើងមើលពីក្រៅ ទៅ គឺមិនខុសពីការសំដែងឆាកល្លោកមនោសញ្ចេតនាមួយ យ៉ាងសមគតខ្លះនោះ ឡើយ ។ ដើម្បីសំរួលបរិយាកាស

អ្នកស្រីនិសាក៏ប្រកាសសំរាកកម្មវិធីថា :

- ប្រិយមិត្តទូរទស្សនិកជនជាទីមេត្រី! ថ្ងៃនេះកម្មវិធីរបស់យើងសូមបញ្ចប់ដោយ ភាពរីករាយមួយដែលគូស្នេហ៍មួយគូបានវិលមកជួបគ្នាវិញ...

- មិនទាន់អាចបញ្ចប់បានទេហ្នឹង!! នៅមានរឿងដែលត្រូវដោះស្រាយច្រើនទៀត!!

សំលេងស្រ្តីមួយរូបនិយាយកាត់ប្រសាសន៍របស់អ្នកស្រីនិសាដែលកំពុងមាន វាចាទៅកាន់ទស្សនិកជន ។ អ្នកស្រីនិសាក៏ក្រញាង

លាន់មាត់ថា :

- ពុទ្ធា! ថ្ងៃនេះមានកម្មវិធីចំលែកច្រើនណាស់ហ្នឹង? សូម្បីតែនាងខ្ញុំដែលជាពិធីករ ក៏មិនបានដឹងមុនផង

ថាមានបុគ្គលិកអ្វីខ្លះនឹងកើតឡើងនៅក្នុងកម្មវិធីរាត្រីរបស់ យើងនៅវេលានេះខ្លះនោះទេ!

ទស្សនិកជនក៏សើចគិតឡើង ប៉ុន្តែស្រ្តីសោភាដែលមានប្រសាសន៍អំបាញ់មិញ មិនបានសំដែងការរីករាយជាមួយទេ ។

អ្នកស្រីមួយរូបនោះហាក់ចេញមកពីខាង ណាមិនដឹង ស្រាប់តែមកដល់លើឆាកវេទិកាដើរតាំងទៅចាប់បំបែកគូស្នេហ៍ទាំង

ទ្រូអោយរបេះចេញពីគ្នាយ៉ាងរហ័ស ធ្វើអោយគេទាំងពីរភ្ញាក់ផ្អើលដូចត្រូវខ្សែ ភ្លើងឆក់ ។ អ្នកស្រីរូបស្អាតក៏ខ្មាសខ្លាំងទៅសុជាតិថា :

- តើអ្នកតារាកម្លោះ! នាងមានគូប្រចាំជីវិតរបស់នាងរួចហើយ... ចូរអ្នកចៀសផ្លូវ អោយនាងដើរតាមផ្លូវជីវិតរបស់នាងផងបានទេ?

ជាតារាដូចជារូបអ្នក មិនខ្លះទេ នារីដែលស្អាតត្រង់ចាំធ្វើជាគូគ្រងរបស់អ្នកនោះ!

ស្រាប់តែនារីសោភាឈ្មោះឈ្មួញនោះ រលាស់ដៃបំរះពីដៃស្រ្តីចំណាស់ ហើយ ឆ្លើយឡើងថា :

- នោះមិនមែនជាការពិតទេ! ម៉ាកំរុំមានប្រសាសន៍យ៉ាងនេះ! គូប្រចាំជីវិតរបស់ កូនគឺជាបងជាតិនេះតែម្នាក់គត់ !

- ទំ! ក្រពុំចិត្តកូន! បើគូជីវិតរបស់កូនជាតារាភក្តីមួយរូបនេះ ចុះលោក វិសាលវិញ តើកូននឹងយកគេទៅទុកនៅត្រង់ណា?

ឈូកមិនទាន់ឆ្លើយថាយ៉ាងណាផង ស្រាប់តែតារាចំរៀងឈ្មោះសុខា ដឹកដៃ ស្រីចាស់ខ្លះភ្នែកមួយរូបស្លៀកពាក់របៀបជាអ្នកភូមិជនបទ ដើរឡើងមកលើអាក ទាំងពិមពពឹម ។ នៅដៃម្ខាងទៀតរបស់ស្រីចំណាស់នោះ គាត់មានដឹកដៃកុមារី តូចដ៏ស្រស់ស្អាតមួយរូបក្នុងអាយុប្រមាណបួនឆ្នាំមកជាមួយផង ។ ភ្លាមនោះ សុខា ក៏ឧទានហោរានារីយើងថា :

- បងឈូក! មានគេចង់ជួបបងទំនែក!!

កាលបើក្រលេកឃើញស្រីចំណាស់នោះភ្លាម ឈូកបើកភ្នែកធំៗ :

- សុខា! ម៉ែ! កូនឃា!

រួចហើយឈូកក៏ស្ទុះមកក្រាបសំពះស្រីចំណាស់នោះ ក្បាលដល់កំរាលភ្លាម ព្រមទាំងវាថា ថា :

- ម៉ែ! ម៉ែជាទីស្រឡាញ់របស់កូន! កូនក៏នឹកម៉ែខ្លាំងអនេត មិនដែលភ្លេចម៉ែមួយ

ថ្ងៃណាមួយឡើយ !!

ស្រីចំណាស់បន្ទាបខ្លួនអោនស្រវ៉ាអោបឈូកដោយសេចក្តីរន្ធត់ត្រេកអរ :

- ពីរឆ្នាំហើយដែលម៉ែមិនដែលដឹងដំណឹងពីកូន ម៉ែនឹកកូនណាស់ ទាំងអស់គ្នានៅ ក្នុងផ្ទះរបស់យើង នឹកកូនគ្រប់ៗគ្នា ។ ឈូក! តើសុខទុក្ខយ៉ាងម៉េចដែរ កូន?

ទាំងពីរនាក់ក៏ស្រវ៉ាអោបគ្នាយំសឹកគួរអាណិតក្រែលែង ស្រាប់តែ អ្នកស្រី រូបស្អាតស្ទុះមកចាប់បំបែកអ្នកទាំងពីរសាជាថ្មី ព្រមទាំងមានប្រសាសន៍ថា :

- ទំ! កូនស្រីម្តាយ! នេះអ្នកស្រីដានីម្តាយបង្កើតរបស់កូននៅខាងនេះ! ហេតុដូច

ម្តេចឡើយកូនបែរជាផ្តល់កិត្តិយសអោនវិន្ទាគោរពយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ ចំពោះអ្នកដទៃ ដែលជាអ្នកស្រែជនបទ ជាជាងម្តាយរបស់ខ្លួនទៅវិញ?

តែឈូកបែរជាធ្វើមិនដឹង រួចក៏បែរសំរុតខ្លួនរកនាងតូចកុមារីដែលឈរក្បែរ នោះហើយស្រវ៉ាអោបនាងយ៉ាងណែនពេញដៃ បន្ទាប់មកក៏យំខ្សឹកខ្សួលមិនស្តីអ្វី មួយម៉ាត់ឡើយ ។ ទាំងការិកាមារី ទាំងគណកម្មការប្រចាំកម្មវិធី ទាំងទស្សនិកជន ដែលកំពុងអង្គុយមើលកុះករ ក៏នាំគ្នាស្ងៀមទ្រឹងបើកភ្នែកធំៗ សម្លឹងស្ថានការណ៍ ទាំងចំលែកចិត្តផង កុកកូលក្នុងអារម្មណ៍ផង ។ ម្នាក់ៗនាំគ្នាចំហមាត់ តាមដាន ស្ថានការណ៍ដោយឥតមានព្រិចភ្នែកឡើយ ត្បិតគេមិនយល់សាច់រឿងអ្វីទាំង អស់ ។ សុជាតិដើរមកជិតឈូកដែលកំពុងយំខ្សឹកខ្សួលអោបកុមារីតូច ហើយក៏ មានវាថាឡើងថា :

- ឈូកអូន! សុធាគេបានរង់ចាំជួបម៉ាក់របស់គេជាយូរមកហើយ... គេនឹកអូន ណាស់ អូនដឹងទេហ៎?

ឈូកងើបសម្លឹងមុខកុមារីតូច ដែលសំលឹងមើលនាងវិញដោយសេចក្តីនឹក រលឹកនិងស្រឡាញ់ :

- សុធាកូនស្រីម្តាយ! ម្តាយស្រឡាញ់កូនស្នើជីវិត! អោយម្តាយសូមទោសកូនផង

ដែលពីរឆ្នាំកន្លងមក ម្តាយគ្មានសមត្ថភាពវិលត្រឡប់មករកកូនបាន...

ពោលមកដល់ត្រង់នេះ ឈូកក៏ស្រក់ទឹកភ្នែកអូលដើមកហើយស្រវ៉ាអោបកូន ខ្សឹកខ្សួលសាជាថ្មី ។ ស្រាប់តែ

មានដៃមួយមកបេះយកកុមារីចេញពីម្តាយភ្លាម :

- ឆ្លើមចំណាស់! ហ៊ានចេញមុខចេញមាត់រត់មករកបុរស នៅទីប្រជុំមនុស្សបែប នេះ ហាក់ដូចជាមិនទុកកិត្តិយសដល់យើងជាឪពុកសោះ!

ដឹងទេថា កាលបើនាងធ្វើ យ៉ាងនេះ តើនឹងធ្វើអោយយើងជាឪពុកម្តាយរបស់នាងបាក់មុខបាក់មាត់ប៉ុណ្ណា?

ទាំងអស់គ្នារក្សាក្រញាង នាំគ្នាក្រលេកមើលទៅម្ចាស់សំដី ក៏ប្រទះនឹងបុរស

ចំណាស់រូបរាងសង្ហារម្មយរូប ក្នុងសំលៀកជាទាហានឧត្តមសេនីយយ៉ាងហ្មឺនមាន
អំណាច ដើរឡើងមកលើវេទិកាសំដៅមករកឈ្នួកនិងកូន ។ គ្រាន់តែក្រលេក ឃើញលោកភ្លាម
ឈ្នួកសំដៅអាការៈភ័យរញ្ជើញរហាក់ខ្លាចសំបើមណាស់ តែលុះ ដល់ក្រលេកឃើញមុខកុមារីសុឆាយកវិញ ស្រាប់តែនាងមានកំលាំងចិត្តប្រឹងមក
វិញ ហើយក៏តបទៅលោកវិញយ៉ាងក្លាហាន ៖

- មែនហើយ! លោកពិតជាស្រឡាញ់កិត្តិយសមុខមាត់របស់លោកប៉ាណាស់ ស្រឡាញ់រហូតដល់សុខចិត្តបំផ្លាញជីវិតកូនស្រីរបស់លោកប៉ា
អោយស្លាប់ទាំងអស់ បែបនេះ ក៏ដើម្បីកិត្តិយសលោកប៉ាដែរ! ការពិត លោកប៉ាមានកិត្តិយសត្រឹមតែ សំបក! មើលចុះ!
លោកឧត្តមសេនីយសម្បត្តិមានបុណ្យស្តីកិត្តិយសយ៉ាងធំធេង មានទ្រព្យយ៉ាងស្តុកស្តម្ភ តែខ្លះ...ខ្លះ...ខ្លះ... សូម្បីតែសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះកូន
និងចំពោះថៅរបស់ខ្លួនឯង!! ពិតជាគួរអោយសង្កេតណាស់....!!

ផាង! លោកសម្បត្តិយារដៃទះកំភ្លៀងមាណវិរបស់យើងមួយដៃ ដួលខ្មោក
ចំពោះមុខក្រសែភ្នែកមនុស្សទាំងឡាយដែលកំពុងតាមដានស្ថានការណ៍ ។ លោក សម្បត្តិលើកដៃចង្កុលមុខកូនស្រី ៖
- យើងបានប្រាប់ហើយថា នាងគ្មានសិទ្ធិជួបក្មេងនេះបានទេ ដរាបណានាងរកឪពុក
អោយកូននាងមិនឃើញ! បើនាងនៅតែបិទមាត់មិនព្រមឆ្លើយថា នរណាជាឪពុក របស់ក្មេងមួយនេះទេ នោះយើងនឹងគិតថានាងកុហកយើង
ដើម្បីរកលេសទៅជួប បុរសពោះម៉ាយដែលជាតារាមួយរូបនេះ ។

លោកមានប្រសាសន៍ផង ចង្កុលមុខទៅសុជាតិផង ធ្វើអោយបុរសយើងភ្ញាក់ ស្រឡាំងកាំង ។ ស្រាប់តែឈ្នួកក្រោកឈរឡើងយ៉ាងរហ័ស
ហើយបែរទៅប្រឈម មុខនឹងលោកឧត្តមសេនីយវិញ ដោយយកខ្លួនទៅពាំងពីមុខសុជាតិហើយតបថា ៖

- លោកប៉ា! ម្តេចក៏លោកប៉ាមានប្រសាសន៍បំផ្លើសការពិតយ៉ាងនេះ? សុជាតិសាច់
ឈាមរបស់ខ្ញុំពិតមែន តែបងសុជាតិគ្រាន់តែជាឪពុកធម៌របស់នាងតូចប៉ុណ្ណោះ ។ ការពិត គេមិនមែនជាឪពុកបង្កើតរបស់សុជាតិទេ ។
សូមលោកប៉ាកុំដាក់ទោសគេ ដោយសារតែគេមានចិត្តធម៌ចំពោះខ្ញុំនិងកូន បានទេ?
- បើនាយមិនមែនជាឪពុករបស់កុមារីមួយនេះមែន ហេតុអ្វីក៏គេប្តូរផ្ទះបីបីបាច់ ថែរក្សាក្មេងតូចនេះជំនួសឯងម្ល៉េះ? ម្យ៉ាងទៀត បើនាងថា
គេមិនមែនជាឪពុក អញ្ជឹងនាង និយាយប្រាប់យើងមក ថានរណាជាឪពុករបស់ក្មេងនេះ? (លោក សម្បត្តិសួរសង្វេញ)

អ្នកស្រីដានីមួយរបស់ឈ្នួកដែលឈរក្បែរនោះយូរហើយ ក៏មានប្រសាសន៍ ទៅកាន់ឈ្នួកដែរថា ៖
- មែនហើយ! បើប្រសិនជាមិនមែនជាបុរសខាងនេះ អញ្ជឹងតើជានរណាទៅវិញ?

ឬក៏ជាលោកវិសាល? បើដូច្នោះប្រសើរណាស់ ម៉ាក៏នឹងរៀបចំឱ្យកូនបានរៀបការ នឹងគ្នាគ្រាឡើយនេះ ដោយមិនបាច់រង់ចាំអ្វីទៅទៀត!

- អត់ទេ! ខ្ញុំដឹងច្បាស់ណាស់ថាមិនមែនជាបងវិសាលទេ!

នារីរឿងនាយម្នាក់ក៏ជុំស្នេហាឡើងស្រែកតបនឹងវាចារបស់អ្នកស្រីដានី ។ ទាំង អស់គ្នាអាករងយ៉ាងលឿន ។

អ្នកស្រីដានីអាកឃើញនាងហើយក៏លាន់មាត់ ៖

- ដារីយ៉ា! កូនដឹងរឿងអ្វីរបស់ប្អូនស្រីដែរមែនទេហ៎?
- កូនមិនដឹងទេម៉ាក គ្រាន់តែដឹងថា បងវិសាលមិនមែនជាឪពុកនាងតូចមួយរូប នេះតែប៉ុណ្ណោះ ។
- ថាម៉េច? ហើយចុះហេតុអ្វីក៏កូនមានការជឿជាក់ក្នុងចិត្តដល់ម្លឹង? (អ្នកស្រីដានី លាន់មាត់)

ពុទ្ធនៅអើយ! មិនថាជានរណាទេ ដែលស្ថិតនៅរូមស្ថានការណ៍ទីនោះ ម្នាក់ណា ក៏នឹកចំឡែកចិត្តដែរថារឿងរ៉ាវពេលនេះ
វាកាន់តែរឹងមាំហើយ ។ រីឯកម្មវិធី ទូរទស្សន៍វិញក៏រកបញ្ឈប់មិនបានសោះ ត្បិតទស្សនិកជនកំពុងតែជក់អារម្មណ៍នឹង

សាច់រឿងដ៏ថៃលែកនៅលើភារិសេស ដែលមានអាទិកំបាំងគួរអោយចង់តាមដាន ក្រែលែង ។

សុជាតិលើកនាងតូចសុផាតឡើងហុចអោយទៅឈូកជាមួយ ហើយ ខ្សឹបដាក់ត្រចៀកប្រាប់ចិត្តថា :

- ឈូកអូន! មិនថាស្ថានការណ៍ជីវិតខ្លួនរបស់អូននេះ បំបាក់ទឹកចិត្ត ឬក៏បំផ្លាញ កតិយសរបស់អូនក៏រតណក់ដោយ
ចូរអូនចងចាំទុកក្នុងចិត្តរបស់អូនចុះថា បង ស្រឡាញ់អូននិងកូនសុផាតពេញបេះដូងរបស់បង គ្មានថ្ងៃប្រែប្រួលទេ ។ ចំពោះបង អូននិងកូន
ជាដួងតារាដែលរះបំភ្លឺអោយជីវិតរបស់បង ឱ្យមានន័យ មានខ្លឹមសារ ជានិច្ច ។ ពង្រឹងស្មារតីឡើងណាំអូនណាំ!
យើងកាន់ដៃតស៊ូនឹងឧបសគ្គជាមួយគ្នា ។ ពេលនេះ បងមិនបណ្តោយអោយគេប្រអូសប្រទាញយកអូនពីបងបានសាជាថ្មី ដូច
ពេលមុនបានទៀតឡើយ... ទុកចិត្តបងចុះ!!

ឈូកទទួលយកស្រីមកទើប ហើយដើរមើលមុខសុជាតិទាំងទឹកភ្នែករលីង រលោង :

- អូនជានារីដែលមានទឹកចិត្តទន់ខ្សោយយូរមកហើយ ពេលនេះក៏ល្មមដល់ពេល ហើយ ដែលអូនត្រូវតែតាំងចិត្តរឹងប៉ឹងក្លាហានជាថ្មី
ដើម្បីប្រឈមមុខនឹងឧបសគ្គ

ស្វែងរកជីវិតដែលជារបស់ខ្លួនឯងមកវិញ គឺជីវិតដែលគ្មានគេត្រួតត្រាទៅទៀត!

រំពេចនេះ ស្រាប់តែនារីស្រស់ឆើតឆាយឈ្មោះដារីយ៉ាដែលត្រូវជាបងស្រី របស់ឈូកក៏ប្រអូសប្រទាញបុរសម្នាក់ដែលនៅឈរក្បែរនាង
ហើយឧទានឡើង ទៅនាយថា :

- ឆ្លើយមកបើឡើង! តើឯងបានប្រព្រឹត្តអ្វីមិនគប្បីចំពោះប្អូនស្រីយើងដែរទេហ៎?

បុរសឈ្មោះបើងឡើងធ្វើមុខស្លេក :

- អត់ទេ! ដារីយ៉ា! កុំលេងរោចគ្នាឯងយ៉ាងនេះ? ពិតមែនតែបើឡើងខ្ញុំដើរលេង
របាត់របាយបន្តិច តែក៏មិនដែលនឹកគិតលួកលើមនារីណាដែរ... លែងខ្ញុំមើល!

ទាំងអស់គ្នាមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមក តែគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងទេ ថាចំណើយ វាយ៉ាងម៉េច ។

គឺមានតែឈូកប៉ុណ្ណោះដែលជាម្ចាស់រឿងសំងាត់ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបាន ជានាងលាក់រឿងយ៉ាងស្ងាត់រហូតដល់ថ្ងៃនេះ? ដើម្បីជិះចង់លំជូនទស្សនិកជន
អ្នកស្រីនិសាក់បន្តកម្មវិធីសម្ភាសន៍ជាមួយនិងតារាសុជាតិបន្តទៀតថា :

- ថ្ងៃនេះ នាងខ្ញុំគិតថា កម្មវិធីរបស់យើងពិតជាមានខ្លឹមសារចំពោះក្រែ តែដើម្បី បណ្តោះចង់លំ

តើនាងខ្ញុំអាចសួរលោកសុជាតិនិងអ្នកនាងឈូកបានទេហ៎ថា តើ ហេតុការណ៍ពីមុនៗមកយ៉ាងណាខ្លះ

បានជាសាច់រឿងជំពាក់ជំពិនដូចអំបោះជំពាក់ មុខយ៉ាងនេះ? ឥឡូវនេះ បើស្ថានការណ៍ធ្លាក់ដល់ថ្នាក់ធ្លាយការសំងាត់ក្នុងបេះដូង

និងការសំងាត់ក្នុងក្រុមគ្រួសារ នៅលើភារិវេទិកាចំពោះមុខសាធារណជនដូច្នោះ ទៅហើយ

គួរតែលោកឆ្លៀតឱកាសនេះស្រាយមុខជំពាក់អោយជ្រះស្រឡះតែម្តង តើលោកគិតយ៉ាងណាដែរ? ជាពិសេស ទាន់នៅពេលនេះ

មានប្រិយមិត្តរាប់ពាន់ រាប់ម៉ឺនជាសាក្សី ចំពោះសាច់រឿងជីវិតរបស់លោកស្រាប់ៗ ក្រែងជីវិតស្នេហារបស់

លោកអាចបានទទួលយុត្តិធម៌ខ្លះៗមកវិញ ។

សុជាតិបែរសម្លឹងទៅឈូកមួយស្របក់ ហើយក៏បែរមកអ្នកស្រីនិសា រួចក៏

មានវាចាឡើងថា :

- ឈូកជានារីដែលខ្ញុំស្រឡាញ់បំផុតក្នុងជីវិត! ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំមិនដែលគិតថា តើនរណាជាឪពុករបស់នាងតូចសុផាតទេ ស្ថិតនៅគ្រប់វិនាទី
ក្នុងបេះដូងរបស់ខ្ញុំ សុផាតគឺជាកូនស្រីដែលខ្ញុំស្រឡាញ់ស្មើជីវិត ហើយមិនអាចបោះបង់នាងចោលបាន ឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត

ខ្ញុំក៏បានបិទចំរើរក្បាលនាងតាំងពីក្រហមបាតដើររហូតមក ។ សូម្បីតែនៅត្រាមួយនោះ ជីដូនជីតារបស់គេមកចាប់ពង្រាត់យកម្តាយគេត្រឡប់ទៅវិញបាតក៏ដោយ ក៏ខ្ញុំនៅតែចិញ្ចឹមថ្នាក់ថ្នងថែរក្សានាងតូចបាក់បីនាងជាសាច់ ជាឈាមរបស់ខ្ញុំដោយឥតមានឆ្លើយណាយឡើយ ។ គេជាក្មេងតូចណាស់! មិនបាន ដឹងរឿងរ៉ាវរបស់មនុស្សចាស់ទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមិនយល់សោះថា ហេតុអ្វីបានជាចាស់ៗ បែរជាឆ្កាត់ដាក់ទោសនាងតូចអោយនាងព្រាត់ម្តាយជាទីស្រឡាញ់នោះកើត? ហើយតើលោកចង់យកចាញ់ឈ្នះដើម្បីអ្វីទៅ កាលបើកូនចៅរបស់លោកត្រូវរស់រងទុក្ខវេទនាផ្លូវចិត្តយ៉ាងរឹងរៃដោយការព្រាត់ព្រាសគ្នាបែបនេះ?

សុជាតិនិយាយផង រលីងរលោងទឹកភ្នែកផង សម្លឹងទៅលោកសម្បត្តិ និង អ្នកស្រីដានីផង ។ នៅដៃម្ខាង នាយពសុធា ដៃម្ខាងទៀតត្រកងចង្កេះរបស់ឈួក មកផ្អិតស្នែងខ្លួនរបស់នាយយ៉ាងណែន ហើយក៏និយាយបន្តថា :

- ទាំងបីនាក់យើងស្រឡាញ់គ្នា ជាក្រុមគ្រួសារតែមួយ ! សូមលោកមេត្តាកុំបំបែក យើងតទៅទៀតធ្វើអ្វី ! ខ្ញុំបានសូមទទួលអង្វរចិត្តមេត្តាពីលោកទាំងពីរ សូមអោយ យើងបានរស់នៅជួបជុំគ្នា មានសុភមង្គលដូចគ្រួសារដទៃៗផងបានទេហ៎?

អ្នកស្រីដានីឮដូច្នោះ ក៏ពោលឡើងថា :

- មិនបាន! នាងមានគូដណ្តឹងរួចហើយ ហើយក៏ជិតរៀបការជាមួយគ្នាដែរ នោះគឺ លោកវិសាលដែលនៅឈរខាងនេះ ។ តាមការពិតគឺអ្នកទេ ដែលត្រូវដើរចេញពី ជីវិតរបស់កូនស្រីយើង ដើម្បីអោយនាងមានឱកាសសាងសុភមង្គល យ៉ាងសុខសាន្តដោយគ្មានរូបអ្នកមករំខានជីវិតរបស់នាងតទៅទៀត ។

- ម៉ាក់! ម៉ាក់អោយប្អូនរៀបការនឹងលោកវិសាលមិនបានទេ (ដារិយ៉ាឆ្លើយកាត់)

- ហេតុអ្វីរៀបការមិនបាន?

- គឺ... គឺ... (ដារិយ៉ាឆ្លើយតតាក់តតុប) ព្រោះ លោកវិសាលមិនមែនជាឪពុក របស់កុមារីមួយនេះ !!

- នោះល្អហើយ! (លោកសម្បត្តិឆ្លើយកាត់) បើក្មេងស្រីនេះជាកូនបុរសខាងណោះ (លោកចង្កុលទៅសុជាតិ) ទុកអោយគេថែរក្សាកូនរបស់គេទៅ នោះវាចប់ការណ៍!

- លោកប៉ា! (ឈួកឆ្លើយកាត់) ម៉េចក៏លោកប៉ានៅតែមាន ចោទបងជាតិ ដោយ បំផ្លើសការពិតយ៉ាងនេះ ? ថ្ងៃនេះ កូនរបស់លោកប៉ាលែងនៅស្ងៀមទៀតបាន ហើយ ដែលបងជាតិត្រូវ លោកប៉ាលាបមុខអោយគាត់ទាំងងងឹតងងល់....!

- យើ! កូនស្រីល្អ! ឥលូវនេះហ៊ានសំដីថ្លោសដាក់យើងផងហ្ន៎ស? ដឹងទេថា គេ នេះហើយជាអ្នកបំផ្លាញជីវិតនិងអនាគតរបស់កូន?

រំពេចនោះ ស្រាប់តែឈួកស្រក់ទឹកភ្នែកច្រោក:

- ចាស ខុសទេលោកប៉ា ! អ្នកដែលបំផ្លាញជីវិតរបស់កូនមិនមែនជារូបគេទេ! ការពិត... អ្នកដែលបំផ្លាញជីវិតរបស់កូនអោយស្លាប់ទាំងរស់នោះ គ្មាននរណា... ក្រៅពីលោកប៉ានិងម៉ាក់ទេ! លោកប៉ាជ្រាបទេហ៎ថា គឺរូបគេនេះ សុជាតិនេះ ជាអ្នកស្រោចស្រង់ជីវិតរបស់កូនអោយផុតមរណកម្ម អោយកូនមានទឹកចិត្តចង់ រស់នៅលើលោកសាជាថ្មីតទៅទៀត.... នៅក្នុងបេះដូងរបស់កូន គេគឺជាព្រះ ជា ទេវតា ដែលមកប្រោសជីវិតអោយឈួកមានចិត្តចង់រស់សាជាថ្មីម្តងទៀត...

- តែផ្តាស! (លោកសម្បត្តិគំហក) យើងមិនគួរមានកូនដូចជារូបនាងដែលយក អ្នកដទៃទុកដាក់ស្នើព្រះ ហើយប្រមាថឪពុកម្តាយរបស់ខ្លួនយ៉ាងខុត្តាតដូច្នោះទេ! ព្រះលោកច្បាស់ជាមិនប្រោសប្រណីនាងឡើយ ។

ឈួកឈររស់លឹងមុខលោកខុត្តមសេនីយ៍មិនព្រិចទេ ហើយក៏ឈប់តបតថា យ៉ាងណាតទៅទៀតដែរ ។

រួចហើយនាងក៏បែរសម្លឹងនាងតូចសុធាដែលជាកូន ស្រីរបស់នាងដែលមិនទាន់ដឹងក្តីសព្វគ្រប់នៅឡើយ រួចមើលសុជាតិ សុខា ស្រី

ចំណាស់ដែលខ្ញុំកំភ្នែក អ្នកស្រីដានីជាមួយ ដារីយ៉ាជាបងស្រី បើឯឡុង លោក វិសាល

រួចហើយក៏ទាញដៃកូននិងសុជាតិដើរសំដៅទៅអ្នកស្រីនិសាដែលកំពុងឈរ រាំងដូចគេសណ្តំ

ដោយការភ្ញាក់ផ្អើលនឹងស្ថានភាពណែកម្មវិធីដែលមិនបានព្រាងទុក នោះខ្លាំងពេក ។ មាណវីយើងក៏ឱនគោរពអ្នកស្រីនិសាហើយស្រដីថា :

- នាងខ្ញុំសូមអភ័យទោសដែលធ្វើអោយកម្មវិធីថ្ងៃនេះមានភាពច្របូកច្របល់ ប៉ុន្តែ មានតែពេលនេះមួយគ្រាប៉ុណ្ណោះទេ ដែលខ្ញុំអាចធ្វើខ្លួន
រកពន្លឺក្នុងជីវិតសាជាថ្មីបាន ហើយក៏មានតែអស់លោកអ្នកនៅទីនេះប៉ុណ្ណោះ ដែលអាចជួយធ្វើជាចៅក្រម និង

ជាសាក្សីចំពោះរឿងជីវិតអតីតកាលដ៏សែនសៅហ្មងរបស់នារីខ្ញុំនេះ ។ បំណាច់រឿង រ៉ាវឆ្ងាយមុខយ៉ាងធំបែបនេះទៅហើយ

នាងខ្ញុំក៏មិនគួរលាក់ការពិតទៅទៀតដែរ ថ្វីត្បិតតែរឿងនោះទាក់ទិនទៅនឹងកត្តិយស កេរ្តិ៍ឈ្មោះអាស្រូវរបស់នាងខ្ញុំក៏ដោយ ចុះ ក៏នាងខ្ញុំជឿថា
កាលបើការពិតបានទំលាយរួចហើយ ព្រះលោកនឹងយាងចុះមក ប្រោសកូនសត្វទឹកស្លាប់ដូចនាងខ្ញុំនេះ

អោយផុតបាបគ្រោះទាំងអំពាលមានជា

មិនខានឡើយ ។ សូមអ្នកស្រីមេត្តាទុកឱកាសអោយនាងខ្ញុំផង!

អ្នកស្រីនិសាលរាំងមួយស្របក់ទើបមានប្រសាសន៍ថា :

- មែនហើយ! ទាំងនាងខ្ញុំ ទាំងគណកម្មការក្នុងពិធី ទាំងទស្សនិកជនទាំងឡាយ ពិតជាចង់ដឹងការពិតណាស់
ថាតើទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកនាងនិងលោកសុជាតិ មាន ជំរៅបែបណា មានឧបសគ្គដូចម្តេចខ្លះ ហើយអ្វីដែលជាកត្តាដែលជំរុញអោយ
អ្នកទាំងពីរមានកំលាំងចិត្តពុះពារតាមរកគ្នា ដោយមិនលះបង់ក្តីសង្ឃឹមយ៉ាងនេះ?

សុជាតិដែលឈរស្ងៀមយូរហើយ ក៏ស្រាប់តែបន្លឺវាចាបន្ថែមថា :

- ឈ្មើចុះ! បំណាច់នឹងក្លាយជាដួងតារារបស់ទស្សនិកជន នៅថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបាទ សុជាតិក៏មានមោទនភាពយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តម
និងមកជំរាបជូនដែរនូវប្រវត្តិទាំងឡាយ ដែលទាក់ទងនឹងជីវិតរបស់ខ្ញុំបាទផ្ទាល់ ជាមួយនឹងគូប្រចាំជីវិតរបស់ខ្ញុំបាទ ថាតើ
ខ្ញុំបាទសក្តិសមនឹងទទួលកត្តិយសជាតារាឯកគំរូ ដល់បួនៗជំនាន់ក្រោយដែរឬក៏ យ៉ាងណា ។
សូមមេត្តាប្រិយមិត្តទស្សនិកជនជួយកាត់សេចក្តីចំពោះដំណើរសាច់ រឿងជីវិតរបស់ខ្ញុំបាទនិងអូនឈូកដូចតទៅ....

ទស្សនិកជនក្រោកឈរព្រាងព្រាតឡើងទះដៃលាន់ប្រាវៗដូចលាជំនុះ ហាក់
បីដូចជាកំលាំងចិត្តដ៏ខ្លាំងក្លា ជំរុញអោយគូស្នេហ៍ទ្រូហរិវិតតែមានទឹកចិត្តពុះពារ
រនាំងជីវិតដ៏សែនធំមួយដែលបានធ្វើអោយគេទាំងពីរប្រាត់គ្នាមកជាយូរមកហើយ..

ទោះបីជាពេលនោះ នរណាចង់តវ៉ាអ្វី ជជែកអ្វី ប្រកែកអ្វីក៏លែងឮ លែងមាន ប្រសិទ្ធភាពទៀតហើយ
ក្រៅតែពីបណ្តោយអោយកម្មវិធីបន្តដំណើរតទៅមុខ ទៀតតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ...

វគ្គទី២ ថែទាំជាន់ដៃ

នៅភូមិត្រាង អូរតាគី...

ជិតភ្លឺហើយ... ភ្លៀងធ្លាក់ស្រួចៗ ហាក់ដូចជាកំពុងបញ្ជូនភាពត្រជាក់ត្រជុំមក លើពេលវេលាដែលកំពុងតែក្រៀមក្រោះអស់ជាច្រើនខែកន្លងមក ។ ថ្ងៃនេះ នាយ សុជាតិភ្នាក់ពិព្រហមជាងរាល់ដង រៀបចំខ្លួនចេញទៅយកឡានពីថៅកែដែលមាន ផ្ទះនៅអូរតាគី ។ ការពិតនាយគឺជាអ្នករកស៊ីរត់ឡានឈ្នួល ជួលឡានគេប្រចាំថ្ងៃ សំរាប់រត់យកកំរៃល្បែងជីវិត ។ បន្ទាប់ពីទទួលយកឡានបានហើយ នាយក៏បរចេញសំដៅទៅផ្សារណាត់បាត់ដំបង ត្បិតអីមានម៉ូយណាត់អោយទៅដឹកឥវ៉ាន់យក ទៅក្រុងភ្នំពេញនៅម៉ោង៥ភ្លឺនេះ ។

គ្រាន់តែបរឡានចេញមកដល់ជិតក្បាលស្ថានអូរតាគី ស្រាប់តែរថយន្តក្លាយ ជារត់ឃ្លៀងឃ្លាតខុសធម្មតា ។ សុជាតិក៏អែបឡានចតហើយចុះដើរកាត់សរសៃ ភ្លៀងដោយមានយកពិលទៅឈូលមើលកងទាំងបួនផង ស្រាប់តែប្រទះឃើញកង មួយបែកសំប៉ែតដល់ដី ។ នាយត្រូវក្បាលហួសចិត្ត ក៏ស្ទុះស្ទាត់ស្ទាត់យ៉ាងរហ័ស ត្បិតខ្លាចមិនទាន់ដំណើរណាត់ ។ លុះដូរកងឡានរួចហើយ នាយយើងក៏ដើរអែបព្រៃខាងស្តាំដៃរថយន្តដើម្បីយកកងឡានបែកទៅទុក ស្រាប់តែមានអារម្មណ៍ថា នាយកំពុងតែដើរជាន់អ្វីមួយទន់ៗ ហាក់ដូចជាដៃមនុស្ស ។ នាយយើងភ្ញាក់ដូចគេ ចាប់គ្រវែង ក៏ស្ទុះយកពិលទៅឈូលមើល ស្រាប់តែប្រទះនារីមួយរូបក្នុងសំលៀក មានតម្លៃតែរហែករយ៉ៃពាសពេញខ្លួន ព្រមទាំងមានប្រលាក់ឈាមពាសពេញ កំពុងដេកស្លូកស្លឹងមិនដឹងខ្លួន ។ សុជាតិភ្នាក់ផ្អើលណាស់ ហើយក៏មិនដឹងថានារីដែល នាយប្រទះនោះនៅមានជីវិតឬយ៉ាងណាទេ ត្បិតមិនឃើញនាងកំរើកអ្វីសោះ ។ តែលុះដល់នាយស្ទាបខ្លួនរបស់នាងទៅឃើញនៅក្តៅខ្ពស់ៗ ទើបដឹងថានាងនៅមានជីវិតនៅឡើយទេ ។ មាណពក៏យកពិលបំភ្លឺរថយន្តឡើងនៅមុំនោះ ក៏ប្រទះ ឃើញស្នាមកងឡានក្រឡេងៗអូសតាំងពីផ្នល់កៅស៊ូកាត់ព្រៃតុម្តោតសំដៅចុះទៅ ក្នុងអូរ ។ នាយងាកចុះងាកឡើងក្នុងចិត្តគិតមិនដឹងត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៀត ណា មួយ ពេលនោះទើបតែម៉ោងបួនជាងជិតភ្លឺត្រូវនឹងមេឃភ្លៀងទៀត ទើបមិនទាន់មានចរាចរមនុស្សម្នាអ្វីនៅឡើយ នឹងហៅរកគេអោយជួយក៏ពិបាក.. បើនឹងដឹក នាងទៅពេទ្យឯបាត់ដំបងទៅ ខ្លាចគេច្រលំចោទនាយថាជាអ្នកដែលបានរំលោភ យាយីបូបើកឡានបុកស្រីក្មេងម្នាក់នោះអោយមានរបួស ។ ម្យ៉ាងនាយក៏មិនមានសោហ៊ុយសំរាប់ថ្លៃព្យាបាលនាងទៀតផង ។ បើថានឹងអោយដើរចេញទៅនោះ ហាក់ដូចជាខ្លួននាយនេះជាមនុស្សមានចិត្តដាច់មេត្តាក្រៃណាដែលឃើញស្រីភេទ រងគ្រោះហើយ នៅបញ្ឈរភ្នែកមើលមិនព្រមជួយយកអាសារជីវិត ។ តែបើ អាស័យយកពេលមកជួយនាងទៅនោះនាយច្បាស់ជា ត្រូវខកការណាត់ដឹកជញ្ជូន អីវ៉ាន់នៅព្រឹកនេះមិនខាន ម៉្លោះហើយនឹងត្រូវដាច់ស្បៀងប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្លួន ជាពិសេសពេលនេះនាយមានមនុស្សក្នុងបន្ទុកដល់ទៅពីរនាក់ទៀតនៅផ្ទះដែល ត្រូវចិញ្ចឹមទំនុកបំរុងថែមទៀត ។ តើនាយត្រូវធ្វើយ៉ាងណាទៅវិញទើបសមរម្យ? គិតចុះគិតឡើង នាយសំលឹងទៅនារីនោះសាជាថ្មីមួយស្របក់ ទើបនាយក៏ដាច់ចិត្ត

បង្កោនកាយស្រវាត្រកងលើកកាយនារីមួយរូបនោះ បីឡើងយកទៅដាក់ឡាន ឈ្នួលរបស់នាយ ។

ពេលនោះស្រាប់តែសុជាតិឃើញនាងអោបថង់ខ្មៅតូចមួយ ជាប់នឹងដៃឆ្វេងយ៉ាងណែន ។ ទោះបីជាពេលនោះ មាណវីបានបាត់ស្មារតីទៅហើយ ក្តី ក៏ដៃនាងនៅតែគ្តាប់វាជាប់ មិនរហូតឡើយ ។ សុជាតិក៏ផ្អែករូបនាងទៅលើ

កោអីពួកឡានហើយក៏ឡើងបរត្រលប់ថង់ក្រោយចេញទៅ ។ លុះមកដល់ផ្លូវ បំបែកពីផ្លូវជាតិលេខ១ប្រាំសំដៅចូលភូមិត្រាង នាយក៏បត់រឹងចូលទៅ ។ ឱ! តើគេនាំ នាងទៅណាហ្ន៎? មែនហើយ! ការពិត ពេលនេះមាណពកំពុងនាំនាងមកលំនៅ របស់ខ្លួនទេតើ!

បន្ទាប់ពីមកដល់ផ្ទះភ្លាម នាយក៏លើកនាងយកទៅលើផ្ទះហើយ ផ្អែកនាងដាក់លើខ្នើយនិងកន្ត្រែងចាស់ៗរបស់ខ្លួន ។ ភ្លាមនោះ

ក្មេងស្រីមួយរូបមាន វ័យប្រមាណ១២ឆ្នាំ លូនចេញពីមុខរបស់នាងមកឃើញ ហើយក៏សួរថា :

- បងជាតិ! នាំអ្នកណាមកហ្នឹង? ហេតុអ្វីរូបសឈាមពាសពេញខ្លួនដូច្នេះ?

សុជាតិងាកមកនាងហើយស្រែកហៅនាងអោយមកជួយ :

- សុខា! មកជួយជូតសំអាតរូបសអោយនាងផង!

- ចាំស!

សុខាស្ទុះចេញមកជួយយ៉ាងរហ័ស ។ បន្តិចក្រោយមក សុជាតិក៏ចេញទៅ ក្រៅវែកទឹកយកមកលាងឈាមដែលស្រក់ប្រណក់លើឡាន ។ សុខាឃើញហើយ ក៏សួរទៅនាយថា :

- បងមិនចេញទៅរត់ឡានវិញទេថ្ងៃនេះ?

- មើលទៅ ប្រហែលត្រូវខកមួយថ្ងៃហើយ ព្រោះហួសម៉ោងណាត់ជិតមួយម៉ោង ទៅហើយ ។

បងគិតថាលាងឡានហើយយកវាទៅសងម្ចាស់គេវិញ ។

- អញ្ចឹង អ្នកដែលណាត់បងនោះ គេមិនខឹងនឹងបងស្លាប់ហើយទេហ៎?

- តើអោយបងធ្វើម៉េចទៅ បើបងអាចយំតែយកអាសារគេ...? ឃើញមនុស្សរង

គ្រោះហើយមិនសង្រ្គោះ វាមិនកើត... ដល់ជួយគេទៅ វាទាល់ច្រកខ្លួនឯង... ហ្នឹ!

ឃើញបងប្រុសដកដង្ហើមធំ សុខានៅស្ងៀម ឈប់សួរហើយក៏ប្រញាប់ទៅដាំ ទឹកយកមកស្តុំស្នាមជាំពាសពេញខ្លួនមាណវីចំលែកភ្លាម ។

ភ្លាមនោះមាន ស្ត្រី ចំណាស់ពាក់កណ្តាលអាយុម្នាក់ ប្រវែប្រវាចេញពីមុខមក ទំនងដូចជាងងឹតភ្នែក

ផង ។ លុះឮអ្នកទាំងពីរជជែកគ្នាគាត់ក៏សួរឡើងថា :

- សុខា... សុជាតិវាទៅសង្រ្គោះពីណាមកហ្នឹង ហ្ន៎សកូន?

- ចាំសម៉ែ! ជាស្រីម្នាក់ដ៏ស្រស់ស្អាតណាស់ មើលរាងដូចជាអ្នកទីក្រុងហើយទំនង ជាអ្នកមានផង...

- តិចលោវាជំរត់កូនក្រមុំគេហើយជួបគ្រោះថ្នាក់ទើងនេះ ?

សុជាតិកំពុងតែឈានជាន់កាំជណ្តើរឡើងទៅលើផ្ទះ កាលបើឮម្តាយសួរ ដូច្នោះ ក៏ឆ្លើយទៅគាត់វិញថា :

- មិនមែនទេម៉ែ ! នាងជាអ្នករងគ្រោះដែលកូនជួបតាមផ្លូវដោយចៃដន្យទេ....

- អើ... អោយតែវាអញ្ចឹងទៅចុះ... កុំតែកូនប្រព្រឹត្តអ្វីមិនគប្បីទៅបានហើយ ។

សុជាតិញឹមឡើងហើយពោលថា :

- បាទម៉ែ!

ថាហើយ មាណពក៏ស្រវាយកសោរហើយបរឡានចេញទៅ ។ ដល់ផ្ទះថៅកែ នាយក៏យកសោរឡានឈ្នួលទៅប្រគល់អោយភរិយារបស់គាត់ ត្បិតថៅកែមិននៅ ស្រាប់តែគាត់ភ្ញាក់ព្រើតសួរនាយថា :

- អាសាងឯងមិនរត់ឡានទេ ថ្ងៃនេះ បានជាយកសោរមកអោយមីងទាំងព្រហាម អញ្ចឹង?
- បាទ! ជាប់មានធុរៈប្រញាប់បន្តិចណាមីង ចាំស្នែកខ្ញុំមកទទួលយកឡានសាថ្មី ។

ថាហើយនាយក៏សំពះលាបូចស្រវាក់កង់កញ្ចប់របស់នាយ ដែលចតចោលនៅ ក្រោមដើមទឹកដោះគោក្រោយផ្ទះថៅកែឡើងជិះត្រលប់ក្រោយមកផ្ទះវិញ ។ មក ដល់កូនផ្ទះលើកញ្ចប់ដីតូចមួយខ្នងរបស់នាយ ដែលសង់ខ្ពស់ពីដីជាងមួយ ម៉ែត្រហើយមានជញ្ជាំងពុកផ្ទះប្រហោងដោយអន្លើ នាយក៏ប្រទះឃើញសុខាវត់ មកចាំនៅមុខផ្ទះជាស្រេច ។ កាលឃើញលក់ឃើញនាយភ្លាម នាងក៏ខ្សឹបប្រាប់ ទៅមាណពថានារីចំលែកនោះដឹងខ្លួនវិញហើយ ។ ប៉ុន្តែនាយយើងមិនហ៊ានឡើង ទៅបង្ហាញខ្លួនអោយនាងបានឃើញទេ ត្បិតគិតថានាយជាមនុស្សប្រុស ខ្លាចនាង ខ្មាស់អៀនចំពោះរូបនាយ ដោយនាងមានសំលៀកបំពាក់រដាច់ដោច រហែករយ៉ៃ យ៉ាប់ភ្នែកខ្លាំងពេក ។ នាយក៏លូចខ្សឹបប្រាប់ប្អូនថា :

- សុខា! ម៉េចក៏អូនឯងមិនយកសំលៀកណាសមរម្យអោយនាងផ្លាស់សិនទៅ... ទុក អោយនាងស្លៀកខោអាវរហែកយ៉ាងនេះ ដូចជាមិនសមរម្យសោះ!

តែសុខាបែរជាបើកភ្នែកម៉ក់ៗ ហើយឆ្លើយវិញថា :

- តើយើងមានខោអាវអីអោយបងស្រីហ្នឹងគាត់ស្លៀកទៅ បងជាតិ? មានតែ សារុងចាស់ៗបំណះរុំ របស់ម៉ែតែប៉ុណ្ណោះ ។ ចំណែកខោអាវខ្ញុំក៏វាតូចៗជ្រុល គាត់ ច្បាស់ជាពាក់មិនត្រូវទេ ។

មាណពយកដៃអែក្បាលគិតមិនចេញ :

- មើលទៅ ទាល់តែខ្លីខោអាវម៉ែសិនទេដឹង?
- រំពេចនោះ នារីចំលែកក៏ស្រែកថ្លុតថ្លា ហាវកសុខា ថា :
- អ៊ួយ... ឈឺណាស់... អោយខ្ញុំសុំផ្ទាំងលេបបំបាត់ការឈឺចាប់បានទេ ប្អូនស្រី?

សុខាធ្វើមុខឡើងឡុង. ហើយស្ទុះចូលទៅជិត :

- មានតែផ្ទាំងលេបឈឺ.. បងស្រីពិសាទេ ខ្ញុំទៅដណ្តាំយកមកអោយបងណា...
- បងមិនដែលបរិភោគផ្ទាំងលេបឈឺទេ... សុំផ្ទាំងបារាំងបានទេ...?
- ផ្ទាំងបារាំង! ពុទ្ធា! ខ្ញុំអត់មានទេបង....

រំពេចនោះ ស្រាប់តែស្រ្តីចំណាស់លូកដៃហុចមកព្រមទាំងមានប្រសាសន៍ថា:

- ម៉ែនៅសល់អាស៊ីរនពីរគ្រាប់ដែរ កូនស្រីលេបសំរន់សិនទៅ ក្រែងជួយបំបាត់ការ ឈឺចាប់បានខ្លះៗណាកូន !
- សុខាជួយយកទឹកមកអោយបងស្រីឯងផង កូន!
- ចាំសម្តែ!

សុខាក៏ជួយលើកនារីយើងឡើង ហើយបញ្ជូនផ្ទាំងអោយនាង ។ សុខាជាតិនៅ អង្គុយខាងក្រៅ លូចមើលនារីចំលែកនោះតាមប្រលោះប្រហោងជញ្ជាំង គិតតែក្នុង ចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- មើលទៅមុខមាត់រូបរាងនាងស្រស់ស្អាតសោភាណាស់.. តែហេតុអ្វីបែរជាមក មានគ្រោះភ័យយ៉ាងនេះ? គួរអោយអាណិតអាសូរនាងដល់ហើយ!

សុជាតិក៏ស្ទុះទៅរកទឹកដាក់ពាង ហើយពុះអុសដាំទឹកក្តៅ រួចហើយក៏ទៅ ហៅម្តាយ :

- ម៉ែ! កូនដាំទឹករួចហើយ សូមម៉ែចុះមកងូតទឹកបាទ!!

ពូហើយ ស្រ្តីចាស់ក៏ប្រវេប្រវាដើរស្ទាបៗចេញមក ។ សុជាតិក៏ស្ទុះទៅកាន់ដៃ ម្តាយនាំផ្លូវ ។ ភ្លាមនោះ មីងសោមជាម្តាយក៏សួរនាយថា :

- ជាតិកូន! ឯងទៅសង្គ្រោះគេមកនេះ គិតថាត្រឹមត្រូវហើយហ្ន៎ស?

- បាទ ! ចុះម៉ែគិតយ៉ាងណាវិញ?

- កូនដឹងទេ.. យើងក្រណាស់ ឯងរត់ឡានយកកំរៃទប់ទល់ស្បៀងប្រចាំថ្ងៃសំរាប់ យើងទាំងបីនាក់ស្ទើរមិនចង់គ្រប់មាត់ ចុះដល់ទៅថែមម្នាក់ទៀត... តើនឹងពិបាក យ៉ាងណាទៀតទៅហ្ន៎សកូន?

- គឺ... ចេះតែរស់តាមប្តឹងទៅណាម៉ែ តែមួយរយៈខ្លីប៉ុណ្ណោះ ធ្វើម៉េចបើគ្មារង គ្រោះថ្នាក់ទៅហើយ ។ ពេលណា

ខ្ញុំជួយនាងស៊ើបសួរដឹងផ្លូវទៅផ្ទះរបស់នាងបាន ហើយ នោះខ្ញុំនឹងជូននាងត្រលប់ទៅវិញហើយ ។

សុជាតិស្រងើង លាយទឹកក្តៅជូនម្តាយងូតផង ស្រាប់តែសុខាកូនហៅ :

- បងជាតិមកនេះម៉ាំភ្លែត ។

សុជាតិស្ទុះឡើងទៅលើផ្ទះ ឃើញនារីនោះមានទឹកមុខស្លេកស្លាំង ហើយកំពុង តែប្រវេប្រវាក្រោកអង្គុយ ។ នាយក៏សួរទៅមាណវីយើងថា :

- អ្នកនាង... អ្នកនាង... មានការអ្វីអោយខ្ញុំជួយមែនទេ?

- ចាំស! គឺថា... តើ... លោកមានឃើញផ្ទះខ្មៅរបស់ខ្ញុំមួយទេហ្ន៎?

- ឃើញ! គឺខ្ញុំបានយកទុកជូនអ្នកនាងហើយ ។

- អញ្ជឹងអោយខ្ញុំស៊ីវិញមក....

- បាទ !

សុជាតិក៏ស្ទុះទៅយកថង់ខ្មៅដែលព្យួរនៅជញ្ជាំងមកហុចអោយ រួចក៏សួរទៅ នាងបន្ថែមថា :

- អ្នកនាង តើផ្ទះអ្នកនាងនៅឯណាដែរ? ប្រាប់ខ្ញុំបានទេហ្ន៎ ? ខ្ញុំនឹងជូនអ្នកនាង ទៅវិញ... (សុជាតិពោលសួរ)

ស្រាប់តែមាណវីបើកភ្នែកធំៗ... ហើយគ្រវីក្បាលតតាត :

- អត់ទេ... ខ្ញុំមិនអាចទៅផ្ទះវិញបានទេ... កុំយកខ្ញុំទៅផ្ទះវិញអី... ខ្ញុំសូមអង្វរ... ខ្ញុំពិតជាមិនអាចត្រលប់ទៅផ្ទះវិញបានទេ....

រួចហើយ នារីចំណែកក៏ក្តោបមុខស្រែកទ្រហោរយំហ្ន៎តែម្តង ។ សុជាតិឮនាង តបដូច្នោះ ក៏ស្រងាកចិត្តតែម្តង

ត្បិតនាយមិននឹកគិតសោះដែលនារីដ៏សោភាមួយ រូបដូចនាង បែរជាខ្លាចមិនហ៊ានចូលផ្ទះ ។ នាយនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- ឬក៏នាងបានប្រព្រឹត្តអ្វីឆ្គងហើយខ្លាចចាស់ទុំដាក់ទោសទេដឹង បានជាខ្លាច មិនហ៊ានត្រឡប់ចូលផ្ទះវិញយ៉ាងដូច្នោះ ?

រំពេចនោះ ស្រាប់តែនាយឃើញនារីចម្លែកនោះញញឹមប្រាប់ ទំនងហាក់

ដូចជាកំពុងភិតភ័យខ្លាំងណាស់ ។ មាណពក៏សួរទៅនាងថា :

- អ្នកនាង! យ៉ាងម៉េចហ្ន៎...?

- អត់ទេ.. ខ្ញុំពិតជាមិនអាចត្រលប់ទៅផ្ទះបានទេ.. មិនអាចទេ... សូមមេត្តាកុំយក

ខ្ញុំត្រលប់ទៅផ្ទះវិញអី... អោយខ្ញុំសូមអង្វរណា... ខ្ញុំមិនទៅវិញទេ.. មិនទៅទេ...

ថាផង នាងលើកដៃប្រណាម្យសំពះផង រួចក៏ស្ទុះប្រវេប្រវាមើបឡើងរត់ចុះ តាមជណ្តើរបំរុងចេញទៅណាមិនដឹង.... ។

សុជាតិឃើញហើយក៏ស្ទុះរត់តាម :

- អ្នកនាងចង់ទៅណាហ្នឹង? អ្នកនាង...

តែនាងមិនបានឮមាណពហៅឡើយ ។ នាងចេះតែប្រឹងរត់ទៅមុខ ហើយចេះ តែស្រែកដដែលៗ ថា :

- អត់ទេ... អត់ទេ... ខ្ញុំមិនទៅផ្ទះវិញទេ... មិនទៅទេ... ឈប់ធ្វើបាបខ្ញុំទៅ.. ខ្ញុំ ខ្លាចហើយ....

សុជាតិងាកក្រោយស្រែកប្រាប់សុខា :

- ប្អូនចុះទៅមើលម៉ែផង ! បងរត់ទៅតាមនាងម៉ាំភ្នែត...

ថាផង សុជាតិស្ទុះរត់ទៅតាមនាងជិតដល់មាត់របងផ្ទះ ទើបប្រវាអោប ចង្កេះរបស់នាងជាប់យ៉ាងណែន តែនាងបែរជាបំប៉ះ ប្រទាញប្រទង់នឹងសុជាតិ យ៉ាងពេញទំហឹងទៅវិញ ។ ទ្រាំមិនបាន នាយយើងក៏ស្រែកឡើងថា :

- ពុទ្ធាអើយអ្នកនាង!! កុំរត់ឆ្លើត្រង់សំលៀកបំពាក់បែបនេះមើល! ប្រយ័ត្នអ្នក ផងគេផ្តើមរត់មកចោមមើលនាង ហើយសើចេញភូមិទៅថាអ្នកនាងជាមនុស្ស ឡប់សតិពេញតូ.....!!!

ឮមាណពស្តីដូច្នោះ ស្រាប់តែនាងឈប់បំប៉ះភ្នាមមួយរំពេច ហើយក៏ឈ្លាក មុខសម្លឹងរូបកាយរបស់នាងរួចឈរទ្រឹងតែម្តង ។ សុជាតិឃើញដូច្នោះក៏ចាប់ទាញ ដៃនាងអូសត្រឡប់ក្រោយមកផ្ទះវិញយ៉ាងលឿន ។ មាណពក៏យកសំលៀកបំពាក់ របស់នាយដែលសមរម្យជាងគេមួយបន្ទាត់មកហុចអោយស្រីស្រស់ :

- អ្នកនាងផ្លាស់ខោអាវសិនទៅ... ចាំយើងនិយាយគ្នាទៀត ។

មាណពវិញមុខឡើង សំលឹងមុខបុរសយើង តាមប្រលោះសរសៃសក់ដែល ធ្លាក់ចុះមកហាំងផ្ទៃមុខដ៏សោភារបស់នាង ទំនងប្រហែលចង់ស្តង់ចិត្តនាយថា គួរ ទទួលយកខោអាវរបស់នាយនោះឬក៏យ៉ាងណា ។ ភ្លាមនោះ នាងក៏យកដៃចូរ សក់ស្បែកត្រចៀកហើយសម្លឹងមុខមាណពយើងសាជាថ្មី ។ អូហ្នឹងមែនហើយ! កែវ ភ្នែករបស់នាងខ្លោច្នាយង់ស្រទន់ថ្លាស្អាតគួរអោយគយគន់ណាស់ ។ កាលបើបាន ប្រទះនឹងក្រសែភ្នែករបស់មាណពវិញយើងភ្លាម... សុជាតិហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ រំភើបប្លែកនៅក្នុងជំរៅចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង រកពាក្យថ្លែងមិនត្រូវសោះឡើយ ។

មន្តស្នេហ៍កែវនេត្រា

- ១. វាសនាចៃដន្យឱ្យបងបានយល់ នេត្រានិមល ស្រទន់ផ្អែមល្អែមឥតបី
កែវភ្នែកល្អឯកល្អឯកគន់វិពៃ ហាក់ថ្លែងពាក្យពេចន៍មានន័យ
ជំនួសសំដីចារ ។
- ២. នេត្រាខ្លោយង់ក្បង់យកដួងចិត្ត បេះដូងបងពិត
លង់ក្នុងទេពមន្តស្នេហា ចុះចាញ់ឥទ្ធិពលទឹកដមនេត្រា
រំដើបវិជ្ជុលចិត្តា គ្មានពាក្យណាថ្លែងស្នើបានឡើយ ។
- បន្តរ. ឱ!កែវនេត្រាភ្នំថ្លាពណ៌រាយ ភ្នំផ្អែកដូចផ្កាយ រះឆ្ងាយឯនភាល័យ
ស្រោចស្រពសណ្តំអារម្មណ៍ភិសម័យ ជំពើបនេត្រាចរណៃ

ហឫទ័យលង់ក្តីស្នេហា ។

៣. បើសិនជាតិនេះរៀបមាននិស្ស័យ បន់រតនត្រ័យ
សូមអូសជាតុវាសនា នៃបនិស្សត្រ័ស្មោះចំពោះស្នេហា
ក្បែរម្ចាស់ដូងកែវនេត្រា លុះសង្ខារបងសូន្យទៅអើយ ។

កាលបើសង្កេតឃើញថា សុជាតិមានកិរិយាជាមនុស្សគ្មានពិលពុល ហើយ
មើលទៅគេក៏ហាក់ដូចជាមានទឹកចិត្តព្រួយបារម្ភពីនាងពិតមែន នារីចំលែកយើងក៏ លើកដៃទទួលយកខោអាវពីសុជាតិទំនងខ្លាចៗ ។
គ្រាន់តែហុចខោអាវដល់ដៃនាង ហើយ សុជាតិក៏ថយចុះចេញទៅក្រៅបាត់ទៅ ។

នារីយើងផ្លាស់សំលៀកហើយក៏ប្រាសខ្លួនទៅលើកន្លែងវិញ ក្នុងអាការៈយ៉ាប់ យឺន ។ នាងលើកយកដៃច្រូតសក់ ហើយស្ទាបថ្ងាស
សំដែងកិរិយាហាក់ដូចជាកំពុង មានកង្វល់យ៉ាងធំដែលមិនអាចស្រាយបាន ។ រំពេចនោះនាងបើកភ្នែកមើលជុំវិញ ខ្លួន
ឃើញកូនផ្ទះដ៏តូចចង្រ្កាតមួយ គ្មានបន្ទប់ទេ មានតែវាំងននពីរផ្ទាំងចងបាំង ចែកទីសំរាប់នាំគ្នាចងមុងគេងតែប៉ុណ្ណោះ ។
ក្រៅពីនោះដូចជាគ្មានអ្វីសោះ ក្រៅពី ហិបលើដាក់ខោអាវមួយនិងកូនមុងកន្លែងចាស់ៗ ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែនាងឮ
សំលេងខ្យល់យ៉ាងពិរោះរង់លាន់រើយៗមកពីខាងក្រោយផ្ទះ ស្តាប់ឮហើយធ្វើឱ្យ មាណវីរបស់យើង
រឹងរិតតែមានចិត្តស្រងេះស្រងោចខ្លោចផ្សាក្នុងចិត្តខ្លាំង រហូត ស្រក់ទឹកភ្នែកច្រោកៗយំខ្សឹកខ្សួលតែម្នាក់ឯង.... នឹកស្រម័យដល់ជីវិតអតីតកាល
របស់នាងដ៏សែនឆឺចាប់រកពាក្យបរិយាយមិនបាន ។

មួយស្របក់ក្រោយមក សុខាក៏លើកថាសបបរដើរចូលមកដល់ ។ លុះនារី ក្រលេកឃើញសុខាដើរហុំរៀបច្រា ផ្អៀងផ្អាងខ្លួនកាន់ថាសបបរ
មាណវីក៏ប្រឹង ក្រោកងើបឡើងមកទទួលថាសពីនាងតូច ហើយស្តីសួរថា :

- នាងតូចកើតអីបានជាមានដំណើរយ៉ាងនេះ?

សុខាលាត់ជើងអោយមើល ហើយនិយាយថា :

- ខ្ញុំមានជីវិតគ្រួសារកាលនៅពីតូច ហើយម៉ែគាត់ក្រពេក គ្មានប្រាក់ទិញថ្នាំ ព្យាបាល លុះខ្ញុំជាពិគ្រួសារមកវិញ
ក៏ស្លូតជើងមួយនេះរហូតអញ្ចឹងម៉េហ្នឹង
- ហ្នឹ! គួរអាណិតនាងតូចណាស់ !!

ថាផង មាណវីក៏យកដៃទៅស្ទាបជើងនាងតូចផង សំដែងអាការៈហាក់ដូចជា
អាណិតអាសូរសុខាត្រែលែង ។ លុះសុខាឃើញនាងក្រោកអង្គុយបាន ហើយហាក់ ដូចជាមិនសំដែងការចុកចាប់ដូចពេលមុនទៀត ក៏នឹកឆ្ងល់
ហើយសួរឡើងថា :

- បងស្រី! បានគ្រាន់បើខ្លះហើយមែនទេហ្នឹ?
- នៅទេ... នៅឈឺពេញអស់ទាំងខ្លួន... តែបងអាណិតប្អូនដែលប្រឹងដើរកាន់ថាស បបរមកអោយបង បានជាងើបមកជួយនោះអី ។
- អញ្ចឹង បងអង្គុយផ្នែកនឹងជញ្ជាំងសិនទៅ ចាំសុខាបញ្ជូនជូនបងណា !

មាណវីឮដូច្នោះ ក៏សម្លឹងមុខនាងតូច ហើយនឹកអាណិតនាងព្រួចក្នុងពោះ :

- យើងមិនដែលស្គាល់គ្នាសោះ ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីក៏នាងតូចមានសន្តានចិត្តល្អជា មួយយើងម៉្លេះ? សូម្បីតែម្តាយនិងបងប្រុសរបស់គេ
សុទ្ធតែមានសទ្ធាក្នុងចិត្តគ្រប់ៗ គ្នា គួរអោយគោរពរាប់អានណាស់ ។

រំពេចនោះសុខាក៏សួរឡើងថា :

- បងស្រីឈ្មោះអី ជាអ្នកស្រុកអ្នកភូមិខាងណាដែរ...? ខ្ញុំចង់ស្គាល់....

មាណវីសំលឹងមុខនាងតូចមួយស្របក់ទើបឆ្លើយថា :

- បងឈ្មោះឈូក មកពីស្រុកឆ្ងាយ បួនប្រហែលមិនស្គាល់ទេ ។ ចុះនាងតូចវិញ?

- ចាស ខ្ញុំឈ្មោះសុខា !

- ឈ្មោះពិរោះណាស់... ចុះនាងតូចដែលទៅរៀននៅសាលានឹងគេទេ?

- ចាស ធ្លាប់ទៅរៀនបានបីបួនឆ្នាំដែរ តែឥឡូវខានទៅរៀនយូរហើយ

- ហេតុអីបានជាបួនមិនទៅរៀនបន្តទៀត?

- មកពីសាលាឆ្ងាយ ហើយជើងខ្ញុំក៏ពិការ មិនអាចដើរទៅមកស្រួលបូលដូចគេ

ដទៃ ។ ណាមួយត្រូវនៅផ្ទះជួយមើលម៉ែព្រោះគាត់ងងឹតភ្នែកផង រីឯបងជាតិវិញ ចេញទៅរត់ឡានពីព្រលឹមទល់ព្រលប់ មិនមានពេលខុបកង់នាំខ្ញុំទៅរៀនសោះ

ឡើយ អញ្ចឹងហើយ បានជាខ្ញុំឈប់រៀនបណ្តោយទៅ ។

- ចុះបួនមានចង់ទៅរៀនវិញទេ?

- ចង់ណាស់ តែ..... តើអោយខ្ញុំទៅយ៉ាងណា បើ...

- បើបងស្ម័គ្របង្រៀនបួននៅផ្ទះ តើបួនចង់រៀនទេហ្នឹង?

- ជយោ! មើលទៅបងឈូកប្រហែលចេះអក្សរជ្រៅជ្រះហើយ!

- ចេះតិចតួចទេ តែល្មមចែកទៅបួនបានខ្លះណា

សុខាឮដូច្នោះក៏សើចក្អកឡើង :

- មែនហើយ! ខ្ញុំចង់ចេះអក្សរណាស់ នឹងអាចបានមើលសៀវភៅរឿងប្រលោម លោកនិងសៀវភៅចម្រៀង ។ បងដឹងទេ?

ខ្ញុំចូលចិត្តច្រៀងណាស់ណា ។

ឈូកអង្គុយញញឹមភ្លេចការឈឺចាប់អស់រលីង កាលបើឮនាងតូចស្រដៀសរាយ ដាក់នាងយ៉ាងសប្បាយដូច្នោះ ។ មាណវី ក៏សួរទៀតថា :

- ហើយចុះនរណាគេផ្តុំខ្មុយអំបាញ់មិញ ពិរោះដល់ហើយ! ជាបងប្រុសរបស់បួន មែនទេហ្នឹង?

- ចាស! មែនហើយ! បងជាតិពូកែផ្តុំខ្មុយនិងផ្តុំស្លឹកណាស់ អោយតែមានពេល ទំនេរ គាត់តែងផ្តួលងអោយម៉ែស្តាប់ជាសិទ្ធិ

ជាពិសេសកំដរកុំអោយម៉ែគាត់អផ្សុក ពេក ។ ម្យ៉ាងទៀត ខ្ញុំធ្លាប់ឮបងជាតិធ្លាប់និយាយប្រាប់ថាកាលពុកនៅរស់ គាត់

តែងតែផ្តុំស្លឹកឱ្យម៉ែស្តាប់រាល់ថ្ងៃ ។ លុះពុកគាត់អនិច្ចកម្មទៅ ម៉ែក្រៀមក្រំពិបាក ចិត្តពេកហើយយំទាល់តែងងឹតភ្នែក ។ ម៉្លោះហើយ

ទើបរាល់ពេលទំនេរ បងជាតិ

បេះស្លឹកមកផ្តុំ ជូនកាលផ្តុំខ្មុយល្ងងលោមចិត្តម៉ែ រាល់ថ្ងៃជាទំលាប់រហូតមក ។

ឮនាងតូចរៀបរាប់ដូច្នោះ មាណវីយើងរីងរិតតែអាណិតនាងតូចឡើង ដែល

កំព្រាឪពុកតាំងពីតូចក្រូចឆ្មារ ។ រីសុខាក៏មានសំដីរូសរាយ គួរអោយស្រលាញ់ ណាស់ ។ ទាំងពីរនាក់ដដែលក្តាយ៉ាងសប្បាយហើយស្និទ្ធស្នាលបំផុត

ធ្វើអោយ មាណវីយើងមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាកំភ្លៅជាងមុនច្រើន ហើយភ្លេចអស់នូវការ ឈឺចាប់ផ្លូវកាយទាំងឡាយ ។ បន្តិចមក

សុជាតិក៏នាំម្តាយឡើងទៅលើផ្ទះវិញ ។ លុះឃើញធីតាក្រោកអង្គុយដដែលក្តាយ៉ាងមួយសុខា ហើយឃើញស្លៀកខោអារវរបស់

នាយទៀត មាណវីធ្វើញញឹមៗនឹកក្នុងចិត្ត ថា :

- ថ្វីបើគេស្ថិតនៅក្នុងសំលៀកបំពាក់របស់នេះទៅហើយ តែគេនៅមានសោភ័ណគួរ អោយសរសើរ
បើសិនណាបានស្លៀកពាក់របស់អ្នកទីក្រុងដ៏ល្អៗត្រឹមត្រូវទៀត មិនដឹងជាស្រស់ស្អាតយ៉ាងណា ហ្ន៎? ប្រហែលជាមិនចាញ់តារាភាពយន្តខ្មែរទេ ។

ភ្លាមនោះ សុខាបន្តិវាចាប្រាប់បងប្រុសថា :

- បងជាតិ! បងស្រីខាងនេះឈ្មោះបងឈូក ចេះអក្សរច្រើនណាស់ ហើយគាត់ថា នឹងបង្រៀនខ្ញុំថែមទៀតផង ។

ពុទ្ធារមីយ ! នាងតូចរាយការណ៍យ៉ាងអស់រលីងធ្វើអោយនារីយើងនឹកអៀន ឡើងរឹងខ្លួនតែម្តង ។ សុជាតិព្យាបាលស្រីដូច្នោះ
ក៏ងាកទៅមាណវី ហើយស្រដីថា :

- សូមអ្នកនាងថែខ្លួនផងណា... ហើយអោយខ្ញុំសូមទោសជំនួសបួនស្រីដែលបំប៉ង បំបោចរំខានអ្នកនាង ។

ឈូកព្យាបាល ហើយតបវិញថា :

- បួនមិនបានរំខានខ្ញុំទេ... ការពិតនាងជាមនុស្សគួរអោយស្រឡាញ់ណាស់!

សុខាព្យាបាល ក៏ព្យាបាលខ្លួនដាក់បងប្រុសខ្លួនភ្លាម ។ សុជាតិយកដៃអង្អែល

ក្បាលបួនហើយពោលបន្តទៅទៀតថា :

- សុខា! បងទៅក្រៅម៉ាត្រៃត... អូននៅមើលជួយបំរើម៉ែនិងបងស្រីផងណា!

- ចាំស!

ថាហើយ សុជាតិក៏ចេញទៅ ។

បន្តិចក្រោយមក ឈូកក៏ព្យាបាលសម្លេងត្បាល់បុក ក៏សួរទៅសុខាថា :

- បងប្រុសរបស់ប្អូនកំពុងធ្វើអ្វីហ្នឹង?

- មិនដឹងដែរ បង! ប្រហែលជាបុកថ្នាំទេដឹង?

មួយភ្លែតក្រោយមក មាណពក៏ចូលមកដល់ ហើយក៏ពោលទៅកាន់នាងថា :

- ខ្ញុំបុកថ្នាំបិទខ្លួនបិទបួនជូនអ្នកនាង បើទុកអោយរបួនចំហុខយូរ ខ្លាចវាដេរ
ក្លាយជាដំបៅកាន់តែធ្ងន់ នាំតែពិបាកព្យាបាល ។

ឈូកឃើញហើយធ្វើមុខហាក់ដូចជាខ្លឹមពំនួតថ្នាំបុកនោះណាស់ ក៏ឆ្លើយថា :

- គី... ខ្ញុំបានគ្រាន់បើហើយ មិនបាច់បិទថ្នាំបុកក៏បានដែរ...

តែសុជាតិបែរជាទទួច :

- ពាក្យចាស់លោកថា ការក្រក់គិតងាយ បើសិនជាមានថ្នាំហើយ គួរតែព្យាបាល!

ប្រកែកមិនបាន មាណវីក៏ឈប់មាត់ ហើយបណ្តោយអោយបុរសយើងយកថ្នាំ បុកមកបំពកបិទបួនអោយនាង
ដោយមានសុខាជាអ្នកជួយជាដៃជានឹង ។ នៅ គ្រានោះ បុរសយើងហាក់ដូចជាភ័យបរិជ្ជលក្នុងចិត្តអ្វីម៉្លោះដែលមានមកកាន់ប៉ះដៃ
ប៉ះជើងនារីរូបស្អាតម្នាក់ តែធ្វើម៉េចទៅ... បើគេស្ថិតក្នុងភាពទាល់ច្រកទៅហើយ ។ ហី !

មើលចុះ! សាច់នាងសត្រូវសូលគួរអោយបេតិម៉្លោះលោកអើយ! សុជាតិបំពកថ្នាំ លើរបួនរបស់តុណីបណ្ឌិត ញាប់ញ័រចេះដូងបណ្ឌិត
ហើយលូតលាស់សំរស់នាង កោតសរសើរតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯងបណ្ឌិត ។

រីឯឈូកវិញក៏ដូចគ្នា ។ នាងនឹកព្រឺច្រវែនរន្ធត់នៅក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹងទេ

ដែលបណ្តោយអោយបុរសមិនស្គាល់គ្នាសោះមកប៉ះសាច់មុខក្រោយ គួរអោយតឹង ចិត្តណាស់!

ទាំងពីរនាក់គិតក្នុងចិត្តនឹកខ្មាសក្នុងចិត្តតែរៀងៗខ្លួន ។ តែក៏គ្រាន់បើ ដែរដែលនារីយើងអាស័យតែនឹកខ្មាសសុជាតិ ក៏ហាក់ដូចជារក្សាការឈឺជម្រាច់ពោះ ស្នាមរបួសទាំងឡាយនោះអស់រលីងតែម្តង ។

រសៀលបន្តិចនាថ្ងៃដដែល....

ឈ្នួកកំពុងតែឆ្កែចង្កំគេងរំងាប់ការឈឺចាប់ ស្រាប់តែសម្លេងមនុស្សស្រី

កូកហៅ :

- សុខា! នៅផ្ទះទេអូន? សុខា...

ឈ្នួកប្រែខ្លួនលូចមើលតាមប្រហោងជញ្ជាំង ឃើញនារីម្នាក់ក្នុងវ័យប្រហែល ២០ឆ្នាំ ជិះម៉ូតូចូលមកដល់ថែមទាំងមានយូរចានស្រាក់មួយមកផង ។ សុខាក៏រត់ចុះ ទៅទទួលទាំងត្រេកអរក៏ខិបខុប :

- បងនឹម! មានអីធ្វើខ្ញុំហ្នឹង? ធំឈ្នួលដល់ហើយ ធ្វើឱ្យសុខាស្រក់ទឹកមាត់តែម្តង!

នឹមសើចហើយក្រឡេកទៅឃើញមីងសោមអង្គុយក្បែរមាត់ជណ្តើរផ្ទះក៏លើក ដៃសំពះសួរភ្លាម :

- ជំរាបសួរមីង ! ខ្ញុំមានសម្បប្រហើរទំពាំងយកមកផ្ញើ!!

មីងសោមឮហើយក៏មានប្រសាសន៍តបវិញ :

- អរគុណណាស់នឹមអើយ! ឯងយកសម្បមកអោយមីងញឹកញាប់យ៉ាងនេះ មីងមិន ដឹងមានអ្វីសងក្នុងវិញទេ...

- ជាសន្តានចិត្តបន្តិចបន្តួចរបស់ខ្ញុំទេ មីងកុំបារម្ភអី... ហើយចុះបងជាតិនៅទេមីង?

- នៅ... តែទៅឯក្រោយផ្ទះរែកទឹកស្រោចចំការថ្នាំជក់ឯណោះ ។

នឹមក៏ហុចចានស្រាក់អាហារអោយទៅសុខាយកទៅទុកដាក់ហើយ ក៏ដើរ សំដៅចំការថ្នាំជក់ឯក្រោយផ្ទះ ។ ទទួលពេលនោះ សុជាតិក៏រែកទឹកមកដល់ល្មម ។ នឹមក៏ពោលឡើងទាំងពួញមើលទៅមាណពយើងថា :

- បងជាតិ! ថ្ងៃនេះឆាប់មកដល់ផ្ទះម៉្លេះ?

សុជាតិឃើញមាណវិហើយក៏ពួញមរួចតបវិញថា :

- បងមានការបន្តិចបន្តួច... ហើយចុះនឹមវិញ? ថ្ងៃនេះហេតុអីក៏អូនមកដល់ នេះដែរ ?

ឮថានៅរោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវរបស់នឹមឥឡូវរវល់ណាស់មែនទេ?

នឹមសើចខ្លឹកៗ :

- គ្រាន់តែនឹមនឹកបងហើយមកលេងផងមិនបានទេហ្នឹង? នេះ ! ខ្ញុំយកសម្បប្រហើរ មកផ្ញើបងនិងមីងផងណា!!

- មែនហ្ន៎ស? ស្រេចហើយ! នឹមមកលេងកាលណា មានអាហារធ្វើកាលហ្នឹង ។ អោយតែយ៉ាងនេះចុះ

បងចង់អោយនឹមមកលេងបងរាល់ថ្ងៃតែម្តង !

នឹមសើចខ្លឹកៗ រិតតែខ្លាំងថែមទៀតដោយឃើញសុជាតិលលេង ។ ឈ្នួកលូច

គន់មើលអ្នកទាំងពីរយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ពីលើផ្ទះ ឃើញគេទាំងពីរសើចរអីកនិយាយ លលេងដាក់គ្នាយ៉ាងស្និទ្ធស្នាល ។

ឈ្នួកឃើញគេទាំងពីរដើរណ្តើរកាន់ដៃគ្នាបណ្តើរ ច្រៀងផ្ទះផ្ទះបណ្តើរ ក៏នឹកក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- សង្ស័យតែគេជាសង្សារនឹងគ្នាហើយ...

រំពេចនោះ នាងក៏បានឮនឹមនិយាយទៅកាន់សុជាតិថែមទៀតថា :

- ព្រឹកមិញ ខ្ញុំឮដំណឹងថា នៅចុងស្ថានអូរតាគី មានឡានក្រឡាប់ធ្លាក់ទឹកមួយ នឹម ភ័យអើយភ័យ ខ្លាចតែបងជាតិមានគ្រោះថ្នាក់ តែដល់អ្នកស្រុកស្រង់សពចេញពី ក្នុងទឹកនោះមកទើបដឹងថាជាបុរសម្នាក់ផ្សេង ខ្ញុំក៏ចូរទ្រូងខ្សាក ។

- អូហ្នី ហើយចុះមាននរណាស្គាល់ទេ ថាបុរសនោះជានរណា?

- មិនស្គាល់ទេ គ្រាន់តែដឹងថា ប្រហែលជាអ្នករត់ឡានឈ្នួលដូចបងអញ្ចឹងដែរ ។

ឈ្នួលឃើញសុជាតិលូចមើលមកឈ្នួលឯងផ្ទះជាញឹកញាប់ ហើយមានកាល ក៏ប្រទាក់នឹងកែវភ្នែករបស់នាងដែរ ប៉ុន្តែមាណវីមិនបានពូសជាតិសិយាយអ្វីអំពី វត្តមានរបស់នាងក្នុងគ្រួសាររបស់គេចំពោះនិមនោះ សូម្បីតែហៅនាងក្រមុំនោះ ឡើងអង្គុយលេងនៅលើផ្ទះក៏មិនមានផង ឃើញតែនៅអង្គុយជជែកគ្នា ឯលើគ្រែ ឬស្ងួតក្រោមម្លប់ដើមត្របែកខាងចំហៀងផ្ទះរហូត ។ មួយស្របក់ក្រោយមក នឹមក៏លាត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ ។

ព្រលប់នោះ ឈ្នួលខំត្រដរក្រោកអង្គុយចូលរួមបរិភោគបាយជាមួយគ្រួសារ របស់សុជាតិ ទោះបីជានាងនៅមានការចុកចាប់នឹងរបួសដ៏ធ្ងន់ធ្ងរក៏ដោយ ស្ងៀមស្ងាម មានអារម្មណ៍ថាគេហាក់ដូចជាបារម្ភចំពោះរូបនាងគ្រប់ៗគ្នា ។ ធីតាមិនចង់អោយ គេត្រូវអំពល់ទុកច្រើនចំពោះនាង ។ រីឯអាហារបរិភោគក៏មានរសជាតិខុសប្លែក យ៉ាងណាមិនដឹង ទំនងដូចជាខ្យល់អត្តខាត់ណាស់ ។ យ៉ាងណាក៏នាងមិនហ៊ានអ្វីអ្វី ដែរ គ្រាន់តែបរិភោគមិនសូវចូលប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែដើម្បីអោយមានកំលាំងហើយ ឆាប់ជាសះស្បើយឡើងវិញ ឈ្នួលក៏ប្រឹងលេបទាំងត្រដរ...

ក្រោយពេលបរិភោគបាយល្ងាច...

មីងសោមអង្គុយរៀបចំកញ្ចប់ថ្នាំជក់ទាំងពីរដៃ ។ ឈ្នួលឃើញហើយ នឹកឆ្ងល់ក៏សួរថា :

- អត់ទោស! មីងពិសារថ្នាំជក់ដែរ?

- អូហ្នី អត់ទេកូនស្រីអើយ... គឺម្នួរទុកអោយសុខាយកទៅបោះដុំអោយគេ

នាងសម្លឹងមុខមីងសោម ហើយសំលឹងមុខសុជាតិដែលនៅអង្គុយម្នួរស្លឹកថ្នាំ ញាត់ដាក់ក្នុងអីហាន់ថ្នាំ ។ នាងក៏នៅតែនឹកឆ្ងល់ដដែល :

- នៅសម័យឥឡូវ អ្នកស្រុកគេនាំគ្នាទិញបារីកញ្ចប់ផលិតពីបរទេសអស់ហើយ.. បើមីងលក់ថ្នាំដាំហាន់ដៃ យ៉ាងនេះ តើមានគេទិញដែរឬទេ មីង...?

- មានខ្លះដែរណាក្នុង ជាពិសេស អ្នកស្រែក្រែករកលុយទិញបារីមិនបាន ក៏ចេះតែ នាំគ្នាទិញរបស់ដែលដាំក្នុងស្រុករបស់យើងទៅ...

វាថោកហើយបានច្រើនផង ។

ឈ្នួលឃើញជីវភាពអ្នកទាំងបីអត្តខាត់ណាស់ តែគេហាក់ដូចជាស្រឡាញ់ គ្នាហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគ្នាព្រៃលែង ។ មើលចុះ! សូម្បីតែរូបនាងដែលជា អ្នកក្រៅសោះ ក៏គេនៅតែបែងចែកនូវភាពកក់ក្តៅនៅក្នុងគ្រួសាររបស់គេមកឱ្យ នាងដោយឥតកំណាញ់សោះឡើយ មានអ្វីបរិភោគហ្នឹងដូចគ្នា ។ ម្យ៉ាងទៀត នាងក៏ លូចសង្កេតមើលសុជាតិមួយថ្ងៃហើយ ឃើញតែរត់ធ្វើនេះធ្វើនោះ មិនឈប់ដៃទេ ប៉ុន្តែនាយនៅតែអើតមើលសុខទុក្ខនាងជាច្រើនដងមិនដាច់សោះ ។ មិនត្រឹមតែ ប៉ុណ្ណោះថែមទាំងរំលឹកសុខាអោយមកកំដរនាងទៀតផង ។

សុខាជួយរៀបកញ្ចប់ថ្នាំជក់ហើយ ហើយស្ទុះទៅចងមុងរួចក៏ចូលគេងជាមួយ មីងសោមបាត់ទៅ ។ មើលទៅនាងហាក់ដូចជាអស់កំលាំងដែរ ដែលនៅអង្គុយបំរើ ឈ្នួលពេញមួយថ្ងៃកន្លងមក ។ លុះឃើញសុខារក្សេចងមុងអោយឈ្នួល សុជាតិមិន ហ៊ានដាស់ប្តូរមកវិញ ក៏ងើបទៅចងមុងជំនួស ។ ឈ្នួលលូចគយគន់មើលកិរិយា របស់នាយមិនដាក់ភ្នែកទេ ធ្វើអោយសុជាតិចាប់ភ្នែកតែម្តង :

- អ្នកនាងមានការចង់ប្រាប់ខ្ញុំអំពីរឿងអ្វីមែនទេ បាន?

ឈ្នួលហើយ ក៏លើកដៃប្រណម្យសំពះសុជាតិ :

- គឺ ខ្ញុំ... សូមអរគុណបងប្រុស និងក្រុមគ្រួសារដែលមានទឹកចិត្តជួយយកអាសារ ឈូកនៅពេលនេះ !

សុជាតិភ្ញាក់ព្រើត ឈូកដៃចាប់ដៃឈូកទំលាក់មិនអោយនាងសំពះ :

- អូហ្នី គឺ... មិន... ជាគុណស្រ័យអ្វីទេ អ្នកនាង.... កុំសំពះខ្ញុំអី...

គ្រាន់តែដៃអ្នកទាំងពីរប៉ះគ្នាភ្លាម សុជាតិក៏ដូចឈូកដែរ មានអារម្មណ៍ហាក់ ដូចជាត្រូវរន្ធក្លើងអគ្គិសនីនាក់យ៉ាងដូច្នោះឯង ធ្វើអោយបេះដូងរបស់គេរំភើប ញាប់ញ័រទាំងពីរនាក់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ រកពាក្យណាមកបរិយាយអោយសមស្លើ មិនបានឡើយ ។ ឈូកភ្ញាក់ព្រើតដកដៃមកវិញយ៉ាងរហ័ស ធ្វើអោយសុជាតិសឹក រអៀសខ្លួនយ៉ាងខ្លាំង ហើយក៏ស្ទុះគេចខ្លួនទៅម្ខាង ធ្វើកិរិយាអេះអុញៗ.. ក្តៅមុខ ក្តៅមាត់ភាយៗ ដូចគេអាំងភ្លើងខ្លាំងខ្លាំងដូច្នោះឯង.... ក្នុងឱកាសដដែល ឈូកបែរ មុខទៅម្ខាងយកសក់បាំងមុខ មិនហ៊ានសម្លឹងប៉ះក្រសែភ្នែករបស់សុជាតិជាថ្មី ។

នៅពាក់កណ្តាលអាធ្រាត....

ធិតាឃើងភ្ញាក់ស្មារតីឡើងវិញ ដោយការឈឺចាប់ចំពោះមុខរបួសទាំង

អំបាតម៉ាន ។ នាងមិនហ៊ានស្រែកច្រូរទេព្រោះខ្លាចធ្វើឱ្យអ្នកក្នុងផ្ទះគេភ្ញាក់ពិដណេក ក៏ទ្រាំខាំមាត់សំងំទាំងបែកញើសសស្រាក់ ។ រំពេចនោះនាងប្រែខ្លួនទៅម្ខាង ស្រាប់តែដាក់ភ្នែកទៅឃើញសុជាតិគេងដណ្តប់ក្រមាញ់មួយនៅក្បែរមាត់ទ្វារតែម្នាក់ឯង ។ ក្រោមពន្លឺព្រះចន្ទដ៏ស្រទន់ ចាំងជះចូលមកក្នុងគេហដ្ឋានដ៏កំសត់ តាមបង្អួចមួយ ដែលសុជាតិបើកចំហទុកចោលដើម្បីអោយមានអាកាសចេញចូល ឈូកឃើញ សុជាតិគេងអោបដៃស្ងៀមស្ងាត់ តែគ្មានមុងចងការពារមូសទេ ។ យូរៗម្តង នាង ឃើញគេលើកដៃទះមូសហើយប្រែខ្លួន រួចក៏បន្តដណេកទៅទៀត ។ ស្រាប់តែ នារីឃើងមានអារម្មណ៍ថា នាងឈឺពោះត្រូវការចូលបន្ទប់ទឹក ក៏ងើបក្រោកឡើង ដើរលបៗវាងសុជាតិហើយបើកទ្វារចុះចេញទៅក្រៅ ហើយ ទំលាក់ខ្លួនឈានចុះតាមកាំជណ្តើរពង្របំពង់បូស្សីយឺតៗ ។ ភ្លាមនោះស្រាប់តែមានដៃ មកប្រវារ់អោបចង្កេះរបស់នាងពីក្រោយជាប់ ព្រមទាំងមានសំដីឃាត់នាងផង :

- អ្នកនាងចង់ចេញទៅណាទាំងយប់យ៉ាងនេះ? កុំទៅអី ក្រែងមិនសុខសប្បាយ...

ឈូកបែរក្រោយក្រលេកមើលទៅ ឃើញសុជាតិប្រវារ់ប្រទាញកាយនាង អោយត្រឡប់ចូលមកខាងលើផ្ទះ វិញ ។ នាងក៏ឆ្លើយតបវិញ :

- លែងខ្ញុំសិនទៅ! ខ្ញុំមិនទៅណាទេ គ្រាន់តែ... ត្រូវការបន្ទប់អនាម័យ ។

សុជាតិពូជ្ជថ្លោះក៏ព្រលែងដៃវិញ :

- អូហ្នី! អោយខ្ញុំសូមទោសផងណា ! អំបាញ់មិញ ខ្ញុំបានគិតច្រឡំស្មានថាអ្នកនាង បំរុងរត់ចេញទៅ...

- អត់ទេ គឺ... មកពីខ្ញុំមិនហ៊ានដាស់បងប្រុសអោយជូនជូរទេតើហ្នឹង...

សុជាតិសម្លឹងមើលទៅនាង ឃើញមានដំណើរចែងឆោង ក៏ស្ទុះទៅជួយគ្រាប់ ឡើង នាំនាងទៅបន្ទប់ទឹកនៅខាងក្រោយផ្ទះ ។ កាលបើមានបុរសមកប៉ះរូបកាយ របស់នាងជាច្រើនដង ឈូកហាក់មានអារម្មណ៍ប្លែកយ៉ាងណាមិនដឹងទេ ពិបាកនឹង រៀបរាប់ណាស់ ប៉ុន្តែដោយខ្វះមធ្យោបាយជួយខ្លួនឯង នាងត្រូវតែស្ម័គ្រទ្រាំទទួលនូវ ជំនួយរបស់គេ ។ រីឯការប្រកាន់ខ្លួនត្រូវតែទុកនៅមួយកន្លែងសិន ។ មួយស្របក់ ក្រោយមក សុជាតិក៏នាំឈូកត្រឡប់មកដល់មុងរបស់នាងវិញ ហើយក៏នៅអង្គុយ កំដរនាងនៅចុងជើងខាងក្រៅមុង រង់ចាំរហូតដល់នាងប្រាសគេងដណ្តប់ភួយស្រួល បួលហើយទើបនាយវិលទៅកាន់ដំណេករបស់ខ្លួន ។

ព្រឹកស្អែកឡើង...

- សុជាតិក្រោកពីព្រហមស្រាងៗចេញទៅរត់ឡានឈ្នួលដូចរាល់ដង ។ តែមុន នឹងចេញដំណើរ នាយបានដាស់សុខាមកផ្តាំថា ៖
- សុខា... ថ្ងៃនេះមិនចាច់ទៅលក់ថ្នាំទេ ចូរប្តូរទៅផ្ទះជួយមើលម៉ែនិងបងស្រី ផងណា ។ បងស្រីកំពុងឈឺមិនស្រួលខ្លួន ប្តូរកុំដើរចោលអោយសោះ ឮហើយនោះ? រសៀលបន្តិចបងមកវិញហើយចាំបងទិញអាហារមក ប្តូរដាំតែបាយចាំបងចុះ ។
  - ចាំសបង! ហើយចុះធ្វើណាបងវិលមកផ្ទះវិញ?
  - បងគិតថា ថ្ងៃនេះបងនឹងឆាប់មកវិញ ព្រោះខ្លាចប្តូរឆ្នើយ មើលម៉ែផង មើលបងស្រីបងតែម្នាក់ឯង ។ បងទៅសិនហើយណា!
  - ចាំសបង!

ពេលនោះឈូកបានឮសំដីរបស់សុជាតិគ្រប់ម៉ត់ទាំងអស់ សូម្បីនាយប្រឹង និយាយខ្សឹបតិចៗក៏ដោយ ។ ឃើញទឹកចិត្តដ៏ទូលំទូលាយរបស់នាយ ឈូកហាក់ ដូចជាមានអារម្មណ៍រីករាយប្លែកខុសធម្មតាតែម្តង ។ ទោះបីពេលនេះ នាងឈឺចាប់សព្វរាងកាយក៏ដោយ ក៏នាងភ្លេចការចុកចាប់អស់រលីង ហើយប្រែជាមានចិត្ត រីក រាយកក់ក្តៅយ៉ាងចំលែក...

បេះដូងមានសង្ឃឹម

(កំរងកែវ)

១. កក់ក្តៅក្នុងចិត្តណាស់ កាលបើបានយល់ភក្ត្រអ្នកញញឹម
បេះដូងក៏មានក្តីសង្ឃឹម ព្រោះតែអ្នកមានចិត្តប្រណីមេត្តា
ជីវិតដ៏ក្រៀមស្រពោន ប្រែជាមានភាពស្រស់ភ្លឺថ្លា
នេះព្រោះតែភាពករុណា ដែលជីវិតប្រគល់ចំពោះស្រី ។
២. ខ្ទមកំសត់តូចមួយព្រួយ ខ្ទះដំបូលប្រក់ ជញ្ជាំងបាំងបិទ
តែបែរក្លាយជាវិមានអម្រិត ជាម្លប់យ៉ាងប្រណិតដល់អ្នករងទុក្ខភ័យ
កន្ទេលកក់រំហែក ក្លាយជាគ្រែទែនយ៉ាងស្អាតក្នុងប្រាង្គស្តីមស្តែ
នេះក៏ព្រោះតែហឫទ័យរបស់អ្នកដែលប្រកបដោយគុណធម៌ជ្រះថ្លា ។
៣. សូមអរគុណ! អរគុណចំពោះទឹកចិត្តដ៏សែនទូលំទូលាយ
ពិតជាគ្មានពាក្យណាបរិយាយអោយសមស្មើនឹងចិត្ត
លោកពិតជាអ្នកមានបុណ្យ ជាព្រះ ជាឥន្ទទេវតា
ចំពោះនារីកំពុងលង់ទុក្ខសោកា ស្ទើរមរណក្ស័យលាណកទៅ!

វគ្គទី៣ បក្សីស្លាបមាស

ក្នុងវិទ្យាមួយដ៏ស្តុកស្តម្ភ នាក្រុងភ្នំពេញ...

ឆ្លីស្រស់ឆើតឆាយមួយរូបតែងខ្លួនយ៉ាងមានសោភ័ណក្រៃលែង ពាក់វ៉ែនតា ខ្មៅ ដើរចេញពីបន្ទប់ចុះតាមកាំជណ្តើរដ៏ប្រណិត

ថែមទាំងស្រែកថា :

- នាងឡើង... ទោយកស្បែកជើងកែងចោទអោយខ្ញុំម៉ាកូម៉ាហ្នឹង!
- ចាំស! អ្នកនាង!

ស្រីបំរើម្នាក់ស្ទុះរត់ទៅយកមកអោយ ស្រាប់តែឆ្លីរូបស្រស់ស្រវ៉ាបោះចោល ទាំងកំហឹង វិះតែត្រូវក្បាលអ្នកបំរើ :

- មិនមែនអាយុយក្មេងទេ! យីស! វាហួសសម័យនឹងពាក់ហើយ! នាបំរើទោយកអោយ ម៉ាកូដៃលខ្ញុំទិញពីផ្សារសុរិយា កាលម្សិលមិញនោះម៉ោហ្នឹង !
- ចាំសៗ!

ភ្លាមនោះ នារីសោភាម្នាក់ក៏ចូលមកដល់ ។ លុះក្រឡេកឃើញឆ្លីរូបស្រស់ កំពុងពាក់ស្បែកជើង មាណវីក៏សួរឡើងថា :

- បងដាវិយ៉ា! ថ្ងៃនេះចេញទៅណាទៀតហើយហ្នឹង ?
- តែកុំចេះ! នាងក្រពុំចិត្ត... បងធ្វើអ្វីស្រេចតែបង ចង់ទៅណាក៏ទៅទៅ កុំរំខាន

មើស! បើអត់លុយចាយ រុះរុះ! ប៉ានៅលើផ្ទះ មិនទាន់ចេញទៅធ្វើការទេ នាបំរើ ទៅសុំទៅ!

តិចប្រយ័ត្នគាត់យកលុយទៅចែកកន្លែងពិសេសផ្សេងៗអស់ ។

ដាវិយ៉ាថាហើយស្ទុះដើរកុបៗចូលរថយន្ត ហើយបរចេញទៅលាន់រូងយ៉ាងខ្លី ទុកអោយក្រពុំចិត្តឈរមើលចំហមាត់ពីក្រោយ ។ រំពេចនោះ

ស្រ្តីមួយរូបក្នុងវ័យ សាមញ្ញាយ មានរូបរាងស្រស់ស្អាតស្បែកពាក់យ៉ាងហ្នឹងដើរចុះមកដល់ដែរ ។ តែគួរចម្លែកណាស់

នៅដើមដៃឆ្នេងនិងនៅថ្ពាល់ឆ្នេងរបស់ស្រ្តីរូបនោះ មានស្នាម ជាំកន្ទួលគួរឱ្យកត់សំគាល់ ទំនងដូចជាបានទទួលការវាយដំខ្លាំងផង ។ កាលបើ

ក្រឡេកឃើញនារីយើង ភ្លាម អ្នកស្រីក៏មានប្រសាសន៍ឡើង :

- ក្រពុំចិត្ត! ថ្ងៃនេះ ម៉ាកចេញទៅក្រៅ មិនបានមកបាយផ្ទះជាមួយកូនវិញទេ ។

ថាហើយ អ្នកស្រីក៏បក់ដៃហោស្តុប្តូរឡាន បរនាំអ្នកស្រីចេញទៅរកតែកូន ស្រីស្រស់ស្អាតមិនទាន់ឡើយ ។ នាងឡើង ស្រីបំរើត្រូវក្បាល :

- ថ្ងៃនេះសង្ស័យតែអត់មានអ្នកណាពិសាបាយផ្ទះទៀតហើយ អ្នកនាងក្រពុំចិត្ត!
- តែ.... ក្រែងនៅមានលោកប៉ាដែរតើបំណាំឡើង !!

រំពេចនោះ ស្រាប់តែបុរសចំណាស់ម្នាក់វ័យហាសិបប្លាយឆ្នាំ ស្បែកពាក់ថ្លៃថ្លូវ ចុះជណ្តើរមកដល់ ហើយ និយាយទៅកាន់នារីសោភាយើងថា

:

- ក្រពុំចិត្ត! ថ្ងៃនេះមិនទៅរៀនទេហើ ?

- ចាំសប្តាហ៍ ! ទៅនៅម៉ោង២ ៦ ណោះ !

- អី! ខំរៀនទៅ! ណោះ យកបួនរយដុល្លារទៅចាយលេងទៅណា ។ ថ្ងៃនេះ ប៉ាមិន មកផ្ទះទេ អាស័យមានការបន្តិច....

ថាហើយ លោកក៏អោយសូហ្វ័រឡានជូនចេញទៅដែរ ។ ក្រពុំចិត្តឈរមើល រាំង ទំនងហាក់ដូចជាខកចិត្តណាស់ ។

គ្រួសារនាងមានគ្នាដល់ទៅបួននាក់ មាន ទ្រព្យសម្បត្តិចាយវាយមិនអស់ តែបែរជាគ្មានពេលជួបជុំគ្រួសារបរិភោគបាយជា មួយគ្នាសោះ ។ មើលចុះ! រាប់ឆ្នាំមកហើយ ថ្ងៃណាក៏ដូចថ្ងៃណាដែរ នាងមិនដែល បានឃើញមុខសមាជិកគ្រួសាររបស់នាងអោយបានលើសពីកន្លះម៉ោងទេ ។ ធិតា

ឈរទ្រឹង កាន់ប្រាក់បួនរយដុល្លារនៅក្នុងដៃ ធ្វើមុខស្ងួត ។ ភ្លាមនោះ នាងច្រើន ស្រីបំរើក៏ស្រដឹកប្លែងឡើង :

- បើអត់គ្នាដើរផ្សារទេ ខ្ញុំអាចជូនអ្នកនាងបានណា!!

តែតរុណីមិនឆ្លើយតបចំពោះនាងច្រើនវិញទេ បែរជាក្តាប់លុយនោះក្នុងដៃ ឈរយំរលីងរលោងទឹកភ្នែកទៅវិញ ។ នាងច្រើនឃើញដូច្នោះ នឹកភ័យខ្លួនក៏គេច ទៅបាត់ស្រមោល ។

រសៀលបន្តិច ក្រពុំចិត្តក៏ស្លៀកពាក់ក្រុងសក់យ៉ាងស្អាតបើករថយន្តចេញ ទៅ ។ ប៉ុន្តែ នាងមិនបានទៅរៀនសាលា ដូចដែលនាងបានជំរាបលោកប៉ានាងទេ ។ នាងអង្វរកុំចេញចំក្នុងចិត្តណាស់ ។ ឆ្នាំនេះជាឆ្នាំទីបីហើយ ដែលនាងរៀននៅ មហាវិទ្យាល័យ តែពិន្ទុប្រចាំមុខវិជ្ជានិមួយៗ ចេះតែស្រកស្រុតទៅរៀងរាល់ ឆមាស ។ បើកុំតែសាលានោះជាសាលាឈ្នួល ហើយនាងក៏មានប្រាក់បង់ថ្លៃសាលា គ្រប់គ្រាន់នោះ ប្រហែលជាគេដេញនាងចោលពីសាលាឃ្នុរហើយ ។ បើតាមសន្ទុះ ល្បឿននៃការសិក្សារបស់នាង ក្រពុំចិត្តដឹងណាស់ថា នាងច្បាស់ជាប្រលងឆ្នាក់ឆ្នាំ នេះទៀតហើយ ។ តើអោយនាងធ្វើយ៉ាងណា បើពេលខ្លះដែលនាងត្រូវការ ពិគ្រោះជាមួយឪពុកម្តាយ ប៉ុន្តែលោកមិនដែលមានពេលសំរាប់កូនសោះ ក្រៅពីខំ ប្រឹងបោះលុយអោយនាងនិងបងស្រីចាយពាលវាលពាសកាលតែប៉ុណ្ណោះ ។

មកដល់មាត់ទន្លេ មាណវីចតឡានអង្គុយសំកុកមួយស្របក់ ក៏នឹកតុល្យកុះក្នុង ចិត្តទៀតហើយ ។ ក្រពុំចិត្តក៏ចុះចេញពីឡាន ចុះសំដៅភោជនីយដ្ឋានទំនើបមួយ ដែលមានភ្ញៀវបរទេសអង្គុយបរិភោគយ៉ាងអ៊ូអរ ។ ដំបូងអ្នកបំរើដាក់នាងអោយ អង្គុយនៅតុមួយក្បែរផ្លូវចេញចូល នាងហាក់ដូចជាមិនចូលចិត្ត ក៏សុំដូរទៅជាន់ទីពីរ វិញ ម្យ៉ាងចង់ទទួលខ្យល់អាកាសពីទន្លេផង ។

មកដល់តុមួយដែលមានរៀបចំ យ៉ាងស្អាត ក្រពុំចិត្តក៏ដាក់ខ្លួនចុះ ហើយក៏ចាប់កុម្មង់យកអាហារបរទេសភ្លាម ។ រំពេចនោះ នាងដាក់ភ្នែកទៅជ្រុងម្ខាងទៀតនៃភោជនីយដ្ឋានស្រាប់តែឃើញម្តាយ របស់នាងកំពុងអង្គុយប្រកៀកប្រកើយគ្នានឹងបុរសក្មេងម្នាក់ បញ្ជុកអាហារអោយ គ្នាទៅវិញទៅមកផង ។ នាងក៏កត់សំគាល់ដែរថា បុរសនោះ ពិតជាមិនមែនឪពុក របស់នាងឡើយ ។ ធិតាក៏លាន់មាត់ឡើង :

- ម៉ាក់?... ហេតុអ្វីក៏ម៉ាក់ធ្វើយ៉ាងនេះ?

តរុណីនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តផង ខឹងច្រលោតផង ក៏សួរដើរដើរសំដៅទៅរក ម្តាយភ្លាមឥតបង្អង់ ។ លុះទៅដល់ចំពោះមុខហើយ នាងក៏ពោលហៅ :

- ម៉ាក់!

អ្នកស្រីភ្ញាក់ព្រើត កាលបើបែរភ្នែកក្រឡេកឃើញកូនស្រីកាលណា ។ រំពេច នោះ បុរសក្មេងដែលអង្គុយក្បែរអ្នកស្រី ក៏មានវាចាឡើងថា :

- តើនាងជាអ្នកណាអ្នកស្រីជានិ? ជាកូនស្រីរបស់អ្នកស្រីមែនទេហើ?

បុរសម្នាក់នោះមានវ័យក្មេងជាងអ្នកស្រីដានីឆ្ងាយណាស់ អាយុមិនដល់៣០ ឆ្នាំផង ។ កាលបើក្រឡេកឃើញក្រពុំចិត្តភ្លាម បុរសនោះសម្លឹងនាងឥតព្រិច ទំនង ដូចជាកំពុងពេញចិត្តនឹងរូបសោភ័ណរបស់អ្វីយើង ។ ចំណែក អ្នកស្រីដានីវិញមិន បានឆ្លើយទៅបុរសកំណាត់ចិត្តម្នាក់នោះទេ ត្បិតអាល័យតែភ្ញាក់ផ្អើលចំពោះ វត្តមានកូនស្រីនៅចំពោះមុខខ្លាំងពេក ។ អ្នកស្រីក៏ឧទានថា :

- នរណាប្រើកូនអោយមកតាមម៉ាក់ដល់នេះ...? ប៉ារបស់កូនមែនទេហ្នឹង (អ្នកស្រី ដានីសួរ)

ក្រពុំចិត្តសម្លឹងមុខម្តាយហើយយកដៃដូតទឹកភ្នែកដែលកំពុងស្រក់លើផ្ទៃមុខ របស់នាងរួចក៏ស្រដីតបរិញ្ញាថា :

- កូនមកដោយខ្លួនឯង... លោកប៉ាមិនបានប្រើកូនមកទេ...

ដោយរន្ធត់ចិត្តខ្លាំងទ្រាំមិនបាន ធីតាក៏ខ្ទប់មុខយំ រត់ចេញទៅ ទោះម្តាយនាង ហៅអោយត្រឡប់ទៅរកគាត់វិញក៏ដោយក៏នាងមិនទុចដំណើរដែរ ។ មាណវីយើង ក៏បញ្ជូនឡានលាន់រូ បើកលឿនស្ទើរចេញទៅ ដោយគ្មានយកចិត្តទុកដាក់នឹង ចរាចរទាំងឡាយលើផ្លូវនោះឡើយ ។ មកដល់វាលវង់ចុងស្ពានប្រោយចង្វារ ស្រាប់ តែនាងមានអារម្មណ៍ថា បេះដូងរបស់នាងរណ្តំខ្ទប់ខ្ទាក់កាន់តែខ្លាំងឡើងៗធ្វើអោយ នាងងងឹតមុខលឿងហើយក៏ជ្រុលចង្កូតរថយន្តទៅបុកម៉ូតូដែលកំពុងបើកបរតាមដង ផ្លូវអស់មួយជួរយ៉ាងវែង ។ អ្នកបើកបរទាំងឡាយនោះក៏ដួលគ្រេងៗជាន់លើគ្នា ពាសពេញផ្លូវ.....

នៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ....

- ពុទ្ធាអើយ... ក្រពុំចិត្ត!! កូនឯងមានរឿងអី បានជាបើកឡានបុកគេអស់ម៉ាទី ក្រុងយ៉ាងនេះ? ដឹងទេ ថាប៉ាត្រូវខ្មាស់គេប៉ុណ្ណា ពេលគេផ្សាយវិទ្យុថាកូនស្រីរបស់ ប៉ាផឹកស្រាស្រវឹងបុកគេ? អោយទៅរៀនមិនទៅទេ បែរជាទៅដើរលេងប៉ៅឡែ... កូនរបៀបហ្នឹងសមតែយកទៅលក់អោយគេ យកធ្វើជាស្រីបំរើតាមសណ្ឋាគារវិញ ទើបវាសម.... នៅមិននៅ បុកអ្នកស្រុករបួសធ្ងន់ធ្ងរអស់ទាំងហ្នឹង ហើយឡានម៉ូតូ អីក៏ខ្ទេចខ្ទីរជាច្រើនគ្រឿង ។ តើឯងនឹងបានប្រាក់ពីណាមកសងជំងឺ ចិត្តរបស់គេ? ពុទ្ធាអើយ! ឯងនេះនាំអំពល់ទុក្ខមែនតែហ្នឹងហើយ ធ្វើអោយប៉ាខកខានការងារ អស់ខ្ទេចខ្ទីរ ហើយត្រូវតាមសងជំងឺចិត្តគេជំនួសកូនឡើយ ។

ពេលនោះក្រពុំចិត្តដឹងខ្លួនវិញហើយ ដឹងថា នាងមានរបួសស្រាំឆ្អឹងស្មានិង រលាត់ស្បែកដាច់ដៃដាច់ជើងជាច្រើនកន្លែងដោយសារមុតនិងអំបែងកញ្ចក់ តែនាង មានអារម្មណ៍ថានាងមិនឈឺអ្វីទាំងអស់ ក្រៅពីឈឺចិត្តតែម្យ៉ាង ។ មើលចុះ! សូម្បី លោកសម្បត្តិប៉ារបស់នាង ដែលខិតខំរត់ទាំងស្លន់ស្លោមករកមើលនាងដល់មន្ទីរ ពេទ្យ ប៉ុន្តែតាមការពិត លោកមិនមែនមកសួរសុខទុក្ខរូបនាងឯណា គឺគាត់មករក ស្តីបន្ទោសនាងទៅវិញតើហ្នឹង ដែលនាងបានធ្វើអោយគាត់បាត់បង់ទ្រព្យនិងមុខមាត់ របស់លោកនោះអី! តាំងពីនាងដឹងខ្លួនមកវិញ នាងនៅសំងំមិននិយាយទេគឺនៅ គេងបន់ក្នុងចិត្តអោយលោកប៉ារបស់នាងសួរនាងថា នាងមានសុខទុក្ខយ៉ាងណា ហើយ នោះនាងនឹងអាចនិយាយជំរាបប្រាប់លោក អំពីហេតុការណ៍ទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងថ្ងៃនេះ ។ អនិច្ចា! អ្វីៗក៏ប្រែរជាខុសពីការគិតទុករបស់នាងនោះ ស្រលះ ។ លោកសម្បត្តិដើរទៅ ដើរមក សំដែងអាការៈ អន្ទះសាផង តប់ប្រមល់ផង ខឹងផង ស្តីបន្ទោសអោយកូនស្រីមិនឈប់មាត់ផង ។ មួយភ្លែតក្រោយមក លោកក៏ លើកនាឡិកាមើលម៉ោងហើយមានប្រសាសន៍ថា :

- ក្រពុំចិត្ត ! ប៉ាដល់ម៉ោងទៅធ្វើការវិញហើយ បើកូនត្រូវការអី ទូរស័ព្ទទៅផ្ទះ អោយនាងច្រើនយកមកអោយទៅណា ។

មានប្រសាសន៍ដប់ លោកក៏ដើរចេញទៅ សូម្បីតែយកដៃអង្កែលក្បាល ថ្នម ចិត្តកូនស្រីបន្តិចក៏គ្មានផង ។

ថ្ងៃបន្ទាប់ៗមក មាណវីនៅគេងមន្ទីរពេទ្យម្នាក់ឯងយ៉ាងស្ងាត់ងាក មិនឃើញ ម្តាយប្របងស្រីលេចមុខមកសួរសុខទុក្ខម្នាក់សោះ ។ ហ៊ី!! តើគេរវល់តែទៅឯណា? ក្រពុំចិត្តគិតទៅគិតមកនៅតែមិនយល់ដដែល... ធីតាគេងគិតតែម្នាក់ឯង នឹកដល់ សំដីរបស់មិត្តក្នុងថ្នាក់ខ្លះដែលធ្លាប់សរសើរនាង ថានាងមានសំណាងខ្ពស់ដែលបាន កើតមកក្នុងត្រកូលគ្រួសារអ្នកមាន មានទ្រព្យចាយមិនអស់

មិនដូចគេជាច្រើន ដែលត្រូវទៅរៀនផង ទៅធ្វើការផង ដើម្បីរកប្រាក់ទប់ទល់ការខ្វះខាតក្នុង គ្រួសារ ។ តែគេទាំងនោះមិនយល់ទេថា ក្រុមគ្រួសាររបស់នាង ល្អមើលបានត្រឹម តែពីសំបកក្រៅប៉ុណ្ណោះ ។ តាំងពីនាងដឹងក្តីពេលណាមក នាងមិនដែលឃើញ ក្រុមគ្រួសារនាងមានការរីករាយ ហើយស្និទ្ធស្នាលដូចគ្រួសារផងទាំងពួងនោះទេ ។ ឪពុកនាងតែងមានជម្លោះជាមួយម្តាយនាងជាញឹកញាប់ ជួនមានជ្រុលដល់ប្រើ ដៃដឹងទៀតផង ជាពិសេសបើឃើញមុខគ្នាលើសពីមួយម៉ោងឡើងទៅ ។ ម្យ៉ាងទៀតនាងក៏មានការសង្ស័យដែរថា មិនដឹងជាម៉ាក់របស់នាងជាស្រ្តីទីប៉ុន្មាន របស់លោកប៉ានាងទេ ព្រោះអោយតែលោកខឹងនឹងម្តាយនាងម្តងៗ លោកតែងតែ ស្នើប្រមាថកាត់ទានម្តាយនាងហាក់ដូចជានារីដែលលោករើសបានមកពីកន្លែងសំរាម អីចឹង ។ បើនិយាយពីបងស្រីនាងវិញ សាលាមិនដែលចូលសោះឡើយ មួយថ្ងៃៗ ឃើញតែតែងខ្លួន ដើរចាយលុយតែម្យ៉ាង ។ បើនាងចង់សួរ ចង់ជួបបង ឬសូមដើរ លេងជាមួយនាងតាមរបៀបជាបងប្អូនស្និទ្ធស្នាល ដារិយាតែងតែឆ្លើយទៅនាងថា ក្រពុំចិត្តជាកូនក្មេងតូច មិនអាចដើរចូលហ្នឹងជាមួយនាងបានឡើយ ។ ម្ល៉ោះហើយ ក្រពុំចិត្តក៏ក្លាយជាក្មេងស្រីដែលមានចិត្តកណ្តោចកណ្តែង អង្គុយនៅតែមុខកញ្ចក់ និយាយរកខ្លួនឯង ដើរតូជាប្រពុំចិត្តផង ជាតូកូនខ្មោចផង និយាយតបទៅតបមក នៅក្នុងបន្ទប់គេងតែម្នាក់ឯង មិនដែលដឹង មិនដែលស្គាល់ថា ពិភពខាងក្រៅមាន ជីវិតយ៉ាងណាយ៉ាងណាសោះឡើយ ។ លោកប៉ានាងក្តី ម៉ាក់នាងក្តី បងស្រីរបស់នាង ក្តី តែងតែនិយាយដដែលៗប្រាប់នាងថា អោយខំរៀនៗ ខំរៀនទៅកុំខ្ជិលឱ្យសោះ តែគ្មាននរណាម្នាក់យកចិត្តទុកដាក់ថា នាងត្រូវរៀនអ្វី រៀនយ៉ាងណា រៀនខ្សោយ អ្វី ពូកែអ្វី រៀនដល់ឆ្នាំណា ចប់ឆ្នាំណា គឺមិនដែលមាន នរណានឹកចាប់ភ្លឹកចង់មើល បញ្ជីស្រង់ពិន្ទុប្រចាំឆ្នាំរៀនរបស់នាងសោះឡើយ ។ បើសិនជានាងកាន់ ក្រដាសពិន្ទុទៅបង្ហាញវិញ គេទាំងអស់គ្នាតែងគិតថា ក្រពុំចិត្តប្រាថ្នាទៅសុំប្រាក់ រង្វាន់ចំពោះការខំរៀនតែប៉ុណ្ណោះ ម្ល៉ោះហើយម្នាក់ៗ ប្រឹងតែហុចលុយអោយនាង តែម្យ៉ាង មិនបាននឹកចង់មើលកិច្ចការសាលារបស់នាងឡើយ ហើយចេះតែពោល ថា គ្មានពេលទេ.. រវល់ណាស់ ។

ក្រពុំចិត្តគិតទៅគិតមក ក៏យំសសឹកតែម្នាក់ឯង នៅក្នុងបន្ទប់ព្យាបាល នឹក អាណិតស្រណោះខ្លួន ដែលនៅដេកឈឺឯកា មិនដឹងជា ពេលណា ថ្ងៃណាទេ ដែល សមាជិកក្រុមគ្រួសារគេនឹងនឹកដល់នាងហើយមកសួរសុខទុក្ខនាងសោះឡើយ ។

សង្វេគ

- ១. អាណិតខ្លួនណាស់រស់សែនឯកា មានដែរគ្រួសារតែខ្វះទឹកចិត្ត
ភោគទ្រព្យសំបូរមិនពិបាកគិត បែរអោបបិត្តិក្នុងទ្រូងសែនគ្នា ។
- ២. មានដែរម៉ាក់ប៉ាខ្លះក្តីថ្នាក់ថ្នម ប្រលែងបីបមដូចបុត្រផងគេ
រស់មានរូបកាយបែរឆ្ងាយក្តីស្នេហ៍ ក្លិនដៃជូនថែអ្នកម៉ែផងកូន ។
- ៣. អនិច្ចា! ដួងចិត្តវិបិតលែងយល់ អោបតែអំពល់ទុក្ខាស្រពោន
ដូចមេឃងអីតបាត់សុរិយសូន្យ រែងអាណិតខ្លួនសោកតែឯង ។
- ៤. តើថ្ងៃណាទៅពោយល់ក្តីសុខ ចាកផុតនូវទុក្ខសោកសៅចំបែង
សង្ឃឹមស្តែកថ្មីក្រែងព្រះសូរសែង យាងប្រោសចំបែងអោយស្រីផុតកម្ម ។

ជាងពីរអាទិត្យកន្លងទៅហើយ...
មាណវីយើងនៅតែមិនឃើញម្តាយនិងបងស្រីរបស់នាង អើតមកមើលសួរ សុខទុក្ខនាងនៅមន្ទីរពេទ្យដដែល ។
នាងខំទូរស័ព្ទទៅផ្ទះជាច្រើនដង ក៏មិនបានជួប ជួបតែនាងចៀនអ្នកសំអាតផ្ទះតែប៉ុណ្ណោះដែលចេះតែឆ្លើយប្រាប់បានតែ ម្យ៉ាងថា

លោកប្រុសមិននៅ! លោកស្រីមិននៅ! អ្នកនាងធំមិននៅ! មិនឃើញមាន ប្រយោគអ្វីល្អគ្រាន់ជាងហ្នឹងទៀតឡើយ
ធ្វើអោយនារីយើងនឹកសោកអាណិត ខ្លួនកាន់តែខ្លាំងហើយក៏មានអារម្មណ៍កាន់តែចុះចំឡើងក្នុងចិត្តជាលំដាប់ រហូត
ទ្រាំគេងនៅក្នុងពេទ្យព្យាបាលបន្តទៅទៀតស្ទើរមិនបាន ។

ព្រឹកនេះ ក្រពុំចិត្តមានអារម្មណ៍ថាក្នុងកាយរបស់នាងហាក់ដូចជាបានគ្រាន់បើ បន្តិចហើយ ។ នាងក៏ដាច់ចិត្តសូមលោកគ្រូពេទ្យចេញមកផ្ទះ
តែលោកមិនព្រម អនុញ្ញាតិសោះ ដោយសំអាងថាទូរស័ព្ទរកលោកសម្បត្តិមិនជួប មិនហ៊ានអោយ នាងចេញទៅផ្ទះដោយគ្មានអ្នកមកទទួល ។
ម្យ៉ាងទៀតលោកមានប្រសាសន៍ថា ក្រពុំចិត្តមិនទាន់មានសតិប្រក្រតីនៅឡើយ ម៉្លោះហើយលោកមិនហ៊ានអោយចេញ
ទៅផ្ទះដោយខ្លួនឯងម្នាក់ឯង ខ្លាចក្រែងមានគ្រោះឧប្បដ្ឋិហេតុកើតឡើងសាជាថ្មី ទៀត ។ ក្រពុំចិត្តដូច្នោះនឹកខកចិត្តណាស់
ហើយក៏មានអារម្មណ៍ដូចក្មេងដែល ត្រូវគេបំបរបង់ចោលនៅមន្ទីរពេទ្យអីចឹង ។ កាលបើមិនបានទទួលការអនុញ្ញាតិ
ធិតាក៏លួចគេងស្រក់ទឹកភ្នែកតែម្នាក់ឯងសាជាថ្មី....

គិតយូរៗទៅ ក្រពុំចិត្តក៏ទ្រាំលែងបានតែម្តង ។ អីក៏បែកគំនិត ហ៊ានចូលទៅ លួចខោអាវរបស់ស្រ្តីគិលានុបដ្ឋាកម្នាក់
ដែលដាក់មកតាមខ្លួនសំរាប់ប្រើប្រាស់ ។ បន្ទាប់ពីផ្លាស់សំលៀករួចហើយ មាណវីយើងក៏លួចដើរចេញពីមន្ទីរពេទ្យតាមទ្វារ
ក្រោយរួចទើបហៅម៉ូតូខ្ទប់ជិះបន្តចេញទៅ ។ តាមផ្លូវធិតាក៏យំបែកញើសសស្រាក់ នឹកអាណិតខ្លួន ដែលក្លាយមកជាមនុស្សដែលមានទោសពិរុទ្ធ
ជាចោរដែលលួច របស់អ្នកដទៃមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិ ។ នាគ្រាមួយនោះ នាងជាបុត្រីត្រកូលអភិជន មានប្រាក់ចាយមិនអស់ តែលុះមកដល់គ្រានេះ
នាងក្លាយជាចោរលួចរបស់គេ លួចចេញពីមន្ទីរពេទ្យដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិ ថែមទាំងធ្លាប់ជាប់ពិរុទ្ធក្នុងរឿងបង្ក
គ្រោះថ្នាក់ចរាចរអោយមានរបួសមនុស្សនៅលើវិថីនៃទីក្រុងភ្នំពេញទៀត... តើ ហេតុអ្វីទៅហ្នំ
បានជាជោគជនាភាសីរបស់នាងធ្លាក់ដួលដាច់ដល់ថ្នាក់នេះ?

មកដល់មាត់ទ្វាររបងដ៏ប្រណិត មុខវិទ្យារបស់លោកសម្បត្តិ ក្រពុំចិត្តក៏ចុះពី ម៉ូតូ ដើរទៅចុះកណ្តឹងទ្វារ
ស្រាប់តែអ្នករត់ម៉ូតូខ្ទប់នោះក៏ពោលឡើង :

- អោយខ្ញុំសុំប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលខ្ទប់របស់ខ្ញុំសិនបានទេ អ្នកនាង?

ក្រពុំចិត្តធ្វើភ្នែកឡើង យកដៃស្ទាបហោប៉ៅហើយឆ្លើយថា :

- ពូចាំម៉ាកភ្នែកបានទេហ្នំ ? ចាំខ្ញុំចូលទៅក្នុងផ្ទះរួចសិន ខ្ញុំនឹងយកមកជូន ។

អ្នកម៉ូតូខ្ទប់ធ្វើមុខហាក់ដូចជាមិនទុកចិត្តនារីយើងទេ ។ ក្រពុំចិត្តមិនព្រមណា

ឆ្លើយកណ្តឹងទ្វារសោះ ក៏កូកហៅ :

- ចៀន ! នៅផ្ទះទេ? ឆាប់មកបើកទ្វារអោយខ្ញុំបន្តិចមក ! ចៀន!!

ស្ងាត់ជ្រៀប! គ្មាននរណាឆ្លើយម្នាក់ឡើយ ។ អ្នកម៉ូតូខ្ទប់ក៏លាន់មាត់និយាយ ទៅនាងថា :

- ប្រហែលជាគ្មាននរណានៅផ្ទះទេ អ្នកនាង !

អីយើងងាកមកអ្នករត់ម៉ូតូ ហើយតបវិញថា :

- អញ្ជឹងពូចាំសិនណា! ខ្ញុំផ្ទះរបងចូលក្នុងផ្ទះសិន បន្តិចខ្ញុំយកលុយមកសងពូវិញ ។

ថាហើយនាងក៏ស្រវាតោងរបងឡើងទៅ តែពូម៉ូតូខ្ទប់ស្រែកឃាត់ :

- នាង! កុំផ្ទះរបងចូលផ្ទះគេ ប្រយ័ត្នប្លែងសាច់ តិចគេថានាងជាចោរណា!

ស្រាប់តែ ស្នូកព្រៃ លាន់ច្រេចៗ ថែមទាំងមានមនុស្សស្រែកយ៉ាងរហ័ស :

- ឆែ! ឈប់សិន! ក្មេងខ្លួន... ម៉េចបានមកធ្វើចោរផ្ទះរបងចូលលួចវ៉ាន់គេ យ៉ាងនេះ?

ក្រពុំចិត្តមានអារម្មណ៍ថាមានគេមកចាប់ជើងនាងជាប់ ។ លុះនាងបែរងាក ក្រោយ ស្រាប់តែឃើញប្អូនប្អូនមួយរូប ដែលធ្វើមុខយ៉ាងមាំមួករកនាង ថែម ទាំងស្រដីថា :

- ចុះមកក្រោមភ្លាម ក្មេងស្រីកំហូច!!

មាណវីក៏ចុះវិញភ្លាមដែរ ហើយញញឹមដាក់នាយតំរូវប្អូនប្អូន :

- លោកពូ! ផ្ទះនេះជាផ្ទះរបស់ខ្ញុំតើហ្នឹង! ខ្ញុំមិនមែនជាចោរទេ...

ព្រះអើយ! មើលចុះ! សំលៀកក្រពុំចិត្តមើលមិនយល់ទេ គឺសំលៀកមនុស្ស ចាស់ដែលនាងលួចយកមកស្លៀកបន្តិចខ្លួនលួចចេញពីមន្ទីរពេទ្យមកនោះ វាធំហួស មាឌរបស់នាង ធ្វើអោយសំបកក្រៅរបស់នាងមិនសមជាអ្នកដែលរស់នៅក្នុងវិទ្យា ដ៏សែនឧត្តមមហាសាលានេះសោះតែម្តង ។ នាយប្អូនប្អូននោះឃើញហើយជ្រួញ ចិញ្ចឹម ព្រមទាំងនិយាយខ្លាំងៗដាក់នាងវិញ :

- ឆែ! ក្មេងខ្លួន! កុំរឿនភរមើស! មុខនាងនេះឯណាសមជាសមាជិកកូនចៅផ្ទះនេះ? លោកអើយ! បើនាងជាអ្នកក្នុងផ្ទះនេះមែន ម៉េចបានជាផ្ទះរបងចូលផ្ទះរបស់ខ្លួន ឯងទៅវិញ? ដូចជាមិនសមហេតុផលទេឬយ...?

ថាផង នាយប្អូនប្អូនស្រីវាចាប់ដៃមាណវីក្រពាត់ទៅក្រោយរួចយកខ្លោះមក

ផ្គុំដាក់ជាប់ដៃរបស់នាង ។ ក្រពុំចិត្តនឹកឆ្ងល់ហើយសួរថា :

- លោកពូចាប់ខ្ញុំធ្វើអីហ្នឹង?
- ទៅមន្ទីរស្នងការសិន ចាំនិយាយគ្នា... (នាយប្អូនប្អូនឆ្លើយ)
- ខ្ញុំជំរាបលោកពូហើយតើ ថាខ្ញុំជាអ្នករស់នៅផ្ទះនេះតើហ្នឹង!
- ឆែ! កុំប្រកែកច្រើន.. តិចយកកន្សែងញឹកមាត់អីល្ងូវ!

នាយប្អូនប្អូនមិនស្តាប់នាងទេ គិតតែពីអូសនាងបណ្តើរដាក់ឡាន ធ្វើអោយ ពូម៉ូតូខ្ទុបឈរមើលធ្វើមាត់ចំហង្គង មិនដឹងថាត្រូវយាត់ ឬត្រូវបណ្តោយអោយ ប្អូនប្អូនអូសនាងយកទៅស្នងការដ្ឋាន ត្បិតគាត់ក៏មិនស្គាល់ក្រពុំចិត្តដូចគ្នា ។ ប្រសិន បើហើបមាត់និយាយទៅ ខ្លាចនាយប្អូនប្អូនចោទគាត់ថាបុរេបិតដៃជើងជាមួយ ក្មេងស្រីនោះ ម្ល៉ោះហើយគាត់ក៏សុខចិត្តនៅស្ងៀមមើលស្ថានការណ៍វិញ ។ ពេល នោះក៏មានមនុស្សមកចោមរោមមើលបួនដប់នាក់ កេះគ្នានិយាយខ្សឹបខ្សាញ់ តែក៏ គ្មាននរណាចេញមុខជួយធានាថា តរុណិយើងជាអ្នករស់នៅផ្ទះនោះឡើយ ។ មាណវី យើងនឹកហួសចិត្តណាស់ ដែលនាងត្រូវនាយប្អូនប្អូនចោទហើយថែមទាំងមិនព្រម ស្តាប់ការពន្យល់របស់នាងបន្តិចណាសោះ ។

រំពេចនោះស្នូស៊ីផ្លែឡានមួយលាន់ឡើង ទីន! ទីន! នារីស្រស់សោភាមួយរូប ដើរចុះពីរថយន្តសំដៅមកមុំដែលមានមនុស្សឈរចោមរោមមើល ហើយឧទានថា:

- តើមានហេតុការណ៍អ្វីហ្នឹង បានជានាំគ្នាមកឈរអ្វីអរពាសពេញមុខផ្ទះរបស់ខ្ញុំ បែបនេះ? សូមមេត្តាច្រៀសផ្លូវអោយខ្ញុំបន្តិចបានទេហ្នឹង ?

ថាហើយនាងក៏ហាក់ចូលឡានវិញ គិតបំប្រុងនឹងបរកាត់ហ្នឹងមនុស្សចូលទៅក្នុង វិទ្យាដ៏ស្តុកស្តម្ភនោះ ។ ថែដន្យ ក្រពុំចិត្តក្រលេកឃើញនាង ក៏ឧទានទាំងត្រេកអរ កខិបកខុបថា :

- បងដារីយ៉ា!!

ដារីយ៉ាពូសួរគេហោឈ្មោះនាងដូច្នោះ ក៏ដាក់ក្បាលអើតតាមបង្អួចរថយន្ត ស្រាប់តែប្រទះ នឹងក្រពុំចិត្តដែលកំពុងជាប់ខ្លោះ អង្គុយក្នុងឡានប្លូលីស...

- នាងចិត្តទេហ៍? ពុទ្ធា! ហើយចុះឯងទៅធ្វើស្តីហ្នឹងបានជាប្លូលីសចាប់?

នាយប្លូលីសក្រលេកមកឃើញអ្នកទាំងពីរស្គាល់គ្នាក៏ធ្វើភ្នែកឡើងឡុង ....

នៅក្នុងផ្ទះ....

- បាក់មុខបាក់មាត់បងអស់រលីង ពុទ្ធាអើយ! (ដារីយ៉ានិយាយឡើងទាំងអន់ចិត្ត) នាងចិត្ត! ដើរទៅឯណាបាត់បួនដប់ម្ភៃថ្ងៃ មិនដែលឃើញមុខសោះ ដល់ពេល មកបង្ហាញខ្លួន ស្រាប់តែបែរជាប់ខ្លោះប្លូលីសយ៉ាងនេះ ខ្មាសគេម៉្លេះខ្ញុំ?

ដារីយ៉ានិយាយផង គ្រវែងកាបូបដៃទៅលើតុផង ហើយដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្នុង សាលុង រួចស្រវាដោះស្បែកជើងចេញពីជើង ។

ក្រពុំចិត្តដើរចូលមកក្នុងផ្ទះ តាមក្រោយបងស្រីរបស់នាង ដោយស្ងៀមស្ងាត់ ។ កាលបើឮដារីយ៉ាសួរនាងដូច្នោះ មាណវីគិតក្នុងចិត្តថា :

- តើបងដារីយ៉ាគាត់អាចយំទៅណា បានជាមិនដឹងថា ខ្ញុំមានគ្រោះថ្នាក់ឡាន

ឬក៏លោកប៉ាមិនទាន់មានប្រសាសន៍អ្វីប្រាប់ក្រុមគ្រួសារខ្ញុំអោយបានដឹងទេ? ចុះ ម៉ាកវិញ គាត់យ៉ាងម៉េចទៅហើយ? ហើយចំណែកនាងចៀន តើគេទៅណាដែរ

បានជាមិនឃើញនៅចាំផ្ទះសោះ?

ឃើញក្រពុំចិត្តមិនឆ្លើយ ដារីយ៉ាក្រលេកបែរមកបួន ហើយបើកភ្នែកធំៗ :

- ទេវតាអើយ! មើលឯងស្បែកពាក់ចុះ ដូចចេរហារយ មិនសមជាកូនអភិជនទេ!

មុខដូចឆ្កាអោងបែបនេះ តើឯងទៅណា? បានធ្វើអ្វីខ្លះ ? បងថា បើលោកប៉ានិង

ម៉ាក់បានជ្រាបថាឯងបានទៅប្រព្រឹត្តអ្វីផ្តេសផ្តាសនៅខាងក្រៅផ្ទះ នោះឯងមុខជា មិនសល់ឆ្អឹងទេ ពេលនេះ ។

ក្រពុំចិត្តសំលឹងមុខបងស្រី តែមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយយ៉ាងណា ព្រោះថាបើតាម សំដីរបស់ដារីយ៉ាអំបាញ់មិញ គឺក្នុងចិត្តរបស់បងស្រីនាង គេបានសន្មតរួចទៅហើយ ថាក្រពុំចិត្តប្រាកដជាធ្វើអ្វីមិនគប្បីមិនខានឡើយ ។ នោះមិនមានខុសអ្វីអំពីនាយ ប្លូលីសនិងលោកប៉ារបស់នាងទេ

ដែលចេះតែនាំគ្នាសន្មតសាច់រឿងថានាងប្រព្រឹត្ត ខុសយ៉ាងនេះឬយ៉ាងនោះ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាម្នាក់បាច្ឆាស្តាប់រឿងពិតរបស់នាងចេញ ពីមាត់នាងផ្ទាល់ទេថាការពិតវាយ៉ាងម៉េចខ្លះ ក្រៅតែនាំគ្នាគិតសន្មតសរុបជាមុន

ថាអ្វីដែលគេបានគិតសន្មតនោះពិតជាត្រឹមត្រូវដូចការពិតជានិច្ច!! ហ្នឹ! តើមាន នរណាមួយទៅដែលចេះគិតល្អៗពីអ្នកដទៃខ្លះទៅ?

អោយតែឃើញអ្វីៗចំលែកៗ ខុសទំលាប់របស់ខ្លួនបន្តិច គេក៏នាំគ្នាគិតឃើញតែខាងផ្លូវខុស ផ្លូវអាក្រក់ រហូតទៅ ឬក៏យ៉ាងណាហ្ន៎?

បន្តិចមក មាណវីក៏ពោលទៅកាន់បងស្រីដ៏ស្រស់រឿតឆាយរបស់នាងថា :

- បើប្អូនមានរឿងរ៉ាវខ្លះៗ ចង់ជំរាបបង តើបងស្តាប់ខ្ញុំទេ?

ដារីយ៉ាមើលមុខនាងហើយឆ្លើយវិញថា :

- តើឯងរកនឹកវិធីដោះសារអោយបានសមរម្យហើយនៅ? បើរកនឹកឃើញហើយ ប្អូនទុករឿងហ្នឹងទៅជំរាបលោកប៉ានិងម៉ាក់ទៅ ព្រោះបងគ្មានពេលមកអង្គុយ ស្តាប់រឿងដោះសាររបស់ក្មេងខ្ញុំដូចឯងនេះទេ ។

ថាចប់ ដារីយ៉ាក៏ស្ទុះឡើងទៅខាងលើ ចូលបន្ទប់របស់នាងបាត់ ។ ក្រពុំចិត្ត

សំលឹងមើលតាមបងស្រីនាង ហើយនឹកហួសចិត្តតែម្នាក់ឯង :

- បើខ្ញុំជាក្មេងខ្ទេច... ចុះបងដាវិយ៉ា ដែលគេចសាលា ដើរលេងរាល់ថ្ងៃដែរនោះ

តើគួរហៅថាយ៉ាងណាវិញទើបសម?

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែនាងឡើងដើរចូលមកដល់ ។ លុះឃើញក្រពុំចិត្តហើយ នាងឡើងក៏បើកភ្នែកធំៗ ហើយលាន់មាត់ថា :

- អ្នកនាងចិត្ត... ចេញពីពេទ្យហើយ?

មាណវីងកំក្បាលហើយសួរទៅឡើងវិញ :

- ហេតុអ្វីនៅក្នុងផ្ទះនេះ គ្មាននរណាម្នាក់ដឹងសោះថា ខ្ញុំមានគ្រោះថ្នាក់ត្រូវគេងនៅ មន្ទីរពេទ្យអញ្ចឹង?

ឡើងក្រលេកនាយអាយរួចអោនខ្យិបដាក់ត្រចៀកក្រពុំចិត្តវិញ :

- លោកប្រុសលោកស្រីទាន់មាត់ទាន់កន្លែងគ្នា មិននិយាយរកគ្នាតាំងពីថ្ងៃដែល អ្នកនាងមានគ្រោះថ្នាក់ឡានមកម៉្លេះ

ហើយម៉ាក៏អ្នកនាងក៏ប្រហែលមិនទាន់ដឹងទេ ថាអ្នកនាងសំរាន្តពេទ្យត្រូវអីលោកទាំងពីរមិននិយាយរកគ្នាសោះ ។ ចំណែកឯ អ្នកនាងដាវិយ៉ា ពូថាទៅខេត្តក្រៅមិនទាន់មកទេ ។

- ខុសហើយ ឡើងអើយ ! បងដាវិយ៉ាមកដល់ហើយ នៅក្នុងបន្ទប់របស់គាត់ ខាងលើឯណោះ ហើយឯងទៅណាបានជាមិនដឹង ?

- គឺ... គឺ... ខ្ញុំអាស័យមើលកុនភាគក្នុងទូរទស្សន៍ ហើយច្រលំគេងលក់ម៉ាសាលែត ទៅ... សូមទោសអ្នកនាង

- មិនអីទេ... ឡើង.. អោយខ្ញុំសុំអាហារម៉ាចានបានទេហ៎ ? ខ្ញុំឃ្នានណាស់ !

- ចាំសអ្នកនាង!

នៅបន្ទប់អាហារ ក្រពុំចិត្តកំពុងតែអង្គុយបរិភោគបាយម្នាក់ឯង ស្រាប់តែឮ សូរសន្លឹករថយន្តមកចតនៅមុខផ្ទះរបស់នាង ។

ឆរឹកឆរឹកចេញទៅរកមើល ស្រាប់

តែប្រទះឃើញម្តាយនាងចុះពីរថយន្តមកដោយមាន នាំកំលោះរូបសង្ហារម្មយរូប

មកជាមួយផង ។ ក្រពុំចិត្តនឹកក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- ម៉ាក់? ម៉ាក់កំពុងនាំអ្នកណា មកធ្វើអីនៅផ្ទះរបស់យើងហ្នឹង? ឬបុរសមួយរូប នេះជាកំណាត់ចិត្តថ្មីរបស់ម៉ាក់?

ហេតុដូចម្តេចម៉ាក់ហ៊ាននាំគេចូលផ្ទះរបស់យើង? ឬ...ក៏...ម៉ាក់កំពុងផ្ញើនិចិត្តលោកប៉ា ដែលតែងតែធ្វើបាបទឹកចិត្តរបស់ម៉ាក់?

គ្រាន់តែឃើញក្រពុំចិត្តភ្លាម អ្នកស្រីដានីក៏បោយដៃហៅកូនអោយមកជិត :

- ក្រពុំចិត្ត ! មកណេះ ជំរាបសួរបងទៅហ៎ក! គេឈ្មោះ វិសាល ជាពិធីករ ប្រចារីទូរទស្សន៍នៅភ្នំពេញយើងនេះណាៗកូន ។

ក្រពុំចិត្តលើកដៃសំពះជាការសមគួរ ។ វិបុរសនោះសំពះតបវិញយ៉ាងទន់ភ្លន់ តែមើលនាងមិនដាក់ភ្នែកដែរ ។ បន្តិចក្រោយមក អ្នកស្រីដានី ក៏គេចទៅបន្ទប់ បាត់ទៅ ទុកអោយកូនស្រីពោនិងកំលោះពិធីករនៅសំណេះសំណាលតែពីរនាក់ ។

ថ្ងៃត្រង់តែក្រពុំចិត្តមិនមែនជាមនុស្សរូសរាយសំដីជាមួយព្យាបាល ប៉ុន្តែ លោក វិសាលពូកែនាំក្រពុំចិត្តជជែកពីនេះពីនោះយ៉ាងសប្បាយ ។

មាណវីយើងគិតក្នុង ចិត្តតែម្នាក់ឯងថា:

- ពេលនេះ យើងមានអារម្មណ៍ថា ហាក់ដូចត្រូវម៉ាក់ចាប់ផ្តួងរូបយើងអោយទៅ បុរសម្នាក់នេះអញ្ចឹង ។ ទោះជាយ៉ាងណា

មើលទំនងសំដីនិងចិត្តគំនិតរបស់គេ គឺគេមានការគោរពយ៉ាងខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ម៉ាក់យើងណាស់ មិនដូចបុរសដែលយើងបាន

ប្រទះនៅភោជនីយដ្ឋានឯមាត់ទន្លេជាមួយម៉ាក់នោះឡើយ ។

បន្តិចក្រោយមក វិសាលក៏ជំរាបលាត្រលប់ទៅវិញ ។ លុះឃើញកំណោះ វិសាលវិលទៅវិញបាត់ អ្នកស្រីដានីក៏ចុះមកជួបកូន ។ ក្រពុំចិត្តសំលឹងម្តាយអត់ព្រិច ទេ តែក៏មិនដឹងសូរម្តាយថាម៉េចដែរ ។ នាងកំពុងតែរង់ចាំអោយម្តាយ នាងពន្យល់ឱ្យនាងបានយល់ជាជាង ។ ភ្លាមនោះ អ្នកស្រីដានីក៏បន្តិវាចាថា :

- ឥឡូវនេះ ម៉ាក់ណែនាំឯងឱ្យស្គាល់មិត្តប្រុសនឹងគេខ្លះហើយ ។ គេជាមនុស្ស ល្អហើយមានត្រកូលល្អ ការងារអាជីពក៏ល្អ បើកូនចេញទៅដើរលេងជាមួយគេ គឺ គេពិតជាដៃគូដ៏ល្អ គ្មានពិសពុលអ្វីទេ ហើយឯងកុំនឹកច្រណែននឹងម៉ាក់តទៅទៀត ដែរ ដែលម៉ាក់ចេញក្រៅមានមិត្តខ្លះៗ ។ ឯងឃើញហើយតើ ប៉ារបស់ឯងមិនដែល មាន ពេលវេលាសំរាប់ម៉ាក់ទេ ។ គេចាប់អារម្មណ៍តែនារីក្មេងៗនៅកន្លែងពិសេសៗ

តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ....

អ្នកស្រីពោលដោយមានទឹកមុខស្រពោន ។ ក្រពុំចិត្តនឹងភ្ញាក់ព្រើត ហើយ ឆ្ងល់ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងទៀតហើយ :

- ហេតុអ្វីម៉ាក់គិតថា ខ្ញុំច្រណែននឹងម៉ាក់ដូច្នោះ? ម៉ាក់មិនដឹងទេហើយ អ្វីដែលម៉ាក់ កំពុងប្រព្រឹត្តកិច្ចសន្តិសុខសីលធម៌គ្រួសារខ្លាំងណាស់ ត្បិតម៉ាក់មានស្វាមី មានកូនរួច ទៅហើយ...ម៉ាក់ភ្លេចហើយហ្ន៎ស? ម៉ាក់ចង់បានទទួលការផ្អាកផ្អួមនិងពេលវេលា ពីលោកប៉ា ហើយខឹងនឹងលោកប៉ាដែលគ្មានពេលវេលាសំរាប់ម៉ាក់... ចុះកូនវិញ? កូនចង់បានពេលវេលានិងការកក់ក្តៅពីម៉ាក់ដូចគ្នាដែរ ហេតុអ្វីក៏ម៉ាក់សំលឹងមើល កូនមិនឃើញ?

ឃើញនាងឈ្មោកមុខមិនស្តី អ្នកស្រីដានីក៏មានប្រសាសន៍បន្តទៅទៀតថា :

- បើកូនអផ្សុក កូនដើរលេងនៅក្រៅខ្លះទៅ... ហ៎កនេះ! យកប្រាំរយដុល្លារ ទៅចាយសិនទៅ បើអស់កាលណា ប្រាប់ម៉ាក់ ចាំម៉ាក់អោយថែមទៀត ។ ហើយ កុំសូវមករំខានម៉ាក់ទៀតដែរ ព្រោះសព្វថ្ងៃ ម៉ាក់ត្រូវការពេលវេលាទាក់ទងភ្ញៀវ រកស៊ីដើម្បីរកលុយមកអោយកូនចាយរស់នៅស្រណុកសុខស្រួល ឮហើយនៅ?

ក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តបន្តទៀតថា :

- ទៀតហើយ... ហេតុម្តេចប៉ាម៉ាក់ គិតថាចុះទាំងរយៗនោះ អាចទិញសេចក្តី សុខ និងការកក់ក្តៅអោយកូនបានទៅវិញ? ខុសហើយម៉ាក់! ការពិត ខ្ញុំចង់បាន

ម៉ាក់ ចង់បានប៉ា នឹងភាពរីករាយក្នុងគ្រួសាររបស់យើង... មិនមែនលុយទេ !

ភ្លាមនោះ មាណវីយើងក៏សួរទៅម្តាយថា :

- កូនមានរឿងនិយាយជាមួយម៉ាក់មួយភ្លែត តើម៉ាក់មានពេលសំរាប់កូនទេ?
- ពុទ្ធាអើយ ! ម៉ាក់មានជាប់ណាត់ហើយត្រូវចេញទៅវិញអីលុះទៅហើយ ។ កូនចាំនិយាយថ្ងៃក្រោយបានទេ ពេលណាម៉ាក់ទំនេរ!

ក្រពុំចិត្តឈរធ្មេញ នឹកហួសចិត្តដែលម្តាយនាងមិនបានអើពើសួរអ្វីអំពីសុខទុក្ខ របស់នាងមួយម៉ាត់សោះថាតើ ជាងពីរអាទិត្យកន្លងមក កូនស្រីរបស់គាត់ទៅ ណាខ្លះ?
មានហេតុការណ៍អ្វីកើតឡើងខ្លះនៅក្នុងជីវិតរបស់នាងក្នុងរយៈកាលដែល គាត់មិននៅផ្ទះ?
ដងណាដែលឃើញតែគាត់សាបរស់លំបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ គាត់តែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ.....

ពីរបីថ្ងៃកន្លងទៅ...

ក្រពុំចិត្តមិនដែលបានឃើញឪពុកនាងត្រលប់មកផ្ទះសោះ ក៏សួរនាងច្រើនថា:

- ច្រើន ! លោកប៉ាមានប្រាប់ច្រើនទេ ថាលោកមកផ្ទះថ្ងៃណាដែរ?

- អត់ទេ អ្នកនាង ! ជូនទៅបាត់ពីរបីថ្ងៃ ជូនមិនមកសោះតែម្តង... ហើយលោក ក៏ធ្វើទឹកមុខមាំមួនតែដងពេក ទើបច្រើនមិនហ៊ានសួរលោក ។

ក្រពុំចិត្តទំលាក់ទឹកមុខស្រពោនដកដង្ហើមធំតែម្នាក់ឯង ។ រំពេចនោះស្រាប់ តែនាងពូសួរស៊ីផ្លេឡាន ទិន!ទិន! នាងច្រើនក៏ស្ទុះទៅបើកទ្វារ ឃើញលោកវិសាល ចូលមកដល់ថែមទាំងមានទិញផ្លែឈើមួយកញ្ចប់មកផ្ញើផង :

- អត់ទោស ! អ្នកនាងក្រពុំចិត្តនៅទេហ្នឹង នាង ?

- ចាសនោ ! សូមលោកអញ្ជើញចូលក្នុងសិនចាស!

ក្រពុំចិត្តក្រលេកឃើញភ្ញៀវបរឡានចូលមកដល់ ក៏ចេញទទួលតាមសមគួរ ទោះបីជាថ្ងៃនេះនាងមានអារម្មណ៍ដូចជាមិនសូវល្អប៉ុន្មានក៏ដោយ ។ ក្រលេកឃើញ ឆរិសោភាយើងកាលណា បុរសយើងញញឹមយ៉ាងស្រស់ហើយលើកដៃជំរាបសួរ :

- អ្នកនាងមិនចង្អៀតចង្អល់ក្នុងចិត្តទេ មែនទេហ្នឹង ដែលខ្ញុំមកលេងអ្នកនាងដោយ មិនបានណាត់ជាមុន ?

តរុណីក៏ឆ្លើយវិញថា :

- ចាស ! មិនទើសទាល់អ្វីទេ បានលោកនឹករលឹកហើយមកលេងខ្ញុំ ដល់ផ្ទះយ៉ាង នេះ ពិតជាកិត្តិយសធំណាស់ ។ សូមអញ្ជើញចូលក្នុងអង្គុយលេងសិន ។

មាណវីរីសំដែងការគួរសមត្រលប់វិញ ។ លុះនាងចាក់ទឹកត្រជាក់ទទួលភ្ញៀវរួច ហើយ ក៏បន្លឺវាចាទៅលោកវិសាល ថា :

- ថ្ងៃនេះ លោកមិនធ្វើការទេ ទើបមានឱកាសមកលេងជាមួយខ្ញុំយ៉ាងដូច្នេះ?

លោកវិសាលញញឹមព្រាយហើយឆ្លើយថា :

- ថ្ងៃនេះជាថ្ងៃអាទិត្យទេតើហ្នឹង ... ទើបខ្ញុំទំនេរ...

ភ្លាមនោះ នារីយើងនឹកខ្មាសតែក្នុងចិត្ត :

- យ៉ាប់មែនយើងនេះ ! តាំងពីចេញពីមន្ទីរពេទ្យមក ក៏ក្លាយជាមនុស្សមានសតិ ស្មារតីមិនគ្រប់គ្រាន់ហើយតើហ្នឹង!

តែដើម្បីបន្តប់ការខ្មាសអៀន ក្រពុំចិត្តក៏តបទៅកាន់បុរសសង្ហារថា :

- អូហ្នឹង សូមទោស ខ្ញុំភ្លេចអោយលឺងតែម្តង ។

លោកវិសាលក៏សើចខឹកខឿន តែមិនចាប់ភ្នឹកនឹងកិរិយារបស់នារីយើងទេ :

- ថ្ងៃនេះ ខ្ញុំគិតថាមកបបួលអ្នកនាងចេញទៅលំហែនៅក្រៅបន្តិច... តើអ្នកនាង ផ្តល់កិត្តិយសអោយខ្ញុំបានដែរឬទេហ្នឹង ?

ក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ព្រើត ។ នេះជាលើកទីមួយក្នុងជីវិតរបស់នាងហើយដែលមាន បុរសមកសុំណាត់ហៅដើរលេងនៅក្រៅតែពីរនាក់ ។ នាងនឹកឆ្ងល់ក៏សួរវិញថា :

- ហើយចុះ លោកមានបំណងចង់ទៅលេងខាងណាដែរទៅ ?

- គឺនៅអាហារដ្ឋានសែនមនោរម្យ ឯមាត់ទន្លេហូសព្រែកលាបបន្តិច ក្រោយវត្ត

បាខែង មានលក់អាហារឆ្មារញ្ជុំណាស់ ថែមទាំងមានពោតស្លាវដែលមានរសជាតិ រកគ្មានក្នុងលោកទៀតផង ។

និយាយពីរឿងចំណីភ្លាម ក្រពុំចិត្តហាក់ដូចជាស្រក់ទឹកមាត់តែម្តង ។ នាង ក៏ តបវិញថា :

- បើលោកមិនប្រកាន់ដូច្នោះ ខ្ញុំក៏មិនប្រកែកដែរ ។

ទាំងពីរនាក់ញញឹមដាក់គ្នាយ៉ាងស្រស់ស្រាយ ។

មួយស្របក់ក្រោយមក បុរសសង្ហារក៏បាននាំនារីសោភាមកដល់អាហារដ្ឋាន ប្រក់ស្បូវ សង់នៅក្រោមម្លប់ឈើដ៏ត្រឈឹងត្រឈៃមួយ នាមាត់ទន្លេមេគង្គ ។ នៅទីនោះ គេបរិភោគរបៀបប្លែកបុរាណ ក្រាលកន្លែងទទួលទានអាហារ ហើយ មានចងអង្រែងទុកអោយភ្ញៀវអង្គុយយោលលេងកំសាន្តកាយទៀតផង ពិតជា សក្តិសមកន្លែងដ៏រមនា សំរាប់សំរាកកាយពីការនឿយហត់ និងទុក្ខលំបាកក្នុង ចិត្តក្នុងអារម្មណ៍នានា ។ លោកវិសាលបានហៅអាហារយ៉ាងឆ្ងាញ់ៗយកមក បរិភោគទាំងពីរនាក់ ។ តាមការពិតលោក មានសំដីទន់ភ្លន់ពិរោះណាស់ ហើយទោះ បីជាមើលទៅលោកមានវ័យប្រហែលសាមញ្ញយទៅហើយ ក៏ប៉ុន្តែនៅមានរូបរាង សង្ហារគួរអោយកត់សំគាល់ ។ ថ្ងៃនេះ ក្រពុំចិត្តមានអារម្មណ៍ ហាក់ដូចត្រជាក់ចិត្ត រសាយការតប់ប្រមល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងច្រើន ដោយបានលោកវិសាលនិយាយលេង កំប្លែងជាមួយនាង ធ្វើអោយនារីករវាយចិត្តខុសធម្មតា ។ បន្ទាប់ពីបរិភោគបាយ ហើយ លោកវិសាលបានយកហ្គីតាដៃមួយចេញពីកន្ទុយរថយន្តមក ។ តុរណីយើង ក្រលេកឃើញកាលណា ក៏សួរឡើងថា :

- អូប៉ា! លោកចេះដេញហ្គីតាដែរ ?
- ប៉ាទ ! ចេះតិចតួចដែរ ។ ចុះអ្នកនាងវិញ ចេះច្រៀងខ្លះទេ ?

ក្រពុំចិត្តនៅអីមរៀន មិនហ៊ាននិយាយថាយ៉ាងម៉េចទេ ។ ការពិតនាងក៏ចូល ចិត្តច្រៀងខ្លះៗដែរ តែមិនដែលច្រៀងឱ្យនរណាស្តាប់ក្រៅពីខ្លួនឯងតែប៉ុណ្ណោះ ។ រំពេចនោះលោកវិសាលក៏វាចាបន្តទៅទៀតថា :

- បើអ្នកនាងមិនចេះក៏មិនអីដែរ ចាំខ្ញុំច្រៀងអោយស្តាប់ណា ។

មាណវិញហើយក៏ញញឹមព្រាយឡើង ។ លោកវិសាលក៏ចាប់ខ្លង់ហ្គីតា ហើយ បន្តិស្ទើរយ៉ាងក្រអូនក្រអៅគួរអោយចាប់ចិត្តចេតនាពេកក្រៃ :

មហោរីខេមរា

១.	ឱ! សត្វមហោរី	យំស៊ីផ្លែជ្រៃ
	ស្រណោះទឹកដី	បរណីអង្ករ ។
២.	ខ្មែរអើយសណ្តែក	មានប្រោសមានធម៌
	ដូចព្រហ្មអង្ករ	មេត្តាសព្វសត្វ ។
៣.	ឱ! សត្វមហោរី	ស៊ីហើយហើរបាត់
	ជាតិខ្មែរយើងភ្នាត់	ព្រោះបាត់មេត្តា ។
៤.	ច្នេះសូមជ្រៃផ្លែ	សត្វបែរភោគ
	ផ្លែផ្លែលែងផ្សា	ចិត្តមានសីល ។
៥.	លុះត្រាជ្រៃផ្លែ	ចិត្តខ្មែរលែងផ្តិល (ទមិឡ)
	នោះជាតិយើងវិល	មានសីលក្សេមក្សាន្ត ។

សំលេងរបស់លោកវិសាលពិរោះណាស់ មិនចាញ់លោកឈៀនឧត្តម លោក សួសសងវាចា ឬលោកយន់សុភាព ប្រចាំក្រុមហ៊ុនផលិតឌីជីថលភ្នំពេញ រឺ មាស តោមាស និងផ្កាយព្រះចន្ទនោះឡើយ ។ សំលេងស្រទន់ត្រជាក់របស់បុរស ម្នាក់នេះ បានធ្វើអោយក្រពុំចិត្តរិតតែសប្បាយរឹបចិត្តក្រៃលែង ។ នាងគិត ក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- តើជីវិតខ្ញុំ នឹងមានសេចក្តីសុខដូចនេះរហូតទៅដែរឬយ៉ាងណា?

រំពេចនោះ លោកវិសាលក៏បួរបទដ្ឋីមួយទៀត :

អនុភាពផ្តោតនិងព្រះចន្ទី

ប. ព្រះចន្ទីរះហើយស្រស់ប្លែកធម្មតា សែនសោភា ចែងចាំងរស្មីពណ្តរាយ
គូតាប់ទ្រេហា ចរាសំនៀងឆ្លងឆ្លើយ បានយល់ចន្ទីហើយ ចិត្តស្បើយ
ណាយអស់កង្វល់ ។

ក្រពុំចិត្តពូជបទចំរៀងនេះភ្លាម ស្រាប់តែសប្បាយចិត្តតែម្តង ព្រោះនាងក៏ ចេះច្រៀងបទនេះដែរ ។
មាណវីក៏ទះដៃហើយច្រៀងតបវិញយ៉ាងរីករាយ :

ស. ផ្កាយរះត្រចះអមដូងចន្ទ្រា ឯនភាបពេញរង្វីនិមល ពន្លឺភ្លឺផ្នែក
ប្រសំព្រមង្គល ដល់គូនិមល អោយយល់នូវម្លប់សុខា ។
ប.ស. ឱ!ផ្កាយព្រះចន្ទីដ៏ពណ្តរាយ ភ្លឺថ្លាឆើតឆាយ រះរាយ ពេញផ្ទៃមេឃា
អរគុណអ្នកណាសំចេះពោះស្និសោភា ចិន្តារងា ប្រែជាភ្លេចក្បាលកិរម្យ ។
ប. សូមផ្កាយព្រះចន្ទីរឿងរះគ្រប់កាល
ស. យើងត្រអាលរស្មីដ៏សែនមនោរម្យ
ប.ស. ពេលបានយល់អ្នកចិត្តយើងពិតសែនសុខុម
ស្រីបស្រាលអារម្មណ៍ ហាក់ស្ថិតនាស្ថានសួគ៌ ។

ទាំងពីរនាក់ទះដៃព្រមគ្នាតែម្តងកាលបើច្រៀងបានចប់យ៉ាងពិរោះរណ្តំ ។

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែទូរស័ព្ទមួយចូលមកដល់លោកវិសាល ។ លោកក៏ងាកមក សុំទី ពីមាណវីរបស់យើង :

- សូមទោសអ្នកនាង ខ្ញុំសូមទៅទទួលទូរស័ព្ទពីចៅហ្វាយនាយមួយភ្លែតសិន ។

បន្តិចទៀត ខ្ញុំមកវិញហើយ ។

ចាំហើយ លោកវិសាលក៏ចូលទៅក្នុងរថយន្ត បិទកញ្ចក់និយាយកិច្ចការសំងាត់

ទុកអោយក្រពុំចិត្តនៅអង្គុយយោលទោងមើលខ្សែទឹកហូរក្នុងទន្លេតែម្នាក់ឯង ។ រំពេចនោះ

ស្រាប់តែមាណវីបានឮសំដីមួយនិយាយមករកនាងទំនងកាចៗផងថា :

- នាងចិត្ត ! មិនទៅសាលាទេហ៎? ហេតុអ្វីមកដើរលេងតែពីសតែពាសយ៉ាងនេះ?

ក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ក្រញាងកាលបើឮសំដីនេះ ។ នាងងាកក្រោយផ្ទាំង ឃើញដារិយ៉ា នាំមិត្តប្រុសមិត្តស្រីមួយហ្នឹងដើរចូលមកដល់
ដោយនិយាយមកនាងបន្ថែមថា :

- គ្រាន់តែម៉ាក់ប៉ាមិននៅពីរបីថ្ងៃហ៊ានឆ្លើយចំលើយមកដើរលេងផងហ្នឹង នាងចិត្ត? អីលូរហ្នឹង ដូចជាកាន់តែក្បាលខូចណាស់តើហ៎!

ឆាប់ទៅផ្ទះភ្លាម !!

ក្រពុំចិត្តជ្រួញចិញ្ចើមគិតក្នុងចិត្ត :

- បងដារិយ៉ា ! ពិតមែនតែបងខំតំលើងអំណាចជាបង ជេរស្តីប្តូរនោះចំពោះពួក ម៉ាក ធ្វើបូកហាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏បងមិនអាចជួយខ្លួនបងឱ្យខ្ពស់ជាងខ្ញុំប៉ុន្មានដែរ! មើលចុះ! បងក៏កំពុងដើរលេងជាមួយមិត្តភក្តិរហេតរហូតមកដល់ទីនេះដូចតែគ្នា មានដឹងខ្លួនទេ? ឬក៏បងកំពុងជេរស្តីដើម្បីអោយខ្ញុំអន់ចិត្តរួចដើរចេញ នឹងអាច លែងបានឃើញសកម្មភាពទាំងឡាយរបស់បងនិងមិត្តទៅទៀត ?

ភ្លាមនោះ ដារិយ៉ាបែរទៅរកមិត្តប្រុសម្នាក់ ហើយនិយាយថា :

- ទំនេរទេហ៍ ? ជួយនាំប្តូរខ្ញុំទៅទំលាក់នៅផ្ទះវិញ បន្តិច !

កំលោះឈ្មោះប៉េងឡុង ក៏ងក់ក្បាល :

- មានអី! តែកុំភ្លេចចេញថ្លៃសាំងមក ហើយថែមបាយមួយពេលទៀតផង!

- យី! ស្តីក៏ស្តីទៅ អោយតែយកនាងចិត្តទៅដល់ផ្ទះវិញដោយសុខសប្បាយចុះ ។

ដារិយ៉ានិយាយចប់ក៏បែរមកនិយាយជាមួយក្រពុំចិត្តវិញ :

- ថ្ងៃក្រោយនៅផ្ទះ មើលការខុសត្រូវក្នុងផ្ទះផង កុំដើររហេតរហូតដូច្នោះទៀត ឮហើយនៅ?

ក្រពុំចិត្តនឹកថា ទោះប្រកែកជាមួយបងស្រីក៏ឥតបានការដែរ នាំតែអោយមិត្ត ភក្តិរបស់បងស្រីសើចម្នាក់នាងទាំងពីរនាក់តែប៉ុណ្ណោះ ឆ្ពោះហើយក៏សុខចិត្តនៅ ស្ងៀម ចុះចាញ់បងស្រីហើយក៏ងើបដើរចូលទៅក្នុងរថយន្តរបស់ប៉េងឡុង ចេញ ទៅដោយមិនបានលាលោកវិសាលមួយម៉ាត់ឡើយ ។ ការពិតនាងមិនចង់ចូលទៅ លាលោកវិសាលដែរព្រោះមិនចង់អោយលោកបានឃើញថាដើរយ៉ាងយឺតយ៉ាវរបស់បង ស្រី នាំឱ្យអាមាសឥតអំពើ ទើបសុខចិត្តទុកអោយលោកអន់ចិត្តនឹងនាងតែម្នាក់ ឯងទៅវិញ ។ នៅពេលក្រពុំចិត្តឈានដើរចូលឡានប៉េងឡុង មាណវីយើងបានឮ ដារិយ៉ានិយាយទៅកាន់មិត្តភក្តិរបស់នាងជាចុងក្រោយថា :

- ខ្ញុំត្រូវតែប្រយ័ត្នខ្លះទើបបាន ព្រោះអីប្តូរស្រីរបស់ខ្ញុំមួយនេះ ទក់មក់ទុយមុយ ឆោតល្ងង់ណាស់ មិនសូវមានប្រាជ្ញាទេ បើបណ្តាយអោយទៅដើរលេងផ្តេសផ្តាស ខ្លាចត្រូវគេបោកអស់ខ្លួនអស់ប្រាណ អញ្ជើងហើយបានជាខ្ញុំចង់អោយនាងទៅផ្ទះវិញ ទើបមានសេចក្តីសុខ មានសុវត្ថិភាពជាង ។

ឮប្រយោគនេះ ក្រពុំចិត្តហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍មិនល្អអ្វីបន្តិចសោះ តែក៏ មិនតបមាត់អ្វីដាក់បងស្រីវិញដែរ គ្រាន់តែនឹកគិតក្នុងចិត្តថា :

- គ្រាន់តែខ្ញុំជាមនុស្ស ដែលមិនចូលចិត្តមាត់ប្តូរនិយាយឥតប្រយោជន៍ច្រើនប៉ុណ្ណឹង ម៉េចក៏បងហ៊ានសន្មតថាខ្ញុំជាមនុស្សល្ងង់កើត ? ការពិត ខ្ញុំមិនមែនជាអ្នកសន្សំ រឿងយកចាញ់យកឈ្នះតែប៉ុណ្ណោះ... ឬក៏បងយល់ថា មានតែបងម្នាក់ទេដែលជា មនុស្សឆ្លៀតឆ្លាតជាងគេក្នុងផ្ទះ?

ក្រពុំចិត្តគិតផង ដើរចូលឡានផង ទុកបណ្តាយអោយប៉េងឡុងជាអ្នកបើក បរជូននាងរហូតដល់ផ្ទះ ។ តាមផ្លូវ នាងឮឮនឹងប៉េងឡុងទ្រាំសឹងមិនបាន ដែល នាយវាយបូកក្រលេមក្រឡើម និយាយឱ្យដឹងលែបខាយដាក់នាងមិនឈប់ឈរ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏តុណ្ហិយើងនៅស្ងៀមស្ងាត់មិនមាត់កម្ចីរហូតដល់លំនៅវិញ ។

រីឯលោកវិសាល កាលបើនិយាយទូរសព្ទចប់ ក៏រិលមកកន្លែងដើម ស្រាប់តែ បាត់រូបនារីយើងសូន្យពីកន្លែង ។ លុះលោកក្រលេកមើលនាយអាយ រកមើលក្រពុំ ចិត្ត ក៏ស្រាប់តែប្រទះកញ្ឆក់នាយដារិយ៉ាដើរចូលមកដាក់ខ្លួននៅទីមួយក្បែរ នោះព្រមជាមួយមិត្តប្រុសស្រីពីរបីនាក់ទៀត ។ ដារិយ៉ាក៏ទាញកញ្ឆក់បារីចេញមក បំរុងនឹងយកបារីមកជក់ ។

លុះនាងដាក់ភ្នែកទៅម្ខាងក៏ប្រទាក់ក្រសែភ្នែករបស់ លោកវិសាលដ៏សង្ហារិញដែរ។ ឃើញដូច្នោះ លោកវិសាលក៏ញញឹមដាក់នាង ធ្វើបូកពារធម្មតា ហើយក៏លើកហ្គីតាកាន់រចេញសំដៅទៅរថយន្ត។ មិត្តស្រីរបស់ ដារីយ៉ាម្នាក់ យកដៃកេះដារីយ៉ា ហើយនិយាយថា :

- ហ្ន៎កំ ! ឯងឃើញទេ? បុរសម្នាក់នោះពិតជាសង្ហាណាស់ ថែមទាំងញញឹមរកឯង ទៀតផង

សង្ស័យតែគេជាប់ស្នេហ៍នឹងសម្បជញ្ជីតាមរបស់ឯងហើយ ។

ដារីយ៉ាញញឹមហើយញាក់ចិញ្ចឹមធ្វើបូកយ៉ាងស្ងៀម :

- នៅលើលោកនេះ តើបុរសណាមួយទៅដែលប្រកែកថា មិនចាប់ភ្នឹកនឹងសម្រស់ របស់ដារីយ៉ាយើងនោះ... ?

00 00

00

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៤ ហង្សក្រុងសំបុកកែវ

ជាងពីរអាទិត្យក្នុងទៅហើយ ដែលឈ្នួកបានមកស្នាក់នៅជាមួយគ្រួសារមីង សោម ។ ពិតមែនហើយ ! ជីវភាពគេអត់ខាតបន្តិច តែគេមានទឹកចិត្តចំពោះនាង គ្រប់ៗគ្នា ។ ទោះបីឈ្នួកគ្រាន់តែជាមនុស្សចំលែកក្នុងគ្រួសារ គេក៏នៅតែរាប់អាន ថែទាំជីវរបស់នាង មិនខុសពីសាច់ញាតិមួយរូបរបស់គេទេ ។ រាល់ព្រហាមស្រាង សុជាតិចេញទៅរត់ឡានឈ្នួលបាត់ ។ លុះរសៀលបន្តិច គេក៏ត្រលប់មកវិញហើយ ទៅរែកទឹកស្រោចចំការថ្នាំជក់ ព្រមទាំងរែកសំរាប់ការប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារទៀត ផង ។ រីឯសមាជិកគ្រួសារដែលនៅសល់ សុទ្ធតែជាស្រីមានពិការភាពគ្រប់ៗគ្នា ។ មីងសោមងងឹតភ្នែក នាងតូចសុខាពិការជើង ហើយឈ្នួកវិញក៏នៅមិនទាន់ជាស្រួល បូលពិជីវករតែជួយអ្វីមិនកើត ។ ប៉ុន្តែគួរអោយសរសើរសុជាតិណាស់ ឃើញតែ ប្រឹងធ្វើការមិនដែលរអ៊ូក្នុងព្រៃស្ទើរជីវិតរបស់ខ្លួនគេម្តងណាទេ ។ រាល់ពេលរសៀល ដែលគេត្រលប់មកពីរត់ឡានឈ្នួល គេតែងទិញចំណីមកធ្វើអ្នកផ្ទះជានិច្ច ។ រីនាង តូចសុខាវិញ ថ្វីត្បិតតែពិការតែនាងជួយដៃជើងបងប្រុសរបស់នាងមិនទំនេរឡើយ មានកាលនាងរែកថ្នាំជក់ទៅអោយគេ នៅអូរតាគី ទាំងដំណើរហ្នឹងព្យេងៗយ៉ាង យ៉ិន ។ មីងសោមមានមេត្តាចំពោះឈ្នួកណាស់ ហាក់ដូចកូនដូចទៅរបស់គាត់មួយ រូប រួចគាត់តែងតែមានរឿងនិយាយសប្បាយរីករាយជាមួយកូនៗរបស់គាត់ជានិច្ច ពេលជួបមុខគ្នាម្តងៗ ។

ឥលូវនេះ សុខភាពរបស់ឈ្នួកក៏បានគ្រាន់បើបន្តិចហើយ គ្រាន់តែនាងមិនទាន់ ទំលាប់ខ្លួនបានតាមរបៀបអ្នកក្រអត់ខាតនៅឡើយ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏មាណវី មិនបោះបង់ការព្យាយាមរបស់នាងចោលដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើនាងមិនប្រឹង សំរាប់រូលខ្លួនទេនោះ តើអោយគ្រួសារដ៏ក្រីក្រនេះតំរូវតាមទំលាប់ចាស់របស់នាង ដូចម្តេចបានទៅ បើគ្នាខ្លះមុខខ្លះក្រោយយ៉ាងដូច្នោះ?

ដោយនាងមានអារម្មណ៍ថាមានកំលាំងធម្មតាវិញហើយ ឈ្នួកក៏ស្ម័គ្រសុំខ្លួន ជួយយកថ្នាំជក់ពីរនាក់សុខាទៅបោះដុំអោយមួយនៅអូរតាគី ហើយមីងសោមក៏ អនុញ្ញាតអោយឈ្នួកទៅជាមួយ គ្រាន់បានជាគ្នា ។ តាមពិតផ្ទះមីងសោមទៅ អូរតាគីមានចំងាយប្រហែលបីគីឡូម៉ែត្រឯណោះហើយឈ្នួកក៏មិនដែលមានទំលាប់ ធ្វើការអ្វីធ្ងន់ៗក្នុងជីវិតពីមុនមកដែរ ឆ្ពោះហើយសូម្បីតែទូលថ្នាំជក់មួយទំនួលតូច សោះក៏ឈ្នួកមានអារម្មណ៍ស្មើនឹងទូលអង្ករមួយបារអញ្ចឹង ។ នាងខំប្រឹងទូលដើរ ឡើងបែកញើសសស្រាក់ ។ លុះឃើញបងស្រីខំប្រឹងទាំងគ្រងរ សុខាក៏បបួលរំលែក ពីឈ្នួកមកដាក់អម្រែករបស់នាងវិញដែរ តែឈ្នួកអាណិតប្អូនស្រីពិការពេក មិន ហ៊ានតបអ្វីវិញទេ ក៏ខំប្រឹងតែទូលរហូតដល់ទីដៅ រិះតែនឹងដួលខ្យល់គ ម្តងៗ ។ មុននឹងត្រលប់មកផ្ទះវិញ ឈ្នួកបានឃើញគេលក់នំសែសយ ក៏នឹកភ្នែកដល់ មីងសោមដែលនៅផ្ទះ និងសុជាតិដែលខំធ្វើការឡើយហត់ ក៏ដាច់ចិត្តទិញពីរ កញ្ចប់មកផ្ញើ ។

តាមផ្លូវមកផ្ទះវិញ អ្នកទាំងពីរដើរណើរជជែកគ្នាបណ្តើរសើចកក្តី យ៉ាង សប្បាយ ។ ស្រាប់តែមានបុរសពីរនាក់ជិះកង់មកក្រាមកដល់ ។ កាលបើក្រលេក ឃើញអ្នកទាំងពីរ បុរសម្នាក់និយាយឡើងថា :

- អើ យាយបាក់! ឯងនាំក្រមុំចាមមកពីណា ដើរជាមួយគ្នាហ្នឹង?

សុខាឮហើយក៏អោនខ្សឹបទៅឈ្នួកថា :

- បងឈ្នួកកុំនិយាយរកអោយសោះ ។ ពួកវាជាអ្នកលេងទេ !

ឈ្លកទាញក្រមាបាំងមុខហើយកាន់ដៃប្អូនដើរចូលទៅទៀត ។ បុរសទី២ឃើញ
ហើយក៏និយាយឡើងដែរ :

- ឆ្កែ! បងកំពុងនិយាយអ្វីអូនណា! ម៉េចមិនឆ្លើយបងវិញអញ្ចឹង?
- មែនហើយ! មើលទៅមុខប្អូនណាស់! អូនជាកូនចៅអ្នកណាដែរនៅម្តុំនេះ? ម៉េចបានជាបងមិនដែលជួបមុខពីមុខមកសោះ?
(បុរសទីមួយបន្ថែម)

តែឈ្លកនៅតែមិនមាត់ដដែល ចេះតែនាំប្អូនដើរលឿនឡើងៗ ។ បុរស ទាំងពីរហាក់ដូចមិនអស់ចិត្ត
ដែលធិតាធ្វើប្រកួតឆ្លើងឆ្លែមិនព្រមឆ្លើយតបទៅគេវិញ ក៏នាំគ្នាចុះពីកង ដើរទន្ទឹមឈ្លកនិងសុខាម្នាងមួយហើយស្រដីថា :

- ឆ្កែអូនណា! មុខមាត់ស្រស់ស្អាតណាស់! មានសង្សារហើយនៅ? បើមិនមាន ធ្វើសង្សារបងក៏បានដែរ ។ បងជាកំលោះនៅទំនេរ...

បុរសទីមួយនិយាយផង យកដៃភ្នាក់លើស្នាឈ្លកផង តែនាងយកដៃគៀស ចេញភ្លាម ។
សុខាម្នាងឃើញហើយក៏យកដៃកែវកែវបុរសនោះយ៉ាងខ្លាំង :

- ឆ្កែ! កុំប៉ះពាល់បងស្រីខ្ញុំណា!
- យីអើ! គេស្រលាញ់បានគេប៉ះ! អីក៏ឆ្កាសម៉្លេះនាងល្អិត! កំបិកំបាក់យ៉ាងនេះ ចេះមកហែហែស្តីដែរ?

ថាហើយ បុរសនោះយកដៃប្រគ្រានសុខាម្នាងខ្លោកទៅដី ។ ឃើញដូច្នោះ
ឈ្លកក៏ស្ទុះទៅប្រវាចាប់ដៃបុរសនោះអូសចេញមិនអោយគេវាយប្អូន ក៏ត្រូវនាយ
ទះប្រគ្រានដួលប្រួសក្បែរសុខា ហើយជ្រុះនិស្សយពីដៃទៅដី ។ ស្រាប់តែ :

- ឈប់ភ្លាម!

បុរសម្នាក់បានមកដល់ហើយ ស្រវាទាត់បុរសទាំងពីរដួលខ្លោកៗទៅដី ព្រម ទាំងចង្កុលមុខបុរសក្បាលខ្លួនទាំងពីរ :

- ឆាប់ចេញពីទីនេះភ្លាម! ឯងគ្មានសិទ្ធិប្រមាថគេទាំងពីរនេះទេ!
- ឈ្លកងើបមុខឡើង ឃើញនាយភ្លាម ក៏សំដែងចិត្តត្រេកអរ :

- បងជាតិ!

បុរសទាំងពីរឃើញសុជាតិឈរសង្ឃឹមដាក់ខ្លួនក៏នាំគ្នាបន្ទន់សំលេង :

- អើណា! អាជាតិអើយ! អញលេងនឹងវាតើហ៎ តែមីល្អិតនេះវាវៃអញមុន បាន អញប្រដៅវាខ្លះទៅ...

សុជាតិមិនមានអារម្មណ៍ធ្វើជាមិត្តរបស់គេទាំងពីរទេ ។ នាយក៏និយាយតប វិញថា :

- ទោះជាយ៉ាងណា ក៏ឯងជាបុរស ម្តេចទៅធ្វើបាបស្រីៗយ៉ាងនេះ?
- អញមិនមានចិត្តធ្វើបាបវាទេ អញគ្រាន់តែញែវាលេងតើហ៎ ហេតុអីក៏ឯងចាំវាយ ឬក៏ធ្វើជាប្រធានផង? ឬក៏វាជាប្រពន្ធរបស់ឯងហ្ន៎?

ទ្រាំមិនបាននឹងស៊ីច្រណែងខាមរបស់បុរសទាំងពីរ សុជាតិក៏ស្រវាចែមមួយ ដៃមួយជើង តបទៅតបមកជាមួយបុរសពាលទាំងពីរ
រហូតដល់ពួកវាស្រវាទាញ កងឡើងជិះរត់បាត់ពីទីនោះទៅ ។ ឈ្លកក៏ងើបស្រវាសុខាជួយគ្រាប់ប្អូនអោយងើប ឡើង
ហើយបែរញញឹមដាក់សុជាតិដោយក្តីត្រេកអរដែលនាយបានមកទានជួយ ធ្វើអន្តរាគមន៍ ប៉ុន្តែសុជាតិបែរជាធ្វើមុខក្រញូរដាក់នាងទៅវិញ ។
លុះឃើញកិរិយា របស់នាយហាក់ដូចជាមិនសប្បាយចិត្ត ឈ្លកប្រែជាភ័យញញឹមមិនហ៊ានហើបមាត់អ្វី និយាយជាមួយសុជាតិដែរ ។
នាងក៏ស្ទុះគ្រាប់សុខាយកទៅដាក់លើរានកងរបស់ សុជាតិពិក្រាយ ដើម្បីឱ្យនាយខុបត្រលប់ទៅផ្ទះវិញ ។ រំពេចនោះ ឈ្លកពូសុជាតិស្តី
អោយនាងដោយពាក្យខ្លាំងៗថា :

- ឥឡូវនេះអីក៏ហ៊ុហ៊ុម៉្លេះហ្នឹងហ្នឹង? មិនទាន់ជាពិធីស្រួលបូលផង ហ៊ានចេញ ដើររហេតរហូតទិញចំណីញ៉ាំសប្បាយ អួតបង្ហាញសម្បជូនប្រកាយ តែពាសពេញ ភូមិ ដោយមិនខ្លាចចិត្តនរណាទៅហើយហ្នឹង? ឬក៏សំបូរលុយចាយខ្លះខ្លាយណាស់ ទៅឬ បានជានាំបួនមកដើរស៊ីចាយដូច្នោះ? ដឹងទេហ្នឹងខ្ញុំមានការពិបាកប៉ុណ្ណាក្នុង ការរកប្រាក់មកទប់ទល់ការខ្វះខាតក្នុងផ្ទះរបស់យើង?

ឈូកឮហើយឈ្លាកមុខចុះមិនហ៊ានពោលពន្យល់អ្វីវិញទេ ត្បិតមាណវីឃើញ នាយកំពុងមានអារម្មណ៍មិនល្អ ម៉្លោះហើយក៏គិតតែពីឈ្លាកមុខដើរញ័រដៃញ័រជើង តាមពីក្រោយសុជាតិដែលអូសកងដឹកសុខាដើរត្រឹកៗដៅទៅផ្ទះ ។ យូរៗម្តង សុជាតិបែរក្រោយលូចមើលនាងម្តងៗដែរ ទំនងដូចជាមិនដឹងចិត្តជិះកង់ទៅចោល អោយនាងនៅដើរតែម្នាក់ឯង ។ មកដល់ផ្ទះវិញ សុជាតិក៏យកថ្នាំទៅបិតកែងដៃនឹង ក្បាលជង្គង់អោយសុខាហើយបែរសំលឹងឈូក ដែលអង្គុយឈ្លាកមុខ កេះប្រាម ដៃនៅកាំជណ្តើរផ្ទះ រួចស្រដីថែមថា :

- ថ្ងៃក្រោយ បើឈូកចង់ទៅដើរលេងណា ក៏ទៅចុះ តែកុំនាំសុខាអោយទៅដើរ ជាមួយនាងដូច្នោះទៀត ឃើញទេហ្នឹង រាសីមានគ្រោះរបស់នាងឆ្លងដល់សុខាហើយ!

ពូដូច្នោះ ឈូកក៏ឱនដើរចេញទៅ ទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោង ទំនងដូចជានឹក តូចចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ។ កាលបើពូមាត់សុជាតិនិយាយខ្លាំងៗ មីងសោមក៏សួរ :

- អាងអើយ! មានរឿងអីឬកូន?

តែសុជាតិមិនឆ្លើយទេ ។ សុខាឃើញដូច្នោះក៏ឆ្លើយជំនួសវិញ :

- បងជាតិគាត់ម៉ូម៉ៅ ព្រោះមានមនុស្សប្រុសពីរនាក់មកធ្វើបាបខ្ញុំនិងបងឈូក ។
- ហើយចុះឯងមានគ្រោះថ្នាក់អ្វីទេកូន?
- អត់អីទេម៉ែ! គ្រាន់តែដួលរលាត់ដៃជើងបន្តិចបន្តួច ។
- ហើយចុះឈូកវិញនោះ យ៉ាងណាទៅហើយកូន?
- គេមិនអីទេ! ថ្ងៃក្រោយ ម៉ែកុំបណ្តោយអោយគេដើរលេង ទិញនំញ៉ាំរហេតរហូត

ឆ្ងាយផ្ទះដូច្នោះទៀត (សុជាតិឆ្លើយទំនងដូចជាអាក់អន់ចិត្ត)

- អត់ទេកូន! ឈូកវាមិនបានចេញទៅដើរលេង ទិញនំញ៉ាំនោះទេ ។ ការពិត ម៉ែប្រើវាអោយជួយសុខាទូលថ្នាំជក់ទៅអោយគេនៅឯអូរតាគីឯណោះតើហ្នឹង!

សុជាតិឮហើយភ្ញាក់ព្រើត បើកភ្នែកមូលខ្លះ :

- មែនឬម៉ែ?
- អី! សុខាថាវាបែកយកមិនអស់ ទើបម៉ែប្រើនាងឈូកអោយវាជួយទូលមួយ ទំនួលដែរទៅ ។

ភ្លាមនោះសុជាតិមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាធ្លាក់ពីចុងឈើ ត្បិតខ្លួនកំពុងចោទ ឈូកទាំងច្រលំទទឹងទទែង ។ នាយក៏ក្រលេករកមើលឈូកដែលនៅអង្គុយនៅមាត់ ជណ្តើរសាជាថ្មី ស្រាប់តែបាត់ស្រមោលរបស់នាងពីកន្លែងនោះទៅ ឃើញតែនំ សែសយពីរកញ្ចប់ដែលនាងទុកចោលនៅក្បែរមាត់ទ្វារ ។ រំពេចនោះ សុខាក៏ពោល ទៅកាន់បងប្រុសខ្លួនថា :

- ការពិតបងឈូកថាគាត់អាណិតម៉ែមិនដែលបានពិសារអ្វីប្លែកមាត់ ហើយឃើញ បងជាតិក៏ធ្វើការហាត់រាល់ថ្ងៃ ទើបគាត់ខំទិញនំផ្លែ តែបងជាតិវិញគិតតែពីម៉ូម៉ៅស្តី គំហកដាក់គាត់ធ្ងន់ៗ បានជាគាត់មិនហ៊ានប្រាប់បងនោះអី!

សុជាតិពូជ្ជៈ ក៏នឹកស្តាយក្នុងចិត្ត អាណិតដល់ឈូកគ្រលូចតែម្តង មិនគួរ ណាសាយឆាប់ច្រឡោតយល់ច្រលំចំពោះនាងឡើយ ។
 បុរសយើងក៏ស្ទុះទៅស្រវាំង ទាំងពីរកញ្ចប់នេះលើកឡើងឃើញប្រណាក់សុទ្ធតែដី ។ មែនហើយ សុជាតិបន្ទោស
 ខ្លួនឯងណាស់ដែលបានគំហកធ្ងន់ដាក់មាណវី ។ នាយក៏ដាក់ទាំងពីរកញ្ចប់ចុះ ហើយក៏ស្ទុះចេញទៅរកឈូកភ្លាម ។
 សុជាតិខំជិះកង់តាមរករហូតដល់មាត់ថ្នល់ជាតិ លេខ៥ នៅតែមិនឃើញស្រមោលរបស់ឈូកទាល់តែសោះ ។ គ្រានេះ នាយយើង
 មានចិត្តអន្ទះសាច្រាសច្រាល់យ៉ាងណាមិនដឹង កាលបើរកធាតយើងមិនឃើញ ។ គេជិះកង់ទៅមកៗពីរបីសារនៅតែមិនជួបឈូកដដែល ។ បន្តិចមក
 នាយក៏យកដៃ ឈ្លិសក៏នឹកខឹងនឹងខ្លួនឯងជាខ្លាំងដែលឆេវឆាវគិតមែនទៅលើនាង ។ នាយយើង
 នឹកព្រួយចិត្តស្ងួតទឹកមាត់អស់ពីបំពង់ករលឹងដោយការភ័យបារម្ភ មិនដឹងថានាង ចាកចេញទៅណា ហើយទៅយ៉ាងណា
 បើមានតែខោអាវមួយចង្កេះគត់ ។ រីឯមីង សោមនិងសុខាក៏ឆ្លើយដូចគ្នា មិនដឹងថាត្រូវធ្វើយ៉ាងម៉េចដើម្បីតាមរកឈូកឃើញ
 ក៏នាំគ្នាអង្គុយសំរាកនៅមុខផ្ទះធ្វើមុខស្លៀកទាំងពីរនាក់ ទុកបណ្តោយអោយសុជាតិ រត់ចុះរត់ឡើងតាមរកឈូកតែម្នាក់ឯង ។ អស់ចិត្តហើយ
 សុជាតិក៏បែរក្រោយ ត្រលប់ចូលផ្ទះវិញ ទាំងបេះដូងក្រៀមស្រពោនសោកសៅយ៉ាងចំលែក ។ ល្ងាចនោះ បុរសយើងលេបបាយមិនចូលទេ ។
 អាហារអ្វីៗហាក់ក្លាយជាដុំថ្មដុំគ្រួសអស់រលីង ។ នៅក្នុងចិត្ត សុជាតិមានអារម្មណ៍តប់ប្រមល់ណាស់ ដៃជើងរបស់នាយក៏ក្លាយជា
 រសេះរសោះដោយឯកឯង ។ តើហេតុអ្វីទៅហ្ន៎? ហេតុអ្វីក៏ឈូកមានសារៈសំខាន់ ចំពោះដួងចិត្តរបស់នាយដល់ម្លឹង?

ព្រះសុរិយារៀបលិចនាយជើងមេឃបញ្ចេញឱកាសពណ៌មាសហើយ...

ឈូកនៅតែបាត់ស្រមោលមិនឃើញត្រលប់មកវិញដដែល ។ ក្នុងផ្ទះសុជាតិក៏ ហាក់ដូចជាស្ងៀមស្ងាត់ខុសធម្មតា
 មិនមានស្ទូរសំណើចក្តាកក្តាយណាស់ពូជ្ជសព្វដង ទេ ។ មីងសោមសំរាន់នៅស្ងៀម អោយសុខាអានសៀវភៅធម៌អោយស្តាប់ ។
 សុជាតិខ្លាំងចិត្តពេក ក៏ស្រវាយកុខយរបស់នាយដើរសំដៅទៅត្រពាំងព្រលិតឯខាង ក្រោយផ្ទះ ដាក់ខ្លួនអង្គុយលើក្តារស្ពាន
 ហើយក៏ចាប់ផ្តើមរៀបរៀងដួងចិត្ត មួយបទដ៏សែនសោកសៅ ៖

សូមអភ័យ

១.	ស្តាយគ្មានឱកាសសូមទោសអូន ស្តាយចិត្តអាណិតកែវមាសម៉ុ	ស្តាយព្រោះខុសខ្លួនយល់ច្រឡំ មិនដឹងអូនយំខឹងយ៉ាងណា...
២.	ស្តាយត្រឹមតែតូមិនបានគិត បងនឹកពោណាស់កែវជីវ៉ា	ឥលូវវិបរិតក្នុងឱកា អូនបាត់ទៅណាអោយបងខ្លួន ។
៣.	ព្រះសូរ្យយ៉ាងបាត់ស្ងាត់រូបស្រី ក្នុងចិត្តបែបនេះសូមឱ្យយល់	បេះដូងរីងរៃនឹកនិមល ភក្តីកែវនិមលធ្វើម្តងទៀត ។
៤.	បើសិនអូនពិតយល់ចិត្តបង នាងឆាប់វិលវិញកុំឃ្នាឃ្នាត	សូមស្រីទងវងស្រស់វរនាថ ហត្ថាបងត្រៀមទទួលហើយ....

សុជាតិនៅអង្គុយសំរាកមួយស្របក់ ទើបងើបឡើងបំរុងនឹងដើរត្រលប់ទៅផ្ទះ វិញ ស្រាប់តែដាក់ភ្នែកទៅចុះស្រមោលមនុស្សស្រីមួយរូប
 នៅអង្គុយផ្នែកនឹងដើម ក្រសាំង លើភ្នំស្រែ មិនឆ្ងាយប៉ុន្មានពីត្រពាំងព្រលិតទេ ។ ឃើញនាងហើយ មាណព
 ព្យញ្ជឹមឡើងភ្លាមដោយក្តីត្រេកអររំភើបព្យាបាលហើយឧទានខ្សឹបខ្សាច់ ៖

- ឈូក!.....

នាយកដើរតំរង់ទៅនាងភ្លាមដោយកិរិយាត្រេកអរក្នុងខ្យល់ លុះមកដល់ ក្បែរនាង
សុជាតិដាក់ខ្លួនចុះហើយវាចាយ៉ាងស្រទន់ទៅកាន់នាងថា :

- ឈូក! មើលមកសំរំស្ងាត់ៗទីនេះតែម្នាក់ឯងអញ្ចឹង? ដឹងទេហ្នឹងអ្នកផ្ទះរបស់ យើង គេកំពុងតាមរកឈូកយ៉ាងខ្លាញ់ខ្លាំងបំផុត?

ពួកគាត់ ឈូកងើបបែរមើលឃើញនាយយ៉ាងរហ័ស ស្រាប់តែសំដែងទឹកមុខ ស្វាយល្អ ភ័យញញឹមដើរតែម្តង
ទំនងខ្លាចសុជាតិខ្លាំងណាស់ ។ ឃើញដូច្នោះ សុជាតិក៏លូកចាប់ដៃនាងក្តាប់យ៉ាងណែនអោយនាងបាត់ភ័យ ហើយក៏ស្រដីថា :

- ឈូក! ខ្ញុំសុំទោសណាដែលខ្ញុំម្នីម្នីហើយនិយាយស្តីមិនសមរម្យដាក់ឈូក កាល
ពីរសៀលមិញ ត្បិតអីខ្ញុំខឹងនឹងបុរសពីរនាក់នោះជ្រុលពេក បានជាជំកប់ហឹងទៅ លើនាងដោយមិនបានគិត ។

ពេលនោះឈូកងើបមុខឡើងស្រដីតបរិញ្ញដោយញញឹមថា :

- ឈូក... មិនបានខឹងនឹងបងទេ...
- បើមិនខឹង ហេតុអ្វីក៏ឈូកមិនត្រលប់ទៅផ្ទះរបស់យើងវិញ?
- ព្រោះ...ឈូកខ្លាច... ខ្លាចឈូកធ្វើឱ្យបងខឹងរិតតែខ្លាំង ព្រោះខ្លួនជាមនុស្សដែល មានរាសីនាំសិរិយចូលផ្ទះ....

ពួកដូច្នោះ សុជាតិសឹកអាណិតនារីយើងព្រួចក្នុងចិត្តតែម្តង ។ នាយ ក៏យកម្រាម
ដៃទៅទប់បបួរមាត់មាណវីមិនអោយនិយាយដូច្នោះតទៅទៀត :

- គឺខុសមកពីខ្ញុំទេដែលនិយាយស្តីមិនពិរោះ...! ឈប់ភ័យចិត្តទៅណា! ម្យ៉ាងទៀត ទីនេះក៏ជាផ្ទះរបស់ឈូកដែរ!
កុំចាកចោលពួកយើងទៅណាទៀតអី... បានទេ?

ពួកដូច្នោះ តរុណិយើងងើបមុខសំរំទៅសុជាតិវិញ ហើយតបឱ្យប្រាប់វិញថា :

- ឈូកក៏គ្មានផ្ទះឯណាដែរ... ក្រៅពីទីនេះ... ឈូកគ្មានកន្លែងណានឹងទៅទេ...!

សុជាតិពួកដូច្នោះ ហាក់ដូចជារន្ធត់ចិត្តនឹកអាណិតឈូកតែម្តង :

- អញ្ចឹង... ឈូកត្រលប់ទៅផ្ទះយើងវិញណា! ម៉ែនឹងសុខាកំពុងមើលផ្លូវ !

សុជាតិងើបឈរឡើង ហុចដៃអោយមាណវីតោងឈរ ។ ឈូកក៏ងើយមុខ

សំរំទៅសុជាតិហាក់ដូចជាចង់ស្តង់ទឹកចិត្តថាតើនាយពិតជាមកទទួលនាងត្រលប់ ទៅផ្ទះវិញពិតមែនឬយ៉ាងណា ។

លុះឃើញស្នាមញញឹមដំបំព្រងនៅលើផ្ទៃមុខ របស់នាយ ធិតាហាក់មានអារម្មណ៍កំក្រៅក្នុងចិត្តសាជាថ្មី ។ នាងក៏ស្រវាតោងដៃ
សុជាតិងើបឈរឡើងដោយចិត្តត្រេកអរ ។ គ្រានេះ សុជាតិយើងក៏មានអារម្មណ៍ថា ពិភពលោកប្រែជាមានរស្មីស្រស់ភ្លឺថ្លាត្រចង់ឡើងវិញ
លែងងងឹតសោកសៅតទៅ ទៀតហើយ ។ តាមផ្លូវត្រលប់មកផ្ទះវិញ នាយយើងកាន់ដៃអីវិរហូតឥតរហេះ
ហាក់បីដូចជាខ្លាចនាងរត់បាត់ស្រមោលទៅវិញទៀតអីចឹង ។ យូរៗម្តង មាណពល្លច សំរំទៅមុខឈូកហើយលួចញញឹមលាក់គំនូចតែម្នាក់ឯង ។
ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែ មាណពក្រលេកឃើញកែងដៃមាណវីមានឈាមហូរទាំងសងខាង ។ បុរសយើង ភ្ញាក់ព្រើត សួរថា :

- ឈូក! ដៃរបស់ឈូកកើតអីហ្នឹង?
- ចាំស អត់មានអីទេ! (ឈូកទាញដៃយកលាក់នៅក្រោយខ្នង)

សុជាតិមិនអស់ចិត្តក៏ចាប់ដៃរបស់នាងមកមើលម្តងទៀត ស្រាប់តែឃើញ

ស្នាមដាច់រលាត់ យ៉ាងជ្រៅនៅកែងដៃទាំងសងខាង :

- ស្លាប់ហើយ! បុរសពីរនាក់នោះវាធ្វើបាបឈូកដល់ម្លឹងផង?

- ឈូកមិនអីទេ! បងកុំគិតទៅរកសងសឹកគេវិញអីណា! ឈូកមិនចង់អោយបង

មានជំលោះត្រូវឈឺខ្លួនដោយសាររឿងអត់ប្រយោជន៍ទាំងអស់នោះឡើយ អោយ តែបងសុខសប្បាយនោះ ឈូកក៏បាត់ឈឺ លែងអីទៀតហើយ ។

សុជាតិពូជ្ជៈកាន់តែនឹកអាណិតឈូកហើយនឹកក្នុងចិត្តថា :

- គិតទៅ នាងគិតពីសុខទុក្ខរបស់យើងណាស់ ប៉ុន្តែយើងបែរជាគិតមិនល្អពីនាងទៅ វិញ ។ ហី! គួរអោយស្តាយណាស់!

មកដល់ផ្ទះវិញ សុជាតិក៏យកសំឡីនិងថ្នាំមកលាងរបួសអោយឈូកយ៉ាងស្អាត ហើយ ធ្វើជាសួរឈូកថា :

- សុខាប្រាប់ថា ថ្ងៃនេះឈូកបានទិញចំណីធ្វើខ្ញុំ មែនទេហ៎?

- ចាស!

ឈូកក៏ងើបទៅផ្ទះបាយភ្លាម យកនំសែសយដែលសុខាបានយកទៅទុកនោះ មកលាតដាក់ចាន ហើយយកមកហុចអោយសុជាតិ :

- ថ្ងៃនេះ ឈូកមិនបានប្រយ័ត្ន ធ្វើអោយជ្រុះនំប្រលាក់ដី តែក៏ប្រលាក់ត្រឹមតែស្លឹក

ខ្ទប់ប៉ុណ្ណោះ សាច់ក្នុងនៅល្អដដែល សង្ឃឹមថាបងមិនប្រកាន់នឹងពិសារទេ ។

សុជាតិពូជ្ជៈមឈូកដែលទទួលបាននំ តែបន្តចាប់ដៃនាងជាប់ :

- ម៉ោះ! ញ៉ាំជាមួយគ្នាទេហ៎ ឈូក?

ឈូកភ្ញាក់ព្រើតដកដៃចេញមកវិញយ៉ាងរហ័សទំនងខ្មាស ហើយបែរមុខចេញ

មិនហ៊ានមើលមុខសុជាតិវិញទេ ថែមទាំងមិនហ៊ានឆ្លើយតបទៅវិញផង ។ មីងសោមពូកូសប្រសនិយាយដូច្នោះ ក៏កេះកូន :

- សុខា! ជូនម៉ែទៅបង្កនំបន្តិចកូន!

ការពិតគាត់ឃើញកូនចៅត្រូវរៀនវិញ ក៏ចង់អោយគេនិយាយគ្នាតែពីរនាក់

ទើបធ្វើពិជាចង់ទៅបន្តបំបិទ ។ កាលបើសុខានាំមីងសោមចេញទៅបាត់ ឈូកនិង សុជាតិលូចដេវៀងភ្នែកសំលឹងគ្នាទៅវិញទៅមក

ហើយពូជ្ជៈធ្វើអេះអុញៗ សំដែង កិរិយាអៀនខ្មាស ក្តៅមុខ ក្តៅមាត់ ភាយៗ តែរៀងៗខ្លួន ។

ច្រើនថ្ងៃកន្លងផុតទៅ....

ឈូកចុះទៅជួយសុខានៅចម្រុះបាយ បង្កាត់ភ្លើងដាំបាយនិងរៀនធ្វើម្ហូប អាហារតាមបែបអ្នកស្រុកស្រែចំការ ។

អ្នកទាំងពីរដាំស្លបណ្តើរដំណែងលេងបណ្តើរ ស្រាប់តែមានបុរសពីររូបជិះម៉ូតូខុបមកដល់មុខផ្ទះ ហើយកូកហៅឡើងថា :

- ជាតិអើយ... អើយនាយជាតិ... នៅផ្ទះទេហ៎ ?

មីងសោមអង្គុយរៀបស្លឹកថ្នាំជក់ក្រោមដើមអំពិលទឹកនៅមុខផ្ទះ ។ កាលបើឮ សំលេងកូកហើយ មីងចំណាំសំលេងបាន

ក៏ឆ្លើយយ៉ាងរួសរានវិញថា :

- ជាតិមិនទាន់មកពីរត់ឡានវិញទេ ។ កូយជ្រក់មានការអីដែរ?

- អូហ៎ អត់ទេហ៎មីង.... ខ្ញុំនឹកនាយជាតិពេកបានជានាំពេទ្យអេងមកលេងម្តង

- អញ្ជឹង! ចូលអង្គុយលេងសិន! អីសុខា! យកទឹកត្រជាក់មកជូនបងពិសា!

សុខាក៏ស្ទុះយកផ្តិលសម្បូរដូសទឹកមកផ្ញើបុរសទាំងពីរ រួចហើយក៏ចេញទៅ

ចម្រុះដាំបាយវិញ ។ ពេលនោះ នាយជ្រក់ដាក់ភ្នែកមើលទៅផ្ទះបាយស្រាប់តែ ប្រទះឃើញឈូកពីក្រោយខ្នង

ហើយឃើញក្រសាន់ខ្មៅអន្លាយរបស់នាងយ៉ាង រលោងរលើប ក៏សួរទៅមីងសោមថា :

- ខ្ញុំពូកែនិយាយរឿងថា នាយជាតិគេមានប្រពន្ធហើយ មែនឬមិនមែន មីង?

- អូហ្នី អត់ទេក្នុង ! ក្រដូចមីង មានខាន់ស្នាអីសំរាប់ដណ្តឹងកូនក្រមុំគេទៅ? បើ រកម៉ាពេល រស់ម៉ាពេលយ៉ាងនេះ?

តែនាយជ្រក់មិនអស់ចិត្តទេ ក៏កេះពួកម៉ាកអោយសំលឹងមើលទៅមាណវី យើងដែលនៅក្នុងផ្ទះបាយ ។ ពេលនោះពេទ្យអេងជាមិត្តឃើញដែរ តែលូចកេះ អោយនាយជ្រក់នៅរៀបបូកធម្មតាៗ កុំអោយខ្លះសុដីវិធមិ ។ ប៉ុន្តែ... ទោះបីជា មីងសោមងងិតភ្នែកក៏ដោយ ក៏មីងហាក់ដូចជាស្តាប់យល់នូវអ្វីដែលនាយជ្រក់ កំពុងសួរ ។ មីងក៏បន្តិវាចាបន្តទៅទៀតថា :

- នៅផ្ទះនេះ មានតែកូនចៅរបស់មីងទេ ក្នុងឆ្នល់អីហ្នែស?

- អូហ្នី បាទ! អត់ទេហ្នី ! គ្រាន់តែសួរទៅ ព្រោះឃើញបាត់នាយជាតិយូរ ស្មានថា គេមានប្រពន្ធមានកូនហើយ ។

នាយជ្រក់មិនអស់ចិត្តទេ ក៏ធ្វើជាដើរទៅមើលសុខានៅក្នុងផ្ទះបាយ :

- ដាំស្លម្ហូបអីហ្នឹងនាងក្រមុំតូច?

មាត់និយាយតែភ្នែកនាយជ្រក់សំលឹងទៅតែលូកមិនព្រិចសោះ ។ មាណវីដឹង ខ្លួនក៏អង្គុយបែរខ្នងអោយដោយមិនងាកគួរសមអ្វីឡើយ ។ រីឯពេទ្យអេងហាក់ដូចជា នឹកខ្មាស់ជំនួសមិត្តណាស់ ក៏ស្ទុះទៅអូសដៃនាយជ្រក់ចេញមកវិញ :

- តែសំណាញ់! កន្លែងហ្នឹងជាទីបរិវេណរបស់ស្រីៗ ថយអោយឆ្ងាយបន្តិចទៅ ។

ពិតមែនហើយ! មើលទៅ នាយជ្រក់ដូចជាមនុស្សចូលចិត្តចង់ដឹងចង់ឮរឿង រ៉ាវគេណាស់ ។ តើហេតុអ្វីទៅហ្នឹង ?

លុះមិនបានឃើញមុខស្រីក្រមុំក្នុងផ្ទះបាយ គេ ហាក់ដូចជានៅមិនសុខក្នុងខ្លួនសោះ ។ មើលហ្នឹង! គេអើតអើមដកកថាមាត់ ករវែងស្តីតិជិតដូចកុកទៅហើយព្រោះតែចង់ដឹងថាស្រីនោះជានរណា ។ មួយស្របក់ ក្រោយមក ពេទ្យអេងក៏អូសនាយជ្រក់ត្រលប់ទៅវិញ ព្រោះទ្រាំនឹងកិរិយារបស់

មិត្តខ្លួនមិនបានតទៅទៀត ។

រសៀលបន្តិច សុជាតិក៏ធាក់កងមកដល់ផ្ទះវិញដូចធម្មតា ដោយមានយូរ

កញ្ចប់អីវ៉ាន់ណិរណោងមកជាមួយផង ។ បន្ទាប់ពីផ្អែកកងនឹងសសរផ្ទះរួចហើយ នាយយើងក៏ស្ទុះទៅរែកទឹកស្រោចចំការថ្នាំជក់ភ្លាម រួចក៏រែកទឹកដាក់ពាងក្រោយ

ផ្ទះយ៉ាងពេញទើបលាងជំរះខ្លួនចូលបរិភោគបាយ ។ ពេលនោះថ្ងៃលិចទៅហើយ ។

សុខាក៏អុជចង្កៀងខ្លាញ់ត្រីបំភ្លឺឡើង ហើយនិយាយប្រាប់បងប្រុសថា :

- បងជាតិ ! ថ្ងៃនេះ បងជ្រក់និងបងអេងគាត់មកលេងបង ។

- អី ! ហើយចុះគេមករបងមានការអីដែរ?

- អត់ពូថាម៉ែចង គ្រាន់តែនិយាយលេងជាមួយម៉ែពីរបីម៉ាត់ ហើយលាទៅវិញ ។

សុជាតិឮហើយញញឹម រួចក៏ដួសសម្លហុតត្រូក ស្រាប់តែធ្វើមុខទ្រង់ឆ្ងល់ :

- សុខា ស្លម្ហូបអីប្លែកម៉្លេះថ្ងៃនេះ?

- មិនមែនម្ហូបសុខាទេ គឺបងលូកជាអ្នកដណ្តាំ (សុខាតបរិញ)

លូកឃើញសុជាតិជ្រួញចិញ្ចឹមក៏នឹកភ័យ :

- អោយខ្ញុំសូមទោសផង ដែលដាំអាហារមិនត្រូវចិត្តបងប្រុស..

សុជាតិក៏ឆ្លើយយ៉ាងលឿនទៅវិញ :

- អូហ្នី មិនមែនទេបាទ! តាមពិត... សម្លនេះប្លែកមាត់ហើយឆ្ងាញ់ទៀតផង!

គ្រាន់តែឮដូច្នោះ សុខានិងឈូកញ្ជើមដាក់យ៉ាងពង្រាយ ។ មីងសោមព្វ ដូច្នោះ ក៏យកស្លាបព្រាវរកមានសម្លដែរ :

- មើល! អោយម៉ែសូមភ្នក្សផង កូន !

ឈូកក៏ស្រវាយកាន់ហុចជូនមីងសោមភ្នាម ។ មីងហុតហើយលាន់មាត់ :

- យី ប្លែកមាត់មែនណា... មិនដឹងសោះថាអ្នកទីក្រុងដូចឈូក ចេះដាំស្លសម្លឆ្ងាញ់ អញ្ចឹងសោះ ។ ម៉ែធ្លាប់តែឮថាអ្នកទីក្រុងជាអ្នកមាន គេមិនដែលដាំស្លខ្លួនគេទេ

គឺគេមានមេផ្ទះធ្វើកិច្ចការទាំងនោះជំនួសសព្វទាំងអស់ ។

ឈូកញ្ជើមមិនហ៊ានតបអ្វីទេ គ្រាន់តែនៅស្ងៀមស្ងាត់ ហើយគិតតែក្នុងចិត្ត តែម្នាក់ឯងថា :

- មីងអើយ! អ្នកទីក្រុងដូចខ្ញុំនេះមានជីវិតរស់នៅ មិនខុសពីអ្នកបំរើក្នុងផ្ទះរបស់ គេប៉ុន្មានទេ..

សុជាតិចេះតែលូតលាស់លឹងមុខឈូកមិនដាក់ភ្នែកសោះមិនថាពេលណា ។ សូម្បី តែថ្ងៃនេះ ក៏នាយលូតញ្ជើមសំលឹងមុខនាងជាញយៗដងដែរ ប៉ុន្តែគ្មាននរណាគេ ចាប់ភ្នែកនូវកិរិយារបស់នាយទេក្រៅពីឈូកតែម្នាក់ ។ ឃើញដូច្នោះមាណវីយើងវិញ ក៏ចេះតែឈ្លោកមុខគេក្រសែភ្នែករបស់នាយជានិច្ច ត្បិតឱ្យតែឃើញនាយសំលឹង មកចម្រុះនាងដងណា ឈូកភ័យញ័រដៃញ័រជើងបែកញើសសស្រាក់ដងហ្នឹង ។

ក្រោយពីបាយហើយ សុជាតិក៏ស្ទុះយកបង្អួចកញ្ជប់ដែលនាយស្តាយពីថ្ងៃមក ស្រាយយកវាន់ហុចជូនម្តាយមុនគេ :

- ម៉ែ ! នេះ! កូនបាន ទិញអាវសជូនម៉ែមួយស្អាតណាស់ ។

មីងសោមសំដៅអាការៈត្រេកអរ :

- អីៗ អរគុណណាស់ជាតិ ! មើល អោយម៉ែសូមលបន្តិចមើល !

សុជាតិក៏ហុចអាវជូនមីងសោម ។

- បងជាតិ ! ចុះឯណាបស់សុខា ប្អូនសំលាញ់របស់បង? (សុខាលឿងសួរព្រោះ ឃើញនៅមានអីវ៉ាន់ក្នុងកញ្ជប់ទៀត)

- នេះ! សំពត់ចងហើយហ្នឹងអាវពណ៌ស៊ីជំពូមួយកំផ្លែសំរាប់ប្អូនស្រីសំលាញ់ចិត្ត!

គ្រាន់តែឮដូច្នោះ សុខាមុខរឹកប៉ុនចង្កេះ :

- អរគុណណាស់បងជាតិ ។

ឈូកអង្គុយក្បែរនោះ ធ្វើមុខញឹមៗ សំដៅការរីករាយ ដោយឃើញក្រុម គ្រួសាររបស់សុជាតិមានភាពសុខដុមរមនា ។ ភ្លាមនោះ សុជាតិសំលឹងមុខនាង ឡើងហើយពោលថា :

- ចំណែកឈូកវិញ... គឺ... ឱ្យខ្ញុំសុំដូរ...យកខោអាវចាស់របស់ខ្ញុំវិញបានទេហ៎ ?

ឈូកឮដូច្នោះ អៀនផង សប្បាយចិត្តផង ថែមទាំងនឹកក្នុងចិត្តថា :

- ពុទ្ធោ! គេគិតឃើញដល់ខ្ញុំដែរតើហ៎? ប្រហែលជាខ្ញុំយកអាវគេពាក់អស់ហើយ ទេដឹង បានជាគេទៅទិញថ្មីយកមកជាថ្មីដូរអាវចាស់ទៅវិញ ? ឬក៏មកពីគេគិតថា

ខ្ញុំស្លៀកពាក់ខោអាវបុរសនោះវាអាក្រក់ភ្នែកមើលពេក បានជាទិញខោអាវថ្មីមក អោយ? ពុទ្ធាអើយ !

គ្រួសាររបស់គេក្រីក្រខ្លះមុខក្រោយម្ខាងៗ បើអាចយល់តែ យកប្រាក់ទៅទិញរបស់អោយយើង នោះតើគេនឹងខឹងចរិកាក្នុងគ្រួសាររបស់គេ យ៉ាងណា? គួរគោរពសន្តានចិត្តរបស់គេណាស់ដែលនឹកគិតដល់សុខទុក្ខរបស់យើង សូម្បីតែគេមិនដែលស្គាល់យើងពីមុនមកផង....

មាណវិល្លកដៃទទួលយកសំលៀកពាក់សុជាតិទាំងខ្លាចចិត្ត ។

- កុំខ្លាចចិត្តអីណា ឈូក! ឆាប់ទៅលាសាកមើលទៅ! (សុជាតិសិយាយ)

ឈូកងើបចូលទៅពូនក្រោយរវាងននកញ្ជាស់ក្នុងផ្ទះ ផ្លាស់សំលៀកភ្លាមឥត ប្រកែក ណាមួយកំពុងតែចង់បានសំលៀកស្រីស្លៀកពាក់ផង ។ ចំណែកមីងសោម និងសុខាក៏កំពុងតែលំយោលសំលៀកចុះឡើងយ៉ាងសប្បាយចិត្តដូចគ្នាដែរ ។ បន្តិចមក ឈូកក៏ដើរចេញមកវិញក្នុងសំលៀកថ្មី ។ សុខាក្រលេកឃើញហើយក៏លាន់មាត់ :

- អូហ្ន៎! មើលហ្ន៎! បងឈូកស្លៀកសំលៀកមនុស្សស្រីអញ្ចឹងទៅ ស្រស់ស្អាត សោភាអស្ចារ្យតែម្តង !

សុជាតិបែរមើលឈូកយ៉ាងរហ័ស ស្រាប់តែភ្ញាក់ស្រលាំងកាំង សំលឹងមុខចិត្ត យ៉ាងភ្នឹកស្មារតីតែម្តង ។ មែនហើយ!

ឈូកពិតជាស្រស់ស្អាតដូចសុខាសរសើរ មិនខុស មិនមែនស្រមេកស្រម៉កដូចសព្វដងនោះទេ! ទោះបីជាសំលៀកដែល នាងកំពុងស្លៀកនោះមានភាពសាមញ្ញធម្មតាៗក៏ដោយ ក៏សោភ័ណរបស់នាងលេច

ញោចណែតមកយ៉ាងត្រកាលគួរអោយចាប់ចិត្តចេនាភ្នែកលែង ។ កាលបើឃើញ សុជាតិសំលឹងមុខនាងមិនដាក់ភ្នែក

ឈូកនឹកអៀនរឹងខ្លួនយ៉ាងណាមិនដឹងទេ ស្រាប់ តែញាប់ញ័រក្នុងចិត្តនូវតំរូវបុត្រដល់ដើរទាក់ជើងដួលត្នោលទៅលើក្តារផ្ទះព្រួស!

- ឈូក! យ៉ាងម៉េចហ្នឹង?

សុជាតិឧទានឡើង ហើយក៏ស្ទុះស្ទាបទៅជួយត្រកងលើកន្ទួនឈូកអោយងើប

អង្គុយ ។ សុខាក៏ស្ទុះមកដល់ដែរ ជួយលើកនាងនៅម្ខាងទៀត ។ រំពេចនោះ ស្រាប់តែមាន សំដីមនុស្សស្រីឧទានឡើងពីកាំជណ្តើរផ្ទះមកថា :

- បងជាតិ!... ហេតុអ្វីក៏បងធ្វើយ៉ាងនេះចំពោះនីម?

សុជាតិកំពុងតែត្រកងលើកឈូកអោយងើបមកវិញ កាលបើឮសំដីនោះភ្លាម ក៏ងើយមុខឡើងបែរមកម្ចាស់សំលេង ហើយក៏លាន់មាត់ដែរ :

- នីម ! មករកបងទាំងយប់ស្ងាត់... អូនមានការអ្វីសំខាន់ប្លូ ?

មែនហើយ ! នោះគឺជានីម សង្សាររបស់សុជាតិ ដែលតែងទៅមករកគ្នាជា រឿយៗនោះតើហ៎ ។ ការពិតនីមមិនដែលបានជួបឈូកទេ ហើយសុជាតិវិញក៏មិន ដែលហើបមាត់អ្វីនិយាយអំពីឈូកប្រាប់នីមដែរ ត្បិតនាយយើងមិនចង់អោយពូ

ខ្លួនខ្លាយថានាយលាក់មនុស្សស្រីចំលែកក្នុងផ្ទះ និងដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពអោយ ឈូកផង ។ នីមយកដៃដូតទឹកភ្នែក ហើយឆ្លើយវិញថា :

- បើនីមមិនមកពេលនេះទេ ប្រហែលជានីមមិនដឹងការពិតរហូតទៅ! បងជាតិ!! ហេតុអ្វីបងលួចមានប្រពន្ធដោយមិនស្នីប្រាប់នីមអ្វីមួយម៉ាត់? តើនីមខុសអីបានជា

បងធ្វើយ៉ាងនេះចំពោះអូន...?

ថាហើយនាងក៏ខ្ទប់មុខរត់ចេញទៅ រកតែសុជាតិសិយាយអ្វីក៏មិនទាន់ ។ លុះ នាយលើកឈូកអោយអង្គុយស្រួលចូលហើយ

ក៏ស្ទុះរត់តាមពីក្រោយទៅស្រវា ចាប់នាងជាប់ហើយពោលថា :

- នីម! យើងនិយាយគ្នាសិនបានទេហ៎?

នីមស្រវាខ្លះដៃមាណពចេញ ហើយបែរតបទៅសុជាតិខ្លាំងៗថា :

- បងជ្រក់បានប្រាប់ខ្ញុំថា បងមានប្រពន្ធរស់នៅជាមួយគ្នាវាល់ថ្ងៃ តែខ្ញុំមិនជឿទើប

មកតាមមើលឱ្យឃើញផ្ទាល់ភ្នែក អីលូរឃើញពិតដូចពាក្យបងជ្រក់ថាមែន... បង
ជាតិ! បងសាហាវណាស់ ហ៊ានសំលាប់ចិត្តនីមនាំអស់! នីមស្លាប់បងបំផុតនៅក្នុង
លោកនេះ... (ថាចប់ នីមក៏ស្ទុះរត់ចេញទៅ)

- នីម! តើអូនអាចស្តាប់ការពន្យល់របស់បងខ្លះទេហ្នឹង? អោយបងមានឱកាស និយាយផងណាអូន... (សុជាតិរត់តាមឃាត់នាង)
- អត់ទេហ្នឹង មិនស្តាប់ទេ... នីមលែងជឿបងទៀតហើយ !

នីមចេះតែរត់លឿនទៅៗ ត្រលប់ទៅផ្ទះនាងវិញ ឯសុជាតិក៏ចេះតែដេញតាម
ពីក្រោយកិតៗ ស្រាប់តែនាយជ្រក់ចេញមុខមកឃាត់ផ្លូវ :

- ទំនំ នាយជាតិ! បើបងមានប្រពន្ធហើយ នៅរក្សាញ៉ែស្តីនឹងអូននីមទៀត?
- ជ្រក់! ឯងកុំនិយាយផ្តាស! យើងគ្មានប្រពន្ធដូចឯងស្មាននោះទេ ។
- កុំមកភូតគ្នាឯងអញ្ចឹងវិ... បើស្រីម្នាក់ដែលនៅក្នុងផ្ទះឯងនោះមិនមែនប្រពន្ធ តើជាស្តីទៅវិញ? សង្សារលូចលាក់របស់ឯងមែនទេ?
សុជាតិខឹងណាស់កាលបើនាយជ្រក់ប្រមាថទឹកចិត្តរបស់នាយ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ថែមទាំងចំអកអោយឈ្នួក ដែលមិនដឹងអ្វីសោះនោះទៀត :

- ជ្រក់ ! មិត្តសំលាញ់គេមិនបំបែកបំបាក់ស្នេហារបស់មិត្តទេ ។ ការដែលឯងញុះ
ញង់អោយនីមខឹងនិងយើង បានន័យថា ឯងកំពុងសំលាប់មិត្តភាពរបស់យើងហើយ រួចក៏សំលាប់ចិត្តស្នេហារបស់យើងចំពោះនីមដែរ ។

ជ្រក់អោបដៃ ឈរខែងរែង :

- តែចំពោះមិត្តដែលធ្វើបាបចិត្តមនុស្សស្រី ដោយការក្បួចចិត្ត មានពីរមានបីដូចជា
ឯងនេះ ក៏មិនសមធ្វើជាមិត្តរបស់ខ្ញុំដូចគ្នា! ខ្ញុំមិននឹកស្មានសោះថាឯងជាមនុស្សដើរ
ខ្សែកេងលើមនុស្សស្រីល្អដូចជានីមអញ្ចឹងសោះ ។ ឯងធ្វើយ៉ាងនេះបណ្តាលអោយ
ខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះកំលោះភូមិត្រាងអស់លឹងគ្មានសល់ទេ ឯងដឹងទេហ្នឹង ?
- ឯងយល់ខុសហើយ ! គ្នាមិនដែលក្បួចចិត្តអូននីមទេ !

សុជាតិពោលផង ឈានដើរទៅមុខផង តែជ្រក់លើកដៃវាង :

- ទំនំ ថយក្រោយវិញទៅ ! ផ្លូវទៅផ្ទះរបស់ឯងនៅខាងក្រោយឯណោះ! កុំរត់ទៅ
មុខតាមនីមធ្វើអីទៀត... ឮហើយនៅ?

សុជាតិស្ទុះចង់តែទៅ ឯនាយជ្រក់ក៏ចេះតែខារខាំង ហើយនិយាយដៀមដាម ដោយពាក្យសំដីអស្ចារ្យជាច្រើន
ធ្វើអោយសុជាតិខឹងណាស់ក៏យារដៃដាច់នាយ ជ្រក់មួយដៃយ៉ាងធ្ងន់ ។ ទ្រាំមិនបាន ជ្រក់ក៏តដៃវិញមួយទំហឹងចំមុខសុជាតិផង ។
សុជាតិក៏ដួលប្រសទៅដីភ្លាម ។ រំពេចនោះមានសុខានិងឈូករត់មកដល់ហើយក៏
ប្រវាយឃាត់បំបែកអ្នកទាំងពីរចេញពីគ្នា ។ សុខាក៏ស្រែកឡើងថា :

- បងទាំងពីរឈប់វាយគ្នាទៅ! បងជ្រក់! អោយខ្ញុំសូមសំពះអង្វរបងចុះ! បងកុំ វាយបងប្រុសខ្ញុំអី! បើគាត់យ៉ាងម៉េចទៅ
តើគ្រួសាររបស់ខ្ញុំមានអ្វីជាទីពឹងទៅ?

ឃើញមុខសុខាក្មេងស្រីពិការគួរអោយអាណិត ជ្រក់ក៏ក្តាប់ដៃថយទុកវិញ ហើយចង្អុលមុខសុជាតិ ហើយតំហកថា :

- ថ្ងៃក្រោយឈប់ទៅរិះរិះរល់ជាមួយនីម ប្អូនស្រីរបស់យើងទៀត ឮហើយនៅ ?
ថាហើយនាយក៏ដើរចេញទៅ ។ ឈូកក៏ស្ទុះមកជិតសុជាតិ ឃើញនាយមាន

ឈាមហូរវិមាត់ ក៏យកដៃទៅជូតអោយ :

- បងជាតិ !

សុជាតិកំពុងតែខឹងជាមួយនាយជ្រក់ជាខ្លាំង ។ លុះឈូកនិងសុខា មកប្រទ្រឹស ប្រទ្រឹសពីមុខពីក្រោយទៀត ក៏រត់តែខកចិត្ត ឆ្ពោះហើយនាយយើងក៏ស្រវាទាញដៃ

របស់ឈូករលាស់ចេញយ៉ាងរហ័សធ្វើអោយនាងដួលប្រួសទៅម្ខាង តែសុជាតិមិន បានចាប់ភ្នឹកទេ ត្បិតអាល័យតែខឹងនឹងនាយជ្រក់ ។ នាយគំហកអោយឈូកថា :

- ថយចេញអោយបាត់ពីមុខខ្ញុំទៅបានទេ? ដឹងទេហ្នឹង គឺព្រោះតែនាងម្នាក់ហ្នឹង ហើយទើបជីវិតរបស់ខ្ញុំត្រូវវាភ្លាយជាយ៉ាងដូច្នេះ?

សុខាឃើញដូច្នោះក៏ស្ទុះមកឃាត់ :

- បងជាតិ! កុំម៉ឺម៉ាអីបង ! មើលនែក! បងធ្វើអោយបងឈូកដួលចំណីខ្លួន ហើយណាំ ! ម៉ោះ! ទៅផ្ទះយើងវិញណាំបង!

តែសុជាតិមិនស្តាប់ទេ ។ នាយយកដៃគ្រឿងសុខាចេញហើយក៏ស្ទុះរត់វិញទៅ តាមរកនីមដល់មុខផ្ទះរបស់នាង ។ នៅទីនោះ មាណពកម្លោះយើងប្រទះឃើញ ម្តាយរបស់នីមឈរជាមួយនាយជ្រក់រងទំនារជាស្រេច ។ គ្រាន់តែឃើញមុខនាយ ភ្លាម ម្តាយរបស់នីមក៏មានប្រសាសន៍ថា :

- នីមកូនស្រីខ្ញុំមិនត្រូវការចង់ជួបនិយាយជាមួយនរណាទេ ។ ឥឡូវនេះ ក៏យប់ទៅ ហើយដែរ ។ បើមានការអ្វី ក្នុងចំណីយាយពេលថ្ងៃស្អែកទៅ! ពោលចប់គាត់ក៏នាំកូនប្រុសដើរឡើងទៅលើផ្ទះបាត់ ទុកអោយសុជាតិនៅ ឈរឆ្អឹងតែម្នាក់ឯង មិនខុសពីរូបចំណាក់ឥតវិញ្ញាណឡើយ....

រាត្រីនោះ ឈូកគេងមិនលក់ឡើយ ។ នាងបន្ទោសខ្លួនឯងណាស់ ដែលក្លាយ ខ្លួនជាបុព្វហេតុធ្វើអោយសង្សារមួយគូយល់ច្រលំគ្នា ។ នាងក៏គេងនឹកដល់អតីត កាលចាស់ៗដ៏សែនអប្រិយមិនគួរនឹងរំលឹក ។ ពុទ្ធាអើយ! នាងបាន ទទួលការរីក រាយក្នុងចិត្តមិនបានប៉ុន្មានថ្ងៃផង ស្រាប់តែមកប្រទះទុក្ខសោកគ្រាំចិត្តសាជាថ្មី ទៀតហើយ ។ តើហេតុអ្វីទៅហ្នឹង ដែលជីវិតរបស់នាងប្រទះតែគ្រោះអាក្រក់ មិនចេះ អស់ មិនចេះហើយយ៉ាងនេះ? គិតយូរៗទៅ ធីតាយើងចេះតែឃើញពិភពលោក កាន់តែចង្អៀតទៅ ងងឹតទៅ គ្មានច្រកណាមួយដែលមានពន្លឺសំរាប់ជីវិតរបស់នាង ឡើយ... ធ្វើអោយនាងលែងនឹកនាងរស់នៅជាមនុស្សតទៅទៀត...

ឯសុជាតិក៏ធ្លេចមិនលក់ដូចគ្នា ។ គេគេងគងថ្ងាស ដោយក្តិតបំប្រមល់ចុញចប់ ក្នុងចិត្តបំផុត ។ ប្រហែលពាក់កណ្តាលអាធ្រាត នាយយើងក៏ស្ទុះងើបចុះទៅដី បំរុង ដើរទៅអង្គុយលើរោងប្រទ្រឹសក្រៅផ្ទះមើលមេឃមើលផ្កាយ រំសាយចិត្តខ្លួនតែម្នាក់ ឯង... ស្រាប់តែនាយចាប់ភ្នឹកឃើញមានស្រមោលមនុស្សស្រីមួយរូបអង្គុយនៅ រោងប្រទ្រឹសនោះជាស្រេចហើយថែមទាំងកំពុងអង្គុយខ្សឹកខ្សួលទៀតផង ។ មាណព យើងនឹកឆ្ងល់ចំលែកចិត្តក៏ហៅឱ្យប្រាប់តិចៗ :

- នីម ! តើជាអ្ននមែនទេហ្នឹង?

ស្រាប់តែស្រមោលនោះក៏យកដៃជូតទឹកភ្នែករួចក៏ឈរទ្រឹងស្ងៀមស្ងាត់ ។

- នីម! (សុជាតិហៅឱ្យប្រាប់ម្តងទៀតទាំងភ័យអរៗ អរព្រោះនីមត្រលប់មករក នាយម្តងទៀត តែភ័យត្បិតមិនសមប្រពៃណី ដែលមកជួបនាងកណ្តាលយប់ស្ងាត់)

ភ្លាមនោះ ធីតាក៏ងាកមកបុរសយើងហើយបន្តិវាចាតបថា :

- ចាំស... នេះគឺ... ឈូកទេ... !

សុជាតិភ្នាក់ក្រញាង :

- ឈូក? ព្រះអើយ ហេតុអ្វីមកអង្គុយម្នាក់ឯងកណ្តាលយប់ស្ងាត់យ៉ាងនេះ?

ឈូកនៅស្ងៀមមិនស្តី ។ សុជាតិនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តក៏រកិលខ្លួនមកជិតនាង ។

ក្រោមពន្លឺរមយដ៏ងងឹតដែលមានតែផ្កាយព្រោងព្រាតឥតដូងចន្លឺ សុជាតិឃើញ ស្រមោលឈូកស្តងៗ

បង់ក្រមាហើយស្លៀកសំលៀកទីក្រុងរបស់នាង ដែលរហែក

រឺយ៉ីនោះវិញ ។ ម្តងនេះសុជាតិរិតតែពិភាល់ក្នុងចិត្តរិតតែខ្លាំង :

- ឈូក! បំរុងចេញទៅណាទាំងយប់ហ្នឹង?...

ឈូកនៅតែឈ្នាកមុខមិនស្តីដដែល ។ បុរសយើងហាក់ដូចជារន្ធត់ចិត្តយ៉ាង ណាមិនដឹង

ក៏លូកដៃស្រវាំងឈូកហើយអូសទាញនាងអោយត្រលប់មកផ្ទះវិញ

ស្រាប់តែ មាណវិរលាស់ដៃបំរះថយចេញ ហើយស្រដីទាំងអូលអាក់ថា :

- ឈូកបាននាំទុកអំពល់ដល់គេផងគ្រប់គ្នា មិនថានៅទីណា មិនសមបើនឹងរស់នៅ នាំគ្រោះ នាំទុកសៅហ្មងឱ្យគេឯងទៅទៀតទេ....

ពួប្រយោគដែលពោលដោយការអស់សង្ឃឹមក្នុងឆាកជីវិតរបស់ឈូកនោះ ភ្លាម សុជាតិទុចដំណើររងកំ បែរក្រោយសំលឹងមកឈូក :

- ឈូកខឹងអង់ចិត្តនឹងសុជាតិទៀតហើយមែនទេហ្នឹង? (សុជាតិសួរ)

ឈូកឈ្នាកមុខដូតទឹកភ្នែក... មួយស្របក់ក៏តបវិញថា :

- ឈូកមិនហ៊ានខឹងនឹងបងទេ! ការពិត គឺឈូកតូចចិត្តនឹងជីវិតរបស់ខ្លួនឯងដដែល

អតមង្គលនោះវិញតើហ្នឹង... មិនដឹងជាមានជីវិតរស់នៅតទៅទៀតដើម្បីអ្វី.....?

ឈូកនិយាយទាំងខ្សឹកខ្សួលហាក់ដូចជាកំពុងអាណិតខ្លួនក្រែលែង ។ សុជាតិ ឮហើយភ្ញាក់ព្រើត ស្ទុះចាប់ដៃឈូកយ៉ាងរហន់ថា :

- ពុទ្ធា!! នេះ... ឈូកកំពុងតែមកលួចធ្វើអត្តឃាតតើហ្នឹង...

ឈូកឈ្នាកមុខនៅស្ងៀមមិនស្រដី ។ សុជាតិក៏វាចាបន្តថា:

- ព្រះអើយ! ហេតុអ្វីក៏ឈូកខ្លះសេចក្តីរឹងប៉ឹងយ៉ាងនេះ? ដឹងទេថា ជីវិតមនុស្ស យើងមានតម្លៃណាស់! ម៉េចក៏ឈូកចង់បំផ្លាញជីវិតខ្លួនឯងដូច្នោះ?

ឈូកនៅតែមិនតបដដែល គិតតែពីខ្សឹកខ្សួលតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ សុជាតិមិន អស់ចិត្តសោះក៏ពោលបន្តទៅនាងទៀតថា:

- ឈូកដឹងទេ? នាគ្រាមួយនោះខ្ញុំសុខចិត្តលះបង់ការងារផ្ទាល់ខ្លួនមកសង្រ្គោះឈូក

អោយផុតគ្រោះថ្នាក់ ត្បិតមិនចង់ឃើញឈូកស្លាប់បង់ជីវិតនៅកណ្តាលព្រៃគុម្ពោត ដោយអាសារឥតការ ។ មើលចុះ!

សូម្បីតែម្តាយនិងប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំដែលសុទ្ធសឹងតែ ជាជនពិការហើយក្រីក្រអត្តខាត់ទៀត តែនៅតែមានចិត្តចង់រស់នៅហើយប្រវេ

ប្រវាប្រឹងជួយខ្លួនឯងទាំងត្រដេរត្រដរ មិនដែលត្អូញត្អែចំពោះឆាកជីវិតអភព្វរបស់ ខ្លួនគេម្តងណាឡើយ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ

គេថែទាំថែករលែកនូវសេចក្តីសុខក្នុង ជីវិតរបស់គេមកអោយឈូកដោយមិនបានគិតរកចំណេញតបស្នងមកវិញ ។ ប៉ុន្តែ

កាលបើឈូកបានទទួលជីវិតត្រលប់មកវិញហើយ ម្តេចបែរជាចង់បំផ្លាញវាចោល ដោយឥតសោកស្តាយឥឡឹង បើឈូកដាច់ចិត្តធ្វើដូច្នោះពិតមែន

គឺមិនខុសពីបំផ្លាញ ទឹកចិត្តរបស់យើងទាំងបីនាក់នេះឡើយ ។

ឈូកឮដូច្នោះ ក៏យំខ្សឹកខ្សួលសាជាថ្មី ។ មែនហើយ! ប៉ុន្មាននាទីមុននេះ នាង

គិតបាច្ឆាចង់ធ្វើអត្ថប្រយោជន៍ដល់សុជាតិថាមែន ព្រោះនាងខ្លះសេចក្តីរឹងប៉ឹងនិងកំលាំង ចិត្ត ។

អ្វីៗក្នុងជីវិតរបស់នាងគឺប្រកបតែភាពអស់សង្ឃឹមនិងអពមង្គល ។ ប៉ុន្តែកាល បើបានស្តាប់វាចារបស់សុជាតិរួចហើយ នាងបែរជាមានអារម្មណ៍ថា គេនៅមាន ចិត្តខ្ពស់ខ្លាចចំពោះរូបនាងនៅឡើយ ហើយនឹកស្តាយក្រោយណាស់ ដែលខ្លួនបាន គិតខ្លី ។ បើកុំតែសុជាតិចេញមកទាន់ កុំអី...

ឃើញល្អក្នុងការស្រៀមស្រាវ រឿងសុជាតិក៏បន្ថែមមួយឃ្លាចុងក្រោយថា :

- ឈូកអើយ! ទោះបីជាថ្ងៃនេះ ជីវិតរបស់យើងត្រូវជួបប្រទះនឹងព្យុះភ្លៀងខ្លះៗ ក៏ដោយ

តែកុំឡើយបោះបង់ក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងនោះចោលអោយសោះ ព្រោះ ត្បិតនៅថ្ងៃស្អែក

ព្រះអាទិត្យកំពុងត្រៀមខ្លួនរង់ចាំរបំភ្លឺផ្លូវជីវិតដល់យើងជានិច្ច ដើម្បីអោយយើងបានបន្តដំណើរតទៅមុខទៀត ទៅស្វែងរកសុភមង្គលនិងជោគ ជ័យសំរាប់ជីវិតថ្មីរបស់យើង....

សុជាតិនិយាយផង លើកដៃដិតទឹកភ្នែកចេញពីផែនថ្ពាល់របស់ឆវីផង:

- ហើយសុជាតិក៏សូមទោសដែរ ដែលបាននិយាយស្តីគំរោះគំរើយមិនសមរម្យដាក់ ឈូកកាលពីក្បាលព្រលប់ ។ ខ្ញុំនេះមិនល្អទាល់តែសោះ ឆេវឆាវមិនចេះទប់កំហឹង ប៉ុន្តែ... ខ្ញុំសន្យាថា ចាប់ពីថ្ងៃនេះតទៅមុខ សុជាតិលែងជះកំហឹងផ្ដេសផ្ដាសដូច្នោះ ទៀត ហើយ! ឈូក ឈប់យំទៅណា! ណា!

ពូជ្ឈ្មោះ ឈូកក៏ជូតទឹកភ្នែកភ្លាមដែរ ទំនងហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ត្រជាក់

មកវិញ ។ សុជាតិឃើញហើយក៏អូសដៃនាងត្រលប់ឡើងទៅលើផ្ទះ :

-ម៉ោះ! ចូលគេងទៅវិញទៅ យប់ជ្រៅហើយ !

មិនប្រកែកអ្វីទេ ពេលនេះឈូកក៏បណ្ដោយអោយសុជាតិកាន់ដៃនាងនាំឡើង ទៅលើផ្ទះ ចូលដំណេកវិញទាំងកិរិយាស្ងប់ស្ងៀម ។

តាមចន្លោះស្បែកមុងកញ្ចាស់ សុជាតិនៅអង្គុយសំលឹងមើលមុខធិតា ដែលសំអំបិទភ្នែកគេងរំងាប់អារម្មណ៍ទុក្ខ សោកយ៉ាងលំបាក រួចហើយនាយក៏ចាប់ច្រៀងរហ័សៗផ្ទុយៗហាក់ប្រាថ្នាលូងលោម បំពេរដូងចិត្តរបស់ឈូកអោយមានអារម្មណ៍ស្ងប់ក្សេមក្សាន្ត នាកណ្ដាយភ្នែកដែល មានតែពន្លឺផ្កាយជាមង្គល....

ជូតទឹកភ្នែកជូនស្រី

- ១. មានទុក្ខរឿងអ្វីពិសិដ្ឋនល្អង ម្ដេចស្រស់ទងរវងនាងលងទឹកភ្នែក ឃើញអូសសោករៀមរវាសង្វេគ ខ្លោចចិត្តអនេគអាណិតស្រីថ្លៃ ។
- ២. មានទុក្ខរឿងអ្វីស្រដីប្រាប់រៀម ពៅកុំនៅស្ងៀមបៀមចិត្តរឹងរៃ សូមវាចាចេញក្រែងស្ងៀយហឫទ័យ បងនៅក្បែរស្រីជូតទឹកភ្នែកអោយ ។
- បន្ត. ចំរៀងមួយបទបងច្រៀងជូនមុំ ប្រាថ្នាលូងលោមឱ្យនួននាងស្ងៀយ យប់យន់ភ្នែកបងក្បែរអូសហើយ ឱ!កែវត្រាណគ្រើយឈប់យំទៅអូស!
- ៣. គេងទៅណាសូននួនមាសកន្តីដា សូមឱ្យចិន្ដាអូសឈប់ស្រពោន កង្វល់ក្នុងចិត្តរលាយសាបសូន្យ ថ្ងៃនេះទៅអូសព្រឹមរៀងអើយ....

មីងសោមនិងសុខា បានភ្ញាក់ពីដំណេកលួចផ្អៀងស្តាប់អ្នកទាំងពីរយូរហើយ ។ តែលុះសុជាតិត្រលប់មកដល់លើផ្ទះវិញ ចាប់ច្រៀងរហ័សៗយ៉ាងពិរោះ អ្នកទាំងពីរ ក៏នាំគ្នាគេងស្តាប់ដោយអារម្មណ៍សុខសាន្តរហូតនិទ្ទានលង់លក់ក្នុងដំណេកវិញដែរ....

វគ្គទី៥ ថែកមួយត្រូវយពីរ

នៅភ្នំពេញ....

ក្រពុំចិត្តខានបានទៅរៀនច្រើនអាទិត្យហើយ ម្យ៉ាងដោយសារនាងអាស័យ មានគ្រោះថ្នាក់ត្រូវគេងពេទ្យ ។
អីល្អវិនាសបានជាសះស្បើយវិញហើយដែរតែក៏នៅ មិនព្រមចូលសាលាដដែល ។ កាលដើមឡើយនាងចូលចិត្តការសិក្សាណាស់ ។ ពេល នេះ
គ្រាន់តែនឹកគិតពីសៀវភៅនិងមុខវិជ្ជាភ្លាម នាងបែរក្លាយជាអង្ស៊ុកចុកចុក ក្នុងចិត្តបំផុត ។ រីឯលោកប៉ារបស់នាងវិញ
ក៏នាងមិនដែលបានឃើញមុខលោកតាំង ពីយូរហើយមិនដឹងថាលោកមានរវល់អីទេ ។ ចំណែកអ្នកស្រីដានីមួយនាងវិញ
បាត់ៗឃើញៗតាមតែទំលាប់ចាស់ឥឡូវទៅ ។ បើនិយាយពីដំរិយាវិញ ក្រពុំចិត្ត ហើបមាត់សួរមិនបានមួយម៉ាត់ទេ
ដំរិយានឹងឆ្លើយវិញដូចលាជម្ពះឯណោះ ។ ទី បំផុត ក្រពុំចិត្តមានមនុស្សម្នាក់គត់ជាមិត្តគឺនាងច្រើនអ្នកបំរើដែលមួយនាងរើស
មកពីស្រុកស្រែដើម្បីជួយដៃជើងក្នុងផ្ទះ ។ ច្រើនជាមនុស្សស្រស់រាយ គ្រាន់តែមិន ចេះអក្សរ ឆ្លោះហើយរកពឹងជាមុខជាមាត់អ្វីមិនបានសោះឡើយ
។ យូរៗម្តង ច្រើនតែងសុំទៅលេងផ្ទះបាត់ពីបីថ្ងៃ ។ ដូច្នោះតុណ្ហិយើង ត្រូវគេងនៅក្នុងលំនៅ យ៉ាងធំស្តើមស្តែតែម្នាក់ឯងកណ្តែកកណ្តែក...
ព្រឹកនេះ មាណវីនៅផ្ទះម្នាក់ឯង... កំពុងតែរៀបចំខ្លួន គិតថាចង់ចេញទៅ ក្រោយរកដើរលេងលំហែអារម្មណ៍ ស្រាប់តែលោកវិសាលមកដល់ ៖

- ជំរាបសួរអ្នកនាងក្រពុំចិត្ត !
- ចាំស ! ជំរាបសួរ !

មាណវីតបដោយលើកដៃសំពះតបវិញ ថែមទាំងវាចាបន្ថែមថា ៖

- អោយខ្ញុំសូមទោសផង ដែលថ្ងៃមុន ខ្ញុំចាកចេញទាំងប្រថុយព្រឹកពេក មិនបាន ជំរាបលាលោកមួយម៉ាត់ ។
- អូហ្នំ មិនអីទេ! ការពិតក៏ខុសពីខ្ញុំដែរ ដែលនៅនិយាយទូរស័ព្ទយូរពេក ធ្វើអោយ អ្នកនាងរង់ចាំទាំងចុកចោល ។

ធិតាមិនឆ្លើយតបដាក់កំហុសលើបងស្រីទេ សុខចិត្តនៅស្ងៀមស្ងាត់ហើយប្តូរ បរិយាកាស
និយាយលេងជាមួយលោកវិសាលពីរឿងផ្សេងៗដទៃទៀត ។ ការពិត លោកវិសាលជាមនុស្សចិត្តទូលាយ និយាយស្តីពិរោះ
ហើយមានអត្ថន័យគួរត្រង ត្រាប់ណាស់ ។ ពិតមែនតែលោកមានវ័យចាស់ជាងក្រពុំចិត្ត ប្រហែលដល់ទៅ ១០ ឆ្នាំ
ប៉ុន្តែគេទាំងពីរមានចំណូលចិត្តដូចគ្នាច្រើន ដូចជាចូលចិត្តចម្រៀង កំណាព្យ និង ការនិពន្ធនិទ្ទករភ្លេង ។ ថ្ងៃនេះ អ្នកទាំងពីរ
អង្គុយនិយាយលេងជាមួយគ្នាយ៉ាង សប្បាយ ។ ក្រពុំចិត្តក៏បានអញ្ជើញលោកអោយនៅពិសាអាហារដែលនាងបាន ដណ្តាំដោយផ្ទាល់ដៃទៀតផង
។ តាំងពីថ្ងៃនោះមក ចំណងទាក់ទងរវាងលោក វិសាលនិងកញ្ញាក្រពុំចិត្ត ក៏កាន់តែមានភាពស្និទ្ធស្នាលខ្លាំងឡើងជាលំដាប់ទៅដែរ
ធ្វើឱ្យធិតាយើងមានអារម្មណ៍ថា លោកនេះមិនសូវជាចង្អៀតចង្អល់ប៉ុន្មានដូចគ្រា មុនទៀត ។

ជាច្រើនខែកន្លងទៅ....

លោកវិសាលចេញពីធ្វើការភ្លាម ក៏មកលេងក្រពុំចិត្តទាំងព្រលប់ ។ មាណវី ឃើញវត្តមានរបស់គូប្រពិព័ទ្ធភ្លាម
ក៏ស្ទុះទៅទទួលទាំងចិត្តត្រេកអរ ៖

- បងវិសាល...

វិសាលព្យហើយញញឹមយ៉ាងស្រស់ ហើយនិយាយដាក់ឆវីថា :

- ចិត្ត! អូនទាយទៅមើល ថាបងមានអ្វីមកធ្វើអូន?
- ឃើញហើយ.. គឺបាច់ផ្កាយ៉ាងស្រស់ស្អាតនោះអី...
- នៅមានទៀត... វិសេសជាងហ្នឹងឆ្ងាយណាស់ !
- មានអ្វីទៅ ? អោយអូនសុំមើលផងបានទេហ៎?

លោកវិសាលដាក់ខ្លួនចុះទៅក្នុងទោងយោលមួយនៅមុខផ្ទះ ក្នុងសួនច្បារ ហើយអូសដៃក្រពុំចិត្តអោយអង្គុយក្បែរខ្លួន រួចក៏ស្រដីថា :

- ចិត្ត ! អូនចាំបានទេហ៎ ថាយើងបានស្គាល់គ្នាយូរយ៉ាងណាហើយ?
- គឺ... ជិតមួយឆ្នាំហើយទេដឹង?
- តែបងថាយូរជាងហ្នឹងទៅទៀត...

ក្រពុំចិត្តសំលឹងមុខលោកវិសាល :

- បងស្រដីប្លែកម៉្លេះថ្ងៃនេះ? មានការអ្វីឬបង?

ពូជូឆ្ពោះ លោកវិសាលព្យហើម :

- គឺបងយល់ថា យើងទាំងពីរយល់ចិត្តគ្នាជាក់ច្បាស់ហើយអាចចុះសំរុងគ្នាបាន ។
- ចាំស មែនហើយ! តាំងពីយើងស្គាល់គ្នាមក យើងមិនដែលមានចិត្តឱស្មាននឹងគ្នា ម្តងណាឡើយ ។
- អញ្ចឹង បើបងសុំអូននូវរឿងសំខាន់មួយក្នុងជីវិត អូនទទួលយកទេហ៎?
- និយាយប្រាប់អូនសិនមក ថាបងចង់សុំអូនរឿងអ្វី?

លោកវិសាលលូកហោប៉ៅ ទាញយកកូនប្រអប់មួយចេញមក :

- អូនបើកមើលទៅ!

ក្រពុំចិត្តទទួលយកកូនប្រអប់មកបើកទាំងចិត្តភ័យអរ ។ មែនហើយ នោះគឺ ជាកូនចិញ្ចៀនពេជ្រ ដ៏សែនសស្គាតក្តីចិញ្ចាចមួយវង់ ។

លោកវិសាលព្យហើម រួច ហើយមានវាចាឡើងថា :

- ចិត្ត! បើបងសុំអូនរៀបការ តើអូនយល់យ៉ាងណាដែរ ?

មាណវីភ្ញាក់ក្រញាង :

- ពុទ្ធា ! មិនរហ័សពេកទេហ្នឹង បងវិសាល?
- តែបងស្រឡាញ់អូន រួចគិតថាយើងទាំងពីរអាចសាងគ្រួសារមួយប្រកបដោយ សុភមង្គលបាន ។
- តើបងគិតជាក់ច្បាស់ក្នុងចិត្តហើយឬនៅ?
- ច្បាស់ហើយ! អូនគឺជានារីដែលបងសុំរេចចិត្តជ្រើសរើសយកជាតួស្រករតែម្នាក់ គត់ ។ នៅវេលាអាទិត្យក្រោយនេះ បងនឹងសូមអោយចាស់ទុំចូលស្តីអូនហើយ ។

ពូប្រយោគនេះកាលណា ក្រពុំចិត្តទំលាក់មុខចុះ ហើយពោលខ្សឹបៗថា :

- តែលោកប៉ាមិននៅផ្ទះតាំងពីយូរខែមកហើយ ។ ចំណែកម៉ាកវិញ មិនដឹងថាគាត់ មានពេល សំរាប់បងដែរឬក៏យ៉ាងណាទេ?
- ចំពោះអ្នកស្រីដានី បងអាចជំរាបលោកដោយផ្ទាល់បាន ព្រោះបងស្គាល់ អ្នកស្រីជិតជិត តែចំពោះលោកប៉ារបស់អូន....
- គឺ គាត់មិនដែលវិលមកផ្ទះជួបជុំប្រពន្ធកូនជិតមួយឆ្នាំហើយណាបង ។

ពេលនោះលោកវិសាលក៏ទំលាក់ទឹកមុខដែរ ។ មែនហើយ ការពិតក្រពុំចិត្តពិត មិនដឹងថា

ម្តាយឪពុករបស់នាងមានទំនាស់នឹងគ្នាជំរៅណាទេ... ឃើញតែឈ្មោះ មិនចេះឈប់ឈរ ជួនកាលមានការធ្វើបាបរូបកាយ ធ្វើអោយម្តាយនាងមានរបួស មានស្នាមជាំពេញទាំងខ្លួនទៀតផង ឈ្មោះហើយ លោកសម្បត្តិក៏ចុះចេញទៅបាត់ រាប់ខែរាប់ឆ្នាំ ទើបនឹកឃើញអើតមុខមកម្តង ។ ពុទ្ធជើញក្រពុំចិត្តមានទឹកមុខ ស្រពោន លោកវិសាលក៏និយាយកម្លាំងចិត្តនាងថា :

- មិនអីទេអូន ! បើដូច្នោះយើងរក្សាជាំកំណាស់ចិត្តនឹងគ្នាសិនក៏បានដែរ ហើយពេល ណាដែលចាស់ទុំចុះសំរុងនឹងគ្នា ចាំយើងរៀបការជាក្រោយក៏បាន ។

ក្រពុំចិត្តងើបមុខឡើងសំលឹងលោកវិសាលរូចក៏ទទួលយកចិញ្ចៀនដែលលោក កំពុងសិក្រាមដៃអោយនាងទាំងទឹកមុខញញឹមព្រាយ ។ លោកវិសាលលើក ក្រាមដៃនាងឡើងទើបដោយក្តីស្រឡាញ់ :

- សូមអោយសេចក្តីស្រឡាញ់របស់យើងស្ថិតស្ថេរត្រឡប់ទៅណាម្តង ។

ធ្វើជីវិតក្នុងដៃអូន

១.	ជំនោរនិរតិភាគីស្នេហា គូគាប់ទ្រូហា ចិន្តាភិរម្យ	ញាប់ញ័រឱរាស្រីបស្រាលអារម្មណ៍ ស្ងៀមចម្រើតយំកំដរគូស្នេហា ។
២.	ចន្ទរះលិម្បញ្ញើមជួនពរ ស្នេហាភក្តីគ្មានថ្ងៃបែរ	សិរិបរវដល់គូទាំងទ្រូ ជាតិនេះគ្មានទេចិត្តក្បត់សារវា ។
បន្តរ.	ញញឹមណាម្តង បងពិតជាស្មោះលុះអស់សង្ខារ	ញញឹមណាម្តងសួននូនចិត្តា ជាតិនេះជាតិណាស្ម័គ្រតែផ្កាអូន ។
៣.	បេះដូងបងមួយកាត់ជួនពិសី ជីវិតស្នេហាធ្វើក្នុងដៃអូន	ថែផងណាស្រីលុះថ្ងៃយើងសូន្យ ឱរេពោមាសសួន អូនម្ចាស់ចិត្តបងហើយ ។

អ្នកទាំងពីរអង្គយាយោលទោងមួយៗ សន្ទនាភាសាដូងចិត្តចំពោះគ្នាទៅវិញ ទៅមកយ៉ាងផ្អែមល្អែម ជាលើកដំបូងបង្អស់ក្នុងជីវិតរបស់គេ ។

រំពេចនោះ រថយន្តថ្មីស្រឡាងមួយបានបោះពួយមកដល់ ។ នារីឆើតឆាយមួយ រូបក៏ឈានចុះចេញមក ។ ក្រពុំចិត្តក្រលេកឃើញភ្លាម ក៏លាន់មាត់ឡើង :

- បងវិសាល ! ថ្ងៃនេះបងមានសំណាងណាស់ ដែលបានជួបសមាជិកទីមួយក្នុង គ្រួសាររបស់អូន ។ នោះគឺ... បងដារីយ៉ា!
បងទៅជួបគាត់មួយភ្លែតទេ?

លោកវិសាលមិនទាន់ឆ្លើយថាយ៉ាងណាផង ក្រពុំចិត្តក៏សុះសាយទៅដល់លោកអូស

រីង តំរង់ទៅដារីយ៉ាតែម្តង ។ កាលបើឃើញប្អូនស្រីដឹកដៃបុរសសង្ហារមួយរូប ដារីយ៉ាយំរាងស្មារតី ហើយឧទានឡើងថា :

- នាងចិត្ត ! នរណាគេហ្នឹង?

មែនហើយ! ដារីយ៉ាចូលចិត្តដើរលេងមិនសូវនៅផ្ទះទេ ហើយក៏មិនដែលនឹក ចំណាយពេលជាមួយប្អូនស្រីក្នុងភាពស្និទ្ធស្នាលជាបងប្អូនដែរ ឆ្ពោះហើយនាងមិន ដែលបានដឹងនូវអ្វីៗ ដែលទាក់ទងពីជីវិតរបស់ប្អូនស្រីឡើយ ។ ពេលនោះ ក្រពុំចិត្ត ក៏ឆ្លើយឡើងថា :

- នេះគឺបងវិសាល... បងវិសាល ខាងនេះ គឺបងដារីយ៉ា

លោកវិសាលក៏ប្រណម្យដៃជំរាបសួរ :

- ជំរាបសួរអ្នកនាងដារីយ៉ា !

ពុទ្ធារហ័យ! មើលចុះ! ដារីយ៉ាសំលឹងលោកវិសាលយ៉ាងភ្លឹកតែម្តង សំដែង កិរិយាហាក់បីដូចពេញចិត្តនឹងបុរសមួយរូបនេះខ្លាំងណាស់ ។
បន្ទាប់មក ឆរិវិរូប ស្រស់ក៏បែរមកដេញប្អូនថា :

- នាងចិត្ត! ម៉េចក៏មិនអញ្ជើញភ្ញៀវទៅក្នុងផ្ទះ? យ៉ាងម៉េចបានជានាំលោកមក ដំណែងនៅក្រៅផ្ទះអញ្ចឹង ?
ប្អូនដូចជាខ្វះសុដីវិធីមិដល់ហើយហ្ន៎!!

លោកវិសាលនិងក្រពុំចិត្តសំលឹងមុខគ្នា ។ ក្រពុំចិត្តនឹកគិតតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯង :

- បងវិសាលមិនមែនជាភ្ញៀវទេ តែជាគូកំណាត់ចិត្តរបស់ខ្ញុំ... បងទេហ៍ដែលខ្លះ សុដីវិធីនោះ
ព្រោះមកស្តីបន្ទោសប្អូននៅចំពោះមុខគេទាំងមិនដឹងរឿង!

- លោកវិសាល! សូមអញ្ជើញអង្គុយលេងក្នុងផ្ទះសិនចាំស! (ដារីយ៉ាអញ្ជើញ)

ហើយដារីយ៉ាក៏បែរមកបញ្ជាប្អូន :

- ចិត្ត! ទៅលើកភេសជ្ជៈមួយថាសមក !

- ចាំសបង!

លោកវិសាលបែរមើលទៅក្រពុំចិត្ត ហើយសំលឹងទៅដារីយ៉ា តែដោយទើស ទាល់

លោកក៏បោះជំហានតាមក្រោយក្រមុំនើតឆាយចូលទៅក្នុងផ្ទះ ។ លុះ

មាណវិយ័ងលើកថាសភេសជ្ជៈមកដល់ ស្រាប់តែបងស្រីនាងពោលដេញ :

- ដាក់ចុះត្រង់ហ្នឹងហើយ ហើយថយទៅចុះ ទុកអោយចាស់ៗគេនិយាយគ្នា ។

ក្រពុំចិត្តងើបមុខសំលឹងបងស្រី រួចជ្រួញចិញ្ចឹម ហើយក៏សំលឹងទៅលោក វិសាលទាំងកិរិយាចំលែកចិត្ត ។ ឃើញប្អូនស្រីនៅអេះអុញ
ដារីយ៉ាក៏ពោលបន្ថែម:

- ឆែ! បើប្អូនចង់ចេញទៅក្រៅដើរលេងនៅមាត់ទន្លេ ក៏ទៅៗ ហើយហោនាង ចៀនអោយជូនទៅផង កុំទៅតែម្នាក់ឯងហើយនៅ?

មាណវិញហើយក៏ឆ្លើយថា :

- យប់ហើយបង! ចេញទៅដើរលេងយប់មិនសូវមានសន្តិសុខទេ ម្យ៉ាងទៀត នាង ចៀនក៏មិននៅដែរ ទៅលេងស្រុកចំនួនម៉ាអាទិត្យហើយ ។

- អីៗ បើមិនទៅមាត់ទន្លេក៏បាន តែប្អូនចេញទៅក្រៅទិញចេកចៀនមកអោយបង បន្តិចបានទេ ?

- បងដារីយ៉ា? ថ្ងៃនេះ បងចង់ពិសារចេកចៀន? ចំលែកណាស់ (ឈ្នួកនឹកក្នុងចិត្ត) បើចង់ពិសារចេកចៀនមែន គ្រាន់តែទូរស័ព្ទក៏បានដែរ
មិនគួរដល់ថ្នាក់ដេញប្អូន អោយចេញទៅក្រៅរកទិញទាំងយប់នោះទេ ឬ ក៏ ប្រហែលគ្រាន់តែជាលេសដើម្បី
ដេញយើងអោយផុតពីមុខពិមាត់គាត់ប៉ុណ្ណឹងឯង ។

ក្រពុំចិត្តគិតដូច្នោះហើយក៏ថយចេញទៅ ដោយមិនប្រកែកប្រណាំងអ្វីនឹងបង ស្រីអ្វីឡើយ ។ នាងដើរចេញសំដៅរថយន្តរបស់នាងបណ្តើរ
បែរក្រោយបណ្តើរ

ហើយនឹកពិភាល់ក្នុងចិត្តថា :

- តើបងវិសាលគាត់មានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះបងដារីយ៉ា? តើគេទាំងពីរនឹង សន្តោសពីអ្វីទៅ? ហេតុអ្វីក៏បងស្រីរបស់ខ្ញុំ
ហាក់ដូចជាចាប់អារម្មណ៍ចំពោះរូបបង វិសាលយ៉ាងនេះ?

តរុណីបរទ្បានចេញទៅក្រៅ ទាំងចិត្តកន្លះៗ មិនដឹងថាត្រូវទៅណា ហើយក៏

មិនដាច់ចិត្តនឹងទៅទៀត ព្រោះពេលនេះ ម៉ោង៨យប់ទៅហើយ តើស្រីក្រមុំដូចជា នាងនឹងមានកន្លែងណាទៅដែលមានសុវត្ថិភាពសំរាប់នាង?
 ការពិត នាងក៏មានមិត្ត ភក្តីពីរនាក់ដែរ តែនាងខានទៅរៀនអស់ពេលជាយូរ មិនដែលបានជួបគេសោះ ។ ម្នាក់ជាអ្នកអរិយក្សត្រ
 ហើយម្នាក់ទៀតនៅឫស្សីកែវ ។ បើអោយទៅលេងគេ ទាំងយប់ដូច្នោះដូចមិនសម បើមិនទៅវិញ ក៏នាងមិនដឹងថាត្រូវទៅត្រង់ណាទៀត ។
 ក្រោយមកនាងក៏បរវេលាទៅចតនៅមុខផ្ទះរបស់មិត្តនៅឫស្សីកែវ រួចពន្លត់ភ្លើង តែមិនហ៊ានចូលទៅគោះទ្វារផ្ទះរកមិត្តរបស់ខ្លួនទេ ។
 មួយស្របក់ក្រោយមក នាងក៏ ត្រលប់មកដល់មុខវិញ ។ នាងនៅឈប់ឡានរោមមិនហ៊ានបរចូលទៅ ក្នុងផ្ទះ
 ត្បិតខ្លាចត្រូវមាត់បងស្រី ម្ល៉ោះហើយស្នាក់នៅអង្គុយស្ងាមនៅក្នុងឡានដែល ចតនៅកាច់ជ្រុងវិថីក្បែរលំនៅ ។
 លុះបញ្ឆេះឡានបើកម៉ាស៊ីនត្រជាក់យូរពេក រួច យន្តក៏អស់សំរាំងលើងធ្វើអោយម៉ាស៊ីនរលត់ឈឹង ។ មាណវិយើងក៏ចុះពីរថយន្តដើរ
 ត្រឹកៗសំដៅទៅផ្ទះវិញ ស្រាប់តែមានម៉ូតូមួយផ្ទុកបុរសគ្នាពីរនាក់បរមកជិតហើយ
 ស្រវាចាប់ខ្ទប់មាត់នាងរួចអោបលើកដាក់ម៉ូតូបរចេញទៅយ៉ាងលឿន ។ ធិតាយើង ខំស្រែករើបំរះយ៉ាងខ្លាំង តែធ្វើយ៉ាងណាក៏មិនរួចសោះ
 ថែមទាំងមានអារម្មណ៍ថា នាងកំពុងត្រូវថ្នាំសណ្តមធ្វើអោយងក់មួយយ៉ាងខ្លាំងរួចក៏បាត់ស្មារតីទៅ ។

រីឯលោកវិសាលវិញ ដែលនៅអង្គុយសំណេះសំណាលជាមួយដំរីយ៉ា មាន អារម្មណ៍ថា ខ្លួននៅជជែកយប់ជ្រៅពេក ក៏ស្ងួន :
 - អត់ទោស! អ្នកនាង! យប់នេះ ខ្ញុំមានកម្មវិធីទូរទស្សន៍ពេលយប់ ត្រូវត្រលប់ ចូលទៅកន្លែងធ្វើការវិញឥឡូវនេះហើយ ។
 តែដំរីយ៉ាបែរជាឃាត់ :

- នៅលេងមួយស្របក់សិនទៅណា រួចទូរស័ព្ទទៅក្រសួងថាមានការផ្តល់ខ្លួនត្រូវ អាក់ខានការងារមួយថ្ងៃ ។
 កុំប្រញាប់ទៅណាអីត្បិតខ្ញុំមិនទាន់បានជជែកលេងជា
 មួយលោកអោយស្គាល់គ្នាជិតជង ។ យ៉ាងម៉េចយ៉ាងម៉ា ក៏គួរតែនៅរងចាំលា
 ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំសិន បន្តិចទៀត គេត្រលប់មកពីទិញចេកច្រៀនវិញហើយ ។

លោកវិសាលមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាទើសទាល់កាន់តែខ្លាំង ហើយនឹកឆ្ងល់ ក្នុងចិត្តម្នាក់ឯងថា :
 - ហេតុអ្វីក៏បងប្អូនបង្កើតពីររូប មានចរិតមិនដូចគ្នាយ៉ាងនេះ? មើលចុះ ប្អូនស្រី ស្ងួតបូតរមទម្យគួរអោយស្រលាញ់មានសោភ័ណ៍រៀបរយឥត
 មិនដូចបងស្រីទេ ដែលឆើតឆាយរូសរាយហើយសិចស៊ីដល់ស្ងួតតែម្តង នឹងទ្រាំមិនរំភើបចំពោះរូប សម្បុររបស់នាងមិនបានទេ ។ តែប្តី....
 យើងមិនមែនមកទទួលនាទីសំរាប់ជ្រើស រើសគូស្រកទេ ពេលនេះនារីដែលយើងពេញចិត្តគឺអូនក្រពុំចិត្ត មិនមែននារីដ៏ស្រស់
 ឆើតឆាយមួយរូបនេះឡើយ ។

ពេលនោះ ដំរីយ៉ាដើរចូលទៅផ្ទះបាយ ចាក់ស្រាពីរកែវមកផង :
 - ពិសាលាងមាត់សិនទៅ កុំអោយអផ្សុក..
 លោកវិសាលទទួលកែវស្រាពីដំរីយ៉ាពិតមែន តែអារម្មណ៍របស់លោកនៅឯ ក្រពុំចិត្តឯណោះ ។ គ្រាន់តែទទួលកែវស្រាដាក់មួយក្តីក្លាម
 ស្រាប់តែលោកមាន អារម្មណ៍ថា ផែនដីវិលក្រលាបតែម្តង ។

ដំរីយ៉ាលើកទូរស័ព្ទចុចហៅ :
 - ប៉េងឡុង ! ជួយមើលប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំផង... បើកឡានផ្តល់ខ្លួនរបស់នាង... ចេញ
 ទៅម៉ាស្របក់ហើយ... ទៅទិញចេកច្រៀន... មិនដឹងថានៅម៉ូណាទេ... ឯងទំនេរ តាមមើលី ផងណា ... អីអី អរគុណ!!
 ដំរីយ៉ាដាក់ទូរស័ព្ទចុះ ហើយសំលឹងមុខលោកវិសាលដែលដួលផ្តាប់មុខនៅ លើកំរាលឥដ្ឋ ងើបមិនរួច....

វគ្គទី៦ ចំរៀងគ្រួសារយើង

ថ្ងៃនេះសុជាតិភ្ញាក់ពីព្រលឹម គិតថានឹងស្អាតទៅរកជួបនីមម្តងទៀត ។ ប៉ុន្តែ លុះពេលនាយទៅដល់ ម្តាយនីមបានប្រាប់មាណពថានីមទៅលេងដូនទារជាមួយ ជ្រក់បងរបស់នាងបាត់ទៅហើយ ។ សុជាតិមានអារម្មណ៍ថាខកចិត្តណាស់ ក៏រិលមកផ្ទះវិញទាំងមិនអស់ចិត្ត ។ មកដល់ជិតផ្ទះ ស្រាប់តែនាយឃើញសុខាដើរមក រកនាយទាំងរបស់ :

- បងជាតិ! ទៅមើលបងឈូកផង! គាត់ដួលសន្លប់នៅក្បែរជណ្តើរផ្ទះមិនដឹងខ្លួន ទេ! ខ្ញុំខំជួយលើកដែរតែលើកមិនរួច..

សុជាតិពូជូឆ្ពោះ ក៏ស្ទុះទៅយ៉ាងលឿន ឃើញឈូកដួលបាត់មាត់យឹង ហើយ មានទឹកមុខស្លេកស្លាំងបំផុត ។ នាយក៏ស្ទុះបីនាងយកទៅដាក់នៅលើផ្ទះយ៉ាង ប្រញាប់ ។ មីងសោមក៏ស្ទុះស្តារប្រវេប្រវា មកជួយដែរ :

- នាងឈូកគេយ៉ាងម៉េចហ្នឹង អាងកូន?
- បាទ! មិនដឹងទេម៉ែ! នាងមានសាច់ឈាមស្លេកស្លាំងណាស់!

ឃើញឈូកមានអាការៈដឹងចំលែកដូច្នោះ សុជាតិក៏នឹកមែថាប្រហែលជាឈូក លួចលេបថ្នាំបំពុលសម្លាប់ខ្លួនសាជាថ្នាំមិនដឹង ត្បិតអីនាងប៉ុនប៉ងព្យាយាមរកធ្វើ អត្តឃាតកាលពីយប់មិញ ម្តងរួចមកហើយ ។ ដោយនឹកបារម្ភក្នុងចិត្តខ្លាំងពេក សុជាតិក៏ស្ទុះទៅតាមពេទ្យអេងដែលជាមិត្តសំណាញ់របស់ខ្លួននៅឯអូតាតី ។ មួយ ស្របក់ក្រោយមក ឈូកក៏ដឹងខ្លួនមកវិញ ព្រមពេលដែលសុជាតិនាំពេទ្យអេងនោះ មកដល់ដែរ ។

- ឈូក! ឈូកកើតអីហ្នឹង? (សុជាតិសួរ)

ឈូកបែរមើលគ្រប់គ្នាជុំវិញខ្លួនហើយឆ្លើយខ្សាវៗថា :

- ខ្ញុំមិនអីទេ... គ្រាន់តែធីងដោងវិលមុខបន្តិចបន្តួច

ពេទ្យអេងក៏រៀបពិនិត្យរោគរបស់នាងភ្លាម ។ មួយសន្ទុះចំក្រោយមក ពេទ្យ ក៏លាចេញទៅវិញ ហើយហៅសុជាតិទៅខ្ញុំបថា :

- អោយខ្ញុំជួយត្រេកអរសុជាតិឯងផងណា! ភរិយាឯងកំពុងមានផ្ទៃពោះហើយ!

ព្រះអើយ! ដំណឹងនេះធ្វើអោយសុជាតិភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ ហាក់ដូចត្រូវគេ ច្រានទំលាក់ជ្រោះអញ្ចឹង :

- ស្រេចហើយ! (សុជាតិលាន់មាត់តែម្នាក់ឯង) រឿងរ៉ាវកាន់តែវែងឆ្ងាយហើយ តើហ៊ុយយើងនេះ! នាយជាតិអើយ តើគួរធ្វើយ៉ាងណាទៀតទៅ? តើយើងកំពុងតែ យកអន្ទាក់មក ល បំពង់ក របស់ខ្លួនឯងទេដឹងទេ?

ពេទ្យអេងក៏លាឡើងម្នីតូច្នោះដំណើរទៅវិញ សុជាតិក៏បកក្រោយឡើងទៅលើ ផ្ទះ

តែនៅក្នុងចិត្តមិនដឹងថាត្រូវទំលាយរឿងនេះប្រាប់ទៅឈូកយ៉ាងម៉េច ហើយក៏ មិនដឹងដែរថា បើនាយប្រាប់នាងហើយ តើនាងនឹងត្រេកអរ ឬ តក់ស្លុតចំពោះ ដំណឹងនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀត មើលទៅនាង ហាក់ដូចជានារីដែលមានជីវិតពោរពេញ ដោយក្តីរីបត្តិ មិនដឹងថាតើ

វត្តមានទារកតូចក្នុងផ្ទៃរបស់នាងជាកំលាំងចិត្ត ជំរុញអោយនាងប្រឹងត្រងវរសំតទៅទៀត ឬ ក៏ជាសត្រូវសំលុតស្មារតីនាងអោយ
ថមថយសេចក្តីក្លាហានចំពោះការពុះពារខុបសត្តក្នុងជីវិត? ឃើញនាយយើងមាន តិរិយាអន្ទះសាច្រាសច្រាល់ដូចមានរកពង សុខាក៏សួរឡើង :

- បងជាតិ! ថ្ងៃនេះបងយ៉ាងម៉េចហ្នឹង? ឆ្លើយៗ...
- បងមិនអីទេ... គ្រាន់តែបារម្ភពីសុខទុក្ខរបស់ឈ្នួកប៉ុណ្ណោះ ។

កាលបើដូច្នោះ ឈ្នួកក៏វាចាឡើងថា :

- បងប្រុសកុំបារម្ភអី! ខ្ញុំរំលឹកបងហើយតើហ្នឹង ថាខ្ញុំមិនអីទេ ។ ហើយចុះបងមិនទៅ
រត់ឡានទេហ្នឹង ថ្ងៃនេះ?

- ខ្ញុំគិតថាសំរាកមួយថ្ងៃ នៅបរិភោគបាយថ្ងៃត្រង់ជុំគ្នាម្តង (សុជាតិឆ្លើយ)
- អញ្ចឹង ថាខ្ញុំនឹងសុខជាអ្នកដាំស្លដូចបងចុះ ! (ឈ្នួកតបមកវិញ)
- អី! ធ្វើអោយច្រើនមក ! ម៉ែក៏ចង់ឆ្ងាញ់មាត់ដែរ កុំភ្លេចចំណែកម៉ែណាស់កូន
- ចាំស! (ឈ្នួកឆ្លើយទទួល)

ទាំងអស់គ្នាក៏ញញឹមឡើង ផ្លាស់ប្តូរវិរិយាកាលអាប់អួរ ទៅជារីករាយស្រស់ បំព្រងតែម្តង ។ លុះបរិភោគបាយរួច
សុជាតិក៏ចេញទៅធ្វើការក្រោយផ្ទះតែម្នាក់ ឯងបាត់ទៅ ។ ឈ្នួកក៏នៅហាន់ស្លឹកថ្នាំជាមួយសុខាខាងក្រោមផ្ទះ ទុកអោយមីង
សោមសំរាលយកកំលាំង ។ មួយស្របក់ធំក្រោយមក ស្រាប់តែមានខ្យល់បក់នាំ ភ្លៀងធ្លាក់ខ្លោកៗយ៉ាងខ្លាំង
ថែមទាំងមានទាំងរន្ទះធំៗទៀតផង ។ ឈ្នួកនឹកឃើញ ដល់សុជាតិដែលនៅឯចំការតែម្នាក់ឯង ក៏និយាយជាមួយសុខាថា :

- ភ្លៀងធំយ៉ាងនេះ បងជាតិច្បាស់ជាទទឹក រងាស្លាប់ហើយ!
- មិនអីទេបងឈ្នួក! យើងជាអ្នកកំសត់ធ្វើការហាលភ្លៀងហាលខ្យល់ជាទំលាប់ ទៅហើយ ។ បងជាតិច្បាស់ជាមិនអីទេ ។

ឈ្នួកអង្គុយសំលឹងទៅមេឃ ហើយនឹកពិភាល់យ៉ាងណាមិនដឹងក៏សួរទៀត:

- ប្អូនមានអារក្សភ្លៀងទេ? បងចង់យកទៅធ្វើបងជាតិបន្តិច!

សុខាសើចខឹកៗ ហើយគ្រវីក្បាល:

- មិនដែលមានទេបង មានតែម្នាក់ស្លឹក ឬ ស្លឹកចេកម៉ាធាងតែម្តង តែបងកុំ
អន្ទះសាអី ។ បងជាតិពិតជាសុខសប្បាយទេ ។ បន្តិចទៀត គាត់ច្បាស់ជាត្រលប់មក ផ្ទះវិញហើយ ។

តែឈ្នួកនៅតែមានអារម្មណ៍មិនល្អដដែល ចេះតែនឹកពិភាល់បារម្ភពីសុជាតិ
មិនអស់មិនហើយ ។ ទ្រាំមិនបាននាងក៏ស្ទុះដើរចេញវិញកាត់ភ្លៀងទៅតាមរកនាយ
នៅឯចំការទោះបីជាសុខាស្រែកយាត់នាងយ៉ាងណាក៏មិនស្តាប់ឡើយ ។ នាងដើរ កូកហៅសុជាតិពាសពេញចំការចេក ចំការថ្នាំជក់
ដើររហូតដល់មាត់ត្រពាំងព្រលិត ក្បែរវាលស្រែ :

- បងជាតិ!... បងជាតិ!

ប៉ុន្តែភ្លៀងធំណាស់ ។ នាងមិនបានឮសំលេងឆ្លើយតបវិញទេ ។ រឹតណែកគ្រាប់ ភ្លៀងដែលធ្លាក់ចុះមកនោះទៀតសោតក៏ត្រជាក់ក្រៃណា
ធ្វើអោយធិតាឃើងរងា ឡើងរណ្តចង្កា ។ ប៉ុន្តែសុខទុក្ខរបស់សុជាតិមានន័យធំធេងសំរាប់ឈ្នួកណាស់ ។ ក្តី បារម្ភរបស់នាងចំពោះសុជាតិ
បាននាំអោយរូបនាងក្លាយជាបាត់រងាអស់រលីង ។ នៅក្នុងចិត្ត ក្នុងអារម្មណ៍របស់នាងពេលនេះ គឺមានតែការបន់ស្រន់អោយសុជាតិ

សុខសប្បាយតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ លុះមាណវីដើរមកដល់ដើមស្វាយជាយដីចំការ ស្រាប់តែប្រទះឃើញសុជាតិដួលដេកក្នុងថ្នកឈាមតែម្នាក់ឯង ដោយត្រូវមែក ស្វាយបាក់សង្កត់លើ ។ នារីយើងឃើញហើយភិតភ័យឡើងស្វាយមាត់:

- បងជាតិ! បងដឹងខ្លួនទេ? បង...

រំពេចនោះ ស្រាប់តែសុជាតិប្រែខ្លួននិយាយខ្យាវៗថា :

- ឈូក...ជួយបងផង...

មាណវីក៏ខំប្រវែប្រវាជួយអូសមែកស្វាយបង្ហើប អោយសុជាតិនឿលចេញ មកទើបស្ទុះត្រាហ៍សុជាតិចេញមកទាំងតតេះតតេះ :

- បងជាតិ! បងដើររួចទេហ៎?

សំណាងល្អណាស់ដែលសុជាតិដឹងស្មារតីមកវិញពេលឈូកទៅដល់ ។ នាយក៏ខំ

ប្រឹងត្រជុំដើមទប់ខ្លួននឹងឈូកដើរត្រលប់មកផ្ទះទាំងអាការៈយ៉ាប់យឺនក្រៃលែង ។ ទោះបីជាយ៉ាងណា ក៏មាណពហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ថា បាត់ឈឺចាប់អស់រលីង

កាលបើឃើញឈូកមានចិត្តព្រួយបារម្ភចំពោះសុខទុក្ខរបស់នាយជាទីបំផុត ។

នៅក្នុងផ្ទះ...

សុជាតិត្រូវមែកស្វាយវាត់ត្រូវស្បែកផ្កាស្នាខាងឆ្វេង ដាច់សាច់យ៉ាងជ្រៅ តែនាយមិនមានថ្ងៃមួយអ៊ីះ អោយអ្នកផ្ទះបារម្ភទេ ថែមទាំងឃាត់ឈូកមិនអោយ ចេញទៅតាមពេទ្យទាំងកណ្តាលភ្នំរាងផង ។ សុខានិងមីងសោមឃើញសុជាតិមាន របួសធ្ងន់ធ្ងរ ក៏មានការតក់ស្លុតក្នុងចិត្តពេកក្រៃ ។ ឈូកក៏យកទឹកក្តៅខ្ពស់ៗមក លាងសំអាតរបួសអោយសុជាតិដែលធ្លេចភ្នែកគេងសំបំបាត់ការឈឺចាប់ស្រាប់តែ សុជាតិលូកដៃស្រវាចាប់ដៃនាងជាប់ ទោះពេលនោះនាយនៅបិទភ្នែកនៅឡើយ ។ ឈូកក៏ទាញដៃចេញតែនាយក៏នៅមិនព្រមលែងសោះ ។ ឈូកនឹកខ្មាសយ៉ាងណា មិនដឹងក៏លូតបែរមើលទៅសុខា ឃើញនាងកំពុងយកខោអាវប្រលាក់របស់សុជាតិ ទៅគក់មិនបានចាប់ភ្លឹកនឹងកិរិយារបស់អ្នកទាំងពីរទេ ។ ចំណែកមីងសោមនៅក្បែរ នោះក៏ងងឹតភ្នែកមិនបានឃើញដែរ ។ ម៉្លោះហើយឈូកហាក់ធ្ងរទ្រូងបន្តិច រួចក៏ លូតទាញដៃចេញម្តងទៀត តែសុជាតិនៅតែកាន់ដៃនាងជាប់ដដែលមិនព្រមលែង សោះ ធ្វើអោយធិតារិតតែព្យាប័យក្នុងចិត្ត មិនដឹងថានាយកំពុងចង់ធ្វើអ្វី ។ បន្តិច មក នាយយើងក៏បើកភ្នែកព្រមៗ មើលមកនាងហើយព្យញ្ជឹម ។ ទោះបីពេលនោះ

ផ្ទៃមុខរបស់នាយបានបង្ហាញនូវការឈឺចាប់ខ្លះៗដោយសាររបួសធ្ងន់ធ្ងរក្តី ក៏កែវ ភ្នែកស្រទន់របស់មាណព

បានលូតខ្យិបបរិយាយនូវភាសាដូងចិត្តមួយឃ្លាដ៏មាន ន័យយ៉ាងធំធេងទៅកាន់មាណវីយើងថា :

- ក្នុងលោកនេះ... មានតែអូនទេ... ដែលជាកំពូលដួងចិត្តរបស់បង...!!

ឈូកប្រទះក្រសែភ្នែកនរៈកាលណា ក៏យល់អត្ថន័យភ្លាមដែរ ធ្វើឱ្យនាងមាន អារម្មណ៍ច្របូកច្របល់យ៉ាងណាមិនដឹង ហើយក៏ឈ្លាកងាកគេចមុខចេញដោយការ ខ្មាស់អៀន ស្រាប់តែ សុជាតិទាញដៃរបស់ឆវីសាជាថ្មី យកទៅដាក់លើដើមទ្រូង របស់នាយហើយធ្វើមុខញញឹមរួចក៏ធ្មេចសំងំគេងទៅវិញ ។ ឃើញដូច្នោះឈូកក៏ អង្គុយស្ងៀម ទុកបណ្តោយអោយសុជាតិកាន់ដៃនាងក្តាប់យ៉ាងណែន ។ ត្រានោះ មាណវីមានអារម្មណ៍ថាបេះដូងរបស់នាង ក៏បានទទួលនូវភាពកក់ក្តៅយ៉ាងចំលែក មួយ ដែលនាងមិនធ្លាប់បានទទួលអារម្មណ៍បែបនេះពីមុនមកម្តងណាឡើយ ។

យប់នោះ ឈូកមិនហ៊ានគេងទេ ស៊ូនៅអត់ងងុយអង្គុយងក់ផ្នក់ៗ កំដរ សុជាតិមួយយប់ទល់ភ្លឺ ត្បិតនាយយើងគ្រុនក្តៅជាខ្លាំង ដោយការបាត់បង់ឈាម ពីខ្លួនច្រើនពេក ។ នៅខាងក្រៅផ្ទះឯណោះ ភ្លៀងក៏នៅតែបង្ហូរខ្លោកខ្លាក់ឥត ស្រាកស្រាន្ត រកតែឈូករត់ទៅតាមពេទ្យអោយពិនិត្យសុជាតិក៏មិនបានឡើយ ។

ភ្លឺស្រាងៗ មាន់រងាវ សុជាតិក៏ភ្ញាក់ដឹងខ្លួនមកវិញ ឃើញឈូកអង្គុយដណ្តប់ ក្រមាធ្មេចគេងផ្នែកនឹងជញ្ជាំងក្បែរជើងមុខរបស់នាយ ។ មាណពលូចគយគន់ឆវី យ៉ាងភ្លន់ភ្លឹកហើយ គិតតែក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :
- ឈូក! អូសជាមនុស្សមានសន្តានចិត្តល្អណាស់! ប៉ុន្តែហេតុអ្វីទៅហ្ន៎ដែលអូសត្រូវ រសាត់អណ្តែតជីវិតមកយ៉ាងកំសត់បែបនេះ? តើអូសជាអ្នកណា? ឬអូសជាធិតា ដែលទេវតាលោកប្រទានអោយមកជួបគ្នាជាគូជីវិតរបស់បង?

រំពេចនោះ ឈូកក៏ភ្ញាក់ស្ទាត់ឡើង ឃើញសុជាតិក្រោកអង្គុយ ក៏សួរថា :

- បង! បានស្រួលគ្រាន់បើហើយមែនទេ?
- បាទ! មិនអីទេ! អរគុណឈូកណាស់ដែលទៅសង្គ្រោះបងមក កុំអីច្បាស់ជា ត្រូវនៅហាលភ្លៀងម៉ាយប់ហើយ!
- បងធ្លាប់ជួយជីវិតឈូកពីមុនមក រឿងអីដែលឈូកជួយបងវិញមិនបាននោះ?

សុជាតិឮហើយញញឹមព្រាយឡើង :

- បានន័យថា ឈូកក៏បារម្ភពីសុខទុក្ខរបស់បងដែរមែនទេហ្ន៎?

ឈូកមិនហ៊ានឆ្លើយវិញទេ ព្រោះហាក់ដូចជានឹកអៀនចំពោះក្រសែភ្នែកភ្លឺថ្លា ផ្នែកៗរបស់សុជាតិដែលកំពុងសំលឹងមក ។ នាងក៏សួរបន្តបន្តបន្តទៅវិញថា :

- ជិតភ្លឺហើយ បងពិសាបបរទេ? ឈូកនឹងទៅដណ្តាំយកមកជូន!

សុជាតិឯកក្បាលហើយញញឹមដាក់នាង :

- បាទ! អោយតែជាស្នាដៃឈូក បងពុំទាំងអស់ ។

ដោយនឹកខ្មាសចំពោះក្រសែភ្នែកសុជាតិ ដែលសំលឹងនាងពេក ឈូកក៏ក្រោក គេចទៅផ្ទះបាយបង្កាត់ភ្លើងបាត់ទៅ ទុកអោយសុជាតិលូចមើលពិក្រាយ ញញឹម ទាំងដួងចិត្តរំភើបតែម្នាក់ឯង...

ព្រឹកឡើង ភ្លៀងរាំង ថ្ងៃរះពេញពន្លឺ....

ឈូកដើរតាមសុខាទៅក្រោយផ្ទះកាត់ចំការចេក រហូតដល់មាត់ត្រពាំងមួយ ជិតវាលស្រែដែលមានសន្ទូងខ្សែស្រងាត់ ។ ធិតាឃើញត្រពាំងមានទឹកថ្លាខ្យង ហើយមានផ្កាឈូក ព្រលិត ផ្កាត្រកូនរីករហង់ គួរអោយចាប់ចិត្តចេតនាភ្នែកលែង ។ ភ្លៀងធំកាលពីយប់មិញ បានធ្វើអោយដំណាំស្រូវស្រែ ធម្មជាតិទាំងឡាយ ក្លាយជា ស្រស់បំព្រងតែម្តង ។ រំពេចនោះ នាងបាន ឮនាងតូចសុខាស្រែកប្រៀងឡើងយ៉ាង គ្រលួច :

ផ្កាដុះវាលស្រែ

- ១. ផ្កាត្រកូនស្វាយចាយពេញស្រែ ប្រណាំងហូរហែនឹងផ្កាស្លោ ផ្កាក្រជីបស្រស់ក្រហមផូរ រីកតាមដងអូរស្រស់ប្រណិត ។
- ២. ផ្កាឈូករហង់រង្វង់រើត ផ្កាម្នាមខំរើតក្បែរព្រលិត ឃើញផ្ការីកស្រស់រំភើបចិត្ត នាសាផ្នែកផ្តិតពិដោរទេព ។
- ៣. ផ្កាស្រែផ្កាពណ៌នឹងវាលស្លៅ សន្ទូងស្រែស្រូវបណ្តោយទ្វីប

	យល់សោកណ៍ផ្តាច់អនិច្ចនៃប	ត្រកងផ្តាច់ក្របគន្ធាសាយ ។
៤.	រដូវវស្សាផ្តារឹកស្រស់	នាសាបបោសមិនជិនណាយ
	ផ្តាច់ក្រហមសល្បើងខ្សែវស្សាយ	ផ្តារឹកសប្បាយនឹងធម្មជាតិ ។

- ពិរោះមែនៗ ! សុខា! អូនច្រៀងពិរោះអស្ចារ្យតែម្តង ។

ឈ្នួកនិយាយផងទះដៃផង ។ សុខាពូជូនក៏មានអំនួតភ្លាម :

- បទនេះពិសេសណាស់បង ! មិនដែលមានចាក់តាមវិទ្យុទេ ព្រោះអីជាបទដែល

បងជាតិនិពន្ធអោយខ្ញុំច្រៀងលេងតែប៉ុណ្ណោះ ។

- អូហ្នាហ្នា បងជាតិចេះនិពន្ធបទចម្រៀងដៃហ្នា?

- មិនត្រឹមតែចេះតែង ប៉ុណ្ណោះទេ គឺថែមទាំងចេះច្រៀងពិរោះទៀតផង ទាស់តែ បងជាតិជាអ្នកស្រុកជនបទ

មិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកទីក្រុង ទើបបងជាតិ គ្មានឱកាសបញ្ចេញស្នាដៃរបស់គាត់នោះអី ។

អ្នកទាំងពីរនិយាយបណ្តើរបេះផ្តាច់ព្រលិតបណ្តើរ ។ មួយសន្ទុះមក សុខាក៏ដើរ លើភ្លឺស្រែហើយហាក់ប្រុងទៅក្នុងប្រឡាយតាមដងភ្លឺក្បែរនោះ :

- សុខា! អូនធ្វើអីហ្នឹង?

- បេះម្តងណាស់បង ! មើលនែក! ក្រអូបឈ្នួយ បើបេះយកទៅស្នូមព្រលិតពិតជា

ឆ្ងាញ់លេខមួយហើយ ។

ទាំងពីរនាក់បេះផ្តាច់ព្រលិតផង បាចទឹកប្រលែងគ្នាផងយ៉ាងសប្បាយ ។ មួយ សន្ទុះក្រោយមក

គេក៏ត្រលប់មកផ្ទះវិញស្រាប់តែឃើញសុជាតិអង្គុយវេញព្រាល ។ សុខានឹកឆ្ងល់ក៏សួរឡើង :

- បងជាតិ ធ្វើអីហ្នឹង?

- បងគិតថាក្រុងអង្រែកូនដាំមួយណាអូន!(សុជាតិឆ្លើយ)

- ស្លាប់ហើយ! ផ្ទះយើងអត់មានកូនដាំផង បងក្រុងធ្វើអី?

សុជាតិពូជូន ក៏ឆ្លើយបន្តបរិញ :

- សុខា! អូនប្រញាប់ទៅដាំបាយទៅ! បងឃ្នានហើយណា!

សុជាតិនិយាយផង លូចដៀងភ្នែកសំលឹងទៅឈ្នួកផង ។ ឈ្នួកក៏សំលឹងមក

នាយវិញ ដោយក្រសែភ្នែកភ្ញាក់ផ្អើល ហើយនឹកក្នុងចិត្តថា :

- ហេតុអ្វីក៏បងសុជាតិដឹងថាខ្ញុំកំពុងមានគភ៌ ? ឬក៏គ្រូពេទ្យនិយាយប្រាប់គាត់?

ពេលឈ្នួកកំពុងឈ្លាក់គិតស្តងស្តារតិ ស្រាប់តែសុជាតិដើរមកជិតហើយ ពោលទៅកាន់នាងដោយវាចាយ៉ាងស្រទន់ថា :

- ឈ្នួកឈប់ប្រយ័ត្នអ្វីតទៅទៀតទៅណា! ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ បងសន្យាថានឹង រក្សាអូនឱ្យមានសេចក្តីសុខក្នុងជីវិតជានិច្ច!

ឈ្នួកងើបមុខសំលឹងសុជាតិដោយដួងចិត្តរំភើបយ៉ាងខ្លាំង :

- ឈ្នួក... ពិតជាមិនដឹងបានអ្វីមកតបស្នងទឹកចិត្តដ៏ល្អរបស់បងវិញទេ...

សុជាតិយកដៃទប់មាត់នាងមិនអោយស្តីដូច្នោះ ហើយក៏ពោលបន្តបថា :

- ថ្ងៃនេះមានសម្បត្តិប្លែកអោយបងញ៉ាំទេហ្នា? បងចង់ភ្នក្សស្នាដៃរបស់ឈ្នួកណា!

- ចាំស្ងៀម ចាំខ្ញុំទៅដណ្តាំជូនបងឥឡូវនេះ ។

ថាហើយនាងក៏រត់ចូលចង្រ្កានបានភ្លាម ទុកអោយសុជាតិមើលតាមពីក្រោយ

ទាំងទឹកមុខព្រួយផង សប្បាយផង ច្របូកច្របល់គ្នា ។ រំពេចនោះមីងសោមហៅ សុជាតិអោយទៅជិតគាត់ ហើយក៏ឈ្លាក់ខ្យិបសូរនាយថា :

- អាងអើយ! នាងឈ្លាក់វាមានផ្ទៃពោះ មែនទេហ្នឹង?

- បាទ!... ហើយម៉ែចក៏ម៉ែជ្រាប... ?

- គឺម៉ែធ្លាប់ពោះដែរនោះអី ។ អើនែហ្នឹង! ជាតិកូន! ឯងឆ្លើយប្រាប់ម៉ែអោយត្រង់ មកមើល ថាតើនាងឈ្លាក់ជាប្រពន្ធឯងពិតមែនឬក៏មិនមែន... ?

- បាទម៉ែ...! គឺថា... គឺ...

សុជាតិឆ្លើយតតាក់តតុបត្តិតមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយយ៉ាងណាឱ្យសម ។ ភ្លាម នោះ មីងសោមពោលបន្តថា :

- កូនអើយ! គ្នាជាស្រី មានតែការខូចខាតប៉ុណ្ណោះណាកូន មើលចុះ! គ្នាមានពោះ មានពុងផង... ឯងជួយមើលៗផងទៅណាកូន! អាណិតគ្នា!!

សុជាតិឈ្លាក់មុខព្រោះមិនដឹងថាត្រូវជំរាបម្តាយយ៉ាងម៉េចអោយគាត់ជឿ ។ នាយក៏ពោលទៅកាន់ម្តាយវិញថា :

- កូនម៉ែជាមនុស្សល្អដូចដែលម៉ែធ្លាប់ប្រដៅ បើម៉ែយល់ថាផ្លូវជីវិតណាមួយប្រពៃ សំរាប់កូន កូននឹងគោរពតាមការណែនាំរបស់ម៉ែជានិច្ច ។

នាយក៏ក្រាបសំពះម្តាយហើយក៏អង្គុយស្ងៀមស្ងាត់ទៅវិញ ។ មីងសោមឃើញ កូននៅស្ងៀម ក៏មានប្រសាសន៍បន្ត :

- ឬកូនឯងនៅអាណោះអាស័យស្រីនីម បានជាឯងមិនហ៊ានសំរេចចិត្តទទួលយក ឈ្លាក់ជាប្រពន្ធពេញលក្ខណៈ? ទោះបីយ៉ាងណា កូនអើយ!

ជួញជិតប្រសើរជាង ជួញឆ្ងាយដែរ ។ មើលទៅ ទូកជីវិតរបស់និមកំពុងតែលាចាកកំពុងរបស់ឯងហើយ! ឯងកុំទៅគេងគិតស្រមៃយំពីគេទៀតអី ណាមួយគេជាកូនថៅកែម៉ែស៊ីស្រូវ មិនដឹង ថាតើខ្ញុំពុកម្តាយរបស់គេ នឹងព្រមទំលាក់ខ្លួន មកទទួលយកអ្នកក្រដូងឯងជាកូន ប្រសារដែរឬទេ? ជាពិសេស បើពេលនេះគេដឹងថា ឯងមានលាក់នារីម្នាក់នៅក្នុង ផ្ទះ ហើយកំពុងពង្រីកផងនោះ តើគេនឹងគិតយ៉ាងណាវិញទៅកូន?

សុជាតិមិននិយាយស្តីអ្វីទៀតទេ ព្រោះម្នាក់ៗសុទ្ធតែមានហេតុផលក្នុងជីវិត រៀងៗខ្លួន ។ ម្យ៉ាងទៀត នាយក៏មិនគិតស្តាយក្រោយដែរ ដែលបានជួយសង្គ្រោះ ឈ្លាក់អោយរួចជីវិតមកនេះ ត្បិតក្នុងក្រសែភ្នែករបស់នាយ ឈ្លាក់ជានារីមួយរូប ដែលគួរអោយអាណិតអាសូរបំផុត ។ មីងសោមក៏ពោលបន្តទៅទៀតថា :

- មើលទៅនាងឈ្លាក់ក៏ជាស្រីដែលគ្មានពិសពុលអីដែរ ។ តាំងពីនាងមកជ្រកនៅ ក្នុងផ្ទះយើងមក

ម៉ែឃើញនាងខិតខំរបស់រួលតាមការរស់នៅរបស់យើងដោយ មិនអ្វីទាំងអីម៉ាត់សោះ ជាពិសេសឈ្លាក់វាស្ងួតបូកផង

ហើយក៏ស្រលាញ់គ្នាជា មួយសុខុមាលាស់ មើលចុះ! គេត្រូវគ្នាចាក់ទឹកមិនលេចទេ ។ ចំពោះម៉ែវិញ បើកូន ព្រមទទួលយកនាងជាប្រពន្ធពេញមុខ ម៉ែក៏មិនថាអីដែរណាកូន ។

សុជាតិរក្សាសំលឹងទៅឈ្លាក់ ដែលកំពុងលាងឆ្នាំងដណ្តាំស្ល ។ មែនហើយ!

ពិតមែនតែនាងធ្វើកិច្ចការអ្វីៗក្នុងផ្ទះរបស់នាយហាក់ដូចជាឆ្កងៗបន្តិច តែនាងក៏ នៅតែប្រឹងធ្វើ មិនដែលរអ៊ូ មិនដែលតូញ ឬបញ្ចេញអាកប្បកិរិយាណាដែលថា នាងមិនពេញចិត្តនោះទេ ឃើញតែធ្វើអោយតត្រក ខុសផងត្រូវផងតែអញ្ចឹងទៅ ។

ការពិតនាយក៏ល្ងមមន់ចិត្តប្រតិព័ទ្ធនៅលើឈ្លាក់តាំងពីថ្ងៃដំបូងដែលនាយបាន ប្រទាក់ខ្សែភ្នែកជាមួយនាងលើកទីមួយម៉្លោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត នៅគ្រាណាដែលនាយ បានឃើញមុខនាងម្តងៗ បេះដូងរបស់នាយរំភើបសប្បាយហើយញាប់ញ័រភ្នែក ខុសធម្មតា

ដូចពិពោលដែលនាយនៅជាមួយនិម ដែលនាយមានត្រឹមតែអារម្មណ៍ ជាមិត្តជិតស្និទ្ធប៉ុណ្ណោះ

មិនរំភើបញ្ចប់ញ័រដូចអារម្មណ៍ដែលនាយមានចំពោះមាណវី ចំលែកមួយរូបនេះឡើយ ខុសតែម្យ៉ាងទេដែលនាយមិនច្បាស់លាស់ក្នុងចិត្ត នោះគឺ សុជាតិមិនដែលបានដឹងពីប្រវត្តិរបស់នាងអ្វីសោះ ថាតើនាងជាអ្នកណា?

ថ្ងៃខែចេះតែកន្លងទៅ...

ឈួកបានសុំសុជាតិចិញ្ចឹមមានចិញ្ចឹមជ្រូកគ្រាន់ជាជំនួយថវិកាបន្ថែម ដោយ ហេតុថាមីងសោមមានចំការចេកស្រាប់ គ្រាន់តែចំណាយប្រាក់ទិញកន្ទក់ប៉ុណ្ណោះ ។ រាល់ថ្ងៃ ឈួកនិងសុខាជួយគ្នាហាន់ដើមចេកបុកលាយកន្ទក់អោយបាយជ្រូក ហើយ ទទាក់ស្រូវទុកអោយមានរាល់ថ្ងៃ ។ ជីវភាពអ្នកផ្ទះរបស់សុជាតិក៏ផ្លាស់ប្តូរវិវត្តន៍ បន្តិចដែរ ដោយគេម្នាក់ៗខំប្រឹងធ្វើការរកស៊ីឥតទំនេរ ។ យូរៗម្តង ឈួកតែងបេះ ផ្លែឈើពីចំការយកទៅលក់គ្រាន់នឹងបានកំរៃជួយទប់សោហ៊ុយក្នុងផ្ទះខ្លះ ណាខ្លាច

ចិត្តម្ចាស់ផ្ទះដែលគេមានសន្តានចិត្តមកលើនាងយ៉ាងល្អប្រពៃ ណាចង់សន្សំដើម្បី ពេលសំរាលកូនខាងមុខនេះផង ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏ឈួកមានអារម្មណ៍

ថាពេលនេះជីវិតរបស់នាងមានសេចក្តីសុខណាស់ ទោះបីជានឿយលំបាកបន្តិចក្តី ។

នៅរាត្រីមួយ....

ម្នាក់ៗចូលនិទ្ទាអស់ហើយ ប្លែកអីតែឈួកមួយដែលនៅរសាប់រសល់ចំលែក ខុសធម្មតា ។ នាងក៏ក្រោកលាត់មុងដើរចេញទៅក្រៅហើយដាក់ខ្លួនអង្គុយនៅមាត់ ជណ្តើរផ្ទះតែម្នាក់ឯង ។ ពូជ័អាកាសដ៏ខ្ពស់ល្វីងល្វើយ ព្រះចន្ទមួយចំណិតខំប្រឹងអើត បញ្ជាញរឿមកលើពេសុដា ហាក់ដូចជាប្រាថ្នាលូងលោមដូងចិត្តកង្វល់របស់ឈួកឱ្យ បានស្បើយរសាយទៅ ។ រំពេចនោះ នាងចាប់ភ្លឹកថាមានសិរិបដើរចូលមកជិត ។ ចិត្តនាងបែរក្រោយ ស្រាប់តែឃើញសុជាតិដើរមកដល់ហើយដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះ ក្បែរនាងថែមទាំងពោលថា :

- ឈួក! អូនមានកង្វល់អ្វីហ្ន៎ស? តើអូនអាចនិយាយប្រាប់បងបានទេហ៎?

ឈួកឈ្លោកមុខ មួយស្របក់ទើបឆ្លើយថា :

- គឺខ្ញុំខ្លាចរអារជីវិតទីក្រុងណាស់បង! ជីវិតច្របូកច្របល់នៅទីក្រុងបាននាំអោយ រូបខ្ញុំធ្លាក់រណ្តៅអប្បលក្ខណ៍... រហូតមកទល់ពេលនេះ ខ្ញុំនៅមិនទាន់សំរួល

ចិត្ត បាននៅឡើយទេ ។

- គិតទៅជីវិតនៅភ្នំពេញច្របូកច្របល់ពិតមែនហ្ន៎ស ឈួក?

ឈួកបើកភ្នែកមូលក្រលង់សំលឹងមុខសុជាតិ :

- ម្តេចក៏បងដឹងថាអូនជាអ្នកភ្នំពេញ? បងដឹងពីណាមក?

សុជាតិសើចញញឹមតបថា :

-គ្រាន់តែពូជ័ដីរបស់អូននិយាយ បងក៏ដឹងស្រេចទៅហើយ! អ្នកភ្នំពេញគេនិយាយ

កាច់តុងឡាយណាស់ មិនដូចអ្នកបាត់ដំបងដែលនិយាយតាមតួអក្សរខ្មែរត្រង់ៗនោះ ទេ ។

ជូនកាលអូនមាននិយាយលាយភាសាបរទេសដាក់បងទៀតផង ធ្វើអោយ បងរំលងអោយញ្ជុយ ត្បិតមិនដឹងថាមានន័យយ៉ាងម៉េចសោះ ។

ឈួកពូសុជាតិនិយាយកំប្លែងដូច្នោះ ក៏លាន់មាត់សើចតាមដែរ :

- ចេះតែថាហើយ... ខ្ញុំឯណាដែលនិយាយភាសាបរទេសដាក់បងនោះ?

- ម៉េចក៏ថាមិនដែល? ជួនកាលអូននិយាយដាក់សុខា រហូតដល់សុខាលូចមកសួរ អោយបងជួយបកប្រែអោយទៀតផង ។ ម្យ៉ាងទៀត បងក៏ធ្លាប់លូតលាស់អង្កេតមើល អូនបង្រៀនសុខា ឃើញអូនមានកិរិយានិងការចេះដឹងខ្ពងខ្ពស់ណាស់ ។

- ព្រះអើយ! បងធ្លាប់ធ្វើអ្នកស៊ើបអង្កេតតាំងពីអង្កាល់ហ្នឹង? (ធិតាសួរលេងបន្ទប់)

- តាំងពីឃើញមុខអូនថ្ងៃដំបូងមកម៉្លេះ... មិនដឹងខ្លួនទេហ្នឹង?

ពូជូន្នោះ ឈ្នួកក៏ញញឹម ហើយសួរវិញថា :

- ហើយចុះបងវិញ រៀនដល់ណាដែរ?

- ប្រលងឱ្យមួយធ្លាក់ ក៏ឈប់រៀនទៅ ។ កាលណោះបងស្នាក់នៅវត្តហើយទៅរៀន នៅសាលា មិនបាននៅមើលក្រុមគ្រួសារអោយជិតដល់ទេ ។ ក្រោយពីឪពុកបង អនិច្ចកម្មទៅ បងក៏សំរេចចិត្តវិលមកភូមិវិញ ត្បិតគ្មានអ្នកណានៅមើលថែរក្សាម៉ែ និងសុខា ។

- គ្រួសារបងពិតជាគួរអោយអាណិតណាស់!

- តែពេលនេះ គ្រួសាររបស់យើងឈប់ក្រទៀតហើយណា!

- ម៉េចអញ្ចឹង?

- ព្រោះបន្តិចទៀត អូនឈ្នួកឡើងបុណ្យជាថៅកែជ្រូកថៅកែមាត់ នៅមុំភូមិត្រាង អូរតាតិ អូរតាកែ ស្រែបារាំង ព្រៃទទឹង សោមនស្ស វត្តឯកភ្នំ នរណាមិនស្គាល់ ថៅកែសុជាតិ អូហ្នឹងច្រលំមាត់! មិនមែនទេ!

សុំនិយាយម្តងទៀតថា នរណាមួយមិន

ស្គាល់អ្វីឈ្នួកថៅកែជ្រូក...? អូយ! ឈ្មោះជួនគ្នាពិរោះណាស់...

សុជាតិសើចខឹកខលលេងជាមួយឈ្នួក ។ ធិតាឮហើយចង់សើចផង ខ្លាញ់ផង ដែលសុជាតិនិយាយចំអន់កំប្លែងដាក់នាង ក៏លូតលាស់កំភួនដៃសុជាតិ:

- តែផ្តាស...! យ៉ាប់មែន បងជាតិនេះ!

- មិនយ៉ាប់ទេ! បងនិយាយតាមការពិតតើហ្នឹង ។

- អញ្ចឹង ឈ្នួកសាចុទទូលយកទៅចុះណា!

ទោះជាយ៉ាងណា ឈ្នួកក៏ទប់សំណើចមិនបានដែរ ។ នាងក៏សើចតាមសុជាតិ ព្រមគ្នាឡើងដែរ ធ្វើអោយនាងរសាយអស់នូវទុក្ខអំពល់ក្នុងចិត្តទាំងអំបាលម៉ាន ។

អ្នកទាំងពីរនៅអង្គុយសាសងគ្នាសើចរអឹក ក្រោមផ្ទៃមេឃដ៏រមនានៃរដូវវស្សា

មើលទៅហាក់បីដូចជាបក្សីបក្សាយមួយគូដែលកំពុងទទួលនូវសុភមង្គលមួយ យ៉ាង សែនសុខក្សេមក្សាន្ត ។ មួយស្របក់ក្រោយមក សុជាតិក៏មានវាចាទៅកាន់មាណវី យើងបន្តទៅទៀតថា :

- ឈ្នួក! បើបងសួរអូនរឿងមួយ អូនឆ្លើយប្រាប់បងទេហ្នឹង?

ឈ្នួកពូជូន្នោះ នាងហាក់ដូចជារន្ធត់ព្យាបាលយ៉ាងណាមិនដឹងទេ ។ នាងក៏នៅ ស្ងៀមត្បិតមិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយវិញយ៉ាងណា ក៏ស្និទ្ធជាមុខ ចាំស្តាប់ ។ សុជាតិក៏

សួរបន្ថែមថា :

- អូនបានមករស់នៅជាមួយបងនិងក្រុមគ្រួសារយូរខែយូរថ្ងៃហើយ តើអូនគិតថា អូនអាចទុកចិត្តបងខ្លះហើយឬទេ?

ឈ្នួកងើបមើលមុខសុជាតិសំដែងការជឿជាក់ :

- ម៉េចក៏បងសួរដូច្នោះ? បងនិងម៉ែជាមនុស្សដែលខ្ញុំទុកចិត្តបំផុតក្នុងជីវិត!
- បើដូច្នោះ... អូនអាចប្រាប់បងបានទេ ថាអូនមានក្រុមគ្រួសារនៅឯណាដែរ? តើ ហេតុដូចម្តេចបានជាអូនមិនដែលរំលឹកពិភពសោះអញ្ចឹង?
 ឈ្នួកដកដង្ហើមធំឃ្នូ ឈ្នួកមុខហើយតបវិញដោយវាចាខ្លីៗថា :
- អតីតកាលរបស់ឈ្នួកគួរអោយស្តាប់ខ្លឹមណាស់ ឈ្នួកមិនចង់រំលឹកវាទេ.. ការពិត បើសិនជាបងបានដឹងនូវរឿងពិត ប្រហែលបងប្រែជាស្តាប់អូនដែរក៏មិនដឹង...

សុជាតិពូនាងពោលដូច្នោះ ក៏លូកស្រវាំងចាប់ដៃឈ្នួកក្តាប់យ៉ាងណែន រួច សំរិះមុខនាង ដោយក្រសែភ្នែកភ្លឺថ្លាស្រទន់ ប្រកបដោយក្តីអាណិត :

- ខុសហើយអូន! មិនថាឈ្នួកមានអតីតកាលយ៉ាងណាទេ តែបច្ចុប្បន្ននេះអូនគឺជា នារីដ៏ល្អម្នាក់ក្នុងក្រសែភ្នែករបស់បង ហើយបងក៏អាចទទួលបាននូវអតីតកាល របស់អូនជានិច្ច មិនថាអាក្រក់ឬល្អទេ អោយតែអូននិយាយប្រាប់នូវការពិត ចំពោះ បងកុំលាក់លៀម....

- បងជាតិ... និយាយពិតមែនហ្ន៎ស? (ឈ្នួកសួរ)

សុជាតិឯកក្បាល :

- បាទ! ដោយមានព្រះពុទ្ធជាសាក្សីផង! តើអូនជឿចិត្តបងទេហ៎?
- ប៉ុន្តែ... រឿងរបស់អូនវែងឆ្ងាយ ហើយកំសត់អណោចអធម្មណាស់ ពេលនេះ ឈ្នួកកំពុងតែសប្បាយចិត្ត ចង់ស្តាប់បងច្រៀងជាជាង ។
- បើអញ្ចឹង បើបងច្រៀងអោយអូនស្តាប់ហើយ តើអូននិយាយរឿងអូនអោយ បងស្តាប់វិញទេ?
- ចាំស! អូនសន្យា... ថានឹងជំរាបការពិតទាំងឡាយដែលទាក់ទងនឹងរូបឈ្នួកជូន បង អោយបានដឹងមុនគេបង្អស់....

សុជាតិពូនាងក៏ព្យញ្ជឹមយ៉ាងស្រស់បំព្រងឡើង រួចក៏ស្រវាំងឈ្នួកអោយផ្អែក កេសាកើយលើស្មារបស់ខ្លួន ទើបចាប់ខ្នុយមកផ្តុំនូវសូរសៀងយ៉ាងគ្រលួចគួរដឹង ចិត្តមួយ ក្រោមជំនោរវាតារសៀកៗគួរអោយភិសម័យក្រៃលែង ។ ពេលនេះ ឈ្នួកយើងមានអារម្មណ៍ថា ជីវិតរបស់នាងនាបច្ចុប្បន្ននេះមានន័យគួរអោយចង់ រស់នៅណាស់ ជាពិសេស កាលបើនាងបានរស់នៅក្បែររូបសម្បជុយរូបដែលយល់ចិត្ត នាង ស្គាល់ទុក្ខចុរ: ហើយតែងតែជួយរំលែកនូវវិបត្តិទាំងឡាយអោយនាងបានចូរ ស្រាលក្នុងចិត្តឡើងវិញរាល់ដងជានិច្ច ។

		រាត្រីស្នេហ៍	
ស.	រាត្រីនេះ	មេឃស្រឡះ	ចន្ទភ្លឺថ្លា
	សៀងវាតា	ថ្មមកាយា	សែនមនោរម្យ
	សួរចម្រើត	ហាក់សៀងទិព្វ	លោមអារម្មណ៍
	សែនរណ្ណ	អោយចិត្តម៉ុ	រំភើបក្រៃ ។
ប.	ឱ! មាសស្នេហ៍	អូនឃើញទេ	ផ្កាយភ្លឺផ្អែក
	រះពេញមេឃ	គួរអោយត្រេក	សប្បាយចៃ
	រឿងចន្ទ	មានឆណ្ណ	យ៉ាងប្រិមប្រិយ
	ហាក់ភក្ត្រស្រី	កល្យាណី	ស្នេហាបង ។
ស.	រាត្រីស្នេហ៍	ច្រៀងបំពេរ	តូទេហា
ប.	ក្នុងហត្ថា	ប្រុសរៀមវ៉ា	បិត្រកង

ប.ស. ស្នេហាមួយ លែងស្គាល់ព្រួយ ទុក្ខសៅហ្មង
 អូននិងបង ជាគូគ្រង លុះក្ស័យអើយ ។

ច្រើនខែកន្លងទៅ...

ផ្ទៃពោះរបស់ឈូកកាន់តែរីកចម្រើនជាលំដាប់ ។ រាល់ថ្ងៃ ម្នាក់ៗក្នុងគ្រួសារ សុជាតិតែងតែនាំគ្នាភ្ជាប់ថាជាកូនស្រី ឬជាកូនប្រុស ។ មកទល់ពេលអីលូវ ឈូក បានរស់នៅយ៉ាងមានសេចក្តីសុខបំផុត ក្នុងរង្វង់គ្រួសារសុជាតិដែលមានជីវភាព ធម្មតាៗ មិនសំបូរទេ តែក៏សុជាតិផ្គត់ផ្គង់មិនអោយខ្វះអ្វីដែរ ។ ចំណែកមីងសោម វិញក៏ទទួលអោយឈូកហៅគាត់ថាម៉ែៗពេញមាត់ដោយឥតមានស្តាប់ខ្លឹម ។

ថ្ងៃនេះ សុជាតិត្រលប់មកពីរត់ឡានឈ្នួល តាំងពីថ្ងៃត្រង់ ត្បិតនឹកថាចង់នាំ ឈូកទៅពេទ្យពិនិត្យផ្ទៃពោះ ព្រោះជិតដល់ថ្ងៃសំរាលហើយ ។ លុះនាយឆាក់កង់ ត្រលប់ពីអូរតាតិមកដល់ផ្ទះវិញ ក៏ប្រទះឃើញ ឈូកកំពុងបង្រៀនអក្សរដល់សុខា ក៏ទុចងក់ នឹកដូរចិត្តចង់នៅអង្គុយមើលអ្នកគ្រូស្រស់ក្មេងបង្រៀនបួនវិញ ។ តាមពិត រៀនរាល់ពេលដែលទំនេរ ឈូកតែងនាំសុខាអោយរៀនអាន រៀនសរសេរ និងរៀន គិតលេខ ជាពិសេស គឺរៀនសរសេរចងក្រងនូវចំរៀងទាំងឡាយដែលនាងចេះ ប្រៀងទាំងអស់នោះទុកជាសំណេរ ទីមួយជាប្រយោជន៍នៃការហ្វឹកហ្វឺនអក្សរ សាស្ត្រផង ទីពីរសុខាអាចរក្សានូវទំនុកចំរៀងទាំងឡាយនោះជានិច្ចទៅផង ។ កាលបើឃើញបងប្រុសដឹកកង់មកដល់ ហើយយកទៅចតនៅក្រោមដើមអំពិលទឹក សុខាក៏ស្រែករាំឡើង :

- មើលនែកបងជាតិ! បងឈូកតែងចំរៀងអោយសុខាប្រៀងយ៉ាងពិរោះតែម្តង !

សុខាថាផង លើកយកសៀវភៅយកទៅបង្ហាញបងប្រុសរបស់ខ្លួនផង ។

- មើលឯណា? បងសុំមើលបន្តិច! (សុជាតិតបរិញ)

ឈូកនៅអង្គុយញញឹមស្ងៀមស្ងាត់មិនហ៊ានមាត់ទេ ព្រោះមិនដឹងថា សុជាតិ មានអារម្មណ៍យ៉ាងណាចំពោះចំរៀងមួយបទនោះ ។ សុជាតិចោលកន្ទុយភ្នែកទៅ មើលឈូក លូចញញឹមដាក់នាង ហើយក៏បែរមកទទួលយកសៀវភៅពីសុខាមក អាន :

ចំរៀងគ្រួសារយើង

១.	ចំរៀងយើងប្រៀងដោយដួងចិត្ត បន្តរស់រៀងប្រៀងរួមគ្នា	និមិត្តមង្គលក្នុងចិន្តា រៀងរាល់សន្តិយាសប្បាយក្រៃ ។
២.	មួយបទដំបូងប្រៀងជូនម៉ែ ប្រគំដោយសៀងកូនទាំងបី	គ្រួសារស្រុកស្រែសំក្រក្រី សូមជូនពរជ័យអ្នកមានគុណ ។
៣.	ចំរៀងទីពីរជូនទៅបង មួយបទជូនបងខំ រែកពុន	ដែលគ្រប់គ្រងបួនដោយចិត្តបុណ្យ គុណអ្នកសែនធួនវាស់មិនបាន ។
៤.	ចំរៀងយើងប្រៀងទាំងអស់គ្នា ចំរៀងមង្គលសុខក្សេមក្សាន្ត	រាល់ពេលសន្តិយាទាំងបួនប្រាណ លុះថ្ងៃអវសានគ្មានប្រឡើយ....

ភ្លាមនោះ សួរសៀងគ្រហឹមតិចៗរងៗ ចេញពីក្រអូបមាត់របស់សុជាតិ ។ សុខាឮហើយក៏បន្តឡើងយ៉ាងគ្រលួច ។ ឮចំរៀងនោះកាលណា មីងសោមក៏ដើរ ចេញមកអង្គុយស្តាប់នៅមាត់ជណ្តើរផ្ទះ ធ្វើទឹកមុខញញឹមរីករាយហាក់ពេញចិត្តនឹង បទចំរៀងនេះណាស់ ។

លុះឃើញអ្នកទាំងពីរច្រៀងព្រមគ្នាយ៉ាងសប្បាយ ឈ្នួកក៏ ទះដៃជាច្បាប់បន្តឡើងដែរ ធ្វើឱ្យច្រៀងមួយបទនោះក៏ក្លាយជាទឹកអម្រឹតផ្គិត នូវសេចក្តីសុខសុភមង្គលដ៏ត្រចះត្រចង់មួយ ដល់ក្រុមគ្រួសារសុជាតិយ៉ាងរមនា ។

កំពុងតែច្រៀងសប្បាយ ស្រាប់តែអ្នកទាំងបួនបានឮសូរសំលេងភ្លេងការលាន់

លឿយៗ ឆ្លងឆ្លើយមកពីទិសខាងកើត ។ មីងសោមក៏លាន់មាត់ឡើង :

- ថ្ងៃនេះ អ្នកណាគេរៀបការកូនចៅទៅហ្ន៎? សំលេងភ្លេងនេះ ហាក់ដូចជាព្រមកពី ម៉ុក្សវរវត្តត្រាងហើយ ។

គ្រាន់តែឮម្តាយវាថាដូច្នោះ សុជាតិក៏ធ្លាក់ទឹកមុខហើយស្រវាចាប់កងឡើងជិះ ចេញទៅបាត់ ។ ឈ្នួកនឹងសុខាមើលមុខគ្នាឡើងឡង់ ។

តើសុជាតិគេទៅណាហ្ន៎? មួយស្របក់មក សុជាតិក៏មកដល់ផ្ទះវិញទាំងទឹកមុខក្រៀមស្រពោន ។ នាយ មិននិយាយស្តីអ្វីទេ

គ្រាន់តែបោះកង់ចោលហើយ ក៏ដើរចូលទៅចំការចេកខាង ក្រោយផ្ទះទៀតទៅ ។ ទាំងបីនាក់ហាក់យល់ពីហេតុការណ៍ ក៏នាំគ្នាអង្គុយស្ងាត់ មាត់ឈឹង ។ បន្តិចក្រោយមក ឈ្នួកក៏ងើបដើរទៅតាមលបមើល ឃើញសុជាតិនៅ

អង្គុយលើក្តារស្ពានសំយុងជើងក្នុងទឹកឯត្រពាំងព្រលិតតែម្នាក់ឯង សំដៃទឹកមុខ ស្រពាប់ស្រពោន ។

ឈ្នួកមិនហ៊ានទៅជិតទេព្រោះខ្លាចនាយត្រូវការនៅម្នាក់ឯង តែនាងក៏មិនហ៊ានដើរចោលមាណពដែរ ក៏សុខចិត្តនៅឈរស្ងៀម សំលឹងមើលនាយ ពីចំងាយ ។ មួយសន្ទុះក្រោយមកនាងក៏ដាច់ចិត្តដើរទៅជិតសុជាតិហើយស្រដីថា:

- បងជាតិ!... អោយឈ្នួកសុំនៅអង្គុយជាមួយបងផងបានទេហ្ន៎?

សុជាតិងាកមកឃើញមាណវិភ្លាម ក៏ប្តូរទឹកមុខ ហើយរំកិលងាកខ្លួនទុកកន្លែង

ឱ្យឈ្នួកអង្គុយក្បែរ ។ លុះដាក់ខ្លួនអង្គុយចុះក្បែរសុជាតិហើយ ឈ្នួកក៏សួរថា :

- ថ្ងៃនេះ ឆឹមគេរៀបការមែនទេហ្ន៎?

សុជាតិភ្ញាក់ក្រញាង :

- ម៉េចក៏អូនដឹង? មានគេប្រាប់អូនមែនទេហ្ន៎?

- អត់ទេ! តើទឹកមុខរបស់បងតើហ្ន៎ ដែលនិយាយប្រាប់...

សុជាតិឈ្នួកមុខវិញ ។ ឈ្នួកក៏ពោលបន្តថា :

- ឈ្នួកមិនដឹងថាត្រូវសូមទោសបងយ៉ាងណាទេ ដែលធ្វើអោយជីវិតស្នេហារបស់ បងផ្តាសំបូរ... ទៅជាបែបនេះ ....

សុជាតិឮដូច្នោះ ក៏ស្រវាដៃឈ្នួកទៅកាន់ ហើយឆ្លើយថា:

- នេះមិនមែនជាកំហុសអូនទេ ឈ្នួក! ការពិត បងគ្រាន់តែនឹកស្តាយដែលយើង ធ្លាប់ស្គាល់គ្នារាប់ឆ្នាំ

ស្រាប់តែបែកគ្នាទៅដោយមិនបានលាគ្នាអីមួយម៉ាត់!

ឮដូច្នោះ ឈ្នួកគិតតែក្នុងចិត្តម្នាក់ឯងថា :

- បងជាតិអើយ! ប្រហែលនឹមគេលាបងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់គេរួចទៅហើយទេ

ដឹង ទើបគេដាច់ចិត្តរៀបការចោលបងយ៉ាងនេះ?

ឈ្នួកនៅស្ងៀមមួយស្របក់ ក៏បន្តិវាចាតទៅទៀតថា :

- បងជាតិចាំបានទេហ្ន៎ នូវពាក្យមួយឃ្លាដែលបងតែងតែរំលឹកប្រាប់ឈ្នួក?

សុជាតិបែរមើលមកឈ្នួកវិញ ធ្វើទឹកមុខងឿងឆ្ងល់ ហាក់ដូចជាកំពុងរង់ចាំ

ស្តាប់ពាក្យនាងបរិយាយឱ្យនាយខ្លាំងណាស់ :

- តើបងបាននិយាយអ្វីប្រាប់ឈ្នួកខ្លះទៅ?

- គឺបងធ្លាប់ប្រាប់ឈ្នួកថា ទោះបីជាថ្ងៃនេះ ជីវិតរបស់យើងត្រូវជួបប្រទះនឹងព្យុះ

ភ្លៀងខ្លះៗក៏ដោយ តែក៏កុំឡើយបោះបង់ក្តីសង្ឃឹមរបស់យើងនោះចោលអោយ សោះ ព្រោះត្បិតនៅថ្ងៃស្អែក

ព្រះអាទិត្យកំពុងត្រៀមខ្លួនរង់ចាំរបំភ្លឺផ្លូវជីវិតដល់ យើងជានិច្ច ដើម្បីអោយយើងបានបន្តដំណើរតទៅមុខទៀត ទៅស្វែងរក

សុភមង្គលនិងជោគជ័យថ្មី សំរាប់ជីវិតថ្មីរបស់យើង....

ត្រាន់តែព្រួយប្រយោគនេះកាលណា ត្រាប់តែសុជាតិក៏ញញឹមព្រាយភ្លាម ឡើងតែម្តង ។

រីឯភាពស្មុគ្រស្មាញក្នុងចិត្តទាំងអំបាលមានកំរលាយបាត់អស់រលីង គ្មានសល់ ។ មាណពក៏វាចាតបទៅកាន់ឈ្នួកវិញថា :

- ឈ្នួក! អរគុណអូនណាស់ដែលមកជួយលើកទឹកចិត្តបងនៅពេលនេះ!

ថាហើយ សុជាតិលើកដៃអង្គុលកេសាររបស់ទិព្វាម្នីៗ ហាក់ដូចជាកំពុង

សំដែងនូវគំនូចប្រតិព័ទ្ធក្នុងដួងចិត្តរបស់នាយដ៏ធំធេងចំពោះមាណវិយើង ។ ពេល នេះ មាណពយើងហាក់ដូចជាក្លាយជាភ្នែកភ្លាំងភ្លើងអស់ហើយ

ក្រៅពីការរំភើបចិត្តយ៉ាង ប្រាលប្រៅដែលនាយមានឈ្នួកនៅក្បែរខ្លួន ចាំយកចិត្តយកធ្វើមនាយជានិច្ច មិនថា ជាពេលណា វេលាណាទេ ។

ក្រោមជំនោរត្រជាក់រំភើយៗនៃអាកាសស្រកស្រែ និងពន្លឺសុរិយានាពេលរសៀល សុជាតិនិងឈ្នួកអង្គុយញញឹមដាក់គ្នាទៅវិញទៅ មក

សំដែងនូវអារម្មណ៍សំអាតក្នុងបេះដូង តាមរយៈក្រសែភ្នែកដែលប្រកបទៅ ដោយទឹកដមយ៉ាងផ្អែមផ្អែមបំផុត ។ រីឯស្រមោលរបស់និមិញ

ក៏ចាប់ផ្តើម រលប់បាត់ពីដួងចិត្តរបស់សុជាតិបន្តិចម្តងៗទៅដែរ ។

ព្រលប់នៃថ្ងៃដែល....

ឈ្នួកអង្គុយរៀបស្លឹកថ្នាំហាន់តែម្នាក់ឯង ឯសុខាវិញកំពុងអានសៀវភៅធម៌

អោយមីងសោមស្តាប់ ។ សុជាតិក៏ចុះទៅពុះអុសបង្ហើយឯក្រោយផ្ទះ ។ ត្រាប់តែ

និមិច្ឆឹមមកដល់ក្នុងសំលៀកកូនក្រមុំមូលរោង ។ ត្រាន់តែក្រលេកឃើញសុជាតិ នៅក្រោយផ្ទះ និមិច្ឆឹមសំដៅទៅរកនាយភ្លាម :

- បងជាតិ!

សុជាតិហើបមុខឡើងឃើញនិមិច្ឆឹម ក៏សំដែងទឹកមុខភ្ញាក់ផ្អើលហាក់ដូចត្រូវ

ភ្លើងអគ្គិសនីឆក់ទាំងអស់ :

- និមិ! ហេតុអ្វីក៏អូនមកទីនេះ? ក្រែងថ្ងៃនេះ ជាថ្ងៃចូលរោងមង្គលការរបស់អូន

មែនទេហ៎?

- គឺ...និមិមកសូមពាក្យឆ្លើយយ៉ាងស្មោះពីបងត្រាចុងក្រោយ...

- ពុទ្ធា! ចំលើយអ្វីទៅនិមិ?

- គឺ... និមិចង់ដឹងថាតើបងគិតយ៉ាងណាដែរ ចំពោះនិមិនៅពេលនេះ?

និមិសំលឹងមុខសុជាតិដោយដួងចិត្តអាលោះអាល័យ ប៉ុន្តែសុជាតិបែរជាឈរ ទ្រឹង ធ្វើភ្នែកស្ទឹង ហើយគិតក្នុងចិត្តថា :

- និមិអើយ! តើឱ្យបងឆ្លើយយ៉ាងណាវិញ បើថ្ងៃនេះ មេធារបស់អូនកំពុងរង់ចាំរូប អូនអោយទៅក្រាបសំពះលើខ្នើយជ័យទៅហើយនោះ...?

កំពុងតែលង់ក្នុងក្តីគិត ត្រាប់តែសុខាប្រកូកហោពិលើផ្ទះមកថា :

- បងជាតិ! បងឈ្នួកឈឺពោះសំរាលកូនហើយ...ឆាប់មក! ល្បឿនឡើង...

ព្រះច្រោះ សុជាតិក៏ស្ទុះរីងទៅយ៉ាងរហ័សដោយមិនបានស្រដីលានិមិមួយម៉ាត់

សោះឡើយ ទុកឱ្យនឹមបែរមើលតាមនាយពីក្រោយ ទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោង ។

យប់នោះ គ្រប់ៗគ្នាក្នុងគ្រួសារមីងសោម មានសេចក្តីរីករាយណាស់ដែលគេ បានចូលរួមជាសាក្សីនៃកំណើតរបស់ទារិកាដ៏ស្រស់ស្អាតមួយ ជាពិសេសគឺឈូកតែ ម្តង ដែលត្រេកអររហូតស្រក់ទឹកភ្នែក ។ មីងសោមលូកដៃត្រកងបីចៅស្រីដោយ ក្តីអាណិតស្រឡាញ់ :

- មើល...! អោយយាយសុំបីចៅបន្តិចមក...

សុខាអង្គុយក្បែរនោះ យកដៃស្លាបទារក :

- នាងតូចស្រស់ស្អាត គួរអោយស្រឡាញ់ណាស់ម៉ែ !

សុជាតិសំលឹងមុខឈូក ហើយសំលឹងមុខទារិកាដោយចិត្តញាប់ញ័រ ។ មីង

សោមមិនពូក្រសនិយាយស្តី ក៏ហៅនាយអោយមកជិតគាត់ :

- ជាតិ! ទៅណាហើយកូន... ឆាប់មកបីនាងតូចបន្តិចមើល! មក! កូនដំបូងយ៉ាង

នេះ យើងត្រូវតែត្រកងបីជូនពររូបគេ នោះទារកតូចនឹងនាំមកនូវលាភដ៏ល្អបំផុត ដល់ជីវិតរបស់យើងណា !

- បាទម៉ែ!

សុជាតិក៏រកិលខ្លួនទៅជិតម្តាយ ហើយទទួលនាងតូចយកមកបីអោបផ្តាប់នឹង ទ្រូងរបស់នាយដោយអារម្មណ៍ភ័យអរយ៉ាងណាមិនដឹង ។

លុះសុជាតិសំលឹងនាង តូចដែលសំរាំងនៅក្នុងរង្វង់ដៃរបស់នាយស្ងៀមឈឹង ទំនងហាក់ដូចជានាងបានទទួល

ការកក់ក្តៅពីដើមទ្រូងមាណពយើងយ៉ាងក្សេមក្សាន្ត សុជាតិមានអារម្មណ៍ថាខ្លួន មិនអាចប្រកែកបានទេ ថាមិនទទួលនាងតូចជាកូនរបស់នាយ ។

រំពេចនោះ មីងសោមសួរសុជាតិថា:

- អីនែ អាហ៎ ! ឯងមានរកនឹកដាក់ឈ្មោះអោយកូនហើយឬនៅ?

- បាទ! គឺ... ខ្ញុំគិតថា គួរតែឈ្មោះអ្នកដាក់អោយនាងទើបសមជាង....

- ចុះឯងជាឪពុកដែរ មេចក៏មិនគិតរើសយកឈ្មោះមួយមកដាក់ផងហ្ន៎ស?

- ទុកអោយខ្ញុំជាអ្នកដាក់វិញក៏បានដែរ... (សុខាឆ្លើយកាត់) គួរដាក់ឈ្មោះថា

ព្រលិត អោយវាសមនឹងម៉ែឈ្មោះឈូក... (សុខាសើចខឹកៗ)

ទាំងអស់គ្នាក៏សើចគិលឡើង កាត់បរិយាកាសដ៏ស្ងៀមស្ងាត់ ។

- ខ្ញុំគិតថា សុំឈ្មោះចៅស្រីពីម៉ែវិញ តើម៉ែគិតយ៉ាងណាដែរ? (ឈូកស្រដីឡើង)

មីងសោមពូជូនក៏ញញឹមឡើង :

- អើ! ម៉ែដាក់អោយក៏បានដែរ... ឪពុកឈ្មោះសុជាតិ ម៉ែឈ្មោះឈូក.. អីយ៉ា! ដូច

ពិបាករកឈ្មោះអោយជូនណាស់... អូហ៎មែនហើយ... បើដាក់ថាឈ្មោះសុផា អោយវាជូនទាំងឈ្មោះសុខាដែរនោះ

តើកូនទាំងអស់គិតយ៉ាងណាដែរ?

- ពិរោះណាស់ម៉ែ (សុខាឆ្លើយមុនគេព្រមទាំងទះដៃផង)

ឈូកសំលឹងទៅសុជាតិ ទំនងដូចជាចង់ដឹងពីរបៀបរបបរបស់នាយ ។ សុជាតិ ឃើញដូច្នោះក៏ឆ្លើយឡើង :

- បាទ! ខ្ញុំយល់ស្របតាមម៉ែ! សុផា មានន័យថា ស្អាតបរិសុទ្ធ ដូចនេះ ពេលណា នាងធំពេញវ័យសុំឱ្យក្លាយជាក្មេងល្អប្រពៃ ។

គ្រាន់តែព្យាបាលរយរបស់សុជាតិធ្វើអោយ ឈូកនឹករំជួលចិត្តអាណិតខ្លួន ឥតឧបមា ។ មាណវីក៏លើកដៃសំពះមីងសោមនិងសុជាតិ :

- ឈូកអរគុណម៉ែនិងបងជាតិណាស់!! ជាតិនេះ ជីវិតរបស់ខ្ញុំនិងសុដា សូមធ្វើជា មួយម៉ែនិងបងជាតិហើយ ។

មីងសោមញ្ជូហើយក៏យកដៃវាវង្សែលក្បាលឈូក ដែលកំពុងគេងដណ្តប់ភួយ

ស្តីទឹកក្តៅ ហើយមានប្រសាសន៍ថា :

- កុំបារម្ភអីកូន! ម៉ែក៏មិនអោយកូនទៅណាមកណាដែរ ។ យើងនឹងរស់នៅជួបជុំ គ្នាដូច្នោះរហូតទៅ....

សុដាគិតបីនាងតូចសុដាទៅដាក់ប្របក្បែរនឹងខ្លួនរបស់ឈូក ហើយឈ្លោកមុខ បន្ទាបខ្លួនទៅជិតនាង រួចលូកដៃស្តាំទៅចាប់កាន់ដៃឈូកក្តាប់ដាច់យ៉ាងណែនព្រម ទាំងបន្តិវាចាយ៉ាងស្រទន់ទៅនាងថា :

- ឈូក! បងគិតថា បងចង់បោះជំហានបន្តទៅមុខទៀត ដើម្បីស្វែងរកពន្លឺព្រះ

អាទិត្យដែលបំរុងរះនៅពេលថ្ងៃស្អែកសំរាប់ប័ក្ខិជីវិតរបស់យើងទាំងពីរនាក់ តើ

ឈូកសុខចិត្តដើរទៅព្រមជាមួយគ្នានឹងបងដែរទេហ៎?

ឈូកភ្ញាក់ព្រើតចំពោះវាចារបស់សុដាគិតនៅពេលនេះ ។ ការពិត ពាក្យពេចន៍

ទាំងនេះមានន័យធំធេងជាអតិបរមាសំរាប់រូបនាងដែលជាមនុស្សគ្មានបង្គោលជីវិត អ្វីបន្តិចសោះ ។ គ្រានោះ

ឈូករំភើបក្នុងចិត្តរហូតរលីងរលោងទឹកភ្នែកសាជាថ្មី ។ ឆិតាក៏ស្រវាក់ក្តាប់ដៃរបស់សុដាតិរិញយ៉ាងណែន ហើយឆ្លើយទៅវិញទាំងដួងចិត្ត

រំភើបញ្ចាប់ញ័ររកពាក្យអ្វីមកផ្ទៀងមិនត្រូវ :

- ដោយក្តីករុណាពីបង ឈូកសន្យាថានឹងដើរតាមបងជានិច្ច រៀងរហូតទៅ !

អ្នកទាំងពីរកាន់ដៃសំលឹងមុខគ្នាដោយដួងចិត្តស្នេហាយ៉ាងធំធេងបំផុត ។

មែនហើយ! វត្តមានរបស់ទារិកាតូច បានធ្វើអោយសុដាតិរិតតែអណ្តើកឈូក

ថែមទៀតមួយជាពីរមិនដឹងថាមកពីហេតុអ្វីទេ ។ ពេលនេះ មាណពយើងមាន អារម្មណ៍ថា

បេះដូងរបស់នាយក្លាយជាទន់ជ្រាយបាក់រលោងអស់រលីងតែម្តង នឹង រកប្រកែកថាមិនទទួលយកនាងមកក្នុងជីវិតរបស់នាយមិនបានឡើយ ។

លុះឃើញ គេទាំងពីរសំដែងមនោសញ្ចេតនាដាក់គ្នាយ៉ាងផ្អែមល្ហែម មីងសោមក៏ហៅកូនស្រី :

- សុខាអើយ! យកអំបោះសប៊ីសរសៃមកអោយម៉ែបន្តិចម៉ៅហ៎!

- ចាំសម្តី!

សុខាក៏ស្ទុះងើបឡើង កាត់អំបោះសរសៃជូនម្តាយភ្លាម ។ មីងសោមក៏ ហៅសុដាគិតនិងឈូកអោយមកអង្គុយក្បែរគាត់

រួចក៏មានប្រសាសន៍ថា:

- ឈូកអើយ! ម៉ែក្រណាស់ គ្មានអ្វីចងដៃកូនទេ ក្រៅពីអំបោះសរសៃដែលម៉ែចងដៃកូន

នៅពេលនេះ ។ សូមអោយព្រះលោកតាមថែរក្សាកូន អោយសុខសប្បាយរហូត តទៅ ។ ចំណែកសុដាតិរិញ

ម៉ែក៏សូមអោយបងថែទាំឈូកនិងកូនឱ្យបានល្អផង ។ ទោះបីជីវិតយើងក្រក្រីអត្តខាតខ្លះមុខខ្លះក្រោយក៏ដោយ តែកុំអោយខ្លះទឹកចិត្តណា

កូនណា ។ ចូររក្សាសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគ្នាអោយបានខ្ជាប់ខ្ជួន នោះអ្នកទាំងពីរនឹង

អាចឆ្លងផុតឧបសគ្គអ្វីផងទាំងឡាយបានគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់ក្នុងជីវិត ។

មីងសោមក៏យកអំបោះទៅចងអោយឈូកនិងសុដាគិត ព្រមទាំងទារិកាតូចផង

ដែរ ។ ឈ្នួកនិងសុជាតិសំលឹងមុខគ្នាញឹមជាថ្មី ហើយក៏អោនវន្តាកិរិយាក្រាបសំពះ មិងសោមក្បាលដល់កន្ទួល ។ សុជាតិសំលឹងឈ្នួក
ដោយក្រសែភ្នែកយ៉ាងស្រទន់ ហាក់បីដូចជាកំពុងចង់ប្រាប់នាងថា នាយក៏កំពុងមានអារម្មណ៍រំភើបពេកក្រែកដែល
ក្លាយជាកូនកំលោះរបស់ឈ្នួកនៅថ្ងៃនេះ ។

ដើម្បីថ្ងៃស្អែក

១.	កាន់ដៃបងមកណាំត្រាណាត្រើយ ម្តាយយើងប្រស់ព្រំជ័យបវរ	ក្រាបក្បាលដល់ខ្លឹមទទួលពរ ដល់គូស្រករទាំងទ្វេហា ។
២.	កាន់ដៃបងជាប់កុំរបះ ទាំងគូស្វែងរកពន្លឺថ្នាំ	ថ្ងៃនេះយើងចេញចរយាត្រា មង្គលសុខាក្នុងជីវិត ។
៣.	យើងកាន់ដៃដើរទាំងអស់គ្នា ឆ្លងភពអន្តការយប់ងងឹត	ឆ្លងព្រះព្យោមាទុក្ខវិបតិ ទៅដែនប្រណិតមានរស្មី ។
៤.	យើងកាន់ដៃគ្នាតរៀងទៅ ទាំងគូក្បែរគ្នាស្វែងជោគជ័យ	ចាកសោកហួងសៅអស់ព្រួយភ័យ ដើម្បីស្អែកថ្មីស្រីមង្គល ។

00 00

00

វគ្គទី៧ កុកសប្រៃសណី

ក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ស្មារតីឡើងឃើញខ្លួននាងស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ងងឹតមួយ :

- តើខ្ញុំនៅកន្លែងណា?

នាងភិតភ័យណាស់ក៏ក្រោកឡើង គោះជញ្ជាំង :

- ជួយផង... ជួយខ្ញុំផង...

តែគ្មាននរណាឆ្លើយទេ ។ នាងរិះរិតតែភ័យតក់ស្លុតឡើង ញាប់ញ័រអស់ពេញ ទាំងខ្លួន...

តើហេតុអ្វីបានជានាងមកនៅកន្លែងចំលែកបែបនោះ ។ រំពេចនោះ នាងឮសូរស្រងូតស្រងូតពីរនាក់ជជែកគ្នានៅខាងក្រៅ ។ បុរសម្នាក់ពោលថា:

- មេមាន់មួយនេះផ្កាងណាស់ មើលទៅប្រហែលមិនទាន់ផ្សាំងទេ ។ សូមថ្លៃពីររយ ដុល្លារបានទេ ចៃ?

សំលេងស្រីម្នាក់ឆ្លើយឡើង :

- ម៉េចក៏ឯងដឹងកើតថាជាមេមាន់ផ្កាង មិនទាន់ផ្សាំង?

- ពុទ្ធរអើយ! ខ្ញុំរកស៊ីចាប់មាន់លក់ម៉ាអាយូសទៅហើយ ម៉េចក៏ថាមិនដឹង? មួយ ថ្ងៃនេះ មិនមែនមេមាន់សាំងទេណាចៃ

គឺមាន់ស្នាវហើយផ្កាងទៀត ។ ចែងមិន ដឹងទេហ្នឹង ថៅកែគេទិញកូនមាន់ផ្កាងមួយដល់ទៅម៉ាពាន់ឯណោះ ហើយបើចៃ អោយខ្ញុំតែមួយរយអញ្ចឹង ដូចជាមិនយុត្តិធម៌សោះ!

- អើ! បើថៅកែអោយអញដល់ម៉ាពាន់ពិតមែន ចាំអញអោយឯងចែមទៀត តែ

ពេលនេះ យកម៉ារយដុល្លារសិន ហើយឆាប់ថយទៅ ទុកអោយយើងចាត់ការ កុំមាត់ឡូឡាច្រើន! តិចពិបាកផ្អើលមេមាន់អញរត់បាត់វើយ!

ក្លាមនោះស្ទើរដឹងលាន់ពូខ្សោយទៅៗ ។ ក្លាមនោះស្រាប់តែមានស្រ្តីមាឌ ចាត់ចំបូយរូប បើកទ្វារចូលមកដល់

ដោយមានអង្ករក្បូរសមាឌដំបងមួយរូប

ឈរពីក្រោយគាត់ផង ។ ស្រ្តីនោះក៏ហុចទឹកក្រូចមួយកែវ អោយនាង :

- ហ៎កនេះផឹកទៅ នឹងអាសតសាច់រឿង!

ដោយសារក្រពុំចិត្តស្ថិតនៅបន្ទប់ងងឹតយូរហើយ កាលបើមានពន្លឺតាមទ្វារ ចូលមក

នាងក៏ស្រវាំងភ្នែកមើលមុខបុរសស្រ្តីពីរនាក់នោះមិនឃើញសោះ ។

- ខ្ញុំមិនស្រេកទេ (ក្រពុំចិត្តប្រកែក) ហើយតើឥឡូវនេះ ខ្ញុំនៅទីណាទៅម៉ឹង?

- សួរច្រើនម៉េចវី! ថាឱ្យផឹកទៅ ! យីស! តិចវីងាប់អាណូរ !

ដោយខ្លាចឈឺខ្លួន តរុណីក៏ស្រវាំងទទួលកែវទឹកក្រូចមកអកហើយហុចកែវទៅ វិញ ។ ស្រ្តីនោះមិននិយាយអ្វីជាមួយនាងទៀតដែរ ។

ក្រោយពីបានទទួលកែវវិញ ហើយគាត់ក៏ទាញទ្វារបិទចេញទៅបាត់ ។ ទីនោះគឺជាបន្ទប់ងងឹតមានតែពន្លឺចាំង

ក្រាលៗតាមរន្ធបង្កងដែលមានរនាំងខ្មៅបិទជិត មិនដឹងថាគន្លឹះភ្លើងនៅត្រង់ណា ទេ ។ ធិតាក៏យកដៃរាវៗស្រវាតាមជញ្ជាំងរកគន្លឹះភ្លើង ស្រាប់តែងងឹតមុខលើង ដួលប្រួស ទៅលើកំរាលឥដ្ឋបាត់ស្មារតីសាជាថ្មីម្តងទៀត ។

មិនដឹងជាអស់ប៉ុន្មានម៉ោងទេហើយដែលនាងរលត់ស្មារតីទៅ ។ លុះដល់ដឹងស្មារតី ខ្លះៗមកវិញ ឆរិយើងមានអារម្មណ៍ថានាងកំពុងត្រូវមនុស្សប្រុសធ្វើបាបផ្លូវភេទ ឈឺចាប់អស់ពេញប្រាណស្ទើរទ្រាំមិនបាន ។ តែជាតិថ្នាំនៅក្នុងទឹកក្រូចបានធ្វើអោយ នាងរសេះរសោះដៃជើងអស់លិង នឹងរើបំរះយ៉ាងណាក៏មិនរួចសោះឡើយ ។ ពេល នោះ ក្រពុំចិត្តមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចជាធ្លាក់នរកទាំងអស់អញ្ចឹង! ហេតុម្តេចទៅហ្ន៎ បានជាជីវិតនាងមានបាបកម្មដល់ម្តង? ទោះបីជាយល់ស្និទ្ធក៏នាងមិនដែលគិតស្មាន ដែរ ថារូបនាងបែរជាធ្លាក់ក្លាយជាចំណីបុរសយ៉ាងថោកទាបបំផុតដូច្នោះឡើយ ។ ធិតានឹកសោកសង្រេងអាណិតខ្លួនណាស់ ដែលនាងត្រូវគេចាប់ខ្លួននាងយកមកលក់ សំរាប់បំរើផ្លូវភេទ ។ ពេលនេះ តើមាននរណាខ្លះទៅដែលអាចជួយនាងបាន? តើមានតែខ្លួននាងជួយខ្លួនឯងតែប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែតើនាងត្រូវជួយខ្លួនឯងយ៉ាងណាទៅ? ហើយទីនេះជាកន្លែងណា? នៅឯណា?

មួយស្របក់ធំក្រោយមក បុរសនោះក៏ប្រាសខ្លួនប្រែទៅម្ខាងហើយដេកលក់ ស្រមុខលាន់ខ្លះៗ ប្រហែលជាស្រវឹងជោកដល់ស្ងួរហើយ ។ ធិតាយើងតាំងស្មារតី មកវិញ ហើយស្រវាវរកសំលៀកបំពាក់មកពាក់ ។ ស្រាប់តែក្រពុំចិត្តស្រវាបាន ខោរបស់បុរសនោះដោយចៃដន្យ ។ នាងនឹកភ្នកដល់កាបូបលុយក្នុងហោប៉ៅរបស់ បុរសនោះក៏រាវយកវាចេញមក រួចយកសៀតហោប៉ៅខោរបស់នាង ។ បន្ទាប់មក នាងក៏ដើររាវរកមាត់ទ្វារ តែជាប់គន្លឹះជាប់មូលបើកមិនរួចសោះ ។ នាងក៏ត្រលប់ ដើរសំដៅបង្អួចវិញម្តង! មែនហើយ ពេលនោះបង្អួចអត់មានដាក់គន្លឹះទេ ។ មាណវី ព្រេកអរណាស់ ក៏ស្ទុះបើកគន្លឹះបំណងលោតចេញទៅ ប៉ុន្តែ លុះនាងសំលឹងទៅក្រៅ បង្អួច ទើបដឹងថាពេលនេះជាពេលជិតភ្លឺហើយ ហើយបន្ទប់មួយនេះស្ថិតនៅនា ជាន់ទីពីរក្នុងសណ្ឋាគារមួយ មុំណាក៏មិនដឹង ត្បិតនាងរកចំណាំមិនមិនបាន ។ រំពេច នោះ បុរសតិរច្ឆានក៏ភ្ញាក់ស្មារតីឡើងឃើញឆរិយរតោងបង្អួច ក៏ឧទានឡើង :
- តែនាង! បំរុងចុះទៅណាហ្នឹង... នៅបំរើយើងសិន ! យើងចាយលុយទិញខ្លួននាង ដល់ទៅជាងម៉ាពាន់ដុល្លារ ត្រូវបំរើយើងឱ្យអស់ថ្ងៃសិនរឺយ កុំទាន់ទៅណា.....

បុរសនោះ មានសំដីហាក់ដូចជានៅស្រវឹងសើងម៉ាំម៉ើងនៅឡើយ ។ លុះឃើញ បុរសចិត្តខ្មៅស្រវាភ្រែកដើម្បីមកឃាត់រូបនាង ក្រពុំចិត្តនឹកភ័យណាស់ក៏លោត ហាក់ចេញតាមបង្អួចវិញ ធ្លាក់មកដីខ្ពោក ចំកែវមាត់ទ្វារចេញចូលរបស់សណ្ឋាគារ តែម្តង ។ ពេលនោះនាងមានអារម្មណ៍ថាឈឺចុកណែនអស់ពេញខ្លួនរកពាក្យថ្លែង ឱ្យសមស្តីមិនបានឡើយ តែក៏នៅមិនស្មើនឹងការឈឺចាប់ទាំងឡាយមួយយប់កន្លង មកនោះឡើយ ។ នៅក្នុងចិត្ត នាងប្រឹងស្រែកដង្ហោយហៅរកទេវតាអោយមក រំដោះយកវិញ្ញាណរបស់នាងចេញផុតពីរូបកាយនាគ្រានោះតែម្តងទៅ ដើម្បីកុំ អោយនាងមានការឈឺចាប់ទាំងផ្លូវចិត្តនិងផ្លូវកាយតទៅទៀត ។ មុននឹងបាត់ស្មារតី ទៅ មាណវីបានលេងរបស់បុរសស្ត្រីជាច្រើន ដែលនៅយាមទ្វារចេញចូលរបស់

សណ្ឋាគារកំពុងស្រែកអោឡាឡើងថា :

- មានមនុស្សស្រីលោតសំលាប់ខ្លួនពីជាន់ទីពីរមក ឆាប់ទៅមើលផងមើល តើជា នរណាទេ?

ឃ្លោកលិចអំបែងអណ្តែត

- ១. មេឃរាំងស្ងួតដី ត្រីភ័យមរណា ក្អែកឥតមេត្តា ចឹកជាចំណី
សត្វចាកសំបុកត្បិតខ្លាចត្រូវក្បួយ ដោយសារព្រានព្រៃយាយប្រហារ ។
- ២. ពពែស្លាប់ក្រោមចង្កូមខ្លាព្រៃ ចិត្តអន្យតិរយ័សាហាវបូស្សា

	កុកសប្រៃពណ៌ ត្បិតប្រាក់ដុល្លារ	សូម្បីទេវតា ក៏ឆ្កេចព្រះនេត្រ ។
បន្ត.	មេឃខៀវប្រែកល កង្វល់ព្យុះធំ ឃ្លោកលិចក្នុងទឹក អំបែងអណ្តែត	កូនជ្រូកស្រែកយំក្រោមជើងស្តេចប្រេត មេឃរាំងខុសហេតុប្រេតលុកលុយក្រុង ។
៣.	នរកលោកិយ ស្តីមិនបានសោះ មិនខុសកង្កែប យំព្យុះបឹង	ហារស្លាក់ដូចពស់ រស់ក៏លិចលង់ កំភ្លាញងាប់ឈឹង ព្រោះមាត់ជាងគេ ។
៤.	ឱ! ព្រះជាម្ចាស់ លោកគង់ទីណា សត្វតូចរងគ្រោះ ទុក្ខកើនទ្វេ	ឥន្ទ! ព្រហ្មទេវតា! លោកទតឃើញទេ សូមព្រះយាងបែរព្រលសត្វលោកផង!

ក្រពុំចិត្តបើកភ្នែកមកវិញ ឃើញខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យមួយ ។ គិលានុបដ្ឋាក មួយរូបបានចូលមកដល់ ៖

- អ្នកនាងដឹងខ្លួនវិញហើយ? ដឹងទេហ្នឹងអ្នកនាងមានសំណាងណាស់ដែលមិនមាន គ្រោះថ្នាក់បាក់ឆ្អឹងបាក់ឆ្អែងទេ គ្រាន់តែគ្រាំគ្រាប៉ុណ្ណោះ ។
- លោកគ្រូពេទ្យ... ហេតុអ្វីក៏ខ្ញុំមកដល់ទីនេះ? (ក្រពុំចិត្តសួរដោយសំលេងខ្សាវៗ)
- គឺមានគេឃើញអ្នកនាងលោតចេញពីបង្អួចជាន់ទីពីរនៃសណ្ឋាគារមួយ ធ្លាក់ដួល សន្លប់បាត់ស្មារតី ហើយក្រុមគម្រិតសន្តិសុខដែលនៅយាមម្តុំនោះក៏សង្រ្គោះនាង យកមកមន្ទីរពេទ្យតែម្តងទៅ ។

ធីតានិកអាមាសហើយឈឺចាប់ក្នុងចិត្តរកពាក្យនិយាយមិនបាន ។ របួសផ្លូវ កាយមិនបានរំខាននាងបន្តិចឡើយ តែរបួសផ្លូវចិត្តវិញគឺ គ្មានពាក្យណាបរិយាយ អោយសមស្តីនឹងការឈឺចាប់របស់នាងឡើយ ។ ទឹកភ្នែកនារីក៏ហូរធ្លាក់មកឯងៗ ។ បន្តិចមក លោកគ្រូពេទ្យក៏សួរថា ៖

- អ្នកនាងមានបងប្អូននៅឯណាទេ? មន្ទីរពេទ្យយើងអាចជួយនាំដំណឹងទៅអោយ បាន ។

មែនហើយ! តើបងប្អូនសាច់ឈាមរបស់នាងនៅឯណាខ្លះទៅ? តើនាងត្រូវ ប្រាប់គេដូចម្តេច? ប្រាប់ថានាងជាកូនអភិជនឈ្មោះសម្បត្តិ ត្រូវគេចាប់ខ្លួនលក់ អោយពួកឈ្មើងសង្គម ឬ ក៏ថានាងជាស្រីរយរាយរកស៊ីផ្លូវភេទ? ហើយបើឪពុក ម្តាយរបស់នាងដឹងរឿងដែលនាងត្រូវគេរំលោភលើព្រហ្មចារិយ ហើយលោត សំលាប់ខ្លួនពីសណ្ឋាគារចុះមក តើគាត់នឹងជឿពាក្យពិតរបស់នាងទេហ្នឹង កាលបើ ពីយប់មិញនាងបើកឡានចេញពីផ្ទះដោយខ្លួនឯង? ចំណែកលោកវិសាល តើលោក នឹងគិតយ៉ាងណាទៅដែលនាងបានក្លាយជានារីដែលប្រលាក់ប្រលូសទៅដោយក្តែល សង្គមអប្បបរមាក្តែលយ៉ាងនេះ? ចុះបងស្រីនាង? ហ៊ី!....

គិតទៅគិតមក នាងនៅតែស្តេចដដែលមិនដឹងថា នឹងត្រូវរកពាក្យអ្វីមក និយាយអោយសមហេតុផល អោយគេឯងជឿនាងបានទេ ។ ទីបំផុត នាងក៏សុខ ចិត្តបិទនេត្រាស់រក់ទឹកភ្នែកតែម្នាក់ឯង ហើយឆ្លើយទៅលោកគ្រូពេទ្យវិញថា ៖

- ខ្ញុំកំព្រាគ្មានសាច់ញាតិទេ...

លោកគ្រូពេទ្យសំលឹងមុខនាង ហើយត្រីវិក្យាល ៖

- គួរអាសូរនាងណាស់! ឈ្មើយចុះ! ដល់នាងមានអាការៈធ្ងន់ស្រាលបន្តិច នាង ចេញទៅផ្ទះវិញបានហើយ ហើយនេះ គឺកញ្ចប់ឥវ៉ាន់ផ្តាសំខ្លួនរបស់នាង ដែលមន្ទីរ ពេទ្យខ្ចប់ទុកអោយ ។ នាងយកវិញចុះណា!

លោកគ្រូពេទ្យលើកចង្អុលមួយដែលមានចងមាត់ ដាក់នៅលើតុមួយក្បែរគ្រែ អ្នកជំងឺ ។ លុះលោកដើរចេញទៅផុតទៅ ក្រពុំចិត្តក៏ស្ទុះផ្តាសំខោអាវ រួច ដើរលបៗមើលផ្លូវ ក្រែងមានដៃជើងពួកសណ្ឋាគារគេមកឆ្លក់យាមម៉ាស្នាក់យក នាងត្រលប់ទៅកន្លែងគេវិញ ។ លុះនាងបើកទ្វារឡើង ស្រាប់តែភ្នែកអើ នឹងបួស ចំណាស់ម្នាក់តែម្តង ។ ក្រពុំចិត្តឃើញហើយក៏លាន់មាត់ឡើង ៖

- លោកប៉ា?...

នោះគឺវត្តមានរបស់លោកសម្បត្តិទៅចំពោះមុខអ្វីតែម្តង ។ តែពេលនោះធិតា នឹកឆ្ងល់ណាស់ថាហេតុអ្វីលោកប៉ារបស់នាងដឹងកើត
ថានាងគេងនៅមន្ទីរពេទ្យ ។ លោកសម្បត្តិមិននិយាយស្តីអីជាមួយនាងឡើយ គ្រាន់តែជ្រួញចិញ្ចើម ធ្វើទឹកមុខ
ចំលែកហើយក៏អូសដៃកូនអោយទៅឡើងវេជ្ជបន្ទប់ ដែលនៅចតចាំនៅមុខមន្ទីរ ពេទ្យជាស្រេច ។

បន្ទាប់មកលោកក៏ពោលផ្តាំទៅសូប៊ូរឡានថា :

- ជួយរក្សាសុវត្ថិភាពរបស់នាងអោយដល់ផ្ទះផង ឮហើយនៅ...?
- បាទ!

សូប៊ូរឡានទទួលពាក្យហើយ ក៏នាំក្រពុំចិត្តចេញទៅ ។ លោកសម្បត្តិឈរ
មើលពីក្រោយ យកដៃឈ្និញ្ចាស់ហើយគ្រវីក្បាលព្រមទាំងដកដង្ហើមធំៗទៀតផង ។

លុះនារីយើងឈានដើរទៅដល់ក្នុងបរិវេណទីធ្លាមុខវិទ្យាល័យស្តុកស្តម្ភរបស់នាង
ក្រពុំចិត្តហាក់មានពិការភាពក្នុងចិត្តណាស់ ឥតតរុណិបានឃើញរថយន្តរបស់លោក វិសាល នៅចតចោលត្រង់កន្លែងដដែល តាំងពីម្សិលមកម៉្លេះ ។

មាណវីដើរចូលទៅក្នុងផ្ទះ តែមិនឃើញមាននរណាសោះ ក៏ដើរឡើងជណ្តើរ
បំរុងនឹងទៅរកបន្ទប់គេងផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាង ស្រាប់តែប្រទះស្បែកជើងបុរសមួយ ចំហៀងនៅកាំជណ្តើរ ហើយមួយចំហៀងទៀត
នៅចំពីមុខបន្ទប់របស់បងស្រីរបស់ នាងតែម្តង ។ ឃើញដូច្នោះធិតានឹងចិត្តណាស់ ! នាងមិនចង់គិតទេថា ឥឡូវនេះ
លោកវិសាលកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់គេងរបស់ដារីយ៉ា ។ ប៉ុន្តែអោយនាងទប់ចិត្ត ថាមិនសង្ស័យដូច្នោះមិនបានឡើយ ។

ក្រពុំចិត្តនៅឈប់ឈរទ្រឹងនៅពីមុខទ្វារ បន្ទប់របស់ដារីយ៉ា ហើយគិតនៅក្នុងចិត្តទាំងឈឺចាប់ថា :

- ហេតុអ្វី បងធ្វើយ៉ាងនេះ បងវិសាល? បងដឹងទេ ថាអ្នកកំពុងឈឺចិត្តយ៉ាងណា កាលបើដឹងថាបងកំពុងប្រែប្រួល? ប៉ុន្តែ... ក្រពុំចិត្តអើយ
នាងក៏បានក្លាយជាផ្កា បាក់ទងទៅហើយ តើនាងគួរសង្ឃឹម ថាលោកវិសាលអាចទទួលនូវជីវិតដ៏ប្រណាក់ ប្រលូសរបស់នាងនោះដែរឬទេ?

ក្រពុំឈរខ្ទប់មុខយំហើយយំទៀត... យំរហូតទឹកភ្នែករីងខះអស់លែងហូរ...

រំពេចនោះ ដារីយ៉ាក៏ដើរចេញពីបន្ទប់មក ក្នុងសំលៀកដំណេករាត្រី :

- នាងចិត្ត! ទើបមកពិណាហ្នឹង? ហេតុអ្វីក៏ស្រមេកស្រមកម៉្លេះ?

ធិតាយើងឈរទ្រឹងកាំង មិនដឹងជាត្រូវឆ្លើយយ៉ាងម៉េចទៀត កាលបើនៅពី ក្រោយខ្នងដារីយ៉ា
គឺជារូបលោកវិសាលដែលគេងដោះអារនៅខ្លួនទេ លង់លក់ ស្ងៀមឈឹងលើគ្រែបងស្រីរបស់ខ្លួន ។ ក្រពុំចិត្តនៅឆ្លឹងមួយស្របក់ ខាំមាត់ហើយ
ក៏ដើរចេញទៅ ដោយឥតមានស្តីរកបងស្រីមួយម៉ាត់ ឡើយ ។

ក្រពុំចិត្តរត់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់ យំមិនដឹងអស់ប៉ុន្មានម៉ោងទេ...

រសៀលបន្តិចទើបនាងសំរេចចិត្តងើបឡើង រៀបចំស្បែកពាក់ហើយក៏ចុះចេញ ពីបន្ទប់តម្រង់ទៅវេជ្ជបន្ទប់របស់នាង
ដែលចតនៅខាងក្រៅកាលពីយប់មិញ ។ ទោះ បីពេលនោះ នាងមានរបួសគ្រាំគ្រាពាសពេញរូបកាយដោយការរំលោភក្តី ដោយ
ការលោភចុះពីសណ្ឋាគារក្តី ក៏នាងមិនមានអារម្មណ៍ថា ឈឺចុកចាប់អ្វីបន្តិចណា សោះឡើយ ។ អ្វីដែលនាងឈឺទ្រាំមិនបាន
គឺការដាក់ទណ្ឌកម្មពីព្រហ្មលិខិតដែល ករិតជីវិតនាងអោយមកជួបតែកម្មអកុសលមិនអស់មិនហើយ ។ ក្រពុំចិត្តមិនមាន
កាន់អ្វីតាមទេក្រៅពីចង់ខ្មៅដែលមន្ទីរពេទ្យដោះឥវ៉ាន់ទុកអោយនាងនោះឡើយ ។ នាងកាន់ចង់ផងឈឺផង
សំដែងអាការៈហាក់ដូចជាចង់តែប្រចាក់ចង់ខ្មៅនោះ អោយស្លាប់តាមអារម្មណ៍របស់នាងអញ្ចឹង ។ លុះនាងដើរមកដល់វេជ្ជបន្ទប់របស់ នាង
ស្រាប់តែឆ្លីប្រទះលោកវិសាលឈររងចាំទីនោះស្រេច ។ គ្រាន់តែក្រលេក ឃើញនាងភ្លាម លោកវិសាលក៏ស្ទុះមករកនាង :

- ចិត្ត... ! អោយបងសូមនិយាយពន្យល់អូនអ្វីបន្តិចបានទេហ៎

តែក្រពុំចិត្តមិនមានចិត្តចង់ស្លាប់រឿងអ្នកណាតទៀតឡើយ ។ ពេលនេះ នាង កំពុងតែមានអារម្មណ៍ថា " ឆ្កែត... សែនឆ្កែតនឹងកម្ពុណាកិយ!!" ម៉្លោះហើយ ទោះបីជាលោកវិសាលទទួលបានពន្យល់ប្រាប់ពីហេតុការណ៍កាលពីយប់មិញ ក៏ឥត ប្រយោជន៍ដែរ ។ ក្រពុំចិត្តឆ្ងោកមុខសំលឹងទៅចិញ្ចៀនដែលលោកវិសាលបំពាក់ អោយនៅលើម្រាមដៃរបស់នាងកាលពីយប់មិញ ។ នាងនឹកស្តាយ... សែនស្តាយ... ស្តាយណាស់ តែនាងក៏មិនអាចបកក្រោយទៅកែកុនអ្វីបានទៀតដែរ មានតែការ បោះជំហានបន្តទៅមុខតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ ធីតាក៏លើកដៃឡើងដោះយកចិញ្ចៀនដ៏ ភ្លឺចិញ្ចាចនោះចេញមក ហើយហុចទៅអោយត្រូវកំណាត់ចិត្តវិញ :

- បងវិសាល! សូមបងទទួលយកចិញ្ចៀនរបស់បងវិញទៅ!

- អត់ទេ! ចិត្ត! យើងនិយាយគ្នាបន្តិចសិនបានទេ?

តែក្រពុំចិត្តលែងមានចិត្តចង់ស្លាប់អ្វីទៀតហើយ ។ នាងហុចចិញ្ចៀនអោយ លោកវិសាលវិញហើយក៏ឆ្ងោកមុខដើរចូលឡានយ៉ាងលឿន រួចបិទទ្វារចាក់គន្លឹះ មិនព្រមស្តីរកលោកវិសាលតទៅទៀតឡើយ ។ តើអោយនាងធ្វើម្តេចទៅ? អោយ នាងធ្វើបាបចិត្តបងស្រីដោយទទួលយកលោកវិសាលវិញ? ឬ អោយនាងធ្វើពិជា ស្រីបរិសុទ្ធម្នាក់ភូតកុហកលោកវិសាលដើម្បីរក្សាស្នេហារបស់នាងតទៅទៀត? ឬ ក៏និយាយជំរាបការពិតអំពីរឿងរបស់នាងប្រាប់គេដឹងទាំងអស់? ចុះបើនាងប្រាប់ គេរួចហើយ តើគេនៅស្រលាញ់នាងដដែលដូចមុនឬក៏ប្តូរចិត្តយ៉ាងណាវិញ? ទេ! នាងបានគិតជាក់ច្បាស់ហើយ... គឺនាងទៅដែលត្រូវលាចាកចេញពីជីវិតរបស់លោក វិសាលនិងបងស្រីរបស់នាង ត្បិតពេលនេះ រូបនាងគឺជាស្រីដែលប្រលាក់ប្រលូស ដោយភាពសៅហ្មងក្រៃលែង ។ លុះសំរេចចិត្តដូច្នោះហើយ ក្រពុំចិត្តក៏បរឡាន ចេញទៅយ៉ាងលឿន ទុកអោយលោកវិសាលស្រែកដង្ហោយ ហៅនាងពីក្រោយ យ៉ាងសោកសៅ...

ម្តេចគ្មានពាក្យថាណា?

- ១. យើងស្រលាញ់គ្នាឥតបីជិនណាយ គូគាប់ពីរកាយចងចិត្តមង្គល
លើកដៃសច្ចាស្នេហានិមល តែអកុសលផលបែរព្រាតវិញ ។
- ២. ម្សិលមិញស្រីសើចជាមួយនឹងរៀម ថ្ងៃនេះចុកឈាម ឱរាទោម្នេញ
អូនព្រាតពីបងទាំងក្តីស្រលាញ់ ព្រោះតែចុះចាញ់ទណ្ឌកម្មព្រហ្មព្រះ ។
- ៣. អូនអើយ!ស្តាប់ផង! បងសូមអង្វរ ឱ!កែវកេសរម្តេចប្រែនិរាស
បងស្រលាញ់អូនលុះថ្ងៃបងប្រាស លោកសន្តិវាសផុតកល្យាណី ។
- ៤. អូនឃ្លាតទៅហើយគ្មានឡើយពាក្យណា អោយបងគ្រាំគ្រាអស់អង្គអញ្ជូលី
បងកាត់បេះដូងធ្វើស្រស់ឆើ សូមតរុណិវិលវិញណាអូន ។

ក្រពុំចិត្តបានមកដល់មុខផ្ទះមិត្តរបស់ខ្លួននៅសង្កាត់បូស្សីកែវ ក៏ចុះចូលទៅសួរ រក តែសាច់ញាតិនៅទីនោះប្រាប់ថាមិត្តស្រីគេបានរៀបការទៅនៅខេត្តក្រៅបាត់ ទៅហើយ ។ ឮដូច្នោះ មាណវីយើងខកចិត្តណាស់ ។ នាងក៏ជំរាបលាចេញមកវិញ ។ ស្រាប់តែនាងនឹកភ្នែកទៅដល់ផ្ទះមិត្តរបស់នាងនៅអរិយក្សត្រ ក៏បររថយន្តសំដៅ ទៅកំពង់ចំលងភ្នាម ។ សួរសំនៀងកប៉ាល់រោទ៍ឡើង ជាសញ្ញាអោយអ្នកដំណើរបានដឹងថា កប៉ាល់ សាឡាងកំពុងចេញដំណើរពីផ្ទះដៅទៅត្រើយខាងកើត ដោយមានផ្ទុកថយន្ត ម៉ូតូ ទំនិញ និងមនុស្សម្នាជាច្រើនយ៉ាងខ្លាំងខ្លាប ។ នៅលើកប៉ាល់ ក្រោមជំនោរ ខ្យល់ផាត់នាដើមរដូវវស្សា ក្រពុំចិត្តចុះពីរថយន្ត ឈរសំលឹងមើលទៅត្រើយខាង

លិច ទំនងហាក់ដូចជាកំពុងតែធ្វើពាក្យបណ្តាំទៅក្រុងភ្នំពេញទាំងមូល ថា.....

" លាហើយភ្នំពេញអើយ! "

នាវាណាច្រាំង

- ១. នាវាណាច្រាំងថ្ងៃចាំងក្តៅហែង ចិត្តអើយចំបែង ទឹកភ្នែកប្រលែងរង្វង់ភក្តា
ក្រុងភ្នំពេញធ្លាប់ថ្ងៃមសុខា ឥឡូវក្លាយវាលមរណា កំណប់សាវតារឧក្រិដ្ឋ ។
- ២. នាវាណាទៅពោយទន្លេព្យ ឱវាទោម្តេព្យ គ្មានទេវិលវិញជួបស្នាមអតិត
លាស្នេហាដែលធ្លាប់នែបនិត្យ លាហើយលាភពឧក្រិដ្ឋ សំលាប់ដួងចិត្ត
ដែលស្មោះ ។
- បន្តរ. លា! លាហើយ! លាហើយ! លាហើយ! លាគ្មានថ្ងៃវិលវិញឡើយ
លាគ្មានសោកស្តាយស្រណោះ លាភពបូស្សាអសប្បុរស សូមនៅសុខចុះ
លាចិត្តទុរយសអច្រើយ ។
- ៣. នាវាណាចេញលែងអាស័យត្រើយ លាស្នេហ៍បងហើយ ជូតទឹកភ្នែកហើយ
ព្យញ្ជីមជាថ្មី សង្ឃឹមស្នែកនាំនូវរស្មី ស្នេហាស្មោះស្ម័គ្រមេត្រី ផុតកម្មអវិចី
រៀងអើយ....

កន្លះម៉ោងក្រោយមក ក្រពុំចិត្តបានមកដល់អរិយក្សត្រដោយសុវត្ថិភាព ។ នាងបានឡើងទៅរកផល្លីនមិត្តរបស់នាងឃើញ
ហើយក៏នៅស្នាក់លេងជាមួយក្រុម គ្រួសាររបស់គេដើម្បីលាងអារម្មណ៍ហ្វូហ្វូមួយកំលុងពេលសិន ត្បិតពេលនេះ នាង
កំពុងមានអារម្មណ៍វិលវល់ណាស់ គិតអ្វីមិនចេញទេ ។ មួយវិញទៀត នាងក៏នឹក ម្តាយ មិនដឹងថាអ្នកស្រីដានីសព្វថ្ងៃសុខទុក្ខយ៉ាងណា នៅឯណា
។ នាងមិនដែល បានឃើញមុខម្តាយនាងច្រើនខែហើយ ចំណែកឱពុករបស់នាងក៏ដូចគ្នាដែរ ។ ជួន កាល នាងអង្គុយសួរទៅមេឃ សួរទៅផ្កាយ
ថាហេតុអ្វីបានជាក្រុមគ្រួសាររបស់នាង មានលក្ខណៈមិនធម្មតាដូចក្រុមគ្រួសារដទៃសោះអញ្ចឹង? សូម្បីតែក្រុមគ្រួសារ របស់ផល្លីន
ក៏គេម្នាក់ៗមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះគ្នាជានិច្ចជាពិសេស ស្គាល់ទុក្ខ ធុរៈហើយស្និទ្ធស្នាលនឹងគ្នាណាស់ ។ ផល្លីនឃើញក្រពុំចិត្តកំពុងមានទុក្ខ
មិនហ៊ាន សាកសួរអីច្រើនទេ គ្រាន់តែនាំមាណវិបន្តបំបាត់អារម្មណ៍ធ្វើនេះធ្វើនោះមិនទំនេរ ដើម្បី កុំអោយនាងកើតទុក្ខព្រួយពេកប៉ុណ្ណោះ ។
សព្វថ្ងៃផល្លីនគេរៀនចប់ហើយ ហើយ បានធ្វើការនៅធនាគារមួយនៅឯភ្នំពេញ ។ មានកាលខ្លះផល្លីនក៏បបួលក្រពុំចិត្ត
អោយត្រលប់មកលេងភ្នំពេញវិញដែរ តែ មាណវិប្រកែកមិនព្រមមកឡើយ ។

ពីរអាទិត្យក្រោយមក...

ផល្លីនឆ្លងសាឡាងត្រលប់មកផ្ទះវិញពីថ្ងៃខុសប្លែកធម្មតា ហើយមានកិរិយា ដូចជាត្រហេបត្រហេបណាស់ :

- ចិត្តអើយ ! វិវរហើយ! បងស្រីដារិយារបស់ឯងបានទូរស័ព្ទមកខ្ញុំដើម្បីរកឯង អោយទៅមើលម៉ាក់ឯងឥឡូវនេះភ្លាម..
- ទៅមើលម៉ាក់? ម៉ាក់ខ្ញុំមានគ្រោះថ្នាក់អីហ្ន៎ស?

ទ្រាំមិនបាន ក្រពុំចិត្តក៏ស្ទុះឡើងកប៉ាល់ត្រលប់ចេញមកភ្នំពេញវិញ ទាំងចិត្ត កន្លះរា ។ តាមផ្លូវ នាងបែបបន់ព្រះជាប់ជានិច្ច
សុំអោយម្តាយនាងសុខសប្បាយ ។ ជាងកន្លះម៉ោងក្រោយមក ឆវីក៏បានមកដល់លំនៅរបស់នាងវិញ ។ នាងច្រើនក៏ស្ទុះ ចេញមកទទួល ។
ក្រពុំចិត្តក្រលេកឃើញច្រើនហើយ ក៏សួរភ្លាមថា :

- ច្រើន! ម៉ាក់នៅឯណា?
- ចាំស! នៅសំរាងក្នុងបន្ទប់របស់គាត់ អ្នកនាងចិត្ត !

ធិតាស្កុះរត់ឡើងជណ្តើរវិញយ៉ាងរហ័ស ។ នៅលើគ្រែប្រណិតមួយ អ្នកស្រី ដានីកំពុងសំរានយ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ។ ក្រពុំចិត្តចូលទៅដល់ ឃើញម្តាយមានរបួសជាំ អស់ពោសពេញខ្លួន ។ ធិតាស្កុះក៏ទឹកភ្នែកច្រោក រត់ទៅអោបម្តាយយំទ្រហោរ ដោយក្តីរំជួលក្នុងចិត្តក្រៃលែង ៖

- អ្នកណាគេធ្វើបាបម៉ាកយ៉ាងនេះ? អ្នកណា? គឺលោកប៉ាមែនទេហ៍ ម៉ាក?

អ្នកស្រីដានីមានរាងកាយទ្រុឌទ្រោមណាស់ ។ កាលបើឃើញកូនស្រីមកដល់ អ្នកស្រីក៏ហើបមាត់មានប្រសាសន៍ខ្សាវៗថា ៖

- មែនហើយកូន គឺប្រុសចង្រៃនោះឯង... វាធ្វើបាបម៉ាកគ្មានប្រណិទេ....

- យើ! ហ៊ានហៅយើងសុទ្ធតែប្រុសចង្រៃឯង! ម៉េចចង់ថែមទៀតមែនទេហ៍?

ក្រពុំចិត្តអាកយ៉ាងរហ័ស ឃើញលោកសម្បត្តិដើរចូលមកទាំងទឹកមុខប្រកប ដោយកំហឹងរោលរាល ហើយមានចំក្លិនស្រាពិមាត់ផង ។ ធិតាក៏ស្កុះទៅឃាត់ ភ្លាម ៖

- លោកប៉ាចង់ធ្វើស្តីម៉ាកហ្នឹង? លោកប៉ា...! ឈប់...! ខ្ញុំមិនអោយប៉ាបំពារបំពាន ធ្វើបាបម៉ាកតទៅទៀតទេ...

លោកប៉ាធ្វើបែបនេះព្រៃផ្សៃណាស់!

នេះជាលើកទីមួយហើយដែលមាណវិយើងតមាត់នឹងឪពុកវិញ ។ លោក សម្បត្តិពឹងទ្រូងដើរចូលទៅកាន់តែជិត យារដៃចង្កុលមុខអ្នកស្រីដានី ៖

- រឿងអីយើងដាក់ទោសវាមិនបាន បើវាមិនគោរពយើងជាប្តី លូចទៅមានប្រុស ឈ្មោះនៅខាងក្រៅ!

- តែលោកប៉ាបន្ទោសតែម៉ាក (ក្រពុំចិត្តតបកាត់ប្រសាសន៍ឪពុក) ចុះលោកប៉ាវិញ ដែលទៅមានស្រីញឹកញាប់ព្រាងព្រាតនៅខាងក្រៅដែរនោះ តើសក្តិសមជាកិរិយាថ្លៃថ្នូរ របស់បុរសដែលជាស្វាមីនិងជាឪពុករបស់គេដែរទេ?

- យើស! មីក្មេងតូច ! អីល្អវឌ្ឍន៍ធំ ហ៊ានតមាត់ឪវាហើយតើហ៍ ម៉េចចង់ស៊ីស្លាស៊ីម្លូ អោយក្រហមមាត់មួយទៀតដែរមែនទេហ៍ ?

លោកសម្បត្តិនិយាយផង យារដៃរកទះកំភ្លៀងកូនផង ។ ក្រពុំចិត្តមិនគេចទេ សុខចិត្តអោយឪពុកទះឡើងក្រហមផ្តាច់ រួចហើយ នាងក៏ឆ្លើយទៅឪពុកវិញថា ៖

- លោកប៉ាអាចធ្វើបាបរូបកូនបាន តែកូនមិនបណ្តោយអោយលោកប៉ាធ្វើបាបម៉ាក របៀបនេះទៀត បានទេ ។ យើងមិនមែនជាសត្វធាតុទេ យើងជាមនុស្សមាន សាច់មានឈាម ចេះឈឺចេះផ្សាចេះខឹងចេះអន់ចិត្តដូចតែលោកប៉ាដែរ ។ ប៉ុន្តែហេតុ

អ្វីដែលគ្រាន់តែយើងកើតមកជាស្រីប៉ុណ្ណឹង ក៏ចាំបាច់ត្រូវតែទទួលកំហុស ទទួល ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរពីបុរសដូច្នោះ កាលបើពេលជាមួយគ្នា បុរសដែលប្រព្រឹត្តមិនគប្បី ដូចលោកប៉ា បែរទទួលថា ខ្លួនជាមនុស្សល្អ មនុស្សត្រូវជានិច្ចទៅវិញ?

- នែ នាងចិត្ត... យើងចិញ្ចឹមនាងជាកូន មិនមែនចិញ្ចឹមផ្លែ ចិញ្ចឹមក្រពើសំរាប់ អោយមកខាំយើងទេ ។ នាងមាត់ធំណាស់ ទាល់តែប្រដៅខ្លះទើបបាន !

លោកសម្បត្តិក៏លើកដៃទះក្រពុំចិត្តលើកទីពីរ ។ អ្នកស្រីដានីឃើញដូច្នោះ ក៏ ទ្រាំលែងបាន ។ អ្នកស្រីក៏ស្កុះងើបទៅការពារកូនស្រីភ្លាម តែក៏ត្រូវលោកសម្បត្តិទះ ដួលទៅលើកំរាលត្នោលៗទាំងពីរនាក់ ។ ក្រពុំចិត្តរន្ធត់ចិត្តណាស់ គ្រាដែលឃើញ ម្តាយនាងត្រូវទំងន់ដៃយ៉ាងដំណំ ។ នាងក៏ងើបស្កុះទៅប្រទាញប្រទង់ឪពុកអោយ ឈប់ តែលោកសម្បត្តិលែងមានសតិទៅហើយ ដោយសារកំរោលស្រាជ្រាប់ចូល ពេញខ្លួន ។ លោកគ្មានសតិសឹងគិតថាអ្វីដែលលោកកំពុងប្រព្រឹត្តនោះវាយង្គេង ប៉ុណ្ណោះទេ ។ ដោយទប់កំហឹងមិនបាន លោកក៏ជ្រុលដៃវាយភិរយារិតតែខ្លាំង ។ ក្រពុំចិត្តទ្រាំវេទនាភ្នែកមើលម្តាយដែលត្រូវឪពុកធ្វើបាបមិនបាន ក៏រត់ទៅប្រច្រាន ឪពុកនាងពីក្រោយយ៉ាងអស់ទំហឹង ធ្វើអោយរូបកាយលោកច្រលោតទៅមុខ ជាន់ខុសកាំជណ្តើរ ហើយរម្យល្អិតតាំងពីជាន់ទីពីររហូតដល់ដី បាត់ស្មារតីឈឹង ភ្លាមមួយរំពេច ។

កាលបើឃើញដូច្នោះ ក្រពុំចិត្តភិតភ័យជាខ្លាំងណាស់ គិតអ្វីមិន ចេញទេ ។ ស្រាប់តែដំរិយាបរឡានចូលមកដល់ ចំពេលដែលក្រពុំចិត្តច្រានលោក សម្បត្តិធ្លាក់ចុះតាមកាំជណ្តើរ ។ នារីក៏ស្រែករឹងឡើង :

- នាងចិត្ត! ហេតុអ្វីបានជានាងធ្វើចំពោះលោកប៉ែបនេះ?

ដំរិយាក៏ស្ទុះទៅស្ទាបដង្ហើមលោកសម្បត្តិ ហើយក៏ងើបឡើងចុងមុខបួន :

- កូនទុរយស! ហេតុអ្វីហ៊ានសំលាប់ឪពុកយ៉ាងនេះ ? ហេតុអ្វី? ឬ ឯងមានបំណង ប្រុងលេបយកទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គាត់?

ក្រពុំចិត្តមិនឆ្លើយទេ ក្រៅពីឈរធ្វើរញ្ជីរញ្ជីភិតភ័យឡើងស្លេកស្លាំងតែ ប៉ុណ្ណោះ ។ រំពេចនេះ ដំរិយាក៏លើកទូរស័ព្ទឡើងហៅរកជំនួយ ។

ក្រពុំចិត្តតក់ស្លុត ខ្លាំងណាស់ ភិតភ័យខ្លាចត្រូវគេចាប់នាងទៅដាក់ឃុំក្នុងពន្ធនាគារ ម្លោះហើយ នាងក៏ស្រវ៉ាចង់ខ្មៅរបស់នាងរតីរឹងចេញទៅក្រៅយ៉ាងលឿន ។

- នាងចិត្ត! ទៅណាហ្នឹង? ឆាប់មកវិញ! កុំទៅណា នាងចិត្ត!!

នៅជាន់ខាងលើ អ្នកស្រីដានីលើកដៃដង្ហោយហៅកូនខ្សាវៗពីចំងាយ តែ... ក្រពុំចិត្តមិនបានឮសំលេងអ្នកស្រីឡើយ ។

ក្រពុំចិត្តជិះម៉ូតូខុបទៅដល់ជួបជុំនិស្សិតនៅកន្លែងធ្វើការ តែជួបនិស្សិតប្រកែកមិន ហ៊ានទទួលយកនាងទៅផ្ទះរបស់ខ្លួនវិញទេ ត្បិតខ្លាចដំរិយាហៅតម្រូវឱ្យតាមរក ក្រពុំចិត្ត នាំតែមានរឿងដល់នាង ។ ទីបំផុត ធីតាយើងក៏ក្លាយជាមនុស្សទាល់ច្រក មិនដឹងថាត្រូវគេចៅខាងណាទៀត ។ ណាមួយបើសិនជាឪពុកនាងនៅរស់រានមាន ជីវិតមកវិញ នោះលោកច្បាស់ជាមិនប្រណិសាងឡើយចំពោះអ្វីដែលនាងធ្វើចំពោះ លោកអំបាញ់មិញនេះ ។ តែបើសិនជាលោកផុតជីវិតទៅវិញ ក្រពុំចិត្តក៏ត្រូវក្លាយ ខ្លួនជាឃោតករដែលសំលាប់ឪពុករបស់ខ្លួនឯងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត នាងក៏មិនព្រម ចូលខ្លួនអោយប្តីលីស ចាប់នាងទៅដាក់គុកវិញដែរ ។ នាងស្អប់បន្តបង់អិតណាស់ បន្តបង់ដែលឃុំរូបនាងអោយធ្លាក់អវិច័យរស់ដូចកាលគ្រាថ្មីកន្លងមក ។ ប៉ុន្តែ បើ នាងដើរចេញទៅ តើម្តាយរបស់នាងនឹងការពារខ្លួនយ៉ាងណាវិញ? រួចចុះដំរិយា តើនាងយល់សុខទុក្ខរបស់អ្នកស្រីដានីដូចក្រពុំចិត្តដែរឬទេ? ឬ ក៏កាន់ដៃកាន់ជើង

ជាមួយឪពុករបស់នាង ហើយប្រមាថមើលងាយម្តាយរបស់ខ្លួនឯងវិញ ?

ក្រពុំចិត្តដើរទៅដើរមកនៅម្នាក់តែឯង ។ រសៀលក៏កាន់តែជ្រែរ ទៅហើយ ។ នៅទីបំផុត ឆរីក៏ដាច់ចិត្តឡើងម៉ូតូខុបទៅប្តីស្រីរករកក្រុមគ្រួសារ របស់មិត្តនាងដែលឈ្មោះផាន់ណា ។ លុះទៅដល់ ម្តាយផាន់ណាប្រាប់ថា គេបាន ចេញទៅរស់នៅជាមួយប្តីរបស់គេឯសេរីសោភ័ណ ព្រមទាំងអោយអាស័យដ្ឋាន នឹងលេខទូរស័ព្ទទៀតផង ។ ចែដន្យផ្ទះគាត់តូចង្អៀត កូនក៏ច្រើន មានទាំងកូន ប្រសារ មានទាំងចៅនៅជុំគ្នាព្រាងព្រាត បើនឹងអោយក្រពុំចិត្តសុំស្នាក់នៅក៏ពុំ សមរម្យឡើយ ម្លោះហើយ មាណវីក៏ដាច់ចិត្តជំរាបលាចេញមកវិញ ។

ដើរចុះដើរឡើងមួយស្របក់ ឆរីក៏ហៅម៉ូតូខុបជិះសំដៅចំណតឡានឈ្នួល ដើម្បីរកឡានជិះទៅសេរីសោភ័ណទាំងយប់ ។

មួយជីវិតហើយដែលនាងមិនដែល ដើរឆ្ងាយផ្ទះម្នាក់ឯងសោះ ជាពិសេសគឺដំណើរពេលយប់តែម្តង ។ កាលបើឃើញ សំលៀកបំពាក់របស់នាង នរណាក៏គេសំលឹងមើលនាងគ្រប់គ្នាដែរព្រោះនាងមិន បានស្លៀកពាក់របៀបអ្នកស្រុកធម្មតាសំរាប់ធ្វើដំណើរទៅណាមកណាទេ បែរជា ស្លៀកពាក់តាមរបៀបអ្នកក្រុងសំបូរលុយចាយដើរលេងតែប៉ុណ្ណោះ ។ គ្រោះជា ពេលនោះ មានរថយន្តមួយកំពុងរៀបចេញដំណើរល្មម ។ ធីតាចូលទៅបង់ប្រាក់ ហើយក៏ឡើងទៅក្នុងរថយន្ត ព្រមជាមួយអ្នកដំណើរជាច្រើនទៀត ។ បន្ទាប់មក រថយន្តក៏បរចេញត្រឡប់តាមផ្លូវជាតិលេខ៥ ពុះជ្រែកស្បែកត្រីដែលកំពុងតែរាំ ដណ្តប់អំណាចលើប្រថី ។ ផ្ទៃមេឃក៏ចាប់បង់អិតមើលមិនយល់ មិនខុសពីចិត្ត ពី អារម្មណ៍របស់គុណិយើងនៅគ្រានេះទេ ។ ពេលនេះ នាងគិតអ្វីលែងចេញហើយ

ក្រៅពីឈានដើរទៅមុខដោយឥតទីដៅតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។

ពិភពអន្តការ

១.	ងងឹតអ្វីម៉្លេះ ឱ!ព្រះឥន្ទព្រហ្ម	បេះដូងទូញយំសុំក្តីមេត្តា
	លោកីយ៍ងងឹតសាហាវឫស្សា	យាយីប្រហារកូនសត្វស្លាប់ទន់ ។
២.	តើខ្ញុំសុំអ្វីទើបជួបកម្មព្យ័រ	ទទួលវេរាដ៏សែនទារុណ
	បើកភ្នែកពេលណាយល់ទុក្ខវែងឆ្ងន់	ម្នាក់ឯងរែកពុនស្ទើរក្បែរមរណា ។
៣.	រឺព្រះសុរិយ៍យាងបាត់ដំណឹង	ខ្ញុំបាត់ព្រលឹងឈឹងដូចអន្តការ
	វង្វេងវិលវល់មិនដឹងទៅណា	រន្ធត់ឱវាផ្សាខ្លោចអារម្មណ៍ ។
៤.	តើនៅព្រឹកស្អែកថ្ងៃរះវិញទេ	តូចតន់មាសមេបៀមទុក្ខក្រៀមក្រំ
	តើសរណាខ្លះយល់ជីវិតមុំ	ឱព្រះឥន្ទព្រហ្មយាងបំភ្លឺផង!

យូរៗម្តងថយន្តឈប់ដាក់អ្នកដំណើរចុះរថយន្តតាមខែត្រ ។ ទំរាំមកដល់ផ្សារ ណាត់ក្រុងបាត់ដំបង ម៉ោងប្រហែលជិត១១យប់ទៅហើយ ។ លុះអ្នកដំណើរចុះអស់ រលីងនៅសល់តែអ្នកដំណើរពីរនាក់ គឺតិចតាមើងនិងអ្នកបើកបរ ។ ដោយឃើញមាន អ្នកដំណើរតែម្នាក់ តែក្នុងឡានមានបូកពារហាក់ដូចជាខ្លួន :

- នាង! យើងនៅដេកម៉ាសនុះសិនទេដឹង? ពូដូចជាអស់កំលាំងហើយវិលមុខយ៉ាង ណាមិនដឹងទេនេះ ?

ក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ព្រើត នឹកក្នុងចិត្តតែម្នាក់ឯងថា :

- តើពូនេះលេងស្មៅតអីហ្នឹង? ឬ ក៏គាត់មិនស្រួលខ្លួនពិតមែន?

មាណវីក្រលេកមើលជុំវិញខ្លួន ឃើញអ្នកលក់បង្កែមចំណីស្ងោម រុះរើតូបលក់ ម្តងមួយៗចេញទៅរកដេកពូនអស់ ។

រីចរាចរតាមផ្លូវវិញក៏ស្ងាត់ជ្រៀបដូចចោរ លួចសេះ ។ តើអោយនាងទៅស្នាក់នៅឯណាទៅកាលបើនាងមិនស្គាល់សរណាម្នាក់ សោះយ៉ាងនេះ?

ពុទ្ធនាងអើយ! ហេតុអ្វីក៏ជីវិតនាងងងឹតបែបនេះ? ពូតែក្នុងឡាន

ឃើញនាងនៅរាករែកក៏ស្រដីថា :

- មិនាងឯងទៅដេកនៅបាំងក្រោយទៅ ហើយពូដេកបាំងមុខ ។ ចាំដល់ពួកភ្នាក់ជិត ភ្លឺ ចាំបន្តដំណើរទៀត? នែរឺយ! កុំមើលមុខអញ្ចឹង!

គ្នាមិនស្រួលខ្លួនពិតមែនណា.. អញគ្មានបំណងអាក្រក់អីលើឯងទេ រឺយ ។

ថាហើយគាត់ក៏បើកទ្វារឡានចូលទៅដេក ។ ក្រពុំចិត្តឈររេរានៅខាងក្រៅ មួយស្របក់

មើលទិសតំបន់ចុះឡើងឃើញទីក្រុងមានភាពស្ងាត់ជ្រងំ ក៏នឹកខ្លាច ហើយក៏បើកទ្វារឡានចូលសំងំនៅបាំងខាងក្រោយដែរ ។

តាមពិតតិចតាមើងគេង មិនលក់ទេ ហើយក៏មិនងងឹតយប់ដែរ ។ នាងគេងពិនិត្យគ្រប់សកម្មភាពរបស់ពូតែក្នុង រហូតមិនហ៊ានធ្វេចមួយស្របក់សោះ ។

ក្រោយមក នាងឃើញគាត់ទាញប្រេងខ្យល់ មកហិតហើយឈឺក្បាលធ្វើអាការៈហាក់ដូចជាវិលមុខពិតមែន ។ បន្តិចមក ឃើញ

គាត់ក្រោកដើរត្រេះត្រុះហាក់ដូចជានៅមិនសុខក្នុងខ្លួន ។ នាងក៏ងើបសួរ :

- ពូមិនស្រួលខ្លួនមែនហើយ! នៅម៉ុំនេះ ពូមានស្គាល់ពេទ្យឯណាទេ? ចាំខ្ញុំជូនទៅ!

- ស្គាល់ដែរ...តែពូរកប្រាក់ទិញបាយអោយកូនស៊ីមិនគ្រប់ផង តើធ្វើម៉េចនឹងមាន លុយទៅបង់ថ្លៃពេទ្យបាននោះ?

ឃើញកិរិយារបស់ពូតែកុងឡានហាក់ដូចជាគ្មានពិសពុលអ្វី ធិតាយើងក៏ស្ងប់ អារម្មណ៍មកវិញ ហើយក៏បិទភ្នែកសំងំយកកំលាំង ។ ប៉ុន្តែ ទោះជាសាងប្រឹងធ្មេច យ៉ាងណាក៏មិនលក់សោះ ចេះតែមានអារម្មណ៍ពីភាពក្នុងចិត្តយ៉ាងណាមិនដឹង ។ លុះនាងក៏អើតទៅមើលពូនោះម្តងទៀត ឃើញគាត់កំពុងកោសខ្យល់អោយខ្លួន

គាត់ ។ នាងក៏សួរថា :

- ពូ! ពីនេះទៅសេរីសោភ័ណ បើកឡានយូរប៉ុណ្ណាដែរ?
- គឺប្រហែលមួយម៉ោងប៉ុណ្ណឹងឯង ។
- អញ្ជឹង ពូអោយខ្ញុំបើកឡានជូនពូទៅទេ ខ្ញុំចេះបើក
- អូហ្នំ មិនអីទេ មិនាង ! ចង់ប្រញាប់អោយឆាប់ដល់ផ្ទះឬអ្វីបានត្រឹមពូម៉ែ?
- អត់ទេ ! ការពិតខ្ញុំចង់អោយពូឆាប់បានដល់ផ្ទះសំរាកទេតើ ។ ខ្ញុំអាណិតពូណាស់ ដែលត្រូវមកឈឺតាមផ្លូវហើយកោសខ្យល់ម្នាក់ឯង ។
- អី! មិនាងនិយាយដូច្នោះ ក៏ត្រូវដែរ ។ តោះយើង! ចេញទៅទៀតក្រែងឆាប់ដល់

អាចបានសំរាកផង!

ថាហើយពូនោះក៏ដើរចូលឡានបញ្ជោះម៉ាស៊ីនបរចេញទៅ ទុកអោយក្រពុំចិត្ត អង្គុយនៅចាំខាងក្រោយដដែល ។ តាមផ្លូវ ក្រពុំចិត្តអង្គុយអោបថង់ខ្មៅជាប់ ជានិច្ច ។ លុះរថយន្តបរមកដល់ជិតភូមិក្បាលខ្មោច ស្រាប់តែមានភ្លៀងធ្លាក់ខ្លោកៗ មកយ៉ាងខ្លាំងស្ទើរតែមើលផ្លូវមិនឃើញ ទោះបីពូយើងខំបើកភ្លើងហ្វាច ក្តី ចិញ្ចាចយ៉ាងណាក៏ដោយ ។

ខ្យល់ក៏បក់រូងយ៉ាងខ្លាំងធ្វើអោយពូយើងរេចង្កូតឡាន ជាញឹកញាប់ ។ ឯមាណវិយើងភ័យស្រែកភ្ញាក់សំលេងជាច្រើនដងដែរ ។ លុះបរមក ដល់ជិតអូរតាគី ស្រាប់តែពូតែកុងស្រែកឡើង :

- មិនាងអើយ... ពូឡើងឈាមទៀតហើយ ឈឺក្បាលហើយអិតមុខណាស់ ...

ពេលនោះស្រាប់តែគាត់រេចង្កូតឡានពេញផ្លូវគ្រឿងគ្រវាត់ ម្តងទៅឆ្វេង ម្តង ទៅស្តាំ ។ ធិតាយើងឃើញគាត់ងើយ ក ផ្ទាក់ក្រោយហើយស្រែកវ៉ាសយ៉ាងខ្លាំង រួចក៏ទន់ខ្លួនទ្រោបលើចង្កូតរថយន្តវិញ ស្រាប់តែរថយន្តក៏វិលកង់ធ្លាក់ផ្លូវចុះស្នាម ភ្លោះមួយរំពេច ។ ធិតាយើងភ័យណាស់លែងគិតអ្វីឃើញហើយ ក្រៅពីរំដោះជីវិត ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់នាងអោយរួចគ្រោះថ្នាក់តែប៉ុណ្ណោះ ។

នាងក៏ស្ទុះបើកទ្វារឡានលោត ចេញមកវឹង ធ្លាក់រមៀលចុះទៅក្នុងព្រៃគុម្ពោតក្បែររថយន្តជាតិនោះ រួចហើយក៏ សន្លប់បាត់ស្មារតីទៅ ។

វគ្គទី៨ ព្យុះព្យោមា

សព្វថ្ងៃ នាងតូចសុជាតិរើសបានវ័យជាងពីរឆ្នាំហើយ ។ នាងចេះនិយាយតិចៗ ថែដន្យនាងឈឺច្រើនណាស់ មិនសូវជានាមានសុខភាពល្អដូចឈ្នួកម្តាយរបស់នាង ឡើយ ។ សព្វថ្ងៃសុជាតិនៅតែរត់ឡានឈ្នួលដដែល តែជីវភាពក្នុងគ្រួសារមានសភាពធ្ងរធារជាងមុនច្រើនណាស់ ត្បិតឈ្នួកបានជួយដៃជើងសុជាតិពីមុខពីក្រោយ មិនទំនេរ ។

នាងបានទទួលសុំអោយសុជាតិសង់រោងចិញ្ចឹមជ្រូកមួយ និងរោងមាន់ មួយហើយបានទៅទិញកូនជ្រូកកូនមាន់មកបន្ថែមសំរាប់ចិញ្ចឹមទុកជូញដូរ រួច បន្ថែមផ្នែកដំណាំថ្នាំជក់វិញ ព្រោះឈ្នួកឃើញសុជាតិឡើយហត់លំបាករែកទឹក ប្រោសរាល់ល្ងាចពេក ណាមួយលក់មិនសូវបានកំរៃដូចម្តងទៀត ។ ពិតមែនតែ ជីវភាពជាអ្នកជនបទឡើយហត់ផ្លូវកាយបន្តិចក៏ដោយ ក៏ឈ្នួកមានអារម្មណ៍ថា នាងមានសេចក្តីសុខយ៉ាងពេញលេញបំផុត មិនដូចជីវិតទីក្រុងដ៏អាប់អូររបស់នាង កាលពីអតីតឡើយ ។ មានពេលខ្លះ នាងលូតសំរក់ទឹកភ្នែកនឹករលឹកដល់ឪពុកម្តាយ និង ក្រុមគ្រួសារ តែមិនសោមក្តី សុជាតិឬសុខាភី តែងតែផ្តល់នូវភាពរីករាយរមនា ក្នុងគ្រួសារចំពោះនាងជានិច្ច ។ សេចក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំធេងរវាងសមាជិកក្រុមគ្រួសារ មិនសោមបានធ្វើអោយឈ្នួកមានអារម្មណ៍ថា ជីវិតកំរៅក្នុងក្រុមគ្រួសារជា ប្រភពនៃសេចក្តីសុខនៅក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សយើង មិនមែនលុយ មិនមែនអំណាច មិនមែន ទ្រព្យសម្បត្តិ មិនមែនវណ្ណៈ ឬ រូបសម្បត្តិឡើយ ។ មើលចុះ! សុជាតិ មានមាឌធំសំបុរខ្មៅសក់រូញ បើមើលមួយក្រលេក សមតែជាមនុស្សទុរិតកាច យង់ឃ្នង ផ្ទុយទៅវិញ នាយប្រែទៅជាមនុស្សដែលមានសន្តានចិត្តប្រពៃ គួរគោរព បំផុត ។ ចំណែកមីងសោមជាមនុស្សពិការភ្នែកមែន តែគាត់មានចិត្តគំនិតភ្លឺថ្លា ស្រឡាញ់កូនច្រើនចៅដោយយកធម៌ព្រះជាធរមាន ទូន្មានកូនៗយ៉ាងប្រពៃ ។ ចំពោះ សុខាដែលជាក្មេងស្រីពិការជើងដើរហ្នឹងព្រៀមមិនរឹងប៉ឹងដូចអ្នកផងទូទៅទាំងឡាយ តែនាងមិនដែលខ្ជិលច្រអូស មិនដែលតូចចិត្តនឹងវាសនារបស់នាងឡើយ ។ ថ្ងៃណា ក៏ដូចថ្ងៃណាដែរ នាងតែងតែមានអារម្មណ៍រីករាយជានិច្ច ហើយចូលចិត្តច្រៀងលេងទៀតផង ។ មានកាលខ្លះ សុជាតិជាអ្នកនិពន្ធបទអោយច្រៀង ប៉ុន្តែ មានកាល ខ្លះទៀតដែលសុជាតិរវល់ ឈ្នួកក៏និពន្ធទំនុកអោយសុខាច្រៀងជំនួស ។ រីឯបទ ចម្រៀងដែលសុខាចូលចិត្តច្រៀងជាងគេនោះគឺបទ "ចម្រៀងគ្រួសារយើង" ដែលឈ្នួក បាននិពន្ធអោយនាងកាលពីបីឆ្នាំមុន ។ សព្វថ្ងៃសុខាធំពេញវ័យជាស្រីក្រមុំស្មារម្មាក់ យ៉ាងស្រស់ប្រិមប្រិយ ។

ឈ្នួកលូតនឹកគិតក្នុងចិត្តថាបើសុខាមានរូបកាយល្អប្រក្រតី ដូចគេដូចងង ម៉្លេះសមឈ្នួកនាំប្អូនទៅប្រកូតបរវកញ្ជានិងគេហើយ ។

រសៀលនេះ ឈ្នួកកំពុងឈររាប់កូនមាន់ដែលទើបនឹងព្យាស់ ហើយនិងរាប់ ជ្រូកដែលនាងត្រូវអោយសុជាតិដឹកទៅលើកអោយអ្នកទទួលកាប់នៅផ្សារនាវេលា ស្អែកព្រហាម ស្រាប់តែនាងលូតលេងម៉ូតូមួយមកដល់ ។ ភ្លាមនេះសុជាតិរត់ត្រេ ចេញទៅទទួល ព្រមទាំងស្រែកថា :

- ប៉ា!
- សុជាតិចតម៉ូតូហើយក៏ស្ទុះទៅលើកពសុធាឡើង ហើយទើបខ្សឹតដោយ សេចក្តីស្រឡាញ់ :
- ធា! មាននឹកដែរប៉ាទេកូន?

សុជាតិនិយាយផង លួចដេវ័ងភ្នែកដាក់ទៅឈ្នួត ដែលកំពុងអោយបាយជ្រូក នោះផង។ ឈ្នួតហើយតែមិនឆ្លើយទេ សុខចិត្តនោឈរចោលកន្ទុយភ្នែក ធ្វើមុខ ញញឹមដាក់សុជាតិមកវិញ ធ្វើពើដូចមិនបានយល់អីអញ្ចឹង ។ សុខាឃើញហើយ យល់អត្ថន័យភ្លាម ក៏ឆ្លើយជំនួស :

- មានគេនឹកបងរាល់តែថ្ងៃហ្នឹង បងជាតិមិនដឹងទេហ្នឹង?
- អ្នកណាគេហ្នឹងទៅហ្នឹង?
- គឺសុខានោះអី... ហែសៗ!

សុខាសើចក្តីកៗ លលេងនឹងបងប្រុសយ៉ាងសប្បាយ ។ សុជាតិខ្លាញ់ពេកក៏ចាប់ ច្របាច់ច្រមុះសុខាលេង ធ្វើអោយសុខាសើចទះដៃក្តាកក្តាយដែរ ។ ព្រលប់នោះ ក្រោយពេលបាយរួច អ្នកទាំងអស់គ្នាអង្គុយដឹកដុំវិញសុខា ដែលកំពុងរត់ទៅ រត់ មកប្រលែងលេងនឹងគ្រប់ៗគ្នា ។ រំពេចនោះសុខាក៏ចាប់ច្រៀងឡើង ដោយមាន សុខាជាតួសំដែងរបាំបន្ទូលផង :

មេអំពៅ

១.	ក្នុងសួនឡាន សត្វមេអំពៅ	ស្អាតដូចវិមាន ហិចហើរសប្បាយ លំអងបុប្ផា ។	ស្ពានសួគ៌ាល័យ ត្រអាលមិនណាយ
២.	វេរាវរិច វង្វេងស្មារតី	ពីកើតដល់លិច នឹងក្លិនគន្ធា រំភើបដួងថែ ។	ភ្នំភ្លើងអាក្រក់ ស្រោចស្រពទ័យា
៣.	ឱ! មេអំពៅ អ្នកមានសេរី	ស្លាបលឿងឆ្កួតខៅ ពុំមានខ្នងខ្លាយ ក្តាកក្តាយគ្មានភ័យ ។	វេរាសប្បាយ គិតតែវិកាយ
៤.	ឱ! សត្វវនាថ ចិត្តអើយប្រាថ្នា	លំអធម្មជាតិ សូមមានសេរី ដូចមេអំពៅ ។	ឧទ្យានព្រឹក្សព្រៃ មង្គលសុស្តី

បរិយាកាសក្នុងគ្រួសារនាគ្រានេះ មានសភាពសប្បាយមនោរម្យក្រៃលែង ។ គ្រានេះឡើងអតីតកាលអាក្រក់ៗបានរលប់ស្រមោល ពីដួងចិត្តនិងអារម្មណ៍របស់ ឈ្នួតស្ទើរអស់រលីងទៅហើយ នៅសល់តែសៀងសុភមង្គល និងស្នូរសំណើចនៃ សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងគ្រួសារថ្មីរបស់នាងតែប៉ុណ្ណោះ ។ រំពេចនោះ សុជាតិបានពាំនាំ ដំណឹងមួយយ៉ាងសប្បាយដល់គ្រួសាររបស់នាង :

- ម៉ែ! នៅថ្ងៃស្អែកនេះ គេមានធ្វើបុណ្យចំមួយនៅទីរួមខេត្តបាត់ដំបង ហើយមាន ការសំដែងសិល្បៈនិងការប្រកួតចំរៀងទៀតផង ។ ខ្ញុំគិតថាគ្រួសារយើងមិនដែល បានទៅដើរលេងវណ្ណដុំគ្នាទេ បើយើងទៅលេងបុណ្យជាមួយគ្នាម្តង មិនដឹងជា សប្បាយយ៉ាងណាទេ? តើម៉ែអញ្ជើញទៅជាមួយពួកយើងទេហ្នឹង?

ការពិតទៅ សុជាតិឃើញឈ្នួតលាក់ខ្លួនពួនកាយយូរឆ្នាំមកហើយ មិនដែល ចេញទៅណាម្តងឡើយ ក្រៅពីទៅធ្វើបុណ្យនៅវត្តត្រាង ។ សូម្បីតែត្រឹមមាត់ផ្ទាល់ ជាតិភូមិអូរតាកីក៏មិនងាយទៅដល់ផង ។ មាណពចង់អោយនាងចេញដើរក្រៅខ្លះៗ អោយស្រលះមុខមាត់បន្តិច ណាចង់ផ្លាស់ប្តូរបរិយាកាសផង ។ ស្រាប់តែមីងសោម មានប្រសាសន៍ថា :

- ណើយកូនអើយ! ម៉ែមើលមិនឃើញដូច្នោះ ទោះជាទៅក៏ម៉ែមើលអ្វីមិនកើតដែរ ទុកឱ្យម៉ែនៅចាំយាមជ្រូកយាមមាន់នៅផ្ទះទៅចុះ ។

លុះឈ្នួកព្រឹកសោមពោលដូច្នោះ នាងក៏ស្រដីឡើងដែរ :

- យើងទុកអោយម៉ែយាមផ្ទះម្នាក់ឯងមិនបានទេ បើម៉ែមិនទៅ ខ្ញុំសុខចិត្តនៅផ្ទះ ជួយមើលផ្ទះជាមួយម៉ែចុះ ។
- អុំញូនោះ អស់ពីរនាក់ស្រេចហើយ បងជាតិ ។

សុខាសំដែងទឹកមុខហាក់ដូចជាខកចិត្តណាស់ ត្បិតនាងកំពុងតែនឹងចង់ទៅ លេងបុណ្យស៊ីងស្លាប់ទៅហើយ ។
 សុជាតិឃើញដូច្នោះក៏ទទួលសុំម្តាយថា :

- យើងទៅទាំងអស់គ្នាណាម៉ែ ពិតមែនតែម៉ែមើលមិនឃើញ តែម៉ែអាចស្តាប់បាន តើហ៎ ។ ម្យ៉ាងទៀត

ខ្ញុំចង់យកសុខាអោយទៅចូលប្រលងចំរៀងនឹងគេផង ។

- អូហ៎ មែនហ្នែសកូន? អញ្ជឹងម៉ែទៅដែរ ។

មែនហើយ លុះដល់ម៉ែសោមគាត់ព្រមទៅដែរ ឈ្នួករកពាក្យដោះសាររក ច្រើនមិនព្រមទៅមិនបានសោះ ។ មួយសន្ទុះមក
 នាងក៏មានវាចាថា :

- បងជាតិនាំសុខានិងម៉ែទៅចុះ ។ ឈ្នួកគិតថា នៅផ្ទះដាំបាយទុកជូនអ្នកទាំងអស់ បរិភោគវិញ ណាមួយសុធានៅតូចពិបាក ពុះពឡើងណាស់ ។

តែសុជាតិនៅតែទទួច :

- ឈ្នួក! ទៅដែរទៅណាអូនណា! ចាំបងជួយមើលកូនធា មិនឱ្យអូនពិបាកទេ!

ឈ្នួកនៅស្ងៀមមិនហ៊ានប្រកែក ខ្លាចខូចទឹកចិត្តសុជាតិក៏ញញឹមហើយនៅ ស្ងៀម តែក្នុងចិត្តហាក់ដូចជាមានពិភាលយ៉ាងម៉េចមិនដឹង
 ហាក់ដូចជាមិនចង់ ចេញទៅណាសោះឡើយ ក្រៅតែពីចង់នៅផ្ទះអត្តខាត់មួយនេះ ព្រោះនៅទីនេះ នាងបានទទួលសេចក្តីសុខបំផុត ។

ព្រឹកស្អែកឡើង....

សុជាតិកំពុងតែរៀបចំក្រាលកន្ទេលក្នុងរ៉ូមីកទ្រុងដែលភ្ជាប់ពីក្រោយម៉ូតូរបស់ នាយ ស្រាប់តែសុខា ពនាងតូចមកដល់ :

- ស្លាប់ហើយ បងជាតិ! ថ្ងៃនេះ ពាក់អាវុធិឡូយណាស់!

សុជាតិឈ្នួកមើលខ្លួនឯងហើយញញឹមឡើង :

- គឺ បងពាក់អាវុធដែលប្រពន្ធបងគេខំដេរអោយណា ជាអាវុធដែលបង្កប់ដោយក្តី ស្រលាញ់នោះអី! ពាក់វាកាលណា សប្បាយចិត្តកាលហ្នឹង!

សុខាមើលម្តងទៀតហើយក៏សើចលានខឹកៗ :

-គួរអាណិតបងឯងណាស់... បងឈ្នួកគាត់ខំដេរអោយពីម្សិល តែនៅខ្លះឡើយពីរ

ទៀត គិតថាទៅទិញដេរដាក់ថែមថ្ងៃក្រោយ ។ ឥលូវមិនទាន់ដេរដាក់ឡើយគ្រប់ ផង បងយកវាពាក់បាត់...

- អីៗ! បងដាក់មូលខ្នាស់ពីក្នុងហើយ ហើយបងក៏យកក្រមារុចងចង្កេះលប់វាពីលើ ហើយ... រួចការស្រេច នែ! សុខា! បងថាមិនអីទេណា! ប្អូនកុំឈរមើលមុខបង សើចខឹកយ៉ាងហ្នឹងអញ្ជឹងមើល...!

សុខានៅតែសើចដាក់បងប្រុសខឹកៗអត់ឈប់ ។ លុះក្រលេកឃើញរ៉ូមីកទ្រុង របស់សុជាតិ ស្រាប់តែនាងបើកភ្នែកធំៗ លាន់មាត់ឡើង !

- ពុទ្ធាបងជាតិ! ពួកយើងខំស្លៀកពាក់យ៉ាងស្អាតទៅលេងបុណ្យនៅឯក្រុង បាត់ដំបង

ហើយម៉េចក៏បងអោយពួកយើងជិះរ៉ូមីកដឹកជ្រូករបស់បងនេះទៅវិញ? ពុទ្ធាអើយ! តិចគេគ្រប់គ្នាឃើញហើយ ច្រលំថាពួកយើងជាជ្រូកដែរទៅ?

សុជាតិឮហើយសើចខឹកៗឡើងដែរ :

- ហែសៗ... ជិះអានេះហើយវាមិនអស់លុយថ្លៃសោហ៊ុយឡានផង ។

រំពេចនោះ ឈូកនាំមីងសោមមកដល់មានកាន់បានស្រាក់បាយមកតាមផង ។

សុជាតិឃើញហើយក៏លាន់មាត់ថា :

- អូហ្នា! ម៉ែចង់ទៅវត្តដែរ?
- អត់ទេ! ម៉ែដាក់បាយដាក់ម្ហូបទៅតាម ពេលឃ្លានកុំអោយពិបាកទិញគេនោះអី ។
- យកទៅធ្វើអីនាំតែសំពឹងសំពោងទេម៉ែ ! យើងចាំទិញចំណីនៅកន្លែងបុណ្យ ទទួលបានក៏បានដែរ ។

ឈូកពង្រឆ្មោះក៏និយាយលើកទឹកចិត្តមីងសោមថា :

- ម៉ែគាត់ចង់ជួយសន្សំប្រាក់ឱ្យយើងណាម្នាក់! ម្យ៉ាងទៀតម្ហូបផ្ទះយើងឆ្ងាញ់ផង កុំទៅទិញរបស់គេអី ខ្លាចទទួលបានមិនត្រូវមាត់ ។

ឮឈូកពោលសមហេតុផល សុជាតិក៏នៅស្ងៀមហើយញញឹម :

- អញ្ចឹង យើងប្រញាប់ចេញទៅ ។

សុជាតិក៏ឡើងម៉ូតូអូសរ៉ឺម៉កទ្រុង ដឹកស្រីៗបួននាក់នៅពីក្រោយចេញដំណើរ

ទៅ ។ តាមផ្លូវ ឈូកមានអារម្មណ៍ប្លែកណាស់ ។ តាំងតែពីនាងបានមករស់នៅ ជាមួយក្រុមគ្រួសាររបស់សុជាតិមក នេះជាលើកដំបូងហើយដែល
 នាងបានស្គាល់ ផ្ទះជាតិសាជាថ្មី ។ តែពេលនេះ នាងមិនដូចរូបនាងពីមុនទេ ។ នាងគឺជាមនុស្សថ្មី លក្ខណៈជានារីជនបទ ស្លៀកពាក់ខ្មៅៗក្រមា
 ជិះរ៉ឺម៉កទ្រុង ដូចជាយ៉ាងណាមិន ដឹងសោះ ប៉ុន្តែនាងក៏សប្បាយចិត្តបំផុតដែរព្រោះពេលនេះនាងមិនមែនជាមនុស្ស
 រស់នៅកណ្តោចកណ្តែងតទៅទៀត ។ ឥឡូវ នាងមានកូនស្រីមួយដ៏ស្រស់ស្អាត មានម្តាយដែលប្រកបដោយព្រហ្មវិហារធម៌
 មានបុរសដែលយល់ចិត្ត យល់ទុក្ខធុរៈ របស់នាងហើយនិងប្អូនស្រីដែលស្រលាញ់នាងបំផុត ។ ថ្ងៃបើពេលនេះ នាងមានការ
 ខ្លះខាតក្នុងជីវិតខ្លះៗដែលនាងត្រូវសំរបសំរួលតាមបែបជីវិតអ្នកក្រីក្រ ក៏មាណវី
 យើងមានអារម្មណ៍រីករាយសប្បាយជាងពេលណាទាំងអស់ក្នុងជីវិត ។

តាមផ្លូវ នាងឃើញអ្នកស្រុករាងដៃដាក់សុជាតិ ស្រែកហោសួរសុខទុក្ខ ។ ខ្លះ

ទៀតក៏ដឹកកូនចៅក្រុមគ្រួសារទៅលេងបុណ្យដែរ មើលទៅគេម្នាក់ៗភ្នាក់ទាក់នឹង គ្នាណាស់ មិនដូចអ្នកទីក្រុងទេ ដែល
 សូម្បីតែមនុស្សរស់នៅជាប់ជញ្ជាំងគ្នាក៏មិន ដែលស្គាល់គ្នា ឬនិយាយរកគ្នាផង ។ មួយស្របក់ចំក្រោយមក សុជាតិក៏បាននាំ
 សមាជិកក្រុមគ្រួសាររបស់នាយមកដល់ក្រុងបាត់ដំបង ។ ថ្ងៃនេះ នៅទីក្រុងមាន មនុស្សណែនណាន់ខ្លាន់ខ្លាប់ មានចរាចរអ្វីអរ
 មានអ្នកលក់សំចំណីព្រាងព្រាត ។ ឈូកសំលឹងមើលមនុស្សម្នាដែលធ្វើដំណើរទៅមកអោយរចល់ ស្រាប់តែឃើញមាន
 រថយន្តមួយដាក់មេត្រូប្រកាសថា :

- ថ្ងៃនេះយើងមានកម្មវិធីប្រលងចំរៀងពិសេស សំរាប់បុរសនារីទាំងឡាយ អ្នក ដែលបានជាប់រង្វាន់លេខមួយ នឹងបានទទួលប្រាក់ ១០០ដុល្លារ
 អ្នកដែលជាប់...

ឈូកពង្រឆ្មោះក៏បបួលសុខា :

- បើសិនសុខាឡើងប្រលង បងចាំ ប្អូនច្បាស់ជាទទួលបានមាសហើយ!!

សុខាឮហើយញញឹម រួចស្រែកប្រាប់បងប្រុសថា :

- បងជាតិ កន្លែងប្រលងចំរៀងនៅខាងណា? សុខាចង់ទៅចុះឈ្មោះ ។
- អី! ចាំបងនាំទៅ តែបើអូនបានរង្វាន់ កុំភ្លេចចែកបងពាក់កណ្តាលណា
- ចាំសៗ! យកទាំងអស់ក៏យកទៅ! (សុខាសើចខឹកៗដោយក្តីរីករាយ)

នៅលើវេទិកាប្រលងចំរៀង...

សុខាក៏បានទទួលនាទីឡើងមកប្រកួតជាលើកដំបូង ។ ប៉ុន្តែគួរអោយស្ងើចនាង ណាស់
នាងឡើងវេទិកាជាលើកដំបូងក្នុងសំលៀកនិងការតុបតែងខ្លួន តាមរបៀប អ្នកជនបទសុទ្ធសាធ
តែនាងបែរជាគ្មានបូកពារភ័យញាប់ញ័ររន្ធត់អ្វីឡើយ ។ នាង ងើយមុខសំលឹងទៅទស្សនិកជន និងគណៈមេប្រយោគដោយភាពរឹងប៉ឹងក្លាហាន
ហើយញញឹមរហូត ព្រមទាំងបន្លឺសំនៀងដូចតទៅ :

- នាងខ្ញុំសុខា សូមឧទ្ទិសបទចំរៀងនេះជូនម្តាយរបស់ខ្ញុំនិងជូនស្ត្រីទាំងឡាយដែល ជាម្តាយរបស់គេ....

ម៉ែអើយ...

១.	រឿយរយពាន់សាយណ៍ស៊ុរិយ	ដូចសំនៀងម៉ែបំពេររូបកូន
	វាតារំភើយរាត្រីស្ងាត់សូន្យ	នឹកដៃម៉ែស្ងួនថ្មមកូនអោយគេង ។
២.	ទ្រូងម៉ែកក់ក្តៅបំបៅកូនក្បាន	រក្សាភ័យជានិច្ចមើលប្រលែង
	ទឹកហូររអឹករណ៍គ្រាំគ្រេង	បំភ្លែហាក់ភ្លេងសំណើចអ្នកម្តាយ ។
៣.	ទោះម៉ែកំសត់ក៏ប្រឹងញញឹម	ផ្តល់ក្តីសង្ឃឹមដល់កូនប្រុសស្រី
	វាចាទូន្មានពិរោះមានន័យ	ម៉ែអើយបុត្រថ្លៃអាល័យព្រះគុណ ។
៤.	ឃ្នាតពីអ្នកម្តាយកាយកូនឯកា	នៅក្នុងចិត្តកូនប្រណម្យបន់
	សូមកំលាំងចិត្តពីម៉ែមានបុណ្យ	គ្រោះភ័យអាសន្នបន់រកម៉ែស្ងួន ។
៥.	ម៉ែឃ្នាតទៅចោលស្រមោលម៉ែនៅ	ក្នុងបេះដូងជ្រៅនៃគ្រប់ផងកូន
	ទោះឈានទីណារិញ្ញាណម៉ែពូន	ក្នុងឱវាទកូនលុះសង្វាររលត់.... ។

សួរទះដៃក៏លាន់រំពងឡើងម្តងហើយម្តងទៀត ទាំងទស្សនិកជន ទាំងគណៈ មេប្រយោគ ទាំងគណកម្មការទាំងឡាយ
នាំគ្នាក្រោកឈរទះដៃយ៉ាងទ្រហឹងអីង អាបត្តិពេញចិត្តនឹងសំនៀងដ៏សែនពិរោះរបស់នាង ថែមទាំងរំភើបចិត្តចំពោះ
អត្ថន័យរបស់ទំនុកចំរៀងដ៏មានខ្លឹមសារជ្រាលជ្រៅនោះទៀតផង ។ មីងសោម អង្គុយស្តាប់កូនបណ្តើរជូតទឹកភ្នែកបណ្តើរ
ហាក់ដូចជាពុំពុំស្រណោះខ្លួនដែលជា ម្តាយមួយរូប ។ សុជាតិឃើញឈូកអង្គុយអោបកូនស្រី មានទឹកភ្នែករលីងរលោង
ក៏លូកដៃមកកាន់ដៃរបស់ឈូកយ៉ាងណែន ដើម្បីផ្តល់នូវភាពកក់ក្តៅរឹងប៉ឹងក្នុងចិត្ត ដល់នាង ។

នៅដៃម្ខាងទៀតក៏ស្រវាអោបម្តាយសំដែងនូវសេចក្តីស្រឡាញ់យ៉ាង ជ្រាលជ្រៅចំពោះគាត់ ។ ភ្លាមនោះ
គណៈមេប្រយោគមួយរូបក៏សម្តែងសុខាថា :

- សូមសួរអ្នកនាងសុខា ថាតើអ្នកនាងជាអ្នកនិពន្ធបទនេះ ឬក៏អ្នកនាងមានគ្រូ
ជួយណែនាំតែងបទនេះឡើងដើម្បីយកមកប្រលងថ្ងៃនេះ?

សុខាក៏ឆ្លើយឡើងយ៉ាងក្លាហានថា :

- ចាស ! បទចំរៀងមួយបទនេះ បាននិពន្ធឡើងដោយមនុស្សបីនាក់ ទីមួយគឺ ម្តាយខ្ញុំដែលផ្តល់សេចក្តីកក់ក្តៅអោយកូនជានិច្ច
ទីពីរគឺបងប្រុសដែលជាអ្នកនិពន្ធ បទរក្សា ហើយទីបីគឺបងស្រីដែលជាអ្នកនិពន្ធទំនុកដ៏អត្ថន័យ ។

សួរទះដៃបានរណ្តំឡើងសាជាថ្មី ។ រសៀលនោះ សុខាបានទទួលជ័យលាភីជា តារាឯកប្រចាំការប្រកួតនៅថ្ងៃនោះ
ថែមទាំងបានប្រាក់រង្វាន់យ៉ាងច្រើនលើសពី ការប្រកាសរបស់ក្រុមគណកម្មការទៅទៀតដោយហេតុថា នាងបានទទួលរង្វាន់ពី
សំណាក់ភ្ញៀវដែលមកចូលទស្សនាយ៉ាងកុះករនោះបន្ថែមពីលើ ។ សុខាត្រេកអរ រំភើបរហូតរលីងរលោងទឹកភ្នែក ។ នៅមុនបញ្ចប់

គណៈកម្មការបានស្នើសុំ ស្គាល់ក្រុមគ្រួសាររបស់សុខាដើម្បីថតរូបទុកជាឯកសារ ។ ដំបូងទាំងអស់គ្នាប្រកែក ជាពិសេសគឺឈ្មោះតែម្តង ។ តែលុះដល់គណៈកម្មការនេះតែទទួល ហើយសន្យាថែម រង្វាន់អោយសុខាដល់ទៅ៥០ដុល្លារទៀត ធ្វើអោយសុខានឹកស្តាយប្រាក់ដែល គេបន្ថែមអោយនោះណាស់ ។ នាងក៏ទទួលអោយទាំងអស់គ្នា ក្រោកឈរឡើងមក បង្ហាញខ្លួនជាមួយនាងលុះត្រាតែបាន ។ ស្រាប់តែរន្ធក្លើងកាមារីក៏ប្រកួតគ្នាចាំង ភ្លែតៗដេញតាមវត្តមានរបស់អ្នកទាំងប្រាំរូប ។ ឈ្មោះញាប់ញ័រក្នុងចិត្តដោយការ ភិតភ័យក្រែលែងដែលនាងត្រូវចេញមុខនៅក្រោមពន្លឺកាមារីព្រោងព្រាតដូច្នោះ ។ កំពុងតែទាញក្រមាយកបាំងមុខ ស្រាប់តែឈ្មោះសុខាសរសើរលេងបុរសស្រ្តីពីរបីនាក់ ឧទានឡើងព្រមៗគ្នាថា :

- ក្រពុំចិត្ត! នោះគឺក្រពុំចិត្តតើហ៎! នែហ៎! ឈប់សិន!! ឈប់!

គេក៏ប្រវែប្រវាវែកហ្នឹងក្រោយកាមារីស្ទុះទៅរកឈ្មោះ តែនាងបែរជាស្ទុះលើក សុខាឡើងហើយរត់គេចយ៉ាងលឿន ។ ថែដង្កូ នៅទីណាទិសណាក៏ដោយ ក៏មាន

សុទ្ធតែមនុស្សកកកុញស្នែកស្ទុះមិនអាចឈានទៅណាច្បាញឡើយ ។ នាងក៏ត្រូវបុរស ម្នាក់អូសនាងថយក្រោយហើយស្រវាបោចក្រមាចេញពីក្បាលនាងទៀត ថែមទាំង ឧទានយ៉ាងភ្ញាក់ផ្អើល ថា :

- នាងចិត្ត! គឺឯងទេតើ!! ហេតុអ្វីក៏ស្រមេកស្រមេកមើលមិនយល់យ៉ាងនេះ?

ឈ្មោះនៅឈ្មោះមុខភ័យញ័រដៃញ័រជើងនិយាយមិនចេញទេ ។ សុជាតិឃើញ ហេតុការណ៍ដូច្នោះភ្លាមក៏ស្ទុះយកខ្លួនទៅពាំងការពារឈ្មោះថែមទាំងស្រដីសួរថា :

- លោកជានរណា? ហេតុអ្វីចាំបាច់ប្រើកំលាំងបាយធ្វើបាបមនុស្សស្រីទន់ខ្សោយ ដូច្នោះផង?

បុរសនោះក៏ឆ្លើយវិញថា :

- យើងជាឪពុកវា មានសិទ្ធិជេរស្តីវីវត្តជាសិទ្ធិ ហើយចុះឯងជានរណាដែរ ដែល ហ៊ានមាត់ធំមាត់តូចដាក់យើង?

សុជាតិភ្ញាក់ស្រឡាំង ហើយមានអារម្មណ៍ហាក់ដូចត្រូវខ្សែភ្លើងឆក់អញ្ចឹង ។

ព្រះ អើយ! បុរសចំណាស់ដែលពាក់ចិញ្ចៀនព្រៃយ៉ាងធំហើយចាំងសឹងខ្នាក់ភ្នែក មានផ្កាយពាក់នៅលើស្នា មានអង្ករក្បូរហែហមជុំជិតនោះប្លឺជាឪពុករបស់ឈ្មោះ? សុជាតិសឹងមិនជឿភ្នែកខ្លួនឯងឡើយ ។ នាយស្រវាកាន់ដៃឈ្មោះក្តាប់យ៉ាងណែនមិន ឱ្យរលេច ហើយពោលទាំងរន្ធត់ចិត្តទៅកាន់ឈ្មោះថា :

- ឈ្មោះ! ប្រាប់បងមក ថា អ្វីដែលបុរសនេះនិយាយជាការពិត មែនទេអូន?

តែឈ្មោះនៅតែមិនស្រដី ឃើញតែស្រក់ទឹកភ្នែកហើយនៅឈរឆ្អឹងស្ងៀមស្ងាត់ ដដែល ។

មីងសោមកាន់ដៃសុខាជាប់រង់ចាំស្តាប់ស្ថានការណ៍ទាំងភិតភ័យតក្កមា ។ ម្នាក់ៗឈរធ្វើភ្នែកឡើងឡងៗ ។ រំពេចនោះ នារីស្រស់ក្មេងរូបសោភាម្នាក់ក៏ចេញ

វាចាឡើងថា :

- ក្រពុំចិត្ត ! ឃើញបងមាក់ ឃើញបងស្រីហើយ មិនជំរាបសូទេហ៎?

ឈ្មោះងើបមុខឡើង ឃើញស្រ្តីពីររូបឈរទន្ទឹមគ្នានៅចំពោះមុខនាង ម្នាក់ ចាស់ ម្នាក់ក្មេង ហើយក៏ឧទានឱ្យបង :

- មាក់! បងដរិយា!

មែនហើយ នោះគឺអ្នកស្រីដំទៅដំនីដែលកំពុងមានទឹកភ្នែករលីងរលោងពេញ រង្វង់កែវនេត្រា ។

ឯម្នាក់ទៀតគឺដរិយាបងស្រីរបស់នាងតែម្តង ។ តើខ្យល់អ្វីទៅ ហ្ន៎ ដែលបក់គេទាំងបីអោយមកជួបនាងថ្ងៃនេះ កាលបើនាងប្រាថ្នារត់គេចពី

អ្នកទាំងបីអស់មួយជីវិតរបស់នាង? តែពេលនេះ ទោះនាងចង់ប្រឹងរត់គេច ក៏រត់ លែងរួចដែរ ។ លុះប្រទះឪពុករបស់ខ្លួនហើយ ឈ្នួកក៏មិនព្រមស្តីរកលោកទេ សូម្បីតែសំលឹងមុខលោក ក៏មិនធ្វើផង ។ ភ្លាមនោះ លោកសម្បត្តិដែលជាឪពុក ក៏មានប្រសាសន៍ឡើង :

- ដំរិយា! នាំនាងចិត្តទៅផ្ទះអីលុះនេះភ្លាម ! យើងមានការនិយាយគ្នាបន្តិច ។

ដំរិយាក៏សុះទាញដៃបួន :

- តោះ! ទៅផ្ទះ!

តែឈ្នួកនៅឈរទ្រឹងមិនព្រមដើរទៅមុខឡើយ ។ សុជាតិឃើញដូច្នោះក៏យក ដៃនាយទៅពាំងពីមុខឈ្នួកភ្លាម :

- ឈ្នួកមិនអាចទៅជាមួយលោកបានទេ! ព្រោះអីឈ្នួកបានក្លាយជាសមាជិក របស់គ្រួសារខ្ញុំហើយ !

លោកសម្បត្តិបែកក្រោយ សំលឹងសុជាតិ :

- ហើយចុះឯងជាស្ត្រីដែរ ដែលហ៊ានហែហែដាក់យើងយ៉ាងនេះ?

សុជាតិឮហើយភ័យបែកភ្លើស តែខំប្រឹងតាំងចិត្តក្លាហានការពារឈ្នួកដែល កំពុងភិតភ័យញ័រដៃញ័រជើង :

- គឺ...គឺខ្ញុំ... ជាប្តីរបស់នាង ! យើងជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា លោកបំបែកយើងទាំងពីរ នាក់មិនបានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀតយើងមានកូនជាមួយគ្នាហើយ... មេត្តាកុំបំបែកយើង

អី... អោយខ្ញុំសូមអង្វរ... (សុជាតិលើកដៃសំពះលោកសម្បត្តិ)

ឈ្នួកឮដូច្នោះក៏លាន់មាត់ខ្សឹបៗ :

- បងជាតិ...

លោកសម្បត្តិបើកភ្នែកធំៗ :

- យ៉ាងម៉េច? ឯងកំពុងតែចង់ប្រាប់យើងថា ឯងជាមនុស្សដែលចាប់ជំរត់នាងចិត្ត កូនស្រីរបស់យើងនោះពីភ្នំពេញមកមែនទេហ៎? ឆ្លើមចំ!!

ដឹងខ្លួនទេ ថាតើនឹងត្រូវ ទទួលទោសបែបណាខ្លះដែលហ៊ានលួចឆ្លើមរបស់យើង ?

រំពេចនោះ នាងតូចសុឆក់យំវ៉ាំឡើងដោយការភិតភ័យចំពោះសំដីខ្លាំងៗ របស់លោកសម្បត្តិ ។ លុះក្រលេកឃើញនាងតូច

អ្នកស្រីដានីក៏ពោលឡើង :

- ចិត្ត! នាងតូចជាកូនរបស់ឯងទាំងពីរនាក់មែនទេហ៎?

ឈ្នួកលើកដៃបោសលូងកូនតែក៏នៅស្ងៀម មិនឆ្លើយអ្វីដដែល ។ ពេលនោះ

លោកសម្បត្តិមានការចុញចប់ណាស់ដែល កូនស្រីរបស់លោកឈរឱ្យមិនឆ្លើយតប មកលោកវិញ

ហាក់ដូចជាចង់បំបាក់មុខលោកនៅចំពោះមុខមនុស្សម្នាដែលកំពុង ចោមរោមឈរមើលយ៉ាងកុះករ រួមទាំងអ្នកកាសែត

វាគ្មិនទូរទស្សន៍និងវិទ្យុប្រចាំ ប្រទេសទៀតផង ។ ពេលនោះផ្ទៃមុខលោកឡើងពណ៌ក្រហមដោយពិរោធ រួច លោកក៏ចេញបញ្ជាយ៉ាងដាច់ណាត់ :

- ឆាប់នាំនាងក្រពុំចិត្តកូនស្រីយើងត្រលប់ទៅផ្ទះវិញភ្លាម ។ អ្នកណាធ្វើអោយទើស មុខទើសមាត់ ចាប់ដាក់គុក ! ឮហើយនៅ?

មានប្រសាសន៍ចប់ លោកក៏បោះជំហានចេញទៅដោយមិនបានសំលឹងមើល នរណាឡើយ ក្រៅពីបញ្ចេញឫកពារយ៉ាងក្រអឺតក្រអុមថា "

ក្នុងលោកនេះ មានតែ អញ! តែប៉ុណ្ណោះ ។ អង្គរក្សត្រីរូបក៏ស្រវាចាប់អូសនាងតូចសុឆាបេះចេញពីដៃ ឈ្នួកភ្លាម

ហើយពីរនាក់ទៀតក៏ស្រវាអូសទាញឈ្នួកសំដៅទៅរថយន្ត ។ នាងតូច

សុឆក់ស្រែកយំវ៉ាំ បោយដៃហោរកម្តាយយ៉ាងខ្លោចផ្សា :

- ម៉ាក់! ម៉ាក់! កុំទៅ..... ម៉ាក់.....!!!!

រីឯឈ្នួកក៏ទាក់ទងរឺបំបែករត់មកកូនរបស់នាងវិញ តែអនិច្ចា គ្មាននរណា គេមានក្តីស្រណោះមេត្តារូបនាងនិងកូនរបស់នាងឡើយ !

- សុធា! កូនស្រីម្តាយ... សុធា!!... បងជាតិ.. (ឈ្នួកស្រែកដង្ហោយ)

សូម្បីតែអ្នកស្រីដានី ម្តាយបង្កើតរបស់នាងដែលនៅក្បែរនោះ ក៏មិនឃើញ ចេញមុខធ្វើអន្តរាគមន៍អ្វីបន្តិចសោះ ដើម្បីជួយនាងតូចសាច់ឈាមរបស់អ្នកស្រី ផ្ទុយទៅវិញអ្នកស្រីបែរជាបញ្ឈប់ភ្នែកមើលអោយគេបំបែកម្តាយនឹងកូនដោយគ្មាន រំជួលចិត្តអ្វីដែរ ។ បែរទៅសុជាតិវិញ ស្ទុះប្រវេប្រវាឆក់យកនាងតូចសុធាពីដៃ អង្គរក្សចិត្តប្រេតហើយហុចទៅអោយសុខា រួចស្ទុះរត់តាមទៅប្រវាយប្រតប់ ទាញអូសយកឈ្នួកចុះពីរថយន្តមកវិញ ។ គួរឱ្យអាសូរណាស់! ពេលនោះសុជាតិ បានត្រូវអង្គរក្សចិត្តប្រស្រាបជាច្រើនរូបវាយផងទាត់ផងផ្ទុះពោះមេឃ្យលពេញដី ហូរ ឈាមពីមាត់ ពីច្រមុះសស្រាក់ ។ ភ្លាមនោះ សុជាតិក៏ស្រែកដង្ហោយអង្វរថា :

- សូមមេត្តាដោះលែងឈ្នួកវិញមក... ខ្ញុំសូមអង្វរ...កុំបំបែកពួកយើងអី... ខ្ញុំសូម អង្វរ... សូមដោះលែងឈ្នួកវិញមក..... ឈ្នួក! កុំទៅចោលបង.. ឈ្នួកអើយ!!
- បងជាតិ!!!!.. កូនធា!!!!!!!!!!!!... បងជាតិ!!!!!!!!!!!!

ឈ្នួកស្ទុះអើតតាមបង្អួចថយន្តដែលកំពុងមានល្បឿនទៅមុខ ស្រែកដង្ហោយ ហៅកូនរបស់នាង ហៅសុជាតិ មីងសោម និងសុខាមិនដាច់ពីមាត់ ។ នាងស្រវា តោងបង្អួចបំបែកនឹងលោតចេញមកតែត្រូវដំរិយនិងអ្នកស្រីដានីចាប់ជាប់ ។ សុជាតិ ប្រឹងស្ទុះរត់តាមពីក្រោយថយន្ត ប៉ុន្តែ ឥតប្រយោជន៍ទេ រថយន្តប្រេតចេញទៅយ៉ាង លឿនស្មើវិក័យតែឆ្ងាយទៅៗ ហើយហាក់បីដូចជាកំពុងទាញហូតយកដួងព្រលឹង របស់សុជាតិអោយរលាយបាត់ពីរូបកាយរបស់នាងដូច្នោះឯង....

ម្តេចដាច់មេត្តា

១.	ឱលោកមានគុណម្តេចដាច់មេត្តា	លើកដៃប្រហារដួងចិត្តកូនស្រី
	ពង្រាត់រូបនាងចាកឆ្ងាយបុត្រី	មិនទាន់ដឹងក្តីអោយយំខ្លោចផ្សា ។
២.	អាសូរជីវិតតូចកុមារី	ថ្ងៃនេះចរណ៍ព្រាត់ដៃមាតា
	និរាសទៅហើយមិនដឹងពេលណា	មុំទារិកាជួបមាតាវិញ?
៣.	អនិច្ចាគ្នាបំបែកនឹងគ្នា	ឥលូវត្រាំត្រាចិន្តាទៅម្តេញ
	វណ្ណៈបំបែកអោយឃ្លាឃ្លាតចេញ	ភូមិត្រាងភ្នំពេញពិតឆ្ងាយសែនឆ្ងាយ ។
៤.	ស្រមោលអូនបាត់ប្រមាត់បងឃ្លាត	ឱរាងអង្កៀតនឹកកែវឆោមឆាយ
	គេកាត់បេះដូងសំលាប់បងហើយ	ឱមុំត្រាណាត្រើយបងរស់យ៉ាងណា?
៥.	តំណក់ទឹកភ្នែកជ្រែកទងបេះដូង	មិនខុសអន្លងទូងដីចិន្តា
	បងត្រូវតស៊ូលុះក្រៀមសង្វារ	តាមរកស្នេហាម្ចាស់ចិត្តបងមួយ ។
៦.	ចាំបងណាំអូន! ចាំបងណាំពៅ!	រៀមពិតរកផ្លូវដោះក្តីព្រួយ
	ទោះមេឃរលំផែនដីវិញយ	បងស្នេហ៍អូនមួយគ្មានថ្ងៃប្រែអើយ ។

លុះអស់ចិត្តហើយ សុជាតិក៏ងាកក្រោយដើរទៅរកម្តាយវិញ ស្រាប់តែប្រទះ នឹងតម្រួតពីរនាក់មកស្រវាដៃនាយទាំងគូដាក់ខ្លោះព្រិបៗតែម្តង ។ សុខាភ័យ ណាស់ ក៏ស្ទុះទៅឃាត់ :

- ម៉េចក៏លោកចាប់បងប្រុសខ្ញុំយកទៅអីចឹង? តើគាត់មានកំហុសអី?
- នាយមានទោសចាប់ជំរិតកូនស្រីរបស់លោកឧត្តមសេនីយ៍.. នាងមិនឮទេហ៎?
- តែបងសុជាតិមិនបានចាប់បងឈ្នួកជំរិតទេ...

- ទំនំ កុំសួរអាញ្ចីអាញ្ចីច្រើន ! តិចជាប់ខ្លោះមួយទៀតដែរអាណូរ!!

មីងសោមភ័យញ័រខ្លួន ក៏ស្ទុះមកសំពះអង្វរ :

- សូមលោកមេត្តាលែងកូនប្រុសខ្ញុំទៅ ។ វាមិនបាន...

- យើងថាកុំអាញ្ចីអាញ្ចី... ឮហើយនៅ? យីអើ មិនចេះស្តាប់ខ្មែរទេហ្នឹង?

នាយតម្រួតទាំងប៉ុន្មានរូបនិយាយសំលុត ដោយគ្មានចិត្តចង់ស្តាប់ការពន្យល់អ្វី របស់អ្នកទាំងបីឡើយ ។ នៅពេលនោះ សុជាតិមានអារម្មណ៍ខ្លោចផ្សាក្នុងចិត្តគិតអ្វី មិនឃើញទេ ក្រៅតែពីការរើបំរះប្រាថ្នារត់ទៅតាមល្អកយកមកវិញតែប៉ុណ្ណោះ ។

នាយតម្រួតនាំសុជាតិចេញទៅហើយនិយាយប្រាប់សុខានិងម្តាយថា :

- បងប្រុសនាងនឹងត្រូវចូលមន្ទីរឃុំយ៉ាងសិន ទំរាំមានបញ្ហាពីលោកឧត្តមសេនីយ សាជាថ្មី តែបើចង់លោះខ្លួនបងនាង ទៅរកម៉ាតាន់ដុល្លារមកបង់ពន្ធទើបបាន ។

ថាហើយ ពួកគេក៏នាំខ្លួនសុជាតិចេញទៅ ទុកអោយសុខានិងមីងសោមស្រវា គ្នាអោយយំយ៉ាងខ្លោចផ្សាក្រែកលែង ។

00   00
00

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី៩ ផ្លាយវង្វេងមេឃ

នៅភ្នំពេញ....

ឈ្នួកបានត្រូវឪពុកម្តាយនាងចាប់ឃុំឱ្យនៅតែក្នុងបន្ទប់ជាយូរថ្ងៃយូរខែហើយ ហើយថែមទាំងបញ្ជាឱ្យអង្គរក្សប្លែកៗ បណ្តាក់វេនគ្នាយារូបនាងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃមិនអោយនាងចេញទៅណា ។ ម្យ៉ាងទៀត លោកសម្បត្តិក៏នៅក្រែវក្រោធនឹង ឈ្នួកណាស់ដែលមិនព្រមស្រដីរកលោក ឬ និយាយការពិតអ្វីក្នុងជីវិតរបស់នាង អោយលោកបានជ្រាប ។ ឪពុកម្តាយរបស់ឈ្នួកទាំងពីរនាក់ មានបំណងឃុំឃាំង ឈ្នួកក្នុងករណីផ្សេងគ្នាទេ តែលោកទាំងពីរក៏មិនដែលពិគ្រោះគ្នាដែរថា តើត្រូវធ្វើ យ៉ាងណាចំពោះជីវិតរបស់កូនស្រីពៅរបស់លោក ត្បិតពេលណាលោកទាំងពីរ ចាប់ផ្តើមជជែកគ្នាភ្លាម ក៏ចាប់ផ្តើមមានន្ទះមានផ្តូវដាក់គ្នាភ្លាមដែរ ។ រីឯដាវិយ៉ា វិញ ក៏មិនសូវជាខ្វល់អើពើនឹងរឿងអ្វីជុំវិញខ្លួនប៉ុន្មាន ។ អ្វីដែលចំលែកបំផុត គឺ ដាវិយ៉ាសព្វថ្ងៃបានផ្លាស់ប្តូរច្រើន មិនសូវដើរលេងពាសវាលពាសកាលរហេតរហូត ដូចកាលពីមុនឡើយ ។ តើព្រោះហេតុអ្វីទៅហ្ន៎?

ច្រើនដងហើយ ដែលឈ្នួកខំលូចរត់ចេញពីផ្ទះ ដើម្បីត្រលប់ទៅរកកូនរបស់ នាង តែក៏ត្រូវគេចាប់ខ្លួនបានយកទៅវិញរាល់តែដងដែរ ដោយសារតែការយាម ល្បាតយ៉ាងតឹងរឹង ។ ពេលនេះឈ្នួកក៏បានក្លាយជានាងក្រពុំចិត្តដ៏អស់សង្ឃឹមនោះ សាជាថ្មីម្តងទៀត ។ នាងលែងបរិភោគបាយទឹក លែងនិយាយរកនរណាទាំងអស់ ក្រៅតែពីអង្គុយយំរហូតទឹកភ្នែកស្ទើរតែក្លាយជាឈាមអស់ទៅហើយ ។ រូបនាង នៅភ្នំពេញក៏ពិតមែនតែចិត្តនាង អារម្មណ៍របស់នាងស្ថិតនៅឯភូមិត្រាងឯណោះ ។ ម៉្លេងនាងអង្គុយបន់ព្រះ សូមប្រាថ្នាសូមអោយនាងមានសេរីភាពនឹងអាណិតវិល ទៅជួបកូនស្រីរបស់នាងតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ ។ នាងលែងស្រលាញ់ជីវិតក្រុងដ៏សែន អាបអូរនោះហើយ ពិតមែនតែភ្នំពេញជាដែនដីកំណើតរបស់នាងក៏ដោយ សូម្បី តែសេចក្តីស្រលាញ់របស់នាងចំពោះឪពុកម្តាយ ក៏ហាក់ដូចជាស្រកស្រុតទៅវិញ ដោយឯកឯងដែរ ។ នាងនឹកគិតមិនយល់សោះថា ហេតុអ្វីបានជាលោកប៉ា របស់នាង ដែលខំដាក់មនុស្សយាយនាងទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ មើលទៅ ហាក់ដូចជា ខ្វល់ខ្វាយចង់អោយនាងមានសេចក្តីសុខ មានសុវត្ថិភាពណាស់ តែចុះហេតុអ្វីបានជា លោកមិនដែលគិតខ្វល់សាកសួរសុខទុក្ខ ថាតើការពិតរូបកូនស្រីរបស់លោក មានសេចក្តីសុខដែរឬអ្វី តាំងពីត្រលប់មកដល់ភ្នំពេញវិញ ។ ពិតមែនហើយ លោកមិនដែលហៅរកកូនសួរសុខទុក្ខអ្វីទាំងអស់ ក្រៅពីឈររស់លឹងមុខនាងដោយ ក្រសែភ្នែកពិរោធតែម្យ៉ាង ។ តើមានកូនមួយណាទៅចង់និយាយសាសងជាមួយ

ឪពុកដែលចូលចិត្តបង្ហាញទឹកមុខរបស់គាត់ជាសត្រូវចំពោះកូនបែបនេះ? ចំណែក អ្នកស្រីជានិវិញឃើញមកអើតសួរនាងប៉ុន្មានដងដែរ តែលុះឃើញកូនស្រីមាន ទឹកភ្នែកទឹកសំបោរច្រើនពេក អ្នកស្រីក៏គេចខ្លួនទៅវិញ ហើយក៏លែងមកអើត អស់រយៈពេលជាយូរ ...

ពីរឆ្នាំកន្លងទៅ...

ក្រពុំចិត្តអង្គុយត្រមង់ត្រមោចតែម្នាក់ឯងក្នុងបន្ទប់ ស្រាប់តែពូសួរគោះទ្វារ ។ នាងមិនមានកំលាំងចិត្តនឹងនិយាយជាមួយនរណាទេ ក៏ប្រាសខ្លួនគេទៅលើគ្រែនៅ ស្ងៀមស្ងាត់ ។ ស្រាប់តែនាងច្រើនបើកទ្វារចូលមក :

- អ្នកនាង! ពិសាអីខ្លះទៅ! មើលហ្ន៎! អ្នកនាងស្តាំដៃស្តមស្លេកស្តាំដៃណាស់!
- ច្រើនអើយ! ខ្ញុំលេបមិនចូលទេ... ខ្ញុំនឹកកូនស្រីរបស់ខ្ញុំណាស់ ។
- អ្នកនាង! បើអ្នកនាងស្រលាញ់កូនពិតមែន អ្នកនាងត្រូវតែពិសាអោយមាន កំលាំង ទើបរក្សាសុខភាពសំរាប់រកឱកាសដើម្បីទៅរកកូនអ្នកនាងវិញនោះអី ។

មែនហើយ! ច្រើននិយាយត្រូវណាស់ ។ មាណវីត្រូវតែរក្សាខ្លួនរក្សាកំលាំង ដើម្បីស្វែងរកមធ្យោបាយទៅជួបសុធាកូនរបស់នាងទៀត ។ តាំងពីមកដល់ភ្នំពេញ វិញ ច្រើនជាមនុស្សទីមួយហើយយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសុខទុក្ខផ្លូវចិត្តរបស់នាង ។

មុននឹងត្រលប់ចេញទៅវិញ នាងច្រើនសូចខ្សឹបប្រាប់ឈ្នួកថា :

- ព្រឹកមិញ លោកវិសាលទូរស័ព្ទមកថា លោកនឹងមកលេងអ្នកនាងនៅម៉ោង៩ ព្រឹកនេះ ។

រួចហើយ ច្រើនក៏ត្រលប់ទៅវិញបាត់ ។ មែនហើយ! លោកវិសាលតែងតែមក លេងនាងជារៀងៗ

តែឈ្នួកចេះតែគេចមុខមិនព្រមជួបលោកឡើយ ។ រីឯដារីយ៉ា ក៏ចូលចិត្តចេញមុខជំនួសនាងជានិច្ច ទោះបីជាដឹងហើយថា លោកវិសាលប្រាថ្នាចង់ ជួបតែក្រពុំចិត្តក៏ដោយ ។ សព្វថ្ងៃដារីយ៉ាមិនហ៊ានចេញដើរទេ ខ្លាចជ្រួតគ្នាមិនបាន ជួបលោកវិសាល ។ ការពិត ដារីយ៉ាចាប់ចិត្ត ចាប់អារម្មណ៍នឹងលោកវិសាលណាស់ ទោះបីជាលោកពុំមានបង្ហាញទឹកចិត្ត ឬអារម្មណ៍ស្និទ្ធស្នាលត្រលប់មកនាងវិញក៏ ដោយ ។ ពីរឆ្នាំហើយ ដែលលោកវិសាលព្យាយាមភ្ជាប់សំដីមានមេត្រីជាមួយនឹង ក្រពុំចិត្តអតីតគូកំណាត់សាជាថ្មី តែមិនបានការសោះឡើយ មិនខុសពីដារីយ៉ាដែល ព្យាយាមមានមេត្រីជាមួយលោកតែរកពន្លឺមិនឃើញដូចគ្នាដែរ ។ ប៉ុន្តែយ៉ាងណាក៏

លោកវិសាលនៅតែមិនបោះបង់សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់លោកឡើយ ទោះបីជាដារីយ៉ា ខិតខំខារខាំងពីមុខពីក្រោយក៏ដោយ ។

ក្រពុំចិត្តសំលឹងទៅអាហារដែលនៅក្នុងស្តុករួចហើយក៏ស្រវាក់ស្លាបព្រា បំរុង នឹងបរិភោគស្រាប់តែនាងពូស្រូវស្រូវគោះទ្វារសាជាថ្មីម្តងទៀត ។ តែមាណវីយើងមិន ខ្វល់នឹងឆ្លើយទេ មិនថានរណាគោះទ្វាររកនាងក៏ដោយ ។ រំពេចនោះ នាងក៏ពូស្រូវ សំលេងមាត់អ្នកស្រីដានីដែលមានប្រសាសន៍ហៅនាងថា :

- ចិត្ត! អោយម៉ាក់ចូលនិយាយជាមួយកូនម៉ាក់ភ្នែកបានទេ?

ក្រពុំចិត្តអង្គុយធ្វើមិនស្ថិតបង្អួចទាំងអស់ តែក្នុងចិត្តគិតថា :

- បើម៉ាក់ស្រលាញ់កូនមែន ម៉ាក់ត្រូវតែយល់ចិត្តខ្ញុំដែលស្រលាញ់សុធាកូនស្រីរបស់ ខ្ញុំដែរ ។ មិនគួរម៉ាក់មានគំនិតអគតិហើយឃុំឃាំងពង្រាត់បំបែកខ្ញុំពីកូនស្រីខ្ញុំទេ....

អ្នកស្រីដានីមិនពូនាងឆ្លើយតប ក៏បើកទ្វារដើរចូលមក រួចក៏ដាក់ខ្លួនអង្គុយ ជិតកូន :

- ប្រាប់ម៉ាក់អោយត្រង់មក! តើកូនពិតជាមានគ្រួសារ មានកូនចៅពិតមែន ឬក៏ គ្រាន់តែភូតភរម្តាយឪពុក ដើម្បីយកលេសនឹងអាចចេញពីផ្ទះរបស់យើងតែ ប៉ុណ្ណោះទេហ្ន៎! កូន?

ក្រពុំចិត្តងើបមុខឡើងសំលឹងម្តាយមួយស្របក់ទើបតបវិញថា :

- សុធាជាសាច់ជាឈាមរបស់ខ្ញុំពិតៗណាម៉ាក់!
- អញ្ជឹងកូនប្រាប់ម៉ាក់បានទេថា បុរសដែលចេញមកការពារកូនថ្ងៃមុនជាឪពុក របស់ក្មេងនោះមែនទេ ហើយហេតុអ្វីបានជាកូនទៅស្គាល់គេកើត? បើគេជាអ្នក ស្រុកស្រែចំការមិនដែលចូលក្រុងភ្នំពេញម្តងផងនោះ?

ក្រពុំឈ្នួកឈ្នួកមុខ ហើយឆ្លើយថា :

- គេមិនមែនជាឪពុករបស់កូនសុទ្ធតែ តែគេជាអ្នកមានគុណចំពោះខ្ញុំនិងកូន...
- បើគេមិនមែនជាឪពុករបស់សុទ្ធតែ តើនរណាគេទៅជាឪពុករបស់ក្មេង ឬក៏បុរស នោះជាលោកវិសាល? បើដូច្នោះមែន ម៉ាក់នឹងនិយាយជាមួយគេ អោយគេមក ទទួលខុសត្រូវជីវិតរបស់កូនវិញ ។

- អត់ទេ ម៉ាក់! លោកវិសាលក៏មិនមែន... (ឈ្លក់ទុច្ចងក៏មិនហ៊ាននិយាយតទៅ ទៀត)
- អញ្ចឹងតើជានរណា? ចិត្ត... កូននិយាយប្រាប់ម៉ាក់ម៉ៅហ្នឹង!

ថែដន្យ នារីយើងឈប់ចង់និយាយអ្វីទៅទៀតហើយ ក្រៅពីឈ្លាកមុខ សំរក់ទឹកភ្នែកសាជាថ្មី ។ អ្នកស្រីដានីឃើញដូច្នោះ ក៏លែងមានអារម្មណ៍ល្អចំពោះ កូនតទៅទៀតដែរ :

- ពេលនេះ ម៉ាក់ហួសចិត្តណាស់ដែលម៉ាក់ធ្លាប់គិតថា កូនឯងជាក្មេងដ៏ល្អម្នាក់ មិន គួរណាបែរជាមានកូនស្រីមួយដោយរកមុខឪពុកមិនឃើញដូច្នោះសោះ ហ្នឹង!

ក្រពុំចិត្តដូច្នោះក៏កើតមានអារម្មណ៍ផុតចប់សាជាថ្មី ។ តើអោយនាងជំរាប ម្តាយរបស់នាងយ៉ាងណាទៅ? បើមិនជំរាបទៅ លោកវិតតែយល់ច្រលំលើនាងកាន់ តែខ្លាំងឡើងៗ តែបើជំរាបវិញ តើលោកនឹងជឿសំដីរបស់នាងថាជាការពិតឬទេ? ចំពោះសុជាតិវិញ ក្រពុំចិត្តមានការគោរពស្រលាញ់ទឹកចិត្តរបស់នាយណាស់ ។ នាងពិតជាមិនអាចឆ្លើយដាក់នាយបានឡើយថា សុទ្ធជាកូនរបស់នាយបានឡើយ ទោះបីជានាយមានសមត្ថភាពទទួលខុសត្រូវ ឬក៏ចិត្តទទួលយកនាងតូចជាកូនពេញ មុខពេញមាត់ក៏ដោយ ។

រំពេចនោះ អ្នកស្រីដានីមានប្រសាសន៍បន្តទៅទៀតថា :

- បើកូនមិនប្រាប់ម៉ាក់ទេ នោះម៉ាក់ក៏មិនអោយកូនត្រលប់ទៅរកក្រុមគ្រួសារ ស្រមេកស្រមកនៅបាត់ដំបងនោះវិញដែរ ចាំទុក.... !

អ្នកស្រីដានីមានប្រសាសន៍ដាច់ណាត់ រួចហើយពោលថែមទៀតថា :

- ថ្ងៃនេះលោកវិសាលគេមកលេងជាមួយយើង ចូរកូនតុបតែងខ្លួនអោយសមរម្យ ហើយចេញទៅទទួលភ្ញៀវផង ឮហើយនៅ?

ថាហើយអ្នកស្រីក៏ងើបចេញទៅវិញ ។ មាណវីងើបមុខឡើងបែរមើលតាម

ម្តាយពីក្រោយ ស្រាប់តែ ប្រទាក់គ្នានឹងខ្សែភ្នែករបស់លោកសម្បត្តិដែលឈរនៅ មាត់ទ្វារបន្ទប់របស់នាងតាំងពីអង្កាស់ ។

លោកធ្វើទឹកមុខយ៉ាងចំលែកដាក់នាង ប៉ុន្តែតាំងពីនាងត្រលប់មកផ្ទះវិញ លោកមិនដែលមានប្រសាសន៍និយាយអ្វីជាមួយ នាងម្តងណាឡើយ ក្រៅតែពិស័យសំលក់ដាក់នាងពីចំងាយតែប៉ុណ្ណោះ ។

មួយស្របក់ធំ ក្រោយមក ស្តេចរថយន្តមួយ បានបរចូលមកដល់នៅមុខផ្ទះ ។

ក្រពុំចិត្តនឹកក្នុងចិត្តថាច្បាស់ជាលោកវិសាលហើយ ។ នាងអស់កំលាំងចិត្តសាជាថ្មី រួចស្រវាភ្ងឺយកដៃបំបែកគេទៅវិញ

ស្រាប់តែនាងច្រើនអ្នកបំបែកមកដល់ :

- អ្នកនាង! លោកវិសាលមកដល់ហើយ! អ្នកស្រីមានប្រសាសន៍ដាច់ណាត់ថាឱ្យ អ្នកនាងចុះទៅទទួលភ្ញៀវ!

តែក្រពុំចិត្តយកដៃចុកត្រចៀកធ្វើមិនឮ ។ នាងច្រើនមិនអស់ចិត្ត ក៏ឈ្លាក មុខមកជិតមាណវីយើង ហើយនិយាយខ្សឹបខ្សួលបន្ថែមទៀតថា :

- អ្នកនាង! មានតែលោកវិសាលទេ ដែលលោកប្រសលោកស្រីមានការទុកចិត្ត ជាងគេ ។ បើសិនជាអ្នកនាងសុំចេញទៅដើរលេងនៅក្រៅ ជាមួយលោកវិសាល ប្រហែលជាលោកប្រសលោកស្រីអនុញ្ញាតិហើយ ។

ក្រពុំចិត្តក៏ប្រែខ្លួនបែរមករកនាងច្រើនហើយតបវិញថា :

- ច្រើនអើយ! ខ្ញុំនឹកកូនស្រីតូចរបស់ខ្ញុំណាស់ ម្តោះហើយគ្មានអារម្មណ៍ចង់ទៅដើរ សប្បាយឯណាទេ ។

- នោះហើយដែលច្រើនចង់ប្រាប់អ្នកនាង ។ កាលបើអ្នកនាងបានចេញទៅក្រៅ បានហើយ
នោះអ្នកនាងពិតជាអាចមានឱកាសលួចធ្វើដំណើរទៅរកកូនស្រីរបស់ អ្នកនាងបានវិញមិនខាន ។

ប្រយោគនោះបានធ្វើអោយក្រពុំចិត្តភ្ញាក់ស្មារតីស្វាងធេងតែម្តង រួចហើយ ក៏ស្ទុះទៅអោបនាងច្រើនយ៉ាងណែន :

- ច្រើន! ឯងប្រៀបដូចជាព្រះមួយអង្គដែលមកប្រោសជីវិតរបស់ខ្ញុំអោយរស់សា ជាធ្វើម្តងទៀតដូច្នោះដែរ ។ ខ្ញុំអរគុណច្រើនឯងណាស់ !

ស្រាប់តែនាងដាក់ទឹកមុខជ្រប់ទៅវិញហើយស្រដីបន្ថែមថា :

- ប៉ុន្តែ... ខ្ញុំគ្មានប្រាក់ជាប់នឹងខ្លួនទេ ។ ប៉ាម៉ាក់ដកហូតអ្វីៗ អស់រលីងពីខ្ញុំហើយ ។

តើអោយខ្ញុំធ្វើដំណើរយ៉ាងដូចម្តេចទៅ?

ភ្លាមនោះ ច្រើនលូកយកប្រាក់មួយមួរពីហោប៉ៅរបស់នាងហុចមកអោយ ក្រពុំចិត្ត ហើយស្រដីថា :

- នេះជាប្រាក់ខែរបស់ខ្ញុំដែលសន្សំទុកពីរខែហើយ ។ ខ្ញុំអោយអ្នកនាងខ្ចីប្រើសិន ថ្ងៃក្រោយមានឱកាស ចាំអ្នកនាងសងខ្ចីវិញចុះ ។

ពេលនោះ ក្រពុំចិត្តស្រវ៉ាអោបច្រើនយំហ្ន៎តែម្តង ។ ច្រើនទទះខ្នងលូកបន្តើរៗ ហើយពោលតទៅទៀតថា :

- តាំងចិត្តអោយក្លាហានឡើងអ្នកនាង! បើបណ្តោយអោយខ្លួនមានចិត្តទន់ខ្សោយ យ៉ាងនេះ

អ្នកនាងមិនអាចជួយខ្លួនឯងអោយទៅជួបកូនអ្នកនាងបានទេ ហើយអ្នក នាងក៏នឹងបែកពីកូនស្រីរបស់អ្នកនាងរហូតទៅដែរ ។ ហ្ន៎ក!

លោកវិសាលកំពុង ចាំជួបអ្នកនាងនៅខាងក្រោម... នោះជាឱកាសល្អរបស់អ្នកនាងហើយ ។

ក្រពុំចិត្តជូតទឹកភ្នែកភ្លាម ហើយឆ្លើយជាប្រញាប់ថា :

- អរគុណណាស់ច្រើន ដែលជួយដាស់សតិអោយខ្ញុំមានភារកិច្ចក្នុងចិត្តមកវិញ ។ បើមានឱកាស ខ្ញុំនឹងវិលមកសងគុណច្រើនមិនខាន!

មាណវិយើងស្រដីហើយក៏ស្ទុះរៀបចំខ្លួនយ៉ាងស្អាតបាត ហើយស្ទុះទៅរក

លោកវិសាលដែលអង្គុយរង់ចាំនៅក្នុងសាលរុងដោយមានអ្នកស្រីជានិច្ចនៅជជែកកំដរ ជាមួយ ។ កាលបើឃើញក្រពុំចិត្តចុះពីលើផ្ទះមក

ទាំងអ្នកស្រីជានិច្ច ទាំងលោក វិសាល មានការសប្បាយចិត្តតែម្តង ។ មែនហើយ! ដូចគ្រោងទុកឥឡូវ! កាលបើ

បានលោកវិសាលបបួលចេញទៅក្រៅ ម្តាយនាងក៏អនុញ្ញាតភ្លាម គាប់ជូនពេល នោះ លោកសម្បត្តិនិងដរិយាក៏មិននៅផ្ទះ

ឆ្ពោះហើយគ្មាននរណារារាំងគេទាំង ពីរដែរ ។ ឃើញក្រពុំចិត្តសំដែងទឹកមុខញញឹមហើយយល់ព្រមចេញទៅក្រៅជាមួយ

លោកវិសាលរឹកមុខប៉ុនប៉ងតែម្តង ។

គ្រាន់តែចេញផុតរបងផ្ទះ លោកវិសាលសួរទៅទិសកំពូលដួងចិត្តរបស់លោក

ភ្លាមដែរថា:

- ចិត្ត! បងនឹកអូនណាស់ណាអូនដឹងទេហ៎?

តែក្រពុំចិត្តមិនបានឮប្រយោគរបស់លោកទេ បែរជាពោលត្រលប់ទៅរក លោកវិញថា :

- បើខ្ញុំចង់ពីងបងរឿងមួយ បងជួយខ្ញុំទេហ៎?

- តើជារឿងអ្វីទៅ? បើអាចជួយបាន បងនឹងជួយអូនភ្លាម!

- គឺ... បងត្រូវតែសន្យាសិនថា បងមិនជំរាបប៉ាម៉ាក់ខ្ញុំឱ្យគាត់ជ្រាបទេ..

- ព្រះអើយ! តើអូនមានរឿងអ្វីធំដុំរហូតដល់ទៅលាក់បាំងនឹងឪពុកម្តាយអញ្ចឹង?

លូកក៏ឈ្លោកមុខ រួចវាចាខ្សឹបៗ :

- មើលទៅ ប្រហែលជាបងជួយខ្ញុំមិនបានទេ ។

ឃើញនាងសំដែងកិរិយាតូចចិត្តអស់សង្ឃឹម លោកវិសាលក៏និយាយកម្លោះទឹក ចិត្តនាងឡើង :

- ឈ្លើយចុះ! បងយល់ព្រមថាមិនជំរាបប៉ាកក្រហមទេណា ហើយអូននិយាយប្រាប់ បងមក តើអូនចង់អោយបងជួយរឿងអ្វីទៅ?
- ប៉ុន្តែ... បើខ្ញុំនិយាយជំរាបបងហើយ សូមបងស្តាប់ខ្ញុំអោយចប់រឿងសិន ហើយ តាំងចិត្តកុំខឹង កុំខក កុំច្រណែននឹងក្រពុំចិត្តណា!

ខ្ញុំសូមតែប៉ុណ្ណឹងទេ...

- ពុទ្ធា! ក្រពុំចិត្តតែមួយរបស់បង! បងមិនដែលនឹកខឹងនឹងអូនដោយប្រការ មួយណាទេ តាំងពីយើងស្គាល់គ្នាមក សូម្បីតែពេលអូនឃ្លាតពីបងទៅ នាគ្រាមួយ នោះ ក៏បងមិនដែលនឹកខឹងនឹងអូនដែរ....

- ប៉ុន្តែ រឿងរ៉ាវរបស់ខ្ញុំរវែងឆ្ងាយជាងការគិតរបស់បងណាស់! សូមបងសន្យាសិន មក ចាប់បងមិនខឹងនឹងខ្ញុំឡើយកាលបើបានដឹងការពិតរួចហើយ...

- បាទ! បងសន្យាថាបងមិនខឹង មិនអាក់អន់ស្រពន់ចិត្តនឹងអូនឡើយ មិនថាការ ពិតនោះវាយ៉ាងណាក្តី...

ក្រពុំចិត្តក៏ញញឹមភ្លាមយ៉ាងស្រស់បំព្រង...
នៅលើផ្លូវជាតិលេខ៥....

រថយន្តដ៏ស្អាតមួយបោះពួយយ៉ាងលឿនផ្ទុកលោកវិសាលនិងធីតាយើងសំដែង ខែត្របាត់ដំបង ។

ពេលនោះយើងសង្កេតឃើញឈូកមានកិរិយារីករាយណាស់គ្រាន់ តែអង្គុយរសាប់រសល់បន់អោយឆាប់ដល់តែប៉ុណ្ណោះ តែលោកវិសាលវិញ...

ទោះបី ជាលោកប្រឹងញញឹមយ៉ាងណា ក៏មិនអាចលាក់ជិតនាភាពសោកសៅនៅលើផ្ទៃ មុខរបស់លោកបានដែរ ។ តើព្រោះអ្វីទៅហ្ន៎?

ភ្លាមនោះ លោកវិសាលពោលទៅកាន់នារីយើងថា :

- យប់នេះ បងមានកម្មវិធីត្រូវផ្សាយបន្តផ្ទាល់ម៉ោង៧កន្លះយប់ ។ តើយើងអាច ត្រលប់មកវិញទាន់ពេលដែរទេ អូន?

ក្រពុំចិត្តញញឹមហើយឆ្លើយភ្លាម :

- ពិតជាទាន់ហើយ ព្រោះអីពេលនេះ ទើបតែម៉ោង៩កន្លះប្រឹក ។ ធ្វើដំណើរទៅ មកពីភ្នំពេញទៅបាត់ដំបងអស់ប្រហែល៧ម៉ោងទេ ។

ខ្ញុំជឿថាបងប្រាកដជាមកវិញ ទាន់មិនខាន ។ ប៉ុន្តែដើម្បីកុំឱ្យពិបាក បងដាក់ខ្ញុំចុះនៅចំណតឡានក្រុងក៏បានដែរ ចាំខ្ញុំជិះបន្តទៅទៀតចុះ ។

- អត់ទេហ៎! បងត្រូវតែរក្សាសុវត្ថិភាពអោយអូន! ឈប់បារម្ភទៅ! ចាំបងជូនអូន

អោយទៅដល់ភូមិត្រាងតែម្តង ។

- អរគុណណាស់ បងវិសាលដែលមានចិត្តមេត្តានាំឈូកអោយមកជួបកូនវិញ...

លោកវិសាលញញឹមទ្រង់ស្ងួតហើយទើសទាល់ តែដោយទឹកចិត្តអាណិតនារី យើងដែលបានរងគ្រោះក្នុងជីវិតជាច្រើនដងមកហើយ លោកនឹករកពាក្យប្រកែក ថាមិនជួយនាងមិនបានសោះ ។ ពុទ្ធាអើយ! បើពេលនេះ ក្រពុំចិត្តគេមានម្ចាស់ បេះដូងរួចទៅហើយ តើលោកវិញត្រូវក្លាយជាអ្វីទៅចំពោះនាង? គិតទៅគិតមក លោកនៅតែគិតមិនចេញដដែល...

បួនម៉ោងក្រោយមករថយន្តក៏បានមកដល់ភូមិត្រាង ។ លោកវិសាលក៏បត់រថ យន្តឆ្ពោះទៅផ្ទះកញ្ចាស់មួយដែលឈូកចង្អុលប្រាប់ ។ ពេលនោះ លោកសឹងតែមិន ជឿភ្នែកខ្លួនឯងថា ផ្ទះដ៏កញ្ចាស់នោះមានអនុភាពខ្លាំងក្លាអាចទាក់ទាញទឹកចិត្តនារី ដែលមានវណ្ណៈខ្ពស់ដូចផ្កាយអោយឃ្លាតចាកពីមេឃភ្នំពេញដ៏សែនធំហើយត្រលប់ មករកដំបូលកញ្ចាស់ដោយក្តីពេញចិត្តដូច្នោះសោះ ។ កាលបើមកដល់មុខផ្ទះហើយ ឈូកឈានចុះពីរថយន្តដោយក្តីត្រេកអររំភើប ស្រាប់តែ...សេចក្តីសប្បាយរីករាយ

របស់នាងរលាយបាត់សូន្យអស់ទៅវិញព្រមជាមួយគ្នាដែរ ត្បិតផ្ទះមួយនោះត្រូវ បិទទ្វារចោលគ្មានមនុស្សរស់នៅឡើយ មានតែស្មៅដុះស៊ីបទ្រុប ទំនងត្រូវគេបោះ បង់យូរហើយ... ឈ្នួររត់ចុះរត់ឡើងក្នុងក្រុងហៅរកមីងសោម រកសុជាតិនិងសុខា តែឥតប្រយោជន៍ទេ នាងមិនបានទទួលចំណីយតបរិព្វសោះឡើយ ។ ភ្លាមនោះ ធីតាក៏ខ្ទប់មុខទ្រហោរយំហ្នំ ដោយការខកចិត្តមិនបានជួបកូននិងមនុស្សជាទី ស្រឡាញ់ ។ បេះដូងរបស់នាងរណ្តំញាប់ញ័រដោយក្តីបារម្ភចំពោះសុផា ដៃជើងក៏ រសេះរសោះស្ទើររលក់អស់ពីខ្លួន ។ ពេលនេះ នាងមានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនកំពុងតែ ធ្លាក់នរកសាជាថ្មីម្តងទៀតហើយ ។ លោកវិសាលឈរក្បែរនោះសំលឹងទៅនាង ដោយក្តីអាណិតអាណេចក្នុងចិត្ត តែលោកក៏មិនដឹងដែរថា ត្រូវធ្វើយ៉ាងណាដើម្បី ជួយសំរាលទុក្ខរបស់នាងបាន ។

ផ្កាយរំលោភមេឃ

- ១. មេឃខ្មៅងងឹតត្បិតព្យុះព្យោមា អោយស្រីរងា រណ្តំកាយអង្គ សង្សារសាហាវគំរាមនោមយង់ កាត់ទងបេះដូងប្រល័យដួងចិត្ត ។
- ២. ភពខ្មៅគួរស្តុតរលត់ពន្លឺ ឱរាវែងឈឺព្រោះនឹកវរមិត្ត និរាសបុត្រសូនខ្លួនអើយវិបតិ ស្រណោះអាណិតផ្កាយរំលោភមេឃ ។
- ៣. មេឃរាំងរួចភ្លៀងស្រោចស្រពរងា រណ្តំឱរាចិន្តាសង្វេគ ព្យុះអើយឈប់បក់បំបាក់បំបែក ដើម្បីថ្ងៃស្អែកថ្ងៃរះជាថ្មី ។
- ៤. ហត្ថាទាំងទ្រព្យប្រណម្យបន់ផ្សង សូមឱ្យទងវែងជួបស្នេហាថ្លៃ រស់សុខសប្បាយផុតទុក្ខព្រួយភ័យ ជុំគ្រួសារថ្មី រស្មីនិរន្តរ៍ ។

ធីតាយើងយំអស់ចិត្តហើយក៏ជូតទឹកភ្នែកដើរចេញមកក្រៅរបងផ្ទះ គិតថា នឹងទៅសួរដំណឹងពីអ្នកភូមិជិតខាង ស្រាប់តែឃើញពេទ្យអេងបរម្ភិតកាត់តាម ផ្លូវមុខផ្ទះរបស់សុជាតិ ។ នាងក៏រត់ក្នុងក្រុងភ្លាម ។ ពេទ្យអេងពូហើយក៏ បកម្នីត្រលប់ថយក្រោយមករកនាងវិញ :

- សួស្តីឈ្នួរ! មករកសុជាតិមែនទេហ៎?
- ចាស! ចុះលោកគ្រូពេទ្យមានដឹងថាគាត់នាំក្រុមគ្រួសារទៅរស់នៅទីណាដែរទេ?
- បាទ! ឮថាទៅនៅភ្នំពេញតាំងពីយូរហើយ គឺតាំងតែ ក្រុមហ៊ុនចំរៀងគេមកសុំ កុងត្រាយកសុខាទៅច្រៀងអោយក្រុមហ៊ុនរបស់គេកាលពីពីរឆ្នាំមុនមកម្ល៉េះ ។

ក្រពុំចិត្តឈរធ្វើរាំង ខកចិត្តផង សប្បាយចិត្តផង ខកចិត្តត្បិតមិនបានជួបមុខ កូនតែសប្បាយចិត្តវិញព្រោះអីនៅមានសល់រស្មីសង្ឃឹមខ្លះដែរក្នុងការស្វែងរកនាយ សុជាតិនិងក្រុមគ្រួសារ ។ បន្តិចមក ពេទ្យអេងក៏លាចេញទៅ ទុកអោយឈ្នួរនៅ ឈរទ្រឹងសំលឹងទៅផ្ទះឈើកញ្ជាស់នោះជាចុងក្រោយ ។ តែពេលនេះ នាងឈប់ ស្រក់ទឹកភ្នែកដូចគ្រាមុនៗទៀតហើយ ។ នាងបានសម្រេចនៅក្នុងចិត្តថានឹងស្វែងរក កូនស្រីនាងនិងមនុស្សដែលនាងស្រឡាញ់បំផុតក្នុងជីវិតអោយឃើញជាក់ជាមិនខាន មិនថាជីវិតរបស់នាង នឹងត្រូវប្រទះឧបសគ្គយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នាងនឹងខំពុះពារ មិនអោយនរណាមកបំបាក់ទឹកចិត្តរបស់នាង អោយធ្លាក់ចុះដុនដាបតទៅទៀត ឡើយ ។ ឈ្នួរឈរសំលឹងមើលភូមិដ្ឋានដែលនាងធ្លាប់រស់នៅជាចុងក្រោយហើយក៏ ដើរត្រលប់ចូលរថយន្តវិញដោយក្តីស្ងៀមស្ងាត់ ។ លោកវិសាលក៏បញ្ជូរថយន្តនាំ មាណវីចេញទៅ ។ ថែដង្ស តាមផ្លូវត្រលប់មកភ្នំពេញវិញ មានរន្ទះព្យុះភ្លៀងធ្លាក់

ជាខ្លាំងធ្វើឱ្យយឺតដំណើររបស់អ្នកទាំងពីរ ។ ពេលនោះ លោកវិសាលក៏សំរេចចិត្ត នាំក្រពុំចិត្តទៅតំរង់កន្លែងធ្វើការរបស់លោកតែម្តង ត្បិតពេលវេលាវាកាន់តែក្ស័ក កម្មវិធីដែលលោកត្រូវឡើងទៅសម្ភាសន៍ ផ្សាយបន្តផ្ទាល់ជាមួយតារាដើងឯកដ៏ ល្បីដល់ទៅបីរូប ។ លុះបរិច្ចាគយល់ដល់ភ្នំពេញវិញ លោកក៏ទូរស័ព្ទទៅលោក សម្បត្តិ អ្នកស្រីដានី និងដារិយ៉ា រំលឹកសុំអោយមកចូលរួមទស្សនាកម្មវិធីផង ហើយមកទទួលយកក្រពុំចិត្តទៅវិញផង ត្បិតពេលនោះលោកគ្មានឱកាសនាំនាង អោយដល់លំនៅវិញទាន់ពេលវេលាណាត់របស់លោក ។

00   00
00

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១០

អំពីបែបវិវាហរណ៍

និយាយពីក្រុមគ្រួសារសុជាតិម្តង...

តាំងពីបែកពីល្អកន្លងសុជាតិមក នាងតូចសុឆាយរកម្តាយរកឪពុក មិនព្រម ដេកពូនសោះ

ធ្វើឱ្យមីងសោមនិងសុខាកាន់តែពិបាកចិត្តឡើងរាល់ថ្ងៃ ម្យ៉ាង ទៀត ប៉ុន្តែថ្ងៃកន្លងមកនេះ សុខាក៏ប្រមូល ជួរក្រុមមូលមាន់ព្រមទាំងយកម៉ូតូ ចាស់របស់សុជាតិទៅលក់អស់រលីងដែរដើម្បី សន្សំមួយពាន់ដុល្លារទៅលោះយក សុជាតិមកវិញ ។ ប៉ុន្តែ...

ទោះជាខំប្រឹងយ៉ាងណាក៏ដោយក៏សុខាមិនអាចប្រមូល ប្រាក់មួយពាន់ដុល្លារបានដែរ ។ រៀងរាល់ថ្ងៃ នាងប្រឹងដាក់កង់រហូតដល់បាត់ដំបង ដើម្បីទៅមើលសុជាតិដែលត្រូវក្រុមអង្គរក្សរបស់លោកសម្បត្តិឃុំខ្លួន ។ ការពិត ទី នោះមិនមែនជាពន្ធនាគារនោះទេ តែជាលំនៅធម្មតាៗ គ្រាន់តែមានការយាមល្បាត ច្រើនប៉ុណ្ណោះធ្វើអោយសុខាវិតតែសង្ស័យឡើងថា អ្វីដែលគេកំពុងធ្វើមកលើបង ប្រុសនាងមិនមែនជាអំពើស្របច្បាប់ ។ ប៉ុន្តែ ចំពោះស្រីក្មេងពិការដូចនាង ហើយ ក្រីក្រទីទីលយ៉ាងនេះ តើនាងត្រូវទៅរក ពីងអ្នកណា ប្តឹងអ្នកណា ដើម្បីរកយុត្តិធម៌ អោយបងប្រុសនាងបានទៅ?

ថ្ងៃនេះនាងបានយកអាហារទៅធ្វើសុជាតិនៅបាត់ដំបង ដោយខុបយកសុឆា ទៅជាមួយផង ត្បិតនាងតូចយំរកឪពុករកម្តាយខ្លាំងពេក ។ រីឯសុជាតិស្តមស្រក សាច់ច្រើនណាស់ ស្លែកស្លាំងហើយមានទឹកមុខស្រពាប់ស្រពោនអនេត ។ កាលបើ បានឃើញប្អូនស្រីនាំសុឆាមកដល់ មាណពយើងមានសេចក្តីរីករាយក្រៃលែងប្រៀប

ដូចជាកូនដំណាំដែលកំពុងត្រូវតំណក់ភ្លៀងដូច្នោះដែរ ។ នាយយើងស្ទុះទៅទទួល

យកសុឆាពីដៃសុខាយកមកទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោងដោយក្តីនឹករលឹក :

- ឆា! ប៉ានឹកកូនអ្វីម៉្លេះទេ! ហើយក៏នឹកម៉ាក់របស់កូនជាអនេតដូចគ្នាដែរ..

សុជាតិអាបកូនសំរក់ទឹកភ្នែក... ជាលើកដំបូងបង្អស់ក្នុងជីវិតរបស់នាយ តាំង តែពីចំពេញវ័យមក ។ នៅគ្រាដែលបែកពីនិមន រាយគ្រាន់តែពិបាកចិត្តបន្តិចបន្តួច ហើយក៏អាចកាត់ចិត្តបន្តប់បានវិញដោយងាយ ។ ប៉ុន្តែចំពោះល្អកវិញ នាយទប់ចិត្ត ថា មិននឹក មិនអាណិត មិនស្រឡាញ់ល្អកមិនបានទេ ។ នោះគឺជាតំណក់ទឹកភ្នែក នៃសេចក្តីសោកស្តាយ ដែលនាយយើងគ្មានសមត្ថភាពនឹងជួយល្អកបានហើយក៏ជា សេចក្តីអាណិតយ៉ាងធំធេងចំពោះសុឆាជាកុមារីតូចមួយដែលត្រូវប្រាត់ពីម្តាយធ្លាប់ រស់នៅនៃបនិគ្សបីបមរាល់ថ្ងៃ ។

ហើយពេលនេះទៀតក៏គ្មាននរណាដឹងដែរថា នាង តូចមានវាសនាបានជួបម្តាយនាងវិញ ឬក៏យ៉ាងណា ។ កាលដើមឡើយសុជាតិមិន ដែលដឹងទេថា នាយលង់ខ្លួនលង់ចិត្តស្រឡាញ់អាណិតល្អកវិញណា... តែពេលនេះ

នាយយល់ហើយនូវជំរៅចិត្តរបស់នាយថាស្រឡាញ់ល្អកធំធេងរបៀបណា ។ ជីវិត របស់នាយពិតជាគ្មានន័យអ្វីទៅទៀតឡើយ កាលបើល្អកត្រូវឃ្នាតចាកពីរង្វង់ ដៃរបស់នាយទៅ...

បើលោកនេះគ្មានរូបអូន

១. បើសិនលោកនេះគ្មានរូបអូន រៀបបងស្រពោនស្រពាប់ចិត្ត

	រស់នៅខ្លះនឹងឆាកជីវិត	បេះដូងវិបត្តិឥតឧបមា ។
២.	បើសិនលោកនេះគ្មានរូបពៅ	ហឫទ័យហ្មងសៅស្ទើរមរណា
	រស់នៅធ្វើអ្វីបាត់ស្នេហា	ម្ចាស់ដួងចិត្តបងតែមួយ ។
៣.	បើសិនលោកនេះបាត់រូបស្រី	ទ្រង់ព្យាបាលរោគវិវាទព្រួយ
	បន់ព្រះមណីសូមលោកជួយ	ប្រណីស្នេហ៍មួយដ៏ស្មោះស្ម័គ្រ ។
៤.	បើសិនលោកនេះព្រាត់លែងវិល	បងសូមកាន់សីលបូសជូនអ្នក
	បេះដូងបងមួយជូនវិលក្នុង	លុះជាតិថ្មីជាក់ជួបរឿងអើយ ។

រីឯនាងតូចសុធាវិញក៏គួរអោយអាសូរណាស់! គ្រាន់តែបានដល់ដៃសុជាតិ កាលណា ស្រាប់បាត់យំឈឹងភ្លាម ហើយក៏ប្រលែងសើចលេងជាមួយសុជាតិយ៉ាង រអឹក ដូចដែលនាងធ្លាប់ប្រលែងលេងជាមួយរាល់ថ្ងៃតាំងពីដើមមក ។ បន្តិចក្រោយ មក សុជាតិក៏សួរទៅសុខាថា :

- ម៉ែគាត់សុខសប្បាយទេអូន?
- គាត់មិនអីទេ គ្រាន់តែពិបាកចិត្តព្រោះរកលុយមកលោះបងមិនបាន...
- ហី! បើដូច្នោះ តើយើងត្រូវធ្វើដូចម្តេចទៅ?
- ម៉ែថាបើទាល់ច្រក គាត់នឹងលក់ដីចំការចេករបស់យើងហើយ
- កុំអី! បើលក់អស់ តើយើងមានអ្វីនៅសល់ជាដើមទុននឹងរស់តទៅទៀត? ប្រាប់ ម៉ែទៅកុំលក់អី! យើងគួរទៅទទួលអង្វរគេសាកមើល ក្រែងគេចុះផ្ញើពន្ធអោយខ្លះ
- ចាស! ចាំខ្ញុំសាកល្បងមើលចុះណាបង ។

មុននឹងសុខាបែកទៅផ្ទះវិញ សុជាតិក៏ផ្តាំជាចុងក្រោយថា :

- សុខា! បើអូនមានដំណឹងពីឈ្នួក ប្រាប់បងផងណា! បងពិតជានឹកគេណាស់!....

សុខាអាណិតបងប្រុសខ្លោចចិត្ត ហើយក៏លាសាយចេញមកវិញទាំងបេះដូង សោកសៅ ។ តាមផ្លូវ នាងជិះកង់ឆ្លងស្ពានថ្មទៅទិសខាងលិច កាត់ហាងលក់ទំនិញ នានា ស្រាប់តែឮសំលេងចម្រៀងយ៉ាងពិរោះគួរជាទីចាប់អារម្មណ៍ចេញពីហាងស៊ីឌី មួយ ។

ដោយហេតុនាងជាអ្នកចូលចិត្តចម្រៀងតាំងពីកំណើតស្រាប់ផង ក៏ឈប់កង់ ឈរស្តាប់នៅមុខហាង ស្រាប់តែមានបុរសម្នាក់ក្រលេកមក មើលមុខនាងមិនលែង សោះ ។ មួយស្របក់ក្រោយមក បុរសនោះក៏ដើរចេញពីហាង សំដៅមករកសុខា

ព្រមទាំងពោលថា :

- នាង! អោយពូសូមសួរមួយបានទេ ? តើនាងឈ្មោះសុខាដែលប្រលងចម្រៀងបាន

រង្វាន់លេខមួយ កាលពីថ្ងៃមុននោះមែនទេហី?

សុខាភ្ញាក់ព្រើត មិនដឹងថាត្រូវឆ្លើយថាយ៉ាងម៉េច ក៏នៅរេរា ស្រាប់តែបុរស ចំណាស់នោះមានប្រសាសន៍បន្តថា :

- ដឹងទេហី ថាពួកពុម្ពស្រាវជ្រាវរកនាងប៉ុន្មានថ្ងៃហើយ ត្បិតមានទស្សនិកជនជា ច្រើនគេពេញចិត្តនឹងសំលេងរបស់នាង ហើយគេបានទូរស័ព្ទ ទទួលសុំអោយពូស្វែង រកនាងមកច្រៀងឡើងសេបទថ្មីៗ ខ្លះជាក់ស៊ីឌី និងឌីវីឌីរបស់ក្រុមហ៊ុនយើង ។

ពុទ្ធាអើយ! សុខាឮហើយអរហើបជើងពីដីតែម្តង តែខំធ្វើបូកហាក់ដូចជា មិនសូវជាចាប់អារម្មណ៍សោះឡើយ ។ នាងក៏ឆ្លើយវិញថា :

- ខ្ញុំឈ្មោះសុខាមែន តែចំពោះការហាត់ច្រៀងយ៉ាងពិរោះរបស់ខ្ញុំត្រូវពឹងមនុស្ស ពីរូបទៀត បើមិនដូច្នោះ ខ្ញុំមិនអាចជួយលោកពូបានទេ ។
អីល្អវុំខ្ញុំមានធុរៈមាន ទុក្ខក្នុងគ្រួសារ ពុំមានអារម្មណ៍មូលសំរាប់ច្រៀងចំរៀងអ្វីទេ ។

តែចំពោះនោះមិនបានធ្វើអោយបុរសចំណាស់អាក់ទឹកចិត្តទេ ផ្ទុយទៅវិញ លោកបែរជានិយាយថា :

- ពូនេះឈ្មោះសមបុណ្យ ជាម្ចាស់ផលិតកម្មការ៉ាអូខេផលិតស៊ីឌីនិងឌីឌី ។ តើនាង អាចទុកចិត្តបានហើយនៅថាពូមិននិយាយលេងទេ
ហើយសូមនាងនិយាយប្រាប់ ពូមកមើលពីធុរៈរបស់នាងក្រែងលោកពូជួយនាងដោះស្រាយបាន ។

- អញ្ជឹងលោកពូអញ្ជើញទៅជួបម្តាយខ្ញុំនៅផ្ទះបានទេហ៎?

នៅភូមិត្រាង ថ្ងៃដដែល....

- ម៉ែ! លោកសមបុណ្យម្ចាស់ផលិតកម្មការ៉ាអូខេ មកលេងនឹងម៉ែប្លែក!!

- អើៗ កូនអើយ! តើ.. លោកសមបុណ្យមានការអ្វីជាមួយម៉ែទៅកូន?

- ម៉ែមើលនេះ!... លោកនាំអ្នកណាមកជាមួយដៃវែក!!

- ឱ្យម៉ែទៅដឹងកើត បើម៉ែមើលមិនឃើញផង...? តើជានរណាទៅកូន?

- ម៉ែទាយទៅមើល ថាម៉ែកំពុងគិតហើយបានម្តីនរណាជាងគេ?

- ហ្នាស់! កូនជាតិ?... អាងកូនម៉ែ... ឯងរួចពីការឃុំឃាំងហើយឬកូន?

- បាទ! ម៉ែ... កូនលឺកម៉ែណាស់ ។

សុជាតិស្ទុះទៅជិតក្រាបសំពះម្តាយដល់ធរណី :

- កូនពិតជាមានសំណាងណាស់ដែលបានមកជួបម៉ែវិញថ្ងៃនេះ ។

មីងសោមស្រវ៉ាអោបកូនដោយក្តីនឹករលឹក យំផងសើចង់ផងលាយខ្មាំង ។ មីង យើងរំភើបរហូតដល់ទៅនិយាយស្តីលែងរួចតែម្តង ។
បន្ទាប់មកលោកសមបុណ្យក៏ ជំរាបទៅមីងសោមថា :

- ខ្ញុំបានជួបនាងសុខា នៅឯបាត់ដំបង ហើយកំពុងបបួលនាងទៅច្រៀងអោយក្រុម ហ៊ុនចតចំរៀងការ៉ាអូខេរបស់ខ្ញុំ ។

ចែដន្យនាងក៏សុំពឹងអោយខ្ញុំទៅជួយលោះបង ប្រុសពីមន្ទីរឃុំឃាំងដោយសុំបើកប្រាក់កំរៃមុន ។ ដំបូងខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងយកលុយទៅ លោះពិតមែន

តែលុះដល់នាងនាំខ្ញុំទៅជួបបងប្រុសនៅកន្លែងឃុំខ្លួនទើបដឹងថា ពួកអ្នកដែលឃាត់ខ្លួនសុជាតិទាំងនោះជាអ្នករកស៊ីតែបន្តិចខ្ពស់ច្បាប់ទេ ។ ការពិត

សុជាតិមិនមានដីការអ្វីត្រឹមត្រូវពីតុលាការសំរាប់ចាប់ខ្លួនគេសោះឡើយ ។ ពួកគេ ទាំងនោះធ្វើបំពានដើម្បីជីវិតរកលុយចាយផ្ទាល់ខ្លួន

សំរាប់ក្រុមគេដ៏តូចមួយនោះ តែប៉ុណ្ណោះ ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំទៅជួបហើយសុំពឹងអ្នកស្របច្បាប់អោយគេជួយ ទើប

តុលាការធ្វើដីការចាប់ពួកទាំងនោះយកទៅផ្តន្ទាទោស ហើយដោះលែងឱ្យសុជាតិ រួចមកវិញដោយមិនបាច់អស់ប្រាក់ថ្លៃលោះខ្លួន

សូម្បីតែមួយកាក់ក៏អត់ដែរ ។ រីឯ ក្រុមមនុស្សចាប់ជីវិតមួយក្រុមនោះ ក៏ត្រូវនគរបាលគេឃាត់ខ្លួនទុកបាត់អស់ ហើយ ។

តាមពិតក្រុមចាប់ជីវិតទាំងនោះកំប្តឹងកំប្តឹងទេ ព្រោះគេធ្វើបាបតែអ្នកក្រ ល្ងង់ខ្លៅ ។ សំណាងល្អដែរ

ដែលក្រុមប៉ូលីសគេចេញប្រតិបត្តិការបោសសំអាតទាន់

ចិត្ត កុំអីក្រុមគ្រួសារមីងវេទនាធំហើយ ។

មីងសោមយកដើរតម្រង :

- អរគុណណាស់ព្រះអើយ! អ្នកស្រុកជនបទតូចទាបដូចជាពួកយើង មិនស្គាល់ថា នរណាជាអ្នកកាន់ច្បាប់ នរណាជាជនឆ្លៀតឱកាសទេ ។
អរគុណលោកណាស់ដែល មានចិត្តចម្រើនមិត្តភាពដោះស្រាយប្រុសខ្ញុំអោយមានសុវត្ថិភាពឡើងវិញ ។ ខ្ញុំមិនដឹង បានអ្វីសងគុណលោកទេ
ក្រៅពីប្រមាមដៃដប់... សំពះអរគុណលោក...

មីងសោមមានប្រសាសន៍ផង ទឹកភ្នែកអូរដើមកង លើកដៃសំពះផង ។ លោកសមបុណ្យឃើញដូច្នោះក៏លើកដៃប្រណម្យតបវិញ :
- មិនមានជាគុណស្រ្តីអ្វីទេមីង! យើងជាមនុស្សល្អ ព្រះលោកយាងតាមថែរក្សា គ្រប់ទីកន្លែងជានិច្ច !

បន្ទាប់មកលោកសមបុណ្យក៏មានប្រសាសន៍សុំសុខាយកទៅភ្នំពេញដើម្បីចូល សូមឱ្យយោធិ៍ចម្រើន តែមីងសោមប្រកែកដាច់អហង្គា ។
ចំពោះសុជាតិវិញ ក្នុងបេះ ដូងក្នុងអារម្មណ៍របស់នាយ មានតែឈ្នួកប៉ុណ្ណោះ ។ កាលបើពួកសុខាអាចមាន លទ្ធភាពអាចទៅភ្នំពេញបាន
នាយក៏ទទួលសុំម្តាយទៅភ្នំពេញជាមួយនាង ដោយ មានគោលបំណងចង់ទៅតាមរកឈ្នួកផង ។ ដោយហេតុថា សុជាតិមានទេព
កោសល្យខ្ពស់ខាងផ្នែកនិងផ្នែកព្រមទាំងចេះនិពន្ធ បទភ្លេងបែបប្រពៃណីទៀត ផង
លោកសមបុណ្យក៏ទទួលសុំមីងសោមរហូតដល់គាត់ប្រកែកលេងបាន ។ ណាមួយ មីងសោមក៏ស្រលាញ់ឈ្នួកដែរ ។
លុះឃើញកូនប្រុសរបស់គាត់ទទួលរង វិបត្តិផ្លូវចិត្តធ្ងន់ធ្ងរ មីងក៏សំរេចចិត្តតាមកូនទាំងពីរទៅភ្នំពេញទាំងអស់គ្នា ដើម្បី
អោយមានឱកាសតាមរកស៊ើបដំណឹងរបស់ឈ្នួកជាទីស្រលាញ់របស់គ្រប់គ្នា ។

នៅរាជធានីភ្នំពេញ...

លោកសមបុណ្យបានយកអ្នកទាំងបួនទៅធ្វើនៅផ្ទះជួលមួយតូចនៅមុំទឹកល្អក់
ដែលមានគ្រឹះការបស់គាត់រស់នៅទីនោះជាច្រើន ។ សុខានិងសុជាតិក៏ចាប់ផ្តើមធ្វើ
សហការណ៍ជាមួយលោកសមបុណ្យ និងបុគ្គលិកប្រចាំក្រុមហ៊ុនជាច្រើនទៀតដើម្បី
ផលិតបទចម្រៀងល្បីៗជាច្រើន ថែមទាំងមានបញ្ចេញតាមខ្សែភាពយន្តដ៏ល្បីៗជា ច្រើនរឿង
ធ្វើអោយកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់អ្នកទាំងពីរកាន់តែល្បីឡើងៗជាលំដាប់ ។

កាលវិភាគរបស់គេក៏ចេះតែរវល់ទៅៗរហូតរកពេលនឹងចេញស៊ើបដំណឹងអំពីឈ្នួក មិនបានសោះ ។ តាំងពីមកនៅភ្នំពេញ
សុជាតិធ្វើការគត់មត់ក្រែលែង តែគេក៏មិន ដែលភ្លេចនាងតូចសុដាក់ព្រាម្តាយនោះដែរ ។ រីឯសុខាវិញក៏បានក្លាយជាតារាដែល
មានសំលេងមាសប្រចាំប្រទេសទៅហើយ ខុសតែនាងមានពិការភាពទើបមិនអាច ចេញបង្ហាញខ្លួននៅលើវេទិកាណាមួយបាន
គឺបានត្រឹមតែថតសំលេងច្រៀងនិង បញ្ចូលសំលេងអោយខ្សែភាពយន្តយូកាវ៉ាអូខេតែប៉ុណ្ណោះ ។ ទឹកដមសំនៀងរបស់
សុខាពេលនេះអាចចាត់ទុកបានថា មិនចាញ់តារាជើងចាស់នៅប្រទេសខ្មែរ នាគ្រា អតីតកាលឡើយ ។

ដោយសារការប្រឹងប្រែងដ៏មោះមុតរួមផ្សំនិងទេពកោសល្យដ៏ វិសេសរបស់អ្នកទាំងពីរ និងដោយសារទឹកចិត្តសប្បុរសរបស់លោកសមបុណ្យដែល
ជាចាងហ្វាងផលិតកម្ម ជីវភាពក្រុមគ្រួសាររបស់សុជាតិក៏កាន់តែមានដំណើរធូរ ស្រាលម្តងបន្តិចៗហើយ ។

ទោះបីមានកាលខ្លះមីងសោមរអ៊ូចង់ផ្ទេរចំណីជីវភាព អ្វីអរនៅក្នុងភ្នំពេញក៏ដោយ ក៏មីងនៅតែខំប្រឹងសំរួលខ្លួនអោយងាយរស់
តាមរបៀបអ្នកភ្នំពេញដែរ ។ នោះក៏ព្រោះតែមីងស្រលាញ់កូនទាំងពីរ ហើយមាន
មោទនភាពខ្ពស់ណាស់ដែលគេទាំងពីរអាចឈានដល់កំរិតល្បីបំផុត ។

ថ្ងៃមួយ...

អ្នកទាំងបួនកំពុងតែរៀបចំបរិភោគអាហារថ្ងៃត្រង់ស្រាប់តែលោកសមបុណ្យ

នាំតារាវាសិចស៊ីឈ្មោះម្ចីរុតនិងការិយារូបទៀតមកដល់ ។ លោកសមបុណ្យឈាន ចុះពីឡានដើរសំដៅមករកសុជាតិនិង

សុខាដោយទឹកមុខញញឹមព្រាយ :

- សុជាតិ! ពូមានដំណឹងល្អមកប្រាប់ !

មាណពយើងភ្ញាក់ក្រញាង នឹកត្រេកអរថែមទាំងនឹកឆ្ងល់ផង :

- ព្រះអើយ! ខ្ញុំនឹងមានការធ្វើថែមទៀតហើយមែនទេហ្នឹង?

- មែនហើយ! ម៉ោង៧កន្លះយប់នេះ ស្ថានីយទូរទស្សន៍មានបំណងចង់ជួបសម្ភាស ជាមួយអ្នកទាំងបីនាក់ដោយមានការផ្សាយបន្តផ្ទាល់ទៀតផង ។

- យើងទាំងបី? (សុជាតិលាន់មាត់) ជានរណាខ្លះទៅ?

- មានទៅនរណាទៀត? (ម្ចីរុតឆ្លើយ) គឺបងជាតិសុខាហើយនិងខ្ញុំ នោះអី!!

ទាំងសុជាតិ ទាំងសុខា ទាំងមីងសោម សុទ្ធតែបញ្ចេញអាការៈភ្ញាក់ផ្អើលបើក ភ្នែកធំៗប៉ុនពងមាន់ទាំងអស់គ្នា ។

លុះឃើញដូច្នោះលោកសមបុណ្យក៏មាន ប្រសាសន៍ពន្យល់ថា :

- នេះជាឱកាសស្តាប់រាប់អ្នកទាំងបីហើយក៏សំរាប់ក្រុមហ៊ុនរបស់យើងដែរ ។ ដឹងទេ ថាសព្វថ្ងៃ

ផលិតកម្មរបស់យើងកំពុងមានប្រជាប្រិយភាពធំធេងណាស់ ។ ពូជឿ ថាលើកនេះ សុជាតិ សុខាព្រមទាំងម្ចីរុត ប្រាកដជានឹងឈានដល់កិត្តិយស កំពូលប្រចាំទសវត្សនេះមិនខានឡើយ ។

សុខាត្រេកអរហើបដើងពីដី ហើយក៏ងើបទៅសំពះលោកសមបុណ្យ :

- អរគុណលោកពូណាស់ដែលជួយជ្រោមជ្រែងពួកយើងរហូតមក ។ បើគ្មានលោក ពូទេ ជីវិតរបស់ពួកយើងក៏គ្មានថ្ងៃនេះដែរ ។

- អើៗ! ពូដឹងហើយ! ឯងនិយាយអរគុណសំពះពូដូច្នោះរាល់ថ្ងៃឡើងពូចាំពាក្យ

ឯងនិយាយអស់រលីងហើយ ។ នែស! បើស្រលាញ់ហើយគោរពពូមែន កុំភ្លេច

សម្ភាសអោយបានល្អណា ។

តែពេលនេះ សុជាតិហាក់ដូចជាមានអារម្មណ៍ពិភាល់ចំលែក យ៉ាងណាមិនដឹង

ទេ ដូចជានឹកអរសន្តិ ភ័យបន្តិច ញាប់ញ័រក្នុងចិត្ត ព្រួយបន្តិច ខ្លាចខ្លួនធ្វើមិនបានល្អ

នាំឱ្យខូចខាតដល់កិត្តិយសផលិតកម្មទាំងមូល ។ ម្យ៉ាងទៀតនៅ ពេលរសៀល នេះជាវេនរបស់នាយដែលត្រូវសំរាក

ដើម្បីមានឱកាសចេញទៅក្រៅ ស៊ើបសួររក គេហដ្ឋានរបស់លោកឧត្តមសេនីយសម្បត្តិ ។ ការពិតគោលបំណងរបស់នាយគឺ

ស្វែងរកឈ្នួកម្ចាស់បេះដូងរបស់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ ។ តាំងពីឈានចូលប្រលូកក្នុង សង្គមសិល្បៈនៅក្រុងភ្នំពេញមក

សុជាតិបានប្រទះនារីប្លែកៗច្រើនណាស់ តែក៏ មិនឃើញនារីណាម្នាក់ដែលអាចអង្រួនទងបេះដូងរបស់នាយឱ្យរំភើបញាប់ញ័រ សា ជាថ្មីសោះ ។

ទោះបីពេលនេះ នាយយើងបានក្លាយជាការិនិពន្ធយ៉ាងល្បីល្បាញ ទៅហើយក្តី ក៏មាណពយើងមិនដែលទទួលភាពរីករាយក្នុងចិត្តរបស់គេបានពេញ

លេញដែរត្បិតបេះដូងរបស់គេ កំពុងតែដង្ហោយហោរកម្ចាស់ចិត្ត មកបំពេញ សំនៀងស្នេហារីករាយរបស់គេអោយពេញលក្ខណៈមកវិញ ។

សូម្បីតែម្ចីរុតតារា វាសិចស៊ីក៏មានចិត្តស្នេហាមកលើនាយមិនតិចដែរ ប៉ុន្តែសុជាតិមិនដែលនឹកវិវល់ឬ

បញ្ចេញកិរិយាណាអោយនាងមានក្តីសង្ឃឹមលើនាយឡើយ ។ តើហេតុអ្វីទៅហ្នឹង ដែលចង់ចិត្តនាយយើងអោយជាប់ជំពាក់ចិត្តចំពោះឈ្នួកដល់ម្តង?

ពេលនេះបំណង ដ៏ធំបំផុតរបស់សុជាតិ គឺប្រាថ្នាអោយនាងតូចសុធាបានរស់ជួបជុំនឹងម្តាយរបស់នាង វិញ ត្បិតអីទោះបីជាសុជាតិ

មីងសោមឬសុខាបានផ្តល់នូវក្តី កក់ក្តៅសព្វបែបយ៉ាង ចំពោះនាងតូចយ៉ាងណា ក៏សុធានៅតែមានសេចក្តីសោកសៅជានិច្ច តាំងតែពីពេល

ដែលនាងព្រាត់ពីម្តាយមក ។ សព្វថ្ងៃសុំបានក្លាយជាក្មេងអង្គុយធ្នឹមៗស្ងៀមៗ ហើយឈ្លាកមុខមិនសូវនិយាយស្តីឆ្លើយឆ្លងនឹងនរណា ដូចទំលាប់កាលពីតូចរបស់ នាងទេ ។ មានកាលខ្លះ នាងយំកម្តាយទាល់តែទន់ខ្លួនគេងលក់តែម្តង ទោះបី នរណាស្តាប់ក៏មិនបាត់ដែរ ។ សុំជាតិអាចយំតែអង្គុយភ្លឹកពិចារណាតែម្នាក់ឯង ស្រាប់តែលោកសមបុណ្យទះស្មា ធ្វើអោយនាយភ្ញាក់ស្មារតីព្រើតមកវិញ :

- ជាតិ! រសៀលហោងប្រាំពីរយប់នេះជួបគ្នានៅស្ថានីយ៍ទូរទស្សន៍ណាំ!

លោកសមបុណ្យក៏នាំតារាសិចស៊ិនងករិរបស់លោកត្រលប់ទៅវិញ ។

នៅស្ថានីយ៍វិទ្យុទូរទស្សន៍ប្រចាំភ្នំពេញ....

សុំជាតិមិនដែលបណ្តោយអោយម្តាយរបស់នាយ នៅផ្ទះតែពីរនាក់ជាមួយ សុំនោះឡើយ ។ ព្រាតិទេនេះ

នាយនិងសុខាក៏នាំយកអ្នកទាំងពីរមកតាមដល់សាល វេទិកាសម្ភាសន៍តែម្តង ។ កម្មវិធីក៏ចាប់ផ្តើមឡើងដោយមានអ្នកស្រីនិសាជា អ្នកសម្ភាសន៍ ព្រមជាមួយស្ត្រីទះដៃយ៉ាងរំពងកក្រើកពេញសាលមណ្ឌល ។

សុំជាតិមិនសុខាមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមកទាំងចិត្តត្រេកអរផង រំភើបផង

ថែមទាំងនឹកអស្ចារ្យក្នុងចិត្តដូចគ្នាថាមិនសមបើឡើយដែលគេទាំងពីរមានសំណាង ខ្ពង់ខ្ពស់បានមកអង្គុយទីនេះ

ឆ្លើយឆ្លងនិងការផ្សាយបន្តផ្ទាល់តាមទូរទស្សន៍ជួប ជាមួយបងប្អូនមុខជាតិខ្មែរទាំងអស់ទូទាំងប្រទេស ។ លោកសមបុណ្យអង្គុយមើល ពីកៅអីខាងក្រោមទៅដោយមានទឹកមុខញញឹមមិនដាច់សោះ ឃើញតែលោក ងក់ក្បាលដោយការពេញចិត្ត ចំពោះជោគជ័យរបស់អ្នកទាំងបី ។ នៅឯខាង ក្រោយសាលសម្ភាសន៍ មីងសោមអង្គុយអោបចៅស្រីមុខទូរទស្សន៍មួយ ស្តាប់ ការសម្ភាសន៍របស់កូនគាត់ទាំងពីររូប ។ គាត់នឹកត្រេកអរផងសង្វេគក្នុងចិត្តផងថា :

- ឈូកអើយ! តើពេលនេះ កូននៅឯណា? ដឹងទេថា យើងរាល់គ្នាកំពុងតែ នឹកកូនគ្រប់គ្នា ជាពិសេសគឺចៅធីតាម្តង ។

សូមបារមីព្រះអង្គសក្តិសិទ្ធិណែនាំឱ្យ កូនស្រីបានឃើញកម្មវិធីទូរទស្សន៍របស់យើង ហើយតាមមករកយើងនៅទីនេះ ឥលូវនេះផង! សាចុ!!

00 00
00!

វគ្គទី១១

ផ្លាយប្រសាសន៍

សួរទះដែកក្រើកលាន់ពូសាជាថ្មីនៅក្នុងសាលសម្ភាសន៍....

ទស្សនិកជនក្រោកឈរអបអរសាទរជាថ្មី កាលបើបានស្តាប់សាច់រឿងរបស់តារា

សុជាតិនិងនារីសោភាឈ្មោះក្រពុំចិត្តហោឈូកមកដល់ត្រីមនេះ ជាពិសេសអបអរ ដែលគូស្នេហ៍យើងបានជួបគ្នាវិញ

និងអបអរកុមារីសុផាបានជួបនឹងម្តាយរបស់នាង ក្រោយពីបែកឃ្នាតពីគ្នាអស់ជាងពីរឆ្នាំ ។ សុជាតិកាន់ដៃឈូកដោយទឹកមុខញញឹម បំព្រងហាក់មិនខ្វល់នឹងទឹកមុខក្រញូររបស់ឪពុកម្តាយរបស់នាងទៀតឡើយ ។

រំពេចនោះស្រាប់តែដំរិយាពោលឡើងថា :

- កុំទាន់ទះដៃអី! រឿងមិនទាន់ចប់ឯណា?

ទាំងពិធីករ ទាំងការិយាល័យ និងទស្សនិកជននៅទីនេះក៏ស្រាប់តែនាំគ្នាឈប់ ឈរទ្រឹងបើកភ្នែកគ្រលួង ។ ឃើញដូច្នោះនារីយើងក៏ប្រែប្រួលការអេះអុញទៅវិញ ។ អ្នកស្រីនិសាហាក់ដូចជាយល់នូវអ្វីដែលដំរិយាចង់សួរ ក៏មានប្រសាសន៍ជំនួសថា:

- មែនហើយ! រឿងរ៉ាវបានបកស្រាយអស់ហើយមែនតែនៅមានរឿងមួយដែល អ្នកនាងឈូកនិងលោកសុជាតិមិនទាន់បកស្រាយ...

នោះគឺប្រិយមិត្តចង់ដឹងថា តើ ភស្តុតាងដែលសំគាល់អត្តសញ្ញាណរបស់បុរស ដែលបំពានទៅលើឈូកនោះនៅឯ ណា?

តើគួរយើងទាំងអស់គ្នាដាក់ទោសគេយ៉ាងដូចម្តេច? ហើយចុះវាសនារបស់

នាងតូចសុផាតើយ៉ាងម៉េចវិញពេលដែលយើងរំកេងមុខបុរសទុយសឃើញហើយ ។

ភ្លាមនោះ លោកឧត្តមសេនីយសម្បត្តិក៏ឆ្លើយឃាត់ :

- ណឺយចុះ! ឱ្យរឿងរ៉ាវចប់ត្រឹមហ្នឹងចុះ! មិនបាច់ដោះស្រាយតទៅទៀតក៏បានដែរ

មើលទៅលោកសម្បត្តិ ហាក់ដូចជាចាប់ផ្តើមមានកិរិយាអាមាស ដែលរឿង

រ៉ាវក្នុងក្រុមគ្រួសាររបស់លោកដែលកាន់តែរាលដាលវែងឆ្ងាយនោះហើយ ។ តែអ្នក ស្រីដំរិយាមិនអស់ចិត្តឡើយ ។

អ្នកស្រីក៏មានប្រសាសន៍តទៅទៀតថា :

- តែខ្ញុំនៅចង់ឃើញភស្តុតាងដែលនៅសល់... រំកេងមុខបុរសឈ្លឹងសង្គមដើម្បីចាប់ វាយកទៅដាក់ទោសអោយសមនឹងការប្រព្រឹត្តរបស់វា...

លោកសម្បត្តិលូកដៃទាញដំរិយារវិយា ស៊ីញ៉ូអោយឈប់មាត់ក តែអ្នកស្រី មិនឈប់ទេ បែរជាដើរតាំងទៅរកឈូក ហើយសួរថា :

- បើអ្វីដែលកូននិយាយមកនេះជាការពិត... ឱ្យម៉ាក់សុំឃើញភស្តុតាងនោះមក បានទេ? ដឹងទេហ្នឹងចាំប្រាប់កូនជាឧត្តមសេនីយ៍

មានអំណាចធំៗ ចាប់ពួកវា ដាក់ទោសប្រដៅវាបាន អោយវាទទួលទណ្ឌកម្មយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរនៅក្នុងពន្ធនាគារយ៉ាង សក្តិសមបំផុត... ណាំកូន!!

កាលបើដូច្នោះ លោកវិសាលក៏ចូលទៅឃាត់ :

- បើប្រសិនបើ លោកឧត្តមសេនីយ៍និងកិរិយាសំរេចអោយលោកសុជាតិនិងអ្នក នាងក្រពុំចិត្តជួបជុំគ្នាវិញហើយ

ចាំបាច់អីទៅកាយរឿងវែងឆ្ងាយដល់ម្លឹង?

អ្នកស្រីដានីបើកភ្នែកមូលក្រលង់សំលឹងទៅលោកវិសាល:

- ហេតុអ្វីបានជាលោកមិនចង់ចាប់ជនដែលមានកំហុសដាក់ទោសដូច្នោះ?
- គឺ... គឺ... (លោកវិសាលឆ្លើយមិនរួច)

អ្នកស្រីដានីក៏ពោលទៅកាន់អ្នកស្រីនិសាថា :

- បើអ្នកស្រីពិតជាចង់បានយុត្តិធម៌អោយល្អក្នុងនិងតារាមួយរូបនេះមែន សូមអ្នក ស្រីទូរស័ព្ទហៅប៉ូលីសមក...
នឹងអាលបានវែកមុខចាប់យកបុរសនោះនៅវេលានេះ

តែម្តងទៅ! នាងខ្ញុំអនុញ្ញាត!

ទស្សនិកជនក៏ទះដៃប្រាប់គ្រូភ្លាម ។ ឆ្លៀតឱកាសនោះ អ្នកស្រីនិសាក៏បែរ

ក្រោយស៊ីញ៉ូទៅសហការីនៅខាងក្រោយវេទិកា ដើម្បីទាក់ទងទៅតម្រូវសន្តិសុខ ស្រាប់តែដំរិយស្កុះទៅជិតល្អិត ហើយហុចដៃទាវ :

- អូនចិត្ត! ឯណាភស្តុតាង? បងមិនចង់អោយម៉ាកយល់ច្រលំទេ ថាបងវិសាលជា ឪពុករបស់ក្មេងស្រីមួយរូបនេះ!

មែនហើយ ពេលនេះទស្សនិកជនទាំងឡាយដកកង់ចាំមើល ស្ទើរមិនហ៊ាន ដកដង្ហើមទៅហើយថាតើចំលើយវាយ៉ាងម៉េចវិញ ។

ល្អិតបែរមើលគ្រប់គ្នាទាំងអស់ក្នុងគ្រួសាររបស់នាង ហើយសំលឹងទៅលោកវិសាល រួចបើងឡើង រួចសុខា

ហើយក៏បែរមកមឹងសោមដែលនៅអង្គុយស្ងាត់ស្ងៀមឯជ្រុងជញ្ជាំង រួចក៏មានវាចា ឡើងទៅកាន់ទាំងអស់គ្នាថា :

- ល្អិតត្រូវឃ្លៀបកម្មក្រៀបឈឺជាយូរមកហើយ! ដល់ពេលហើយដែលល្អិតត្រូវវិវិ បំរះសុំសេរីភាពនិងសេចក្តីសុខពិតប្រាកដ....

សេចក្តីសុខដែលមនុស្សទាំងឡាយ គ្រប់គ្នាតែងតែដង្ហោយហៅចង់បានជានិច្ច មិនថានៅក្នុងវណ្ណៈណាក៏ដោយ នោះ គឺសេចក្តីសុខ

ដែលកើតឡើងពីសេចក្តីស្រឡាញ់ថ្នាក់ថ្នម និងគុណធម៌ដែលឪពុក ម្តាយផ្តល់អោយមកក្នុងគ្រួសារ... ប៉ុន្តែចែងស្ស...

ល្អិតបានរស់នៅក្នុងភាពរងា កណ្តោចកណ្តែងឯកាជាយូរមកហើយ....

រួចហើយល្អិតក៏បែរសំលឹងម្តាយនាងរួចស្រដីថា :

- កូនសូមអរគុណម៉ាកណាស់ ដែលបានអោយកំណើតកូន អោយកូនមានឱកាស បានស្គាល់ពន្លឺព្រះអាទិត្យនឹងគេ

ក្រែងបានទទួលការកក់ក្តៅរូបកាយខ្លះៗ តែអនិច្ចា កូនបែរក្លាយជាមនុស្សសង្វេគចិត្ត....សង្វេគពន់ពេកទៅវិញ ដែលកូនពុំដែលបាន

ទទួលពន្លឺស្រឡាញ់ជីវិតពីគ្រួសាររបស់យើង ដើម្បីអោយដួងចិត្តកូនបានទទួលការកក់

ក្តៅម្តងណាឡើយ!...

រួចហើយនាងក៏បែរទៅលោកសម្បត្តិហើយវាចាឡើង បន្តថា :

- កូនក៏សូមអរគុណលោកប៉ាដែលបានផ្តល់កំណើតកូន... លោកជាមនុស្សដែលខ្ញុំ ស្រឡាញ់បំផុត... ហើយ... ក៏ស្អប់បំផុតក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំដែរ...

ល្អិតខំមាត់មិនសំរក់ទឹកភ្នែកទេ តែបែរជាសំលឹងតបទៅលោកសម្បត្តិវិញ

ដោយលែងខ្លាចក្រសែភ្នែករបស់លោកទៀតហើយ ។ នាងឈរឈប់មួយស្របក់

មិនព្រលោកប៉ារបស់នាងឆ្លើយយ៉ាងណា ក៏ញញឹមហើយសួរលោកថា :

- នៅពេលនេះ តើលោកប៉ាចង់មានប្រសាសន៍ជេរប្រដៅរូបកូនទៀតទេ? កូន

ស្រីលោកប៉ាកំពុងត្រៀមខ្លួនទទួលការប្រៀនប្រដៅរបស់លោកប៉ាហើយ ។ ការពិត នៅពេលនេះ

កូនមិនដែលបន់សូមអោយព្រះលោកយាងមកប្រោសកូនអកត្តព្រូងដូច ខ្ញុំនេះម្តងណាឡើយ ។ ប៉ុន្តែ

បើសិនព្រះអង្គអាចយាងចុះមកប្រោសសត្វលោកបាន មែននោះ កូនសូមបែបនៃប្រាថ្នាយាងព្រះមកប្រោសមនុស្សដូចលោកប៉ាជាជាង
ក្រែងលោកពេលដែលលោកប៉ាបានឃើញបានយល់ព័ន្ធព្រះធម៌ទៅ លោកប៉ាអាចជំរុះ ចោលនូវកំរោលអវិចិត្រក្នុងដួងចិត្តរបស់លោកប៉ាបានខ្លះ...

- នាងចិត្ត! (ដារិយ៉ានិយាយកាត់) ហេតុអ្វីវង់និយាយស្តីមើលងាយឪពុករបស់ខ្លួន ឯងដូចជាប្រេតអសុរកាយយ៉ាងនេះ?

តែឈ្នួកលែងខ្លាចបងស្រីនាងដូចមុនទៀតហើយ ។ នាងបែរសំលឹងដារិយ៉ា ហើយស្រដីយ៉ាងមុតតទៅទៀតថា :

- មនុស្សយើង កាលបើមិនចេះខ្មាសអៀន ចំពោះកំហុសនិងអំពើប្រព្រឹត្តដ៏មិនគួរ គប្បីរបស់ខ្លួនឯងហើយ

ទោះបីមានព្រះយាងមកប្រោសរូបយើង ក៏មិនអាចជួយ រំដោះយើងអោយរួចអំពីបាបកម្មរបស់ខ្លួនយើងដែរ តើបងដារិយ៉ាយល់មួយ
ឃ្លានេះដែរឬទេហ៎?

ពូរ៉ាចារបស់ប្អូនស្រីដូច្នោះ ដារិយ៉ាថយក្រាក មិនហ៊ានតបទៅឈ្នួកវិញទៀត ទេ ។ មែនហើយ ពេលនេះ

ឈ្នួកហាក់ដូចជាមានសេចក្តីក្លាហានចំលែកណាស់ មិនដូចឈ្នួកដ៏ទន់ខ្សោយកាលពីមុននោះឡើយ ។ នាងបែរសំលឹងទៅសុជាតិរូច ហើយ
ក៏បែរទៅ លោកសម្បត្តិ ទើបនិយាយបន្តថា :

- កាលបើបុរសម្នាក់នេះ នឹងក្រុមគ្រួសាររបស់គេ មានគុណចំពោះខ្ញុំនិងកូនយ៉ាង ធំធេងវាស់មិនបាន...

ខ្ញុំត្រូវតែគោរពគេជាព្រះនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំរៀងរាល់ពេលទៅ ក្នុងឱកាសដែលមនុស្សផ្សេងទៀតខិតខំប្រឹងសំដែងប្រទ្ធិចង់អោយខ្ញុំទទួលថាជាព្រះ
ក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ តែបែរប្រព្រឹត្តខ្លួនជាយាតករសំលាប់ខ្ញុំនិងកូនស្រីដ៏តូចមួយនេះ អោយស្លាប់ទាំងរស់រូចទៅហើយ....

នាងស្រដីផង សំលក់ទៅឪពុកនាងផង ។ ឃើញពិតស្រដីដៀមដាមដាក់ លោកសម្បត្តិទ្រាំមិនបាន ក៏ពោលតបទាំងកំហឹងទៅវិញថា :

- ក្រពុំចិត្ត! ឯងដូចជាមើលងាយឪពុកជ្រុលហួសហេតុពេកហើយណា!

- ចាំស! លោកប៉ា...? លោកប៉ាស្ទាល់ពាក្យថា "ជ្រុលហួសហេតុ" ដែរមែនទេហ៎? មែនទេ លោកប៉ា?

- ឈប់មាត់! ឆ្លើមនាងកាន់តែធំហើយតើហ៎...

- ដែលឆ្លើមកូនចំពោះពេលនេះ តើមកពីអ្វីដែរ លោកប៉ាជ្រាបទេហ៎? នោះក៏តិមកពី ការក្សែបសង្កត់របស់ប៉ាអោយជីវិតរបស់កូនខ្លាចប្រក
រហូតដល់ហ៊ានបែរក្រោយ ច្រានលោកប៉ាអោយដួលវិញហើយ... ឥឡូវនោះលោកប៉ានៅចង់ដឹងទៀតដែរ មែនទេហ៎

ថាតើនរណាជាបុរសអវិចិត្របំពានរូបកូន? តើនរណាជាឪពុកដ៏អាប់ យសរបស់សុជាតិ?... កន្លងមក លោកប៉ាធ្វើបាបកូនមិនអស់ចិត្តទេ
នៅតាមធ្វើបាប នាងតូចសុជាតិដូចមិនដឹងក្តីនេះទៀត! តើលោកប៉ាមាននៅសល់ចិត្តជាមនុស្សខ្លះ ដែរទេហ៎?

ឬក៏លោកប៉ាជាដុំថ្មចំលាក់ដែលគ្មានបេះដូង គ្មានអារម្មណ៍ អ្វីទាល់តែ

សោះនោះ?

លោកសម្បត្តិសម្តីតឆ្មេញហើយក្តាប់ដៃយ៉ាងណែន ប៉ុន្តែចំលែកមែន! លើក

នេះ លោកបែរជាមិនហ៊ានលើកដៃទះកំភ្លៀងឈ្នួកដូចគ្រាមុនៗ ដែលនាងធ្លាប់ និយាយតមាត់លោកឡើយ ។ មើលចុះ!

ឈ្នួកឈរខមដាក់លោកសម្បត្តិដោយមិន ព្រើចភ្នែកអ្វីបន្តិចសោះទំនងដូចជាមាណវិវិវឌ្ឍតិចតួចដល់កហើយ ។ បន្តិចមក នាងក៏ ដើរ
សំដៅទៅមីងសោមហើយលុតជង្គង់ចុះ :

- ម៉ែ! អោយកូនសូមថង់ខ្មៅរបស់កូនវិញបានទេហ៎?

- អីៗ ម៉ែដាក់ជាប់ខ្លួនគ្រប់ពេល ដើម្បីទុកអោយកូន ពេលម៉ែបានជួបកូនវិញ នេះ នៅក្នុងកន្ត្រកម៉ែនេះនៃហ៎!

មីងសោមក៏ទាញកន្ត្រកដាក់ឥវ៉ាន់របស់គាត់មកកាយ រួចក៏យកថង់ខ្មៅមួយ មកបុចអោយឈ្នួក ។ លុះទទួលបានហើយ

នាងក៏ដើរត្រលប់សំដៅទៅឪពុកនាង វិញ ។ ការិកាយ៉ាវ៉ាក់រត់ព្រឡើង ដើម្បីតាមថតមិនអោយបាត់ភស្តុតាងនិងសាច់ រឿង ។

លុះមកដល់ចំពោះមុខលោកសម្បត្តិហើយ ក្រពុំចិត្តក៏យកថង់នោះទៅគប់ ចំកណ្តាលទ្រូងរបស់ឪពុករបស់នាងផងដែរ ដោយកំហឹងខ្លាំងក្លា ហើយស្រដីថា :

- កូនបានទទួលរងនូវទណ្ឌកម្មពីលោកប៉ាយហើយ តែគ្មានកូនណាឡើយនឹងហ៊ាន ធ្វើទណ្ឌកម្មលើលោកវិញទេ ជាពិសេសពេលដែលលោកប៉ាយប្រព្រឹត្តខុសលើកូន... ខុសយ៉ាងធ្ងន់មិនគួរនឹងអភ័យទោសអោយបាន ថ្ងៃនេះ ពេលនេះ វេលានេះ! ក្រពុំចិត្តជាកូនលោកប៉ាយ សូមអញ្ជើញគ្រប់គ្នានៅទីនេះធ្វើជាសាក្សីនិងជាចៅក្រម ដើម្បីដាក់ទោសលោកប៉ាយ! នេះ! សូមលោកប៉ាយមើលឱ្យច្បាស់ទៅ! មើលទៅ! នេះហើយភស្តុតាង!!!!

តែលោកសម្បត្តិបែរជាខំរំលោភមិនព្រមឈ្លាករើសយកមកទេ ។ លោកនៅ ឈរទ្រឹងដូចរូបចំលាក់សំលឹងមុខក្រពុំចិត្តដោយមិនព្រិចភ្នែកសោះឡើយ ។ អ្នក ស្រីដានីឃើញដូច្នោះក៏អោសស្រវឹងសើចង់នោះឡើងយកមកស្រាយចំណងរួចក៏ដក កាបូបមនុស្សប្រុសមួយចេញមក ដោយមានភ្ជាប់ទាំងសញ្ញាផ្កាយមាសសំគាល់ ងារសំអាតក្នុងក្រសួងទៀតផង ។ អ្នកស្រីទាញយកអត្តសញ្ញាណនោះមកពិនិត្យ រូបថតសំគាល់បុគ្គល ស្រាប់តែអ្នកស្រីបើកភ្នែកធំៗឡើងមូលក្រឡង ដូចពងមាន់ សំដែងកិរិយាហាក់មិនចង់ជឿភ្នែករបស់អ្នកស្រីឡើយ តែអនិច្ចា... ពេលនោះ ការិយាល័យបានចាត់ជាប់ភស្តុតាងអស់ហើយ ទោះនឹងចង់យកលាក់ទុកវិញក៏ឥត ប្រយោជន៍ដែរ ។ ក្រោយពីប្រមូលស្មារតីបានវិញហើយ អ្នកស្រីក៏ស្រែកទ្រហោរ ឡើងយ៉ាងខ្លាំងហើយស្ទុះទៅវាយតប់លោកសម្បត្តិយ៉ាងញាប់ដៃ ព្រមទាំងឧទាន ឡើងភ្នាត់សំលេងថា :

- អាបិសាច! អាបិសាច! ឯងមិនត្រឹមតែរំលោភធ្វើបាបយើងទេ.. ឯងរំលោភកូន ស្រីរបស់យើងទៀត... ឯងដឹងទេហ្នឹងឯងបានរំលោភកូនស្រីរបស់ខ្លួនឯង?... យើង នឹងសំលាប់ឯងចោលអាបិសាចយង់ឃ្នង... យើងនឹងសំលាប់ឯងចោល!!

ទស្សនិកជនឮហើយក៏ស្ទុះក្រោកឈរឈរឡើង សំដែងការរក្សាកំផ្ទើល ។ ភាពជ្រួលច្របល់ក៏ចាប់កើតមានមួយរំពេច ឆ្ពោះហើយតម្រួតសន្តិសុខក៏ស្ទុះចូល មកដល់ធ្វើអន្តរាគមន៍ភ្លាមដែរ ។ គ្រានោះស្រាប់តែអធិការតម្រួតមួយរូប កាន់ដីការតុលាការមួយសន្លឹកមកដល់យ៉ាងរហ័ស ព្រមទាំងមានប្រសាសន៍ទៅកាន់ ទៅលោកសម្បត្តិថា :

- សូមទោសបាទ! ថ្ងៃនេះ ផ្កាយរបស់លោកត្រូវជ្រុះប្រលាក់ដីហើយ! នេះនែ! ដីការតុលាការសំរាប់ចាប់ខ្លួនលោកទៅឥឡូវនេះ ដោយបុព្វហេតុធ្វើការយុបយិត ជាមួយមន្ត្រីពុករលួយ បន្តិចកសាវទិញបុណ្យសក្តិឧត្តមសេនីយយកមកបាំងបិទ ការរកស៊ីជួញដូរមនុស្សនិងរត់ពន្ធនាគារ ។ ដីការបានចោទថាលោកគឺជាមេក្លោង ម្នាក់ក្នុងចំណោមបុគ្គលដទៃទៀតដែលរដ្ឋាភិបាលកំពុងត្រូវការឃាត់ខ្លួន ដើម្បីទៅ ជូនចំលើយនៅសាលក្រម ។

គ្រានោះ លោកសម្បត្តិអស់អីនឹងនិយាយហើយ ក្រៅពីឈរភ្ញាក់ស្រពាំងកាំង ចំពោះហេតុការណ៍ ដែលលោកត្រូវគេបកអាត្រាតឡើងសំអាតក្នុងជីវិតជាច្រើននៅ ចំពោះមនុស្សយ៉ាងកុះករ ។ ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែអ្នកស្រីដានីទាញកាំភ្លើងខ្លីមួយ ពីក្នុងកាបូបដៃរបស់គាត់ ហើយក៏គាត់បាញ់ផ្តាច់ដៃសំដៅប្រលោះភ្លៅរបស់លោក សម្បត្តិត្រូវពិរិបីគ្រាប់ផ្ទុះខ្លា ។ លោកសម្បត្តិក៏ដួលប្រសទៅដីក្នុងផ្ទុកឈាមដង្កក់ ដង្ហោយអនិច្ចារកជីវិតមួយរំពេច ។ ស្រាប់តែអ្នកស្រីដានីសើចកខឹងឡើង :

- សមមុខឯងណាស់ អាទុរយស! ថ្ងៃនេះកម្ពុជាស្នងឯងវិញហើយ! ការពិត

យើងក៏បានរស់នៅវេទនាក្នុងក្រញាំដែរបស់ឯងអស់រយៈពេលយូរមកហើយ ល្មមដល់ ថ្ងៃដែលយើងត្រូវស៊ីសងគ្នាម្តង មែនទេហ្នឹង អាបិសាច!

ឯងមានដែលដឹងខ្លះទេហ្នឹង ថា ក្មេងស្រីអាយុ១៣ឆ្នាំត្រូវគេចាប់រំលោភធ្វើបាបរៀងរាល់ថ្ងៃនោះ វាវេទនាបែប ណា? ទោះបីពេលក្រោយមក

ឯងយកយើងជាប្រពន្ធចេញមុខចេញមាត់ក៏ដោយ ក៏ឯងនៅតែបង្ខំយើងអោយទៅបំរើមនុស្សប្រុសដទៃផ្សេងៗ ដើម្បីអោយឯងឆ្លៀត

ឱកាសទាញស្រង់យកប្រយោជន៍សំរាប់មុខជំនួញជួញដូរ និងកត្តិយសបុណ្យសក្តិ មុខមាត់សំរាប់រូបឯង

សំរាប់ការសប្បាយនិងតម្រេករបស់ឯងតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ឯងដឹងទេថាយើងឈឺចាប់ណាស់ នឹងរកពាក្យអ្វីមករៀបរាប់ឱ្យសមស្រី មិនបាន

ឡើយ ។ សមមុខឯងណាស់ដែលឯងចូលចិត្តបំពានធ្វើបាបស្រីក្មេងៗ!! ឥឡូវ ឯងរំលោភបំពានប៉ះកូនស្រីបង្កើតរបស់ខ្លួនឯងហើយ!

សមមុខណាស់លោកអើយ! ហាំសហាៗ ពេលនេះតើឯងយល់ហើយនៅថាអារម្មណ៍របស់ឪពុកម្តាយវាឈឺចាប់ បែបណា

កាលបើដឹងថាកូនរបស់ខ្លួនត្រូវគេធ្វើបាបផ្លូវភេទ?... យ៉ាងម៉េច ឆ្លើយ រួចទេហ្នឹង? ឬក៏វាស្លាក់កទៅហើយ...?

លោកសម្បត្តិយកដៃអោបពោះដែលកំពុងតែឈាមសស្រាក់ រួចបែរសំលឹង

ទៅអ្នកស្រីដានី រួចសំលឹងទៅល្ងក.. សំដឹងទឹកមុខស្ងួតស្រពោន... មែនហើយ! ពេលនេះ

លោកកំពុងតែចាប់ផ្តើមនូវតតក់ស្លុតហើយមានវិប្បដិសារីក្នុងចិត្តណាស់ ចំពោះភ្លើងដែលលោកកំពុងតែប្រឈមមុខ ប៉ុន្តែ

ក្នុងមួយជីវិតរបស់លោកកន្លង មក លោកធ្លាប់តែមានប្តីក្មេងៗឆ្នើមឆ្នែកអិតក្រទម មានវណ្ណៈយសសក្តិខ្ពង់ខ្ពស់

ហើយក៏ចង្អុលគេប្រើមួយជីវិតទៅហើយ ពេលនេះ តើអោយលោកទៅហារមាត់សំ ទោសគេវិញម្តេចនឹងរួចទៅ?

លោកសំលឹងទៅនាងតូចសុជា...មួយស្របក់មក ក៏លើកដៃបោយហោរកនាងខ្សាវៗ ប៉ុន្តែនាងតូចបាក់ស្បាតអារម្មណ៍តាំងពីឃើញ

លោកពីដំបូងមកម្ល៉េះ ។ កុមារីមិនហ៊ានចូលមកក្បែរលោកឡើយ ។ ភ្លាមនោះ ល្ងកក៏អូសដៃកុមារីសុជាចែយយ៉ាងឆ្ងាយពីលោកសម្បត្តិ ។

រីឯដារីយ៉ាដែលរទ្រឹង ស្រលាំងកាំងភ្នែកភាំងអស់ស្មារតី ចំពោះហេតុការណ៍ដែលនាងកំពុងឃើញអំបាញ មិញនេះ ។ មើលចុះ!

សូម្បីតែអ្នកស្រីដានីទាញកាំភ្លើងបាញ់លោកសម្បត្តិអស់បី គ្រាប់ទៅហើយ តែក៏គ្មាននរណាចេញមុខឃាត់អ្នកស្រីម្នាក់ឡើយ ។ ឯតម្រួត

សន្តិសុខដែលនៅក្បែរនោះ ក៏ឈរធ្វើមុខមីងមាំងដូចគ្នាទាំងអស់ ។ នៅទីបំផុត លោកសម្បត្តិក៏ដាច់ចិត្តមានប្រសាសន៍ជាចុងក្រោយ ខ្សាវៗថា :

- អោយខ្ញុំសុំនិយាយជាមួយកូនរបស់ខ្ញុំបន្តិចបានទេហ្នឹង?...

ទាំងអស់គ្នាឮហើយក៏ឈរស្ងៀមស្ងាត់ឈឹង រង់ចាំស្តាប់លោកសម្បត្តិពោល បន្តទៅទៀតថា :

- ក្រពុំចិត្ត! អោយប៉ាសូមទោសផង ដែលកាលណោះប៉ាស្រីវីងជាតិញៀនបាត់សតិ ទើបវង្វេងមិនដឹងថាជារូបកូន...

ក្រោយមកប៉ាក៏មានចិត្តសង្ស័យដែរ ពេលប៉ាបាន ដឹងថាឯងលោតសំលាប់ខ្លួនពីបន្ទប់សណ្ឋាគារ តែប៉ាក៏មិនដែលហ៊ានសួរកូន... ណាមួយប៉ាខ្មាស

ណាមួយប៉ាក្រអឺតក្រទម មិនព្រមចុះចាញ់ការពិត ទើបប៉ាចេះតែ បំពានរៀងរហូតមក ។ នោះគឺដើម្បីលាក់មុខលាក់មាត់ដ៏អាស្រូវរបស់ប៉ា... ចិត្ត!

កូននិយាយត្រូវហើយ! ទោះបីជាព្រះចុះយាងព្រោល ក៏ប៉ាមិនអាចរួចពីបាបកម្មនេះ ដែរ ត្បិតអំពើរបស់ប៉ាវាធ្ងន់ធ្ងរនឹងលើកលែងអោយណាស់ ។

ពេលនេះ ប៉ាយល់ ហើយថាកូនមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ប៉ុណ្ណា! អហោសិកម្មអោយប៉ាផងណាកូនណា! អហោសិកម្មផង... ! ស្តាយណាស់...

ដែលប៉ាគ្មានឱកាសកែខ្លួនឡើងវិញ...!!

- ហួសពេលនឹងកែខ្លួនហើយលោកសម្បត្តិ (អ្នកស្រីដានីស្រដីកាត់) អាពាក្យត្រឹម

តែសុំទោសមួយម៉ាត់ វាមិនអាចលប់លាងបំបាត់ស្នាមដៃពាលឈឺចាប់មួយជីវិតរួច មកហើយនោះបានទេ ។ ពេលនេះ យើងក៏មិនសំលាប់ឯងដែរ

គឺសំលាប់ត្រឹមតែ អវៈយវៈរបស់ឯងចោលអស់ នោះយើងក៏អស់ចិត្តហើយ ហាំសហា... អាបិសាចឯង ល្មមទៅដេកស្លាប់នៅក្នុងគុកទៅ!!

លុះឃើញ អ្នកស្រីដានីកានតែវង្វេងស្មារតីធ្ងន់ធ្ងរឡើង ក្រពុំចិត្តក៏ស្ទុះទៅជិត ម្តាយហើយស្រវាំងអោបភ្លាម :

- ម៉ាក់! កូនដឹងណាស់ថាម៉ាក់មានការឈឺចាប់ផ្ទៃមិនបាន ក៏ប៉ុន្តែសូមម៉ាក់កុំសង សឹកលោកប៉ាហើយបំផ្លាញដួងចិត្តរបស់ខ្លួនឯងធ្វើអ្វី ។
កូនស្រឡាញ់ម៉ាក់! មិនថា ម៉ាក់មានអតីតកាលយ៉ាងណាទេ កូននៅតែស្រឡាញ់ម៉ាក់រៀងរហូតទៅ!!

អ្នកស្រីដានីពូដូច្នោះ ក៏ស្រវ៉ាអោបកូនវិញហើយយំខ្សឹកខ្សួលឡើង បន្ទូរនូវ
ភាពតានតឹងក្នុងចិត្តទាំងប៉ុន្មានចេញមកតាមតំណក់ទឹកភ្នែកយ៉ាងជោគជាំ ។ បើញ ដូច្នោះ ដារីយ៉ាក់ដើរមកជិតម្តាយហើយស្រវ៉ាអោបគាត់ដូចគ្នា
:

- ម៉ាក់! ដារីយ៉ាក់ស្រឡាញ់ម៉ាក់ជានិច្ច! បើអត់ពីលោកប៉ាទៅ មានតែម៉ាក់ទេដែល ជាម្តប់ដល់កូន! សូមម៉ាក់រីងប៊ឹងឡើង...
កូនទាំងពីរពិតជាត្រូវការម៉ាក់ណាស់!!

អ្នកស្រីដានីក៏អោបកូនទាំងពីរញញឹមទាំងទឹកភ្នែក :

- អរគុណកូនណាស់! កូនសំលាញ់ម្តាយ! អរគុណណាស់!

ទាំងបីនាក់ស្រវ៉ាអោបគ្នាយ៉ាងណែន ។ បន្ទាប់មកអ្នកស្រីដានីក៏លើកនាងតូច

សុធាមកពហើយមានវាចាថា:

- ចៅស្រីរបស់ជីដូន! អោយជីដូនសូមទោសផងដែលជីដូនគិតមិនបានវែងឆ្ងាយ
ធ្វើបាបចៅអោយរងទុក្ខជាយូរឆ្នាំ... ជីដូនពិតជាសោកស្តាយខ្លាំងណាស់ ។

តែសុធាមិនឆ្លើយថាម៉េចទេ គ្រាន់តែសំលឹងមុខអ្នកស្រីដានីដោយងឿងឆ្ងល់ ។ ភ្លាមនោះ

ក្រុមតម្រួតសន្តិសុខក៏នាំខ្លួនលោកសម្បត្តិចេញទៅ ។ ប៉ុន្តែមុននឹងអោយ គេនាំខ្លួនលោកទៅ លោកសម្បត្តិក៏បែរមកសុជាតិ
ហើយនិយាយទៅកាន់នាយជា

ចុងក្រោយថា :

- សុជាតិ! រូបកូនសក្តិសមជាតារាគំនូរដល់ប្អូនៗជំនាន់ក្រោយ ពិតមែនហើយ ។

ប៉ាសូមសរសើរហើយមានមោទនភាពបំផុតចំពោះសន្តានចិត្តរបស់កូន ។ ពេលនេះ ប៉ាសូមធ្វើក្រពុំចិត្តនឹងនាងតូចសុធាជាមួយនឹងកូនផងណា!...

ប៉ាសម្បត្តិមថា ប្រាកដជាបំពេញនាទីនេះបានល្អប្រសើរជាងប៉ាឆ្ងាយណាស់! អភ័យទោសអោយប៉ា ផង...!..... អហោសិកម្មណាស់កូនណា !

លោកសម្បត្តិមានប្រសាសន៍ទាំងទឹកភ្នែករលីងរលោង ។ បន្ទាប់មកនាយតំរូវត

សន្តិសុខពីរូបក៏ជួយគ្រាហ៍លើកយកលោកសម្បត្តិចាកចេញពីទីនោះទៅទុកអោយ អ្នកទាំងឡាយឈរមើលពីក្រោយស្ងាត់ស្ងៀមក្រៀមចិត្ត

មិនដឹងថាគួរតែទះដៃ អបអរសាទរចំពោះគូស្នេហ៍ដែលបានជួបគ្នាវិញ ឬក៏ត្រូវចូលរួមការសោកសង្រេង របស់ក្រុមគ្រួសារមួយនេះទេ ។

ទោះបីយ៉ាងណា ក៏ម្នាក់ៗនៅទីនេះមានអារម្មណ៍ ថា ល្ខោនជីវិតរបស់សុជាតិនិងក្រពុំចិត្ត នៅពេលនេះ កំពុងតែបោះដំណើរឆ្ពោះទៅ

រកពន្លឺសុភមង្គលធ្វើមួយទៀតហើយ ។

ភ្លាមនោះ ស្រាប់តែលោកសុជាតិដឹកដៃលូកនិងកូនដើរចុះពីវេទិកាសំដៅទៅ លោកសមបុណ្យ

ដែលកំពុងអង្គុយស្ងៀមស្ងាត់មើលស្ថានការណ៍មកជាយូរហើយ ។ សុជាតិក៏នាំលូកលុតជង្គង់ចុះ

ហើយក្រាបក្បាលសំពះលោកដល់កំរាលឥដ្ឋតែម្តង :

- នែ! អ្នកទាំងពីរកំពុងធ្វើស្តីហ្នឹង? (លោកសមបុណ្យភ្ញាក់ដូចគេចាប់គ្រវែង)

សុជាតិអើបមុខឡើង ហើយឆ្លើយថា :

- លោកពូតីជាព្រះដែលមកប្រោសជីវិតគ្រួសារខ្ញុំ និងនាំផ្លូវអោយខ្ញុំទទួលជោគជ័យ

សព្វបែបយ៉ាងក្នុងជីវិតរួមទាំងបុព្វហេតុដែលនាំអោយយើងទាំងពីរជួបគ្នានៅពេល នេះវិញដែរ។
យើងទាំងពីរអ្នកសូមចូលខ្លួនមកសំដែងសេចក្តីកតញ្ជូចំពោះលោក...

លោកសមបុណ្យយកដៃទទួលការសំពះរបស់សុជាតិ ហើយមានប្រសាសន៍ កាត់សំដីរបស់សុជាតិទៅវិញថា :

- អីៗ ដឹងហើយៗ! តែមិនបាច់អរគុណថ្វីទេ! ឯងជាមនុស្សល្អ មានសម្បទា មាន សន្តានចិត្តប្រពៃស្រាប់ ។

អំពើល្អទាំងនេះហើយដែលបាននាំផ្លូវអោយឯងបានទទួល នូវជោគជ័យក្នុងជីវិតរបស់ឯងណា! បើឯងគោរពស្រឡាញ់ពូជពិតប្រាកដមែន ចូរខំធ្វើអំពើល្អអោយច្រើនទៅ នោះជីវិតរបស់ឯងនឹងភ្លឺស្វាងជានិច្ច!!

00   00
00

CHANBOKEO.COM

វគ្គទី១២

ម្តាយរក្សាឯមេឃថ្មី

នៅវគ្គទឹកល្អក់....

សុជាតិនិងឈូកដើរដឹកដៃនាងតូចសុផាសំដៅទៅកុដិតូចមួយ ដែលមានដូនជី មួយរូបគង់នៅទីនោះរង់ចាំ ។ លុះទៅដល់ហើយ គេទាំងបីក៏នាំគ្នាក្រាបបង្គំដូនជី នោះភ្លាម ។ ដូនជីឃើញហើយក៏ញញឹមយ៉ាងបំព្រង :

- អរគុណកូនទាំងពីរណាស់ដែលនាំចៅមកលេងជីដូនរាល់អាទិត្យ ។ មើលទៅចៅ ធាហាក់ដូចជាមានសុខភាពមិនសូវប្រក្រតិសោះ ជីដូនមានចិត្តប្រមូតចៅណាស់ ។ សុជាតិ! ម្តាយសូមធ្វើសុធានិងកូនចិត្តផង ហើយម្តាយក៏សូមអរគុណកូនប្រុសជា អតិបរមា ដែលម្តាយបានឃើញកូនផ្តល់សេចក្តីសុខយ៉ាងពេញលេញបំផុតចំពោះគេ ទាំងពីរ....

សុជាតិដើម្បីមុខឡើងនិយាយទៅកាន់ដូនជីវិញថា :

- បាទ! អ្នកម្តាយ! អ្នកទាំងពីរបេះដូង ជាជីវិតរបស់កូនទៅហើយ! កូនត្រូវតែ ថែរក្សាឱ្យបានល្អបំផុតទៅ ។

ការពិតនោះគឺជាអ្នកស្រីដានីដែលបានមករក្សាធម៌ជាដូនជីប៉ុន្មានខែមកហើយ

គឺតាំងពីថ្ងៃដែលលោកសម្បត្តិចាកចេញពីជីវិតរបស់ពួកគេគ្រប់គ្នាទៅ ។ បន្តិច មក ដូនជីក៏មានវាចាទៅកាន់កូនស្រីថា :

- ថែខ្លួនណាកូនចិត្ត! ពេលសំរាលកូនទីពីរហើយ កុំភ្លេចនាំគេមកលេងនឹងជីដូន របស់គេផង!

- ចាស! អ្នកម្តាយ!

- ហើយចុះកូនមានដឹងហើយនៅថាជាកូនស្រីឬជាកូនប្រុស?

ឈូកយកដៃស្ទាបផ្ទៃពោះរបស់នាង ហើយញញឹមឆ្លើយវិញថា :

- ចាស! លោកគ្រូពេទ្យប្រាប់ថាជាកូនប្រុស ។

- អីៗ ! សូមអោយគេប្រសូត្រមកក្លាយជាមនុស្សល្អដូចប្រុសរបស់គេផងចុះ!

ឈូកបែរសំលឹងទៅសុជាតិដោយសេចក្តីរីករាយ :

- កូនក៏សង្ឃឹមថាអញ្ចឹងដែរ អ្នកម្តាយ!

សុជាតិអង្គុយអោបសុផា លូចជៀងភ្នែកមើលទៅភរិយាដោយទឹកមុខញញឹម ហើយរំភើបចិត្តបំផុត កាលបើបានឮនាងវាចាដូច្នោះ ។

រសៀលថ្ងៃដដែល....

- បងវិសាល! អោយដារិយ៉ាសុំនិយាយអ្វីជាមួយបងបានទេហ៎?

- តែបងគ្មានរឿងអ្វីត្រូវនិយាយជាមួយដារិយ៉ាទេ..

- បងវិសាល! ដារិយ៉ាពិតជាស្រឡាញ់បង... ស្រឡាញ់ណាស់! តែហេតុអ្វីក៏បងមិន បើកឱកាសអោយអូនបន្តិចសោះអញ្ចឹង?

- ដារិយ៉ា! បងប្រាប់ហើយតើហ្នឹង ថាបងពុំមានដួងចិត្តនៅសល់សំរាប់នារីណាទេ...
- បង! ហេតុអ្វីក៏បងបិទទ្វារបេះដូងជិតយ៉ាងនេះ? បងដឹងទេហ្នឹងថាដារិយ៉ាបាន ព្យាយាមកែចិត្តកែគំនិត ក៏គឺដើម្បីតែបងម្នាក់តែ...ហេតុអ្វីក៏បងទទួលអូសមិន បាន? មែនហើយ! អតីតកាលរបស់ដារិយ៉ាពិតជាមានភាពល្អកំរោះខ្លះ! ប៉ុន្តែតាំង ពីអូសបានជួបបងមក ដារិយ៉ាក៏បានផ្លាស់ប្តូរខ្លួន កែជីវិតបច្ចុប្បន្នអោយបានល្អឡើង វិញ ដើម្បីសាងអនាគតល្អ ព្រោះអូសតែងតែសង្ឃឹមថា ថ្ងៃណាមួយបងនឹងយល់អំពីចិត្តអូស... ប៉ុន្តែ យូរឆ្នាំមកហើយ បងនៅតែមិនយកភ្នែកមើលអូសដដែល...
- ដារិយ៉ា!.. អូសយល់ពាក្យថា "និស្ស័យ" ទេហ្នឹង? ពេលនេះ និស្ស័យរបស់បង អាចទទួលអូសបានត្រឹមតែជាមិត្តប៉ុណ្ណោះ! មិនអាចទៅរួចលើសពីនោះទៀតទេ....

ពូដូច្នោះ ដារិយ៉ាក៏ឈ្លាកមុខស្រក់ទឹកភ្នែកច្រោក និយាយលែងរួចតែម្តង ។

លោកវិសាលក៏បោះជំហានដើរចេញទៅ... ស្រាប់តែឈូកនិងសុជាតិនាំកូនស្រីមក ដល់លូម ។ ឈូកចុះពីរថយន្តហើយញឹមដាក់លោកវិសាល :

- បងវិសាលសុខសប្បាយជាទេហ្នឹង?
- បាទ! ធម្មតាទេ! ជំរាបសួរសុជាតិ!
- បាទ! ជំរាបសួរលោកវិសាល! ចុះលោកសុខទុក្ខយ៉ាងណាដែរ?

លោកវិសាលមិនទាន់ឆ្លើយផង ស្រាប់តែឈូកក្រលេកឃើញបងស្រីឈរ នៅក្បែរមាត់ទ្វារលូចដូតទឹក ភ្នែក ក៏សួរកាត់ភ្លាម :

- បងដារិយ៉ា! បងវិសាល! មានរឿងអ្វីនឹងគ្នាមែនទេ?
- តែគេទាំងពីរនៅស្ងៀមមិនព្រមឆ្លើយទាំងអស់គ្នា ។ ឈូកក៏ស្ទុះទៅទាញដៃ លោកវិសាលអោយមកចាប់ដៃគ្នាជាមួយដារិយ៉ា :
- បងវិសាលចាំទេហ្នឹង ថាបងបានសន្យាជាមួយខ្ញុំ នៅពេលដែលបងជូនខ្ញុំទាំង បាត់ដំបងនាថ្ងៃមួយនោះ

ថាបងសុខចិត្តទទួលខ្លួនជាបងប្រុសរបស់ឈូកម្នាក់?

លោកវិសាលងក់ក្បាល ។ ឈូកក៏និយាយបន្តថា :

- បងដារិយ៉ាក៏ជាបងស្រីតែមួយរបស់ខ្ញុំដែរ ។ បើខ្ញុំសូមផ្ញើបងដារិយ៉ាជាមួយបង តើបងទទួលសំណូមពររបស់ខ្ញុំដែរឬទេ?

ពុទ្ធារើយ! ម្តងនេះ លោកវិសាលនិយាយលែងរួចតែម្តង ត្បិតអីលោក ស្រលាញ់ឈូកណាស់ ទោះបីជាពេលនេះ

នាងមានគូស្រក់រួចហើយក៏ដោយ ។

លោកអាចលះបង់អ្វីសព្វបែប ក៏គឺដើម្បីនាងដែរ ។ លោកក៏ឆ្លើយវិញថា :

- អោយបងសុំឱកាសខ្លះបានទេហ្នឹង សំរាប់រំងាប់អារម្មណ៍ចាស់ៗ មុននឹងបងអាច

ចាប់ផ្តើមសាជីវិតស្នេហាជាថ្មីម្តងទៀត?

- បាន ចាំស! ពេលនេះបងសន្យាហើយណា! ! ដូច្នោះ បងដារិយ៉ាត្រូវតែជានារី ទីមួយនៅក្នុងបញ្ជីឈ្មោះកំពូលធិតាប្រចាំដួងចិត្តរបស់បងដែរ... ណាំ ណាំ!!

ថាហើយនាងក៏ចាប់ដៃអ្នកទាំងពីរលើកឡើង :

- បងទាំងពីរជាមនុស្សដ៏ល្អស្រលាញ់បំផុត! សូមកុំបែកគ្នាទៅណាអី.. អោយខ្ញុំ បានទទួលដឹងពន្ធវិសុកមង្គលក្នុងជីវិតរបស់បងទាំងពីរនាក់ផង ណាំបងណាំ!

អ្នកទាំងពីរលូតមើលមុខគ្នាទៅវិញទៅមក... ហាក់ដូចជាកំពុងស្តង់ទឹកចិត្ត រៀងៗខ្លួន តែក៏មិនព្រមណាមួយអី ប្រកែកអ្វីតទៅទៀតដែរ ប្រហែលជាលោក

វិសាលកំពុងត្រិះរិះសំណូមពររបស់ឈួកហើយមើលទៅ...

នៅព្រះធានយន្តហោះពោធិចិនតុង....

នាងច្រើនដើរដឹកដៃនាងតូចសុឆោត្រឹកៗ តាមក្រោយសុជាតិនិងឈួកដែល កំពុងទៅជូនដំណើរសុខានិងម្តាយឡើងយន្តហោះ ។ នៅទីនោះ លោកសមបុណ្យ និងសហការីពីររូបទៀត កំពុងរៀបចំពិនិត្យក្រដាសស្នាមនិងសំបុត្រយន្តហោះ ។ ឱ!

តើសុខានិងមីងសោមកំពុងចេញដំណើរទៅណាហ្នឹង?

ភ្លាមនោះ សុជាតិនិយាយទៅកាន់ប្អូនស្រីថា:

- សុខា! អូនពិតជាមានសំណាងខ្ពស់ណាស់ដែលបានទទួលការអញ្ជើញពីប្រិយមិត្ត អ្នកស្តាប់អោយទៅសំដែងជាតារាចម្រៀងក្នុងសន្តោរដ៏មិនស្ងួត សហរដ្ឋអាមេរិក កុំភ្លេចទូរស័ព្ទមកប្រាប់ពីសុខុមរបស់ប្អូននិងម៉ែអោយបងបានដឹងផងណាពេលអូន បានទៅដល់ស្រុកគេ! ម្យ៉ាងទៀត ចូរកុំសប្បាយភ្លេចខ្លួនអោយសោះ! សូមរក្សា កិត្តិយសជាតារាគំរូជានិច្ចណាប្អូនសំណាញ់តែមួយរបស់បង!

សុខាញញឹមព្រាយ ហើយឆ្លើយឡើងថា :

- ចាំស! ប្អូននឹងធ្វើតាមពាក្យណែនាំរបស់បងជានិច្ច ។

ឈួកដែលនៅឈរក្បែរនោះ ក៏កាន់ដៃមីងសោមហើយនិយាយផ្តែផ្តាំថា :

- ម៉ែ! ម៉ែមានដំណើរទៅអាមេរិក ក្នុងឋានៈជាអ្នកអាណាព្យាបាលរបស់សុខា ត្បិតនាងនៅក្មេងមិនទាន់ពេញអាយុ ។ ពេលនេះ ទោះបីជាម៉ែសំលឹង មើលពិរព លោកមិនឃើញយ៉ាងណាក្តី តែកូនទាំងពីរទុកចិត្តម៉ែណាស់ថា ម៉ែពិតជាមាន ស្មារតីភ្នំថ្ម រក្សាសុខាបានសុខជានិច្ច!

ឈួកស្រវ៉ាអោបម្តាយហើយ ក៏បែរមកសុខាស្រវ៉ាអោបប្អូនយ៉ាងណែនពេញ ដៃ រួចផ្តែផ្តាំថា:

- សុខា! បងធ្លាប់ឮថា មេឃនៅអាមេរិកខ្ពស់ហើយធំធេងណាស់ ។ កាលបើ អូនបានក្លាយជាតារារះនៅលើផ្ទៃមេឃនៃប្រទេសគេហើយ សូមប្អូនថែរក្សាផ្កាយ របស់ប្អូនអោយនៅរៀងរះត្រចះលើមេឃរៀងរហូតទៅ... កុំអោយផ្កាយវិលធ្លាក់ ប្រលាក់ដីវិញអោយសោះ... ណាំអូនណាំ!

- ចាំសបង! សុខាពិតជាធ្វើបាន មិនអោយបងទាំងពីរខកចិត្តទេ! បងវិញក៏សូមថែ រក្សាខ្លួនផង ។

ខ្ញុំនឹងម៉ែច្បាស់ជាត្រលប់មកវិញទាន់ពេលបងសំរាលកូនមិនខាន ។

សុខាស្រដីផង ស្រវ៉ាអោបចង្កុះបងស្រីហើយដាក់ត្រចៀកផ្តិបនឹងពោះរបស់ ឈួករួចស្រដីថា :

- សុខសប្បាយណាក្នុងប្រសំណាញ់!

សុខានិងមីងសោមលើកសុឆោតបើបងក្រោយ ហើយក៏បែរដើរតាមក្រោយ លោកសមបុណ្យនិងសហការីឡើងយន្តហោះទៅ ទាំងដួងចិត្តសប្បាយផងព្រួយផង សប្បាយដោយមានសំណាងបានទៅឃើញស្រុកគេ តែក៏ព្រួយព្រោះត្រូវឃ្នាតស្រុក និងឃ្នាតសុជាតិ ឈួក និងនាងតូចសុឆោតដែលគេស្រលាញ់បំផុត ។ សុជាតិក៏ស្រែក

កូកផ្តាំទៅលោកសមបុណ្យជាចុងក្រោយថា :

- លោកពូ! សុជាតិសូមផ្ញើសុខានិងម៉ែផង!

លោកសមបុណ្យញញឹមហើយលើកដៃវា :

- អីៗ មិនអីទេ! ត្រៀមខ្លួនទៅ... ជើងក្រោយ ប្រហែលជាសុជាតិនិងបានចេញ ទៅតាមប្អូនពីក្រោយដែរហើយ...

ថាហើយ លោកក៏លើកដៃវា លាចេញទៅ ។

បន្តិចក្រោយមក... យន្តហោះក៏ផ្ទុកនាំរូបអ្នកទាំងអស់ឡើងទៅលើវេហាស៍ បាត់ស្រមោលទៅ

ទុកអោយសុជាតិនិងឈូកនៅឈរមើលទាំងចិត្តញាប់ញ័រ...

មួយអាទិត្យកន្លងទៅ...

នៅខេត្តបាត់ដំបង....

សុជាតិកាន់ដៃឈូកចុះពីរថយន្តហើយកាន់ផ្កាមួយបាច់យ៉ាងស្អាតដើរតំរង់ទៅ កាន់ស្ពានអូរតាគី ។ នៅពីក្រោយអ្នកទាំងពីរ ច្រើននិងសុជាតិដើរប្រលែងគ្នា សើច លាន់រអឹក ។ ឱ! តើគេកំពុងតែធ្វើអ្វីទៅ? ភ្លាមនោះ ឈូកបានយកបាច់ផ្កា ទៅដាក់ផ្ទៃកលើក្បាលស្ពានហើយអុជចូបបិសរសៃ រួចមកក៏លើកដៃប្រណម្យទាំង គូឡើង ។ សុជាតិ សុជាតិ និងច្រើនឃើញហើយ ក៏ប្រណម្យតាមទាំងអស់គ្នា ដែរ ។ ឈូកបែរមើលទៅសុជាតិនិងកុមារីសុជាតិដែលជាកូនស្រី រួចក៏អោនក្រាបសំពះ ក្បាលស្ពានបីដង ទើបបន្តិវាចាថា :

- ពូសូហ្វ័រឡានអើយ! ខ្ញុំពិតជាមិនស្គាល់ថាពូជានរណាទេ គ្រាន់តែខ្ញុំដឹងថាពូជា មនុស្សល្អមួយរូប ។ ពេលនេះ ខ្ញុំនឹងស្វាមីសូមចូលខ្លួនមកសំពះវិញ្ញាណក្ខន្ធរបស់ពូ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំសូមអោយដូងវិញ្ញាណរបស់ពូបានទៅកាន់សុគតិភពផង ។ ក្មួយសូមអរ គុណពូណាស់ដែលនាំផ្លូវខ្ញុំរហូតមកដល់ទីនេះ... អោយខ្ញុំបានជួបបុរសដ៏ល្អមួយ រូបទៀត ដែលបាននាំរូបខ្ញុំអោយទៅជួបពន្លឺស្មើជីវិតសាជាថ្មី! បើជាតិក្រោយមាន

ពិតមែន សូមអោយខ្ញុំមានឱកាសបានសងគុណពូវិញកុំបីខាន!

ក្រោយពីអធិដ្ឋានរួចហើយ សុជាតិក៏នាំក្រុមគ្រួសារវិលមកដល់ភូមិត្រាង ដែលជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃជីវិតស្នេហារវាងគេទាំងពីររូប ។

នៅទីនោះ សុជាតិបានប្រទះឃើញមានជាងលើបីបួននាក់ កំពុងតែចាប់ផ្តើម ជួសជុលផ្ទះចាស់របស់សុជាតិឡើងវិញ ។

សុជាតិឃើញហើយក៏ញញឹមឡើងហើយ

សួរទៅភរិយាថា :

- ឈូក! អូនជួលជាងបីបួននាក់នេះអោយមកជួសជុលផ្ទះរបស់យើង មែនទេ?
- ឈូកឮហើយក៏ញញឹមព្រាយ ហើយក៏តបវិញ :
- ផ្ទះយើងចាស់ទ្រុឌទ្រោមពេកហើយ ម៉្លោះហើយ អូនចង់ជួសជុលវាទុកទទួល ម៉ែនិងប្អូនរបស់យើង ពេលគេវិលពីអាមេរិកវិញណាស់...!
- មែនហ្នែស? តើអូនមានបំណងត្រឹមប៉ុណ្ណឹងមែន? តែបងគិតថា... អូនត្រៀម លើសពីហ្នឹងទៅទៀតឯណោះ!
- ម៉េចក៏បងដឹងកើត ថាអូនមានគំនិតអ្វីពីលើហ្នឹងទៀត?
- ថីក៏មិនដឹង... បងដឹងចិត្តប្រពន្ធរបស់បងជានិច្ច តែរហូតមក...!
- ឥចឹង បើដឹងចិត្តប្រពន្ធរបស់បងពិតមែន ឥលូវប្រាប់អូនមកថាអូនមានបំណង ជួសជុលផ្ទះនេះដើម្បីអ្វី...?
- អញ្ជឹងអូនមកតាមបងមក....

សុជាតិនាំឈូកទៅដល់ស្ពានលើមួយ ដែលអ្នកទាំងពីរធ្លាប់ទៅអង្គុយសំយុង ជើង ទទះទឹកលេងក្នុងត្រពាំង សំលឹងមើលថ្ងៃលិចតែពីរនាក់ហើយ ហើយធ្លាប់បាន លួចសាសងពាក្យពេចន៍ស្នេហា តាមរយៈក្រសែភ្នែកផ្អែមល្ហែមទៅវិញទៅមកជា ញយដងថែមទៀតផង ។ មាណពយើងកាន់ដៃភរិយាសំលឹងទៅគ្នាថ្លាខ្យងហើយ

ក៏បន្តិវាចាឡើងថា :

- ឈូក! អូសដឹងទេហ៎? នៅពេលណាដែលបងនឹកអូសម្តងៗ... បងតែងតែមកទី នេះ ឈរសំលឹងផ្កាឈូកហើយបែបនោះ
សូមអោយផ្កាដែលកំពុងរីកនៅក្នុង ត្រពាំងនេះ ក្លាយជារូបអូស... ដើម្បីអោយបងបានឃើញភ្នែកអូសសាជាថ្មី....

- ចំណែកឈូកក៏ដូចគ្នាដែរ.... ផ្ទះឯណា ក៏ពុំមានផ្តល់ម្ហូបសុខដល់ឈូកអោយបាន ស្មើនឹងផ្ទះដ៏ចាស់ទ្រុឌទ្រោមមួយនេះទេ... នៅទីនេះ
ជីវិតរបស់អូសមានសុភមង្គល ភ្លឺថ្លាបំផុត ។

- ទើបអូសជួសជុលទីនេះ ត្បិតអូសមានបំណង ថែរក្សាអនុស្សាវរីយ៍ទាំងឡាយ ដ៏ ល្អៗ រវាងអូសនិងបង...

ឈូកពូជ្ជោះក៏ញញឹមឡើង :

- ចាំស! ពិតហើយបង! ទីនេះ ជាកន្លែងដែលមានបុរសចិត្តធម៌មួយរូបមក ស្ម័គ្រទទួលដើមឈូកស្វិតស្រពោនមួយទង
យកទៅដាំក្នុងទឹកត្រពាំងថ្មីអោយគេ មានជីវិតរីកស្រស់ល្អត្រកាលមកវិញម្តងទៀត យ៉ាងបំព្រង...

មាណវីក៏បែរកម្រិតសំលឹងទៅគូម្ចាស់ចិត្តហើយពោលបន្តថា :

- ហើយបុរសនោះ គឺជាព្រះនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់អូស ដែលបានមកប្រសំរូបអូស អោយមានទឹកចិត្តចង់រស់ ដើម្បីទទួលពន្លឺនៃសេចក្តីសុខ
និងសេចក្តីសង្ឃឹមសាជាថ្មី ម្តងទៀត...

- បើសិនបុរសនោះជាព្រះនៅក្នុងចិត្តរបស់អូស... រូបអូសក៏គឺជាផ្កាឈូកដ៏បរិសុទ្ធមួយ ទងនៅក្នុងចិត្តរបស់បង ដែលរង់ចាំបម្រើព្រះធម៌ សាងអំពើល្អ
និងរក្សាជីវិតអោយ មានសង្ឃឹមនិងមានសេចក្តីសុខភ្លឺថ្លាជាដ៏ថ្មី.... រហូតត្រឡប់ទៅ...

ពេលនោះ មាណវីយើងក៏មានវាចាចុងក្រោយទៅកាន់គូជីវិតរបស់នាងថា :

- ផ្កាយជីវិតរបស់អូស បានរង្វេងមេឃ មកធ្លាក់នៅក្នុងត្រពាំងភក់ឯភូមិត្រាង ក៏ពិតមែនហើយ តែអូសក៏មិនដែលនឹកសោកស្តាយម្តងណាដែរ
ដែលបានមកកសាង ជីវិតថ្មីនៅទីនេះ ត្បិតអីត្រពាំងភក់នៅទីនេះ ពោរពេញទៅដោយអាកាសបរិសុទ្ធ មិនដូចជាមេឃចាស់របស់អូស
ដែលពោរពេញទៅដោយព្រះភ្លៀងនិងឧស្ម័នបំពុល ឥតឈប់ឈរនោះឡើយ...

គូស្នេហ៍ទាំងទ្វេហាលរកាន់ដៃគ្នាសំលឹងទៅវេហាស័ដ៏សែនខ្ពស់ឆ្ងាយ ហើយ ញញឹមទទួលនូវសេចក្តីសុខយ៉ាងល្អត្រកាល...
ក្នុងជីវិតរបស់គេ...

ផ្កាយអម្រិតផ្កិតមេឃស្នេហ៍

ស.	ផ្កាយអូសរង្វេងបាត់ផ្ទៃមេឃ ចរគ្មានទីដៅលង់សន្តិម	ឱរាសង្វេគអស់សង្ឃឹម ចាកភាពញញឹមក្នុងជីវិត ។
ប.	មេឃបងតូចទាបត្រឹមដំបូល ជូនផ្កាយបានត្រឹមតែទឹកចិត្ត	រំហែករចល់ឥតបើគិត អត្តខាត់ទ្រព្យពិតចិត្តបងមាន ។
ស.	តែផ្កាយអូសស្និបូរកាយា ដើម្បីទទួលភាពសុខសាន្ត	ក្លាយមកជាផ្កាឈូកក្រោមស្ពាន ដែនវារីស្ពានក្សេមក្សាន្តអង្គ ។
ប.	យ៉ាងណាក៏ផ្កាយនៅភ្លឺផ្អែក ក្រោមដំបូលចាស់ខ្លះទ្រាយទ្រង់	ស្រស់ថ្លាជាដ៏ថ្មីយ៉ាងត្រចង់ រះក្នុងចិត្តបងត្រកាលអើយ ។
ស.	អរគុណមេឃស្នេហ៍ថែផ្កាយស្រី បានយល់នូវម្ហូបមេឃបងហើយ	ឱ្យផុតអវិច័យទុក្ខឥតស្បើយ ផ្កាយពៅត្រាណត្រើយរះជាថ្មី ។
ប.	ទោះមេឃបងតូចទាបមិនសមសួន មិនអោយរង្វេងសាជាថ្មី	ក៏ប្តូរថែផ្ទះផ្កាយចរណៃ មេឃថែផ្កាយស្រីសុខរៀងទៅ ។

ថ្មី

CHANBOKEO.COM